

چاره‌نووسی مروّقیک

ن: میخائیل شولوخوف

و: حه‌مه که‌ریم عارف

پیشک‌ه‌شه به:

گیانی پاکی دایکم: ره‌حمه ده‌رویش که‌ریم

پېرست:

- حەمە كەرىم عارف پياويك له شيركو بيكەس
- وتەيهك
- چاره نووسی مروفتيك
- نيشانه
- گولكفان
- بيژوو
- دهشتي كه وه رهنګ
- جوانوو
- خوينی بيګانه
- دهرباره ی دوئی ئارام
- ژينامه ی وه رګير

حه مه كه ريم عارف
پياويك له بارانى وشه ي به رده وام!
(شيركو بيكه س)

ئهو وه خته ي به عشقه وه ئه نووسيت وئهبه تته هاوده مى زمانى به خشين
وداھينان. ئهو كاته ي هه موو زيانت ئه ده يته ده ست قه له م وئهبه يت به
په روانه ي ده ورى وشه وچراى كتيب ورسته يه كى جوان. تو ئيتر له وه
ده رئه چى به تهنه ا بو خوت بزيت وتو ئيتر ته مه نت ئه بى به ته مه نى
كه لاوگولى خو شه ويستى وزيانته به زيانى ميلله تيك وتيكل به ئاينده
ئه بى وله گه ل باراندا ئه باريت وله گه ل هه تاودا هه تاو!

حه مه كه ريم عارف
پياويك له شه ونخونى و
له ريژنه ي وشه و
خوشنه كرده وه ي قه له م و
په نجه ره يه ك بو خه مى كه سك و
گزينگى به يان.

حه مه كه ريم عارف
ژى يه ك بو خو شه ويستى ئه به دى
ئه ده ب وچاوى مروقا يه تى و
گورانى هه ميشه پاراوى
كه رووى زيان!
هه شتا ئه ستيره ي كتيب له و ته مه نه دا
هه شتا جوگه ي روون له و دارستانه دا.
هه شتا فرين له و ئاسمانه زيوينه دا.
هه شتا ماچى منيش له م نووسينه دا!
ئه مشه و به تهنه ا خوم له سه ر ميژه كه م
ئه م مومى ريژلينانه م بو ئه و عاشقه داگيرسان!
به تهنه ا خوم وچهنده ديژه شيعريكى جاويدان.
به تهنه ا خوم وپه پووله يه كى غه مگين و
چهنده كاغه زيكى سپى چاوه پروان.

به تهنهآ خوَم كه وتمه هه لءانه وهى
لاپه رهى چاو به شه ونمى ئه و مي رگه و
خوي ننه وهى هه ناسه كانى ئه و گو مه و
گي رانه وهى حيكايه تى بال نده يه كى
دهنگ زامدار!

به تهنهآ خوَم، نه همه كه ريم خو ي زانى و
نه رُوژنامه يه ك ونه گو قاري ك و
نه شه قامي كي كه ركوك ونه مه قامي كي
عه لى مه ردان، تهنهآ هه ر خو م ومي زه كه م
كه سى تر نا .

كه ركوكييه ك

پر پر له كوردستان و

ليوانليو له جيهان!

كه ركوكييه ك

هه موو دنيا ديني ته ناو ئه م په يقه وه و
په يقيش ئه بي به گولي سان .
له دنيا وه

چه ندين ده ريا چه ي رُو مانى

رژانه ناو ئه م ولاتى زمانه وه .

چه ندين نزارى چيرو كي

هينايه ناو ئه م رووبه رى زمانه وه .

چه ندين ئاوينه ي ديرو كي

به ده وونماندا هه لواسى .

كه ركوكييه ك

باخى نووسى و

كي لگه ي نووسى و رانه وه ستا!

كه ركوكييه ك ..

خوره تاوى ناو جيهانى بو وه رگي راي ن

مانگه شه وى بو وه رگي راي ن

عەشقى گەورەى ئەفراندنى بۆ وەرگىراين
ئەلبىر كاسمۆ ئەلكساندەر فەدايىف، ھىرب
مىدو، قاسمۆف، كازانتزاكىس، چىخوۋف، گوينتەر دىشنەر، فنسنت فان
گوگ، مالرو، شەكسپىر، م. گوڭكى، ھومىرو، چرنىشفسكى، چايكوۋفسكى، ئىدگار
ئالان پو، جاك لەندەن، گوڭول، سىرو، پىرھام، بليخانوف، كرىس
كوچرا، مەھدى حسين، سابت رحمان، ئەحمەد مەحمود، سەمەدى
بىھەرەنگى، عەزىز شەرىف، نەجەف قولى پىسيان، ئەشرەفى
دېھقانى، مەسعود ئەحمەدزادە، گەوھەر مراد، يەلماز گوناي، چەندىن
وچەندىن كەزو دەرياچەو دەشت و رووبارى تىرش...

لە سى وپىنج سالىدا ھەشتا چراوگى
بە ژوورەكانى ئەم زمانەدا ھەلواسى.
لە سى وپىنج سالىدا، ھەشتا ريگاي تازەى
لەم نەخشەيەدا كردهو
ھەشتا تووى گولى شەست پەر
ھەشتا پەيزە، ھەشتا شەبەنگ و
ھەشتا تابلو
لەم زمانەدا... ئەم گەرووى چرىكانە دەگمەنن.
لەم رەنگانەدا، ئەم تۆنى دەنگانە دەگمەنن.
لەم ھەورانەدا، ئەم بارىنانە دەگمەنن.
لەم دەغلانەدا، ئەم گولە گەنمانە دەگمەنن.
من ئەمشەو تەنيا ھەر خۆم وچەند شىعەرى
ئەم چراى رېزلىيانە لە سەر مېزەكەم دائەگىرسىنم.
بۆ كەركوكىيەك كە سەر رېزە لە وشەو
كە لىوانلىوہ لە خۆرەتاو، سلاو ئەى بارانە
جوانەكەى زمانى كوردى، سلاو ئەى
كەركوكى خۆشەويست! سلاو!

سلەيمانى ۲۰۰۹/۷/۱۵

ئەدەب و ھونەر لژمارە (۶۴۳) / پىنجشەممە ۲۰۰۹/۷/۲۳

وتەيەك

میخائیل شولوخوف: ۱۹۰۵ - ۱۹۸۴

براوہی خەلاتی لینین و نۆبلە، خاوەنی کۆمەلێک بەرھەمی وەکو: " چیرۆکەکانی دۆن، دۆنی ئارام، زەوی نوباد، ئەوانە لە پینا و ولاتەکەیاندا جەنگین، چارەنووسی مروفیک " ه که شۆرەت و نیوبانگی جیھانیان ھەیە... بەرھەمەکانی بۆ پتر لە نەوہت زمان پاچقە کراون و تیکرا چل و پینج ملیۆن نوسخەیان لە سەرانسەری گیتیدا لێ چاپ و بلاو کراونەتەوہ. شوخولوف یەکیکە لە نووسەرە دیارەکانی سەردەمی سوڤیاتی و ئەندامی ئەکادیمیای مۆسکو بوو، لە ۱۹۰۵/۵/۲۴ دا لە مەزرای کروژیلین نیک گوندی فیشینسکایای قوزاق نشین، کە پاشان بە یەکجاری لەویندەر گیرسایەوہ، لە خانەوادەییەکی مامناوەندی لە دایک بووہ... تا تەمەنی سیازدە سالی لە قوتابخانە " جیمناز " خۆیندووویەتی، لە سالی ۱۹۲۰ دا لە شەری ناوخۆدا، کە تا سالی ۱۹۲۲ بەردەوام بووہ، لە ریزی سوپای سووردا بەشداری کردووہ، دای ئەوہ سەفەری بۆ مۆسکو کردووہ. لەوئ پەییوەندی بە گاردی لاوانەوہ دەکات کە گروپیک لە نووسەرانی کومسومول دایان مەزراندبوو و لە سالی ۱۹۲۳ دا یەکەمین چیرۆکی خۆی بە چاپ گەیاندا. لە سالی ۱۹۲۴ دا بۆ دیار و دەقەری دۆن، بۆ گوندی فیشینسکایای قوزاق نشین، گەرایەوہ و تا کۆتایی تەمەن لەویندەر مایەوہ. لە سالانی ۱۹۲۳ - ۱۹۲۷ دا نزیکە سی چیرۆکی بلاو کردەوہکە زۆربەیان دەربارە شەری ناوخۆ و مملانی چینیایەتی گوندەوارەکانی دەقەری دۆن. درندەخووی مروفان دەرھەق بە یەکدی، بابەتی سەرەکی چیرۆکەکانیەتی، زۆربە چیرۆکەکانی بە مەرگین زۆر دلتهزین و زبر کۆتاییان دیت... دیالوگەکانی زۆر زندوو و پەسەنن، گێرانەوہ، بە رادەییەک پەنگاوپرەنگ و ناسکە، ھەندیجار لە شیعەر و شیعرییەت نیک دەبیتەوہ...

لەم سەرۆبەندەدا گۆرانکارییەکی گەورە لە ژیا نیا رووی دا و بۆ یەکەمجار توانای بەھری خۆی لە واری ئەدەبیدا تاقیکردەوہ. ھەوہلین کۆ چیرۆکی خۆی لە سالی ۱۹۲۶ دا بلاو کردەوہ، کە ئەدی بی سوڤیەتی ناسراو، " ئەلسکسندر سیرافیموڤیج " ی خودانی پۆمانی " سیلاوی ئاسنین " لە پیشەکییەکی کورتا، ستایشی بەھرەمەندی ئەدەبی ئەو دەکات و پیشبینی ئایندهییەکی ئەدەبی پرشنگداری بۆ دەکات، کە

بەراستیش وا دەرچوو. شوخولوف لە ساڵی ۱۹۲۶ دا تەمەنی تەنیا بیست و یەک ساڵ بوو.

هەلبەتە شاکاری شوخولوف پۆمانی دۆنی ئارامە، کە لە تەمەنی بیست و سێ ساڵیا و لە ساڵی ۱۹۲۸ دا، بەرگی یەكەمی بلاو بوو، هەندیک لە پەخنەگران، کە وینایان نەدەکرد، ئەو شاکارە لە گەنجیکی وەکو ئەو بوەشیتەو، لە شوخولوف کەوتنە تەقە کە گواپە ئەو بەرھەمە هی ئەو نییە، ئەم تەقەکردن و هێرشانە لە ساڵی ۱۹۶۵ یشدا، دواى ئەو هی خەلاتی نۆبلی ئەدەبیات بە شوخولوف درا، سەر لەنۆی، سەریان هەلداپەو، بەلام دروستی و بنجیری ئەو هێرش و پەلامارانە نەهاتە سەلماندن.

بە هەر حال شوخولوف، لە ناوجەرگەى پووداوەکانەو هاتوو، راستەوخۆ بەشداری لە پرۆسەى گۆرانکارییەکانی ژیاى سەردەمی خۆیدا کردوو. لە کۆتایی ساڵی ۱۹۲۲ دا، دواى ئەو هی هەموو بزوتنەو یاخیگەری و ئەنتی شۆرشەکان، سەركوتکران و بارودۆخی ولات هیور بوو، شوخولوف، وەکو رابەر و بەرپرسی یەكەپەك لە یەكەکانی كۆکردنەو هی دانەویڵە و ئازوو قە گوازیپەو بوۆ مۆسكۆ. بەلام ئەم پێكخراوە عەسكەرییە زوو هەلۆشینرایەو و شوخولوف لە خزمەت مەرەخەس کرا، بێ کار مایەو، لە پیناوی ژیان و گوزەراندنا هەموو کاریکی دەکرد. لەوانە فەرمانبەری ئامار، فێرکار، کریکاری بیناسازی، حەمالی، ژمیریاری و پۆژنامەوانی...

بابی، بە گوێرەى پزبەندی چینایەتی ئەو قوناغ و سەردەمە، دەچوو خانەى خورده فەرمانبەران، لە بنەپەتدا خەلکی ریازان بوو، واتە قوزاق نەبوو، بەلام لە پێگەى دایکییەو، پۆرە خزمایەتیەکی لەگەڵ جوتیارە ئۆکرانیەکاندا هەبوو..

یەكێك لەو چیرۆكە کاریگەرەکانەى کە لە یادگەى شوخولوفى نووسەرا چەسپى و نەسپردرایەو، کاتى بابى شوخولوف، شوخولوفى بوۆ قوتابخانەى ناوەندی برد، دایکی واتە دایکی شوخولوف کە نەخویندەوار بوو، لە خۆشەویستی کورەکەیا خۆی فێری خویندن و نووسین دەکات بوۆ ئەو هی راستەوخۆ و بە بێ یارمەتی هیچ کەسێک نامەى بوۆ بنووسیت.

ئىدى ئەنستاسيا دانيلوفناى داىكى شوخولوف لە سالى ۱۹۴۲ دا، كاتى فرۆكەكانى فاشىزمى ئەلمانى گوندى فېشېنسكايان بۆردومان كرد شههيد بوو، بەلام بابى، ئەلكسندر ميخايلوفىچ لە سالى ۱۹۲۶ دا كۆچى دوايى كرد.

بەھەر حال لە سالى ۱۹۲۳ وە دەستى دايە نووسىن. بەو جۆرە "چىرۆكەكانى دۆن" يەك لە دووى يەك لە بلاوكراوھى ناوھندى لاوانا بلاو دەبوونەو و لە سالى ۱۹۲۶ دا ھەوھلېن كۆ چىرۆكى خۆى لە ژىر سەر ناھى (چىرۆكەكانى دۆن) دا بلاو كردهوھ. ئىدى لەوھ بە دواوھ كەوتە نووسىنى رۆمانى (دۆنى ئارام) كە بە نزيكەى پازدە سال ھەر چوار بەرگەكەى تەواو كرد.

ھەلبەتە چىرۆكەكانى دۆن، ھونەريانە ويئەى ئەو ئەزمونە دەولەمەندەمان نیشان دەدەن كە خۆى و ميللەتەكەى پىيا تى پەربوون. ديارە ئەم چىرۆكانە، بۆ زمانى گەلېك لە ميللەتانى سوڧياتى و گەل و نەتەوھيىن جياوازى دنيا ھاتوونەتە پاچقە كردن و پىشوازى گەرميان لىكردوھ و كراون بە دراما و فيلم و خراونەتە سەر شاشە وەكو: گۆلكقان، نیشانە، زۆل، جوانوو، خويى بىگانە.... بە ھەرحال چىرۆكەكانى شوخولوف، مروف دوستيان لى ھەلدەقولېت و سەردەمى خويان بەزاندوھ و تاكو ئەمرفۆش بە تاسەوھ دەخوئىرنىنەوھو بە گەرمى پىشوازيان لىدەكرىت... ھەر ئەمەش واىكرد خەلاتى نۆبلى ئەدەبىيات لە سالى ۱۹۶۵ دا وەربگرىت و لە كۆتايى گوتارى رپورەسمى وەرگرتنى خەلاتى ناڧرىدا دەلېت:

"پر بە دل ھەز دەكەم كتېبەكانم يارمەتى خەلكى بدەن كە باشتر بن، رۆحيان پاك ببىتەوھ، بەشەريان خۆشبوئ، لە پىناوى ئارمانج و بەھايىن بەشەر دوستانە و پىشقەچوونى تىرەى بەشەردا چالاكانە بخەبتن. ئەگەر لايەنى كەمى ئەم كارەم پىكرابى، خۆم بە بەختەوھەر دەزانم."

ھەلبەتە ئەم كورته نووسىنە ھەرگىز نابى بە ئەلتەرناتىقى چىرۆكەكان و باشترىن پىناسە بۆ ئەم كۆ چىرۆكە خودى چىرۆكەكانە، ھەر كەسېك بىھويت بە جوانى لىيان تىبگات، چارى ھەر ئەوھىيە بە خۆى بيانخوئىنئىتەوھ و راستەوخۆ لەزەتى خوئىندنەوھى جددى بجەربىئى. چونكە وەكو چۆن نووسىنى ئەم ژانرە ئەدەبىيە ھونەرە، بەو ئاوايە باش خوئىندنەوھ و دروست خوئىندنەوھشى ھونەرېكە ھاوتاي نووسىنى... لە كۆتايىدا، ھيوادارم ئەم چىرۆكانە تووشى خوئىنەرى خويان بن، خوئىنەرىك كە نەكەويتە ژىر كاريگەرى ناو و ناوبانگى نووسەرەكەيانەوھ،

به لكو خوینه ریک که له زه تی ئیستاتیکی خودی خوئی مه به ست بیټ، چونکه ئه وه
تاقه شیوازی خویندنه وه یه.. خویندنه وه دیالوگه له نیوان دهق و خوینه راندا...

ئیدی ئه مه ئه و کاره یه که توانیومه بیکه م، نهک ئه وه ی که ویستوومه، بویه منهت
به سه ر که سدا ناکه م، به ته مای ستایش و ده ستخویش نیم، به لام به هومی دم به
نه هه ق سه رزه نشت نه کریم، بهر تانه و ته شه ری مندالانه نه دریم!.... فه رموون ئیوه
و دهقی چیرۆکه کان.

۲۰۱۹/۵/۱۲

ح . ۰ ۴

بو زانیاری زیاتر بروانه:

۱ - پیشه کی ئه و سه رچاوانه ی که ئه م چیرۆکانه م لیوه وه رگی پراون.

۲ - تاریخ ادبیات روس / فیکتور تراس / ترجمه: علی بهبهانی / چاپ نخست ۱۳۸۴،
شرکت انتشارات علمی و فرهنگی / تهران.

چاره‌نووسی مروقیک

یه‌که‌م سالی دواى جه‌نگ، به‌هار له ده‌وروبه‌رى دۆنى بالا (ژووروو) زۆر له ناکاو و کوت و پرا هات. بایه‌كى گهرم له كه‌ناره‌كانى روبرارى ئازوفه‌وه هه‌لیكرد و له ماوه‌ى دوو رۆژا، له‌كانى كه‌نارى چه‌پى روبراره‌كه كه به‌فر دايبۆشى بوو، به‌ديار كه‌وت، به‌فره‌كه توایه‌وه و له شیوه‌ى جوگا و جوگه‌له‌ین بچووكا به‌دهم هاره و هازه‌وه، شیتانه به‌نیو دهشت و ده‌ره‌كه كه‌وت. هاتوچۆ به‌نیو ریگا و بانه‌كاندا زۆر زه‌حمه‌ت بوو.

له گهرمه‌ى ئهم به‌فر توانه‌وه‌یه‌دا، وا ریکه‌وت كه ده‌بوو سه‌فه‌رى گوندی بوکانوفسکایا بکه‌م. هه‌لبه‌ته ریگا‌که دوور نه‌بوو. هه‌ر شه‌ست کیلومه‌تریك ده‌بوو. لی ریگایه‌كى ناخۆش و ناهه‌موار بوو، به ئاسانى ته‌ى نه‌ده‌کرا. ئیمه، من و هاو‌ریکه‌م پیش هه‌تاو كه‌وتن به‌رپى كه‌وتین. ئه‌سپه‌كانمان، هه‌رچه‌نده تیر ئالیک بوون زۆر به زه‌حمه‌ت گالیسکه قورسه‌که‌یان راده‌کیشاین. پیچکه‌كانى گالیسکه‌که تا نیوه‌یان له قور و لیته‌ى تیکه‌ل به به‌فر و به‌سته‌له‌ک رۆده‌چوون. دواى سه‌عاته رپییه‌ک، که‌فه‌ل و قه‌برغه‌ى ئه‌سپه‌کان، له ژیر قایش و قروش و پالو و به‌رۆکانه‌وه ته‌نکه ئاره‌قه‌یان ده‌رده‌دا، شیی به‌یانی پربوو له بۆنى ئاروقه‌ى بۆنخۆش و ئه‌و قه‌ترانه‌ى به قایش و قروش‌ه‌کانیان‌ه‌وه بوو. هه‌ندیجار له‌و شوینه ئاسیانه‌ى

ئەسپەكان، دەرەقەتى پراكىشانى گالىسكەكە نەدەھاتن، بە ناچارى دادەبەزىن و ماوھىيەك بە پېيان پېمان دەکرد. چەكمەكانمان لە بەفرە نىوہ تىوہكە رۆدەچو، بەفر لە ژىر پېمانا قىرچەقىرچ دەشكا. زۆر بە زەحمەت پېمان پېدەكرا. خۆ رېكردن بە قەراخ رېگاكەدا زۆر زەحمەت تر بوو، بەفر و بەستەلەكى ئەمبەر و ئەوبەرى رېگاكە، كە هېشتا نەتوابووہوہ، وەكو بلوور لە ژىر تىشكى خۆرەكەدا دەدرەوشايەوہ. بەمجۆرە، بە نىكەى شەش سەعاتان، سى كىلومەترمان بىرى تا گەبىنە بواریكى سەر پوبارى يەلانكا. ئەم پوبارە بچووكە لە ھەنبەر گوندى موخوفسكى دا بوو، زۆربەى كات ھاوینان، لە ھەندى شوپندا وشك دەكات. كەچى ئىستا ئاوەكەى ھەستابوو و نىكەى يەك كىلومەتر كەنارەكانى خۆى بە جى ھىشتبوو و مېرگ و چەمەن و دار توسكاكانى ئەو دەوروبەرى كىردبووہ ژىرەوہ.

دەبوايە بە بەلەم لەم پوبارە بپەرىنەوہ، بەلەمىكى كۆنى بچووكى لىبوو، لە سى كەس پىترى نەدەگرت. گالىسكە و ئەسپەكانمان لەویندەر بە جىھىشت. ھەوہلجار من و بەلەمەوانەكە بە ترس و لەرزەوہ سواری بەلەمەكە (لۆتكە - قەياغ) بووین. لەو بەرەوہ، لە ھەوشى ھەرەوہرزىيەكى كشت و كالىدا، جىبىكى كۆنى شىر و وپر چاوەروانى دەكردىن كە لە زستانەوہ لەویندەر كەوتبوو. بە ترس و لەرزەوہ لە گەل كابرارى بەلەمەواندا سەرکەوتم، ھاوپىكەم لەو بەرەوہ لە لای شتەكانمان مايەوہ. ھىشتا بە تەواوہتى لە ناو بەلەمەكەدا نەگىرسابووینەوہ، كە ئا و لە درزى تەختە رزىوہكانى بنكى بەلەمەكەوہ ھاتە ژورەوہ. ھەرچى پەرو كۆن لە لۆتكەكەدا ھەبوو، ھەموويمان لە كون و درزەكان پەستاوت و بە درىژايى رېگا، لە پەستا و بى پسانەوہ ئاومان لە پىرە بەلەم دەردا. دواى يەك دانە سەعات گەبىشتىنە رەخى ئەوبەرى پوبارى يەلانكا. بەلەمەوانەكە بەلەز جىبەكەى لە گوندەكەوہ بۆ ھىناين و پاشان بۆلای لۆتكەكە گەرايەوہ. دەستى داىە سەولەكەى و گوتى:

- ئەگەر ئەم تەشتە دارىنە لە ناوہندى ئاوەكەدا پارچەپارچە نەبى، بەلای كەمەوہ دوو سەعاتمان پېدەچى تا ھاوپىكەت دەگەيەنمە ئىرە...

مەوداى نىوان گوندەكە و پوبارەكە زۆر بوو. بىدەنگىيەكى رەھى، لە بابەتى ئەو بىدەنگى و كىرۆكپىيەى كە لە ناوہندىن پايىزان و سەرەتاكانى بەھاراندا، شوپىن و دەشتىن چۆل و ھۆلى دنيا دادەگرن، بالى بە سەر دەقەرەكەدا كىشابوو. لە پوبارەكەوہ بۆنى درەختىنتوسكاي رزىو بەرز دەبووہوہ و كەپوانى پىر دەکرد. لە

دهشته دووره دهسته‌كانه‌وه، كه تهم و مژيكي شين باو دايپوشي بوون، شنه بايه‌كي نهرم و سازگار دههات و بون و بهرامه‌ي خاكي نمساري، كه تازه له ژير باري به‌فر خه‌له‌سي بوو، له‌گه‌ل خويدا دينا.

چهند هه‌نگاوېك له دووري كه‌ناري پووباره‌كه، په‌رژينېك شكابوو و له سه‌ر لمه‌لانه‌كه كه‌وتبوو، له سه‌ر په‌رژينه پوخاوه‌كه پونيشتم تا جگه‌ره‌يه‌ك بكيشم، لي كه دهستم به گيرفاني چاكه‌ته‌كه‌ما كرد، پاكه‌ته‌كه‌م له كاتي په‌رينه‌وه‌كه‌ما، به ته‌واوه‌تي ته‌ر بووبوو. له كاتي په‌رينه‌وه‌كه‌دا، شه‌پوليكي ئاوي لي‌ل به سه‌رمانا هات، تا ناوقه‌د ته‌ري كردم. نه‌و كاته كاتي نه‌وه نه‌بوو بير له جگه‌ره بكره‌ته‌وه. من له ترسي نقوم بوون، دهستم له سه‌وله‌كه به‌ردا، تا ئاوه‌كه له لو‌تكه‌كه ده‌رېدم. كه‌وتمه سه‌رزه‌نشتي خه‌مساردي و بي موبالاتي خوم. زور به وريايي و هيواشي پاكه‌ته‌كه‌م له به‌ركم ده‌ره‌ينا. به چيچكانه‌وه دانيشتم. جگه‌ره‌كانم، كه قاوه‌يي بووبوون، يه‌ك يه‌ك له سه‌ر دار و په‌ردووي په‌رژينه‌كه هه‌لخت. خوا خوام بوو ساتي زووتر هيشك ببنه‌وه. هه‌تاوي نيوه‌رؤ نه‌وه‌نده گه‌رم بوو له تو وايه هه‌تاوي مانگي ئاياره. دنيا نه‌وه‌نده گه‌رم بوو، ژيوان بووم له‌وه‌ي له‌م سه‌فه‌ره‌دا، چاكه‌ت و پانتوليكي عه‌سكهره‌ي نه‌ستوورم له‌به‌ر كردبوو. به دريژايي نه‌م زستانه، نه‌مه يه‌كه‌م پوژي گه‌رمي سال بوو. حه‌زم ده‌كرد به ته‌ني له‌وي دانيشم و خوم به ته‌نيايي و بيده‌نگي بسپيرم. كاسكيته عه‌سكهره‌يي‌كه‌م دابكه‌نم و سه‌رم بده‌مه به‌ر بايه‌كه تا قزم وشك بيته‌وه. نه‌وه‌نده‌م سه‌ول لي‌دابوو ئازام له ئاره‌قه‌دا هه‌لكشابوو. به دم دانيشتنه‌وه، ده‌مروانيه نه‌و په‌له هه‌وره سپيه فشه‌لانه‌ي كه به به‌روكي ئاسماني شينباوه‌وه ده‌جوولان. كه ديمه‌نيكي جوان و ئارامبه‌خش بوو، نو‌خزني ده‌خسته دل و ده‌روونمه‌وه.

دواي ماوه‌يه‌ك ديفه‌تم دا، مروقيك له دوا مالي گونده‌كه‌وه وه‌ده‌ركه‌وت. ده‌ستي كورپيكي گرتبوو، كه به بالادا هه‌ر پينج شه‌ش سالان ده‌بوو. به كاوه خو و به هه‌نگاوي شه‌كه‌ت به‌ره‌و لاي بواره‌كه ده‌هاتن. پيش نه‌وه‌ي بگه‌نه بواره‌كه، جييه‌كه‌ي له مه‌ر ئيمه سه‌ره‌نجي راكيشان و به‌ره‌ولاي من پيچيان كرده‌وه. پياوه‌كه كه‌سيكي بالابه‌رزي كه‌ميك قه‌موور بوو. هه‌ركه له من نزيك بووه‌وه به ده‌نگيكي گر گوتي:

- سلاو، براده‌ر!

_ سلاو

دهسته زهلام و زبرهكهيم، كه بولاى منى دريژ كردبوو گوشى.

كابرا، به سهر مندالهكه دا دانهوييهوه و گوتى:

_ كورؤ، سلاو له هاپؤ بكه. وادياره ئهويش وهكو بابيه شوفيره. بهلام ئيمه شوفيري تريله و بارهلگر بووين. بهلام ئهوه ئهه ئوتومبيله بچووكه داژوئ.

كورپهكه پوانيه چاوانم. چاوهكانى وهكو ئاسمان ساف و گهش بوون. به ئاستهه پيكيهنى، ئهوسا به جورئهتهوه دهسته سوور و ساردهكانى بو دريژ كردم و منيش به ئهسپايى و به ميهرهوه دهستيم گوشى و پرسيم:

_ پيره مييرد بوچى دهستهكانت زور ساردن، چاييون؟ پوزهكهى روزهكي گهرمه و وا دياره تو سهرماته؟

كورپهكه به متمانهيهكى مندالانهوه لييم هاته پيشهوه، خوئى به سهر ئهزنوكانمدا دا و برو زهردهكالهكانى ويكهينانهوه و به سهرسامى گوتى:

_ هاپؤ، من پيره مييرد نيم، منداليكى بچووكم، سه ماشم نييه، دهستهكانم بوئه ساردن، چونكه ياريم به بهفر دهكرد و توپهله بهفرم دروست دهكرد.

كابرا كيسهيهكى نيوه بهتالى به پشتهوه بوو، كيسهكهى له عاردى دانا، لاي منهوه دانيشت و گوتى:

_ ئهه هاوسهفهري من چ بهلايهكه! منيشى به خوئيهوه ماندوو و گيروده كردوه. يهك ههنگاوى ههراو بنهئى، دهبينى به غار دووت دهكهوئى، دهبي پئى به پيئى ئهه برؤيت. كه من ههنگاويك بنهه، ئهه به سئ ههنگاو ئهوجا پيم دهگاتهوه. به كورتيهكهى ريكردنهكهمان، وهكو ريكردنى ئهسپ و كيسهله. دهبي هه ميشه چاوت ليئى بيئ. تا بزاني چى دهكات. ههركه چاوم ليئى غافل دهبيئ. خوئى به چالايكا دهكات و دهكهويته ئاو بازي، يان دهبينى توپهله بهفريكى ههلگرتوو و وهكو مزمه، دهيمزئى. ئهلههقى ريكرن دهگل ئهه هاوسهفهردا زهحمهته. ههلوئستهيهكى كرد و گوتى:

_ تو چ دهكهى براله. چاوهپوانى بهرپرسهكهت دهكهى؟

نەمويىست، ئومىدبېرى بىكەم و بلىم من شوفىر نىم، بەرسقم دايەوہ:

_ واديارە، دەبى چاوەپوان بىكەم.

_ لەو بەرى روبارەكەوہ دىت؟

_ بەلى.

_ ئەدى نازانى بەلەمەكە بە چەند سەعات دەگاتەوہ ئەمبەر؟

_ نىكەى دو سەعاتى پىدەچى.

_ زۆرە. باشە بۆ خۆ ئىسراحتى دەكەم. پەلەم نىيە. كە بۆ ئىرە دەھاتم لە دوورەوہ تۆم بەدىکرد. لە دلى خۆدا گوتم: بىگومان ئەویش وەكو من شوفىرە و خۆى داوہتە ھەتاو، بۆچى نەچم بۆ لای و پىكقە سىغارىك نەكىشىن. تەنيايى چ لە جگەرە كىشاننا و چ لە گيانكىشاننا، ناخۆشە.. واديارە دەولەمەندى، جگەرەى پاكەت دەكىشىت. واديارە شىي ھەلىناوہ، تەواو تەر بووہ. توتنى نىسار، وەكو ئەسپى تۆپىوہ، بە كەلكى ھىچ نايەت. برالە وا چاكە توتنە ولىاوەكەى من تاقى بىكەينەوہ. تىزە.

ئەوسا، لە گىرفانى پانتۆلە خاكىيە تەنكە ھاوینەكەى، كىسەيەكى ئاورىشى كۆنى مەرجانى رەنگى دەرھىنا و كردييەوہ. لەو كاتەدا كە ئەو كىسەكەى دەكردەوہ، توانىم ئەم رستەيە كە لە سوچىكى كىسەكەدا، بە چنىن چنرابوو، بخوینمەوہ: " ديارى كىزە قوتابىەكى دواناوەندى لىيدىانسگايا بۆ يەكىك لە جەنگاوەرە ئازىزەكانمان. "

بە دوو قۆلى تووندترىن توتنى خۆمالىمان كىشا. تا ماوہيەكى زۆر شتاقمان ورتەمان لىوہ نەھات. ويستم لىي بىرسم ئەم كورە بۆ كوئ دەبات، بۆچى لەم كات و وەرزەدا ئەم سەفەرە دەكات. بەلام دەست پىشكەرى كرد و پرسى:

_ ھەموو جەنگت بە شوفىرى بە سەر بردووہ؟

_ تەقريبەن.

_ لە شەرگەدا؟

— به لئی.

— به لئی، منیش وهکو تو بووم. به لام ئه وهندهم به لای شهر به سهر هاتوو، له گيرانه وه نايهت.

خوی کوور کرده وه. دهسته ئه سمه ره گه وره کانی خسته سهر زرانیه کانی (ئه ژنو). ژیرا و ژیر لیم روانی، دیمه نی زوری ئه زیهت دام... ئیوه قهت دوو چاوتان دیتوون وا بنوینن که خوله میشیان پی وهر کرابی؟ یانی چاوانیک به راده یهک تهژی خدم و که سهران بن که ئینسان نه توانی ته مه شایان بکات؟ چاوانی ئه م هاوړی ریکه وته کیه ی من، ریک ئاوا بوون.

چیلکه یه کی وشکی له چه پهره که کرده وه. چند وینه یه کی ئالوز و فامنه کری له سهر لمه که کیشا و ئه وسا دهستی به قسان کرده وه.

— هندی شهوان خهوم ده زری. به دوو چاوی ئه بله قه وه ده پروانمه تاریکیه که و له فکران راده چم: "ئه ی رۆژگار، ئه ی ژیان بوچی بهم دهردهت بردم؟ له پای چی سزام ده دهی؟" به لام هه رگیز نه له تاریکیدا و نه له رۆژی روناکدا وه لامم ده ست ناکه ی. ئه وه ی راستی بی پرسیاره که م وه لامی نییه و منیش چاوه پروانی وه لام نیم!

له ناکاوا، کوره که ی وه بیر هاته وه. به میهره بانیه وه گوئی:

— کوره جوانه که م، برۆ، هه ره له قهراخ روبره که بو خوت گه مه بکه، له رۆژانی له هی و لافاودا، مندالان هه میشه شتانیک ده دوزنه وه بو خو گه مه ی پیبکه ن، به لام ئاگادار به پییه کانت ته ر نه که ی.

ئه و کاته ی من و ئه و به بیده نگی جگه ره مان ده کیشا، ژیرا و ژیر ته مه شای باب و کوره که م ده کرد. شتیکی ئه وانم به لاهه سهیر و نائاسایی بوو. جل و بهرگی منداله که ساده بوو، به لام زور ریک و پیک و قایم بوو. چاکه ته دریزه که ی به ریکی فهرووی پیوه بوو، ته واو به ده ن چه سپ و پر به بهری بوو. جووتی چه کمه ی ناسکی پر به پی خوی، به سهر گوره وی خوریا له پی کردبوو، به و پینه یه دا که زور وه ستایانه له سهر قوئی چاکه ته که ی نرابوو، هه سنتت ده کرد، که ده ستیکی ژنانه، ده ستیایکی کارامه و به ئه زمون له پشت ئه م منداله و روالهت و و جل و بهرگه که یه وه هه یه. به لام روالهتی باوکه که ریک پیچه وانه ی ده نواند. چاکه ته که ی

که له چهند شوینیکهوه سووتابوو و زور به نارپک و پیکي دورابووهوه. پینهی پانتولّه کونه و خاکیهکهی زور به ناشیرینی دورابووهوه و دیار بوو پیاویک به تهقهلی درشت و وهکو بیگار پیوهی نابوو. جووتی پوستانی عسکهری نیمچه تازهی له پیدا بوو، بهلام گورهوییه خورییه ئهستورهکانی، پر بوون له کون، و مورانه خواردبووی. لهوه دهچوو هرگیز دهستی ئافرهتیاں پی نهگهیی بن..

له هوهلهپرا وای بو چووم که یان بیوه پیاوه، یان کابرایهکی نهگبهته و له ژیا نی ژن و میردایهتیدا ناکامه.

نیگایهکی کورهکهی کرد که بهرهو کهناری روبرهکه دهپویی، ئهوسا کوکهیهکی بو کرد و دهستی به قسان کردهوه. سهراپام بووبه گوی:

_ له هوهلهوه ژیا نم زور ئاسایی بوو. من خه لکی دهقهری " فورونیچ " م، له سالی ههزار و نو سهد (۱۹۰۰) له دایک بووم. له کاتی شهری ناوخوا، له ریزهکانی سوپای سورا له لهشکری " کیکفیدزه " دا خزمهتم دهکرد. له گرانی و برسیهتیهکهی سالی ۱۹۲۲ دا، چووم بو کوبان و له لای کابرایهکی فیودال کهوتمه کار کردن، به قهد یهک گاجووت کارم دهکرد. هیچ چاریکم نهبوو، ئهگهر ئهوه نهبوايه ده مردم. بهلام داک و بابم و خوشکه چکولهکه م، له شارهکهی خومانا، هه موویان له برسا مردن. به تاقی ته نیا مامهوه. له سه رانسه ری ئه م دنیا گه وره یه دا تاقه خزم و که سیکم نه بوو. به لی دوی سالی که کوبان گه پامه وه. ماله که مانم فروشت و سه ری خوم هه لگرت و بو فورونیچ رویشتم. له سه ره تاوه ماوه یهک دارتاشیم کرد، پاشان له کارخانه یهک دامه زرام و به ره به ره فیوری میکانیکی بووم. دوی ماوه یهک ژنم هیئا. ژنه که م کیژیکی هه تیوو بوو، له هه تیوخانه گه وره بووبوو. نه داکي هه بوو نه باب، به راستی تووشم بوو به تووشی ژنیکی زور باشه وه! هیور و سه لار، خوشخوو و خه لک دوست و به خزمهت و زیرهک، له گه ل منا به راورد نه ده کرا. له مندالییه وه تالوی ژیا نی چه شت بوو، ئه مه کاری له هه لسوکه وت و خوو خده ی کرد بوو. ئه وانهی له نزیکه وه نه یانده ناسی ، قه دریا ن نه ده زانی و قه دری زیپر لای زیپرنگه ره. به لام من که له نزیکه وه ده مناسی، به لای منه وه ژنی له و ئازیزتر و جوانتر له دنیا دا نه بووو هرگیزیش نابیته وه!

هه ندیجار، شه کهت و په ست و بیزار له کارخانه ده گه پامه وه، هه ندیجار تووره و ترؤ، ئاگر له چاوانم ده بووه وه. که چی ئه و خو ی شلوی نه ده کرد، هه رگیز په فتاره

خراپه‌کانمی به پروما نه‌ده‌دایه‌وه. هه‌میشه ئارام و هیور و سازگار بوو، خوئی ده‌کوشت بو ئه‌وه‌ی تو پرازی بکات و خوشحالت بکات. خوئی ده‌کوشت بو ئه‌وه‌ی به‌و پاره‌که‌مه‌ی له‌به‌ر ده‌ستیا بوو ژه‌مه خواردنیک‌ی خویش و جوانت بو فه‌راهه‌م بکات. ره‌فتاری ئه‌وه‌نده نه‌رم و نیان بوو که ته‌مه‌شات ده‌کرد، هه‌رچی تو ره‌بیت هه‌بوو ده‌ره‌وییه‌وه و باری خه‌مت سووک ده‌بوو. دواي توژیک به‌خوت نه‌ده‌وه‌ستای و له‌ ئامیژت ده‌گرت و ده‌تگوت: " ببوره، ئه‌رینا گیان، بمبوره که زبریم نواند، که لیئت تووره بووم، ئه‌مرو کاره‌که‌م زور قورس بوو، ته‌واو شه‌که‌تی کردم. " به‌وجوره، دووباره ئاشتی به‌ره‌ر ده‌بووه‌وه و پوچ و دلت ئوقره‌ی ده‌گرت وهیچت له‌ دلا نه‌ده‌ما. هه‌نوکه تی‌ده‌گه‌یی ئه‌مه بو کار و له‌ کارا ده‌کاته چی و چی ده‌گه‌یه‌نی براده‌ر؟ به‌یانی زوو له‌ خه‌و راده‌بم و بو کارخانه ده‌روم. ده‌ست ده‌ده‌مه هه‌ر کاریک وه‌کو سه‌عاتی میقات کراو له‌ به‌رده‌ستم ده‌روات و کار ده‌کات! ئه‌مه خوئی له‌ خویدا مانای هه‌بوونی ژنیکی زیره‌که به‌لاته‌وه، ژنیکی که به‌ راستی هاوړی و دلسوزت بی.

هه‌ندیجار، ئه‌و روژانه‌ی که هه‌ق ده‌ستم وه‌رده‌گرت، له‌گه‌ل هاوړییاندا ده‌چوومه مه‌یخانه و ده‌مخواره‌وه، هه‌ندیکی شه‌و به‌ راده‌یه‌ک مه‌ست ده‌بووم، به‌لاره لار خوم ده‌گه‌یانه مال‌ه‌وه. هه‌ندیجار به‌ راده‌یه‌ک مه‌ست ده‌بووم ئه‌م دیوار ده‌یدام به‌و دیوارا، له‌ شه‌قامه پان و به‌رینه‌که‌ی شارا جیم نه‌ده‌بووه‌وه، چ جای له‌ کو‌لانه ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا! ئه‌و روژگاره گه‌نجیکی توکمه و مل ئه‌ستور بووم، که ده‌ستم ده‌دایه شووشه مه‌شروویه‌که و ده‌منا به‌ سه‌ره‌وه، تا چور برم نه‌کردبا دام نه‌ده‌نایه‌وه. به‌لئ قوربان، هه‌میشه‌ش به‌ پیی خوم بو مال ده‌رویشتمه‌وه. له‌و دوا‌ییانه‌دا به‌ راده‌یه‌ک مه‌ست ده‌بووم که سه‌د مه‌تریکم بو مال‌ه‌وه ده‌ما، به‌ چوار چنگوله خوم ده‌گه‌یانه مال‌ه‌وه. له‌و حاله‌تانه‌شدا خوا نه‌کا رووم لی گرت بکات، یان قسه‌یه‌کی ناخوش یا گازانده‌یه‌ک بکات. ئه‌رینا که‌میک پی‌ده‌که‌نیو به‌ راده‌یه‌ک مدارای ده‌کردم، مووم له‌ ئاستیا نه‌ده‌پساند، ده‌یزانی نابی مل له‌ به‌ر ملی مه‌ستان بنری. پیلاوه‌کانی داده‌که‌ندمو به‌ ئه‌سپایی ده‌یگوت: " ئاندری، ئه‌مشه‌و له‌ لای دیواره‌که‌وه بنوو، نه‌با له‌ سه‌ر ته‌خته‌که به‌ر ببیته‌وه. " منیش وه‌کو فه‌رده شو‌قان له‌ جیگا‌که‌دا ده‌که‌وتم. سه‌رم ده‌سورا، هه‌ستم ده‌کرد به‌ ئه‌سپایی و ئاشقانه قزه‌که‌م نه‌وازش ده‌کات و قسه‌ی خویش بو ده‌کات. ده‌مزانی خه‌می منیه‌تی، دلی به‌ حال‌م ده‌سووتی و خه‌فه‌تم بو ده‌خوات.

به‌یانیان، دوو س‌هعات زووتر له کاتی، ده‌ست به کار بوونی کارخانه‌که له خه و بی‌داری ده‌کردمه‌وه، تا تین و تاویکم وه‌به‌ر بیته‌وه و ئاسایی ب‌مه‌وه. ده‌یزانی دوا‌ی مه‌ستی خواردنم پ‌ی ناخوری، دل‌م هیچ نابات، ئیدی که‌می‌ک خه‌یارشور یان ترشیاتی ئاماده ده‌کرد و پ‌یک‌یک‌ی چ‌ک‌وله‌ی ق‌ود‌ک‌ای ب‌و تی‌ده‌کردم تا مه‌ستی‌ه‌که‌ی شه‌و به‌رم بدات، یانی پ‌یک‌یک‌ی خومار ش‌ک‌ینی ب‌و ده‌کردم و ده‌ی‌گوت: " ئاندری گیان ئه‌مه بخ‌وه با به‌رت بدات، به‌لام جاریکی دی ئه‌مه دووباره مه‌که‌وه گیانه‌که‌م. " پ‌یم بل‌ی چ پ‌یاویک ده‌توانی ئه‌م هه‌موو لوتف و مه‌حه‌به‌ت و میهر و مدارایه له‌به‌رچاو نه‌گریت و پ‌ی نه‌زانی. ئیدی پ‌یکه‌که‌م هه‌ل‌ده‌دا، به‌ بی ئه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک ب‌که‌م، ته‌مه‌شایه‌کم ده‌کرد، ماچ‌یکم ده‌کرد و سوپاسمه‌کرد و ملم ده‌دایه‌ خه‌ت و وه‌کو شیر ده‌چووم ب‌و سه‌ر کار. خو ئه‌گه‌ر به‌و سه‌رخ‌وشی و مه‌ستی‌ه‌وه قسه‌یه‌کی ناب‌ه‌ج‌ای ب‌کردبایه، یه‌خه‌ی ب‌گرتبامایه و گه‌ره‌کی لی ک‌وب‌کردماباوه، بی‌گومان ب‌و ر‌وژی دوا‌یی ه‌ینده‌ی دیکه‌م ده‌خوارده‌وه و سیا مه‌ست ده‌بووم. ئه‌م حاله‌ته له‌و مالانه‌داکه ژنانی گه‌وجیان تیابوو، به‌زوری رووی ده‌دا، من به‌ چاوی خو‌م ئه‌مه‌م له‌و ژنه گه‌وجانه‌ ب‌ینی بوو.

به‌لی، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک من‌دالمان بوو. له هه‌وه‌له‌وه کور‌پ‌یکمان بوو، پاشان دوو کچمان بوو که یه‌ک سالیان به‌ین بوو. که بووم به‌ خاوه‌ن من‌دال، ئیدی له هاور‌پ‌یکانم داب‌رام. که کریکه‌م وه‌رده‌گرت یه‌کسه‌ر ده‌هاتمه‌ مال‌ه‌وه و کاش ده‌مکرده‌ ده‌ستی ژنه‌که‌مه‌وه و ه‌یچم ب‌و خو‌م هه‌ل‌نه‌ده‌گرت، خ‌یزانیکی گه‌وره‌م به‌ ملدا که‌وتبوو و ئیدی ده‌رفه‌ت و ده‌لیقه‌ی مه‌یگوساری و مه‌ستیم نه‌بوو. ته‌نیا ر‌وژانی پ‌شوو په‌رداخ‌یک ب‌یره‌م ده‌خوارده‌وه و ته‌واو.

له سالی ۱۹۲۹ دا، خووم دایه ئوتومبیل. خو‌م فی‌ری شوفیری کرد و ده‌ستم به‌ ئازوتنی کامیون و تریلان کرد. کاتی به‌ ته‌واوه‌تی له سه‌ر شوفیری راهاتم و مه‌علان بووم، ئه‌م کاره‌م لی خو‌ش‌هات و هه‌ستم کرد، ئیدی حه‌زم له‌وه تورا که له کارخانه‌که‌دا کار ب‌که‌م. شوفیرم زور به‌ لاوه خو‌شتر بوو. به‌وجوره ده‌ دانه سالم به‌و کاره‌وه به‌سه‌ر برد و به‌ ه‌یچ جو‌ری هه‌ستم به‌ تیپه‌ر بوونی کات و ژیان نه‌ده‌کرد. ئه‌و ده‌ ساله وه‌کو خه‌ونی‌ک تیپه‌ری. ده‌ سال چ‌ییه، ئه‌گه‌ر حه‌ز ده‌که‌ی له هه‌ر که‌سیکی هاوته‌مه‌نی ب‌پرسه‌ چ‌ون ته‌مه‌نی به‌ سه‌ر بردوووه؟ ده‌ب‌ینی هه‌ر هه‌ستی به‌ تیپه‌ر بوونی ر‌وژگار و ژیان نه‌کردوووه، هه‌ر گویشی نه‌داوه‌تی. ر‌ابردووی به‌لاوه وه‌کو

شهووی پېشووتر، واته دوا شهووی پېکهوه بوونمان، ئهوهنده به سهرما گریا، که هه موو سینگ و بهرۆکم به فرمیسهکانهی ئه و تهر بوو. بهیانی هه مان شتی دووباره کردهوه. ئیدی هه موو پېکهوه چووین بو و یستگه که. ئهوهندهم بهزهیی به ئهرینادا دههاتهوه که جورئتهی ته مه شاگردنیم نه ده کرد: ئهوهنده گریابوو، روندک به چاویا هاتبووه خواری و لیوه کانهی ئاوسابوون، قژی له ژیر له چکه که یه وه هاتبووه دهره وه. چاوه کانهی لیله بوو بوون، نیگای له نیگای شیتان ده چوو. ئهفسه ره کان فه رمانیان دا سواری فارگونه کان ببین. به لام ئهرینا، باوهشی به مندا کردبوو، دهستی له ملم وه رینا بوو و دهله رزی، وهکو داریک له حالی کهوتنا بی بهو ئاوايه دهله رزی... منداله کان هه ولیان ده دا دلخووشی بده نه وه. منیش هه ولم ده دا ژیری بکه مه وه، لی فایده ی نه بوو. ژنانه دیکه له گهل میرد و کوره کانیا نندا قسه بیان ده کرد، لی ژنه که ی من وهکو گه لایه ک به چلیکه وه چه سپی بی، بهو ئاوايه به منه وه چه سپی بوو و سه راپای دهله رزی و نه یده توانی تا قه قسه یه ک بکات. پیمده گوت: " ئهرینا گیان، که میک هه دارت بی، خو ت بگره، ئارام به، گیانه که م ئهرینا. به لای که مه وه بهرله وه ی برۆم قسه یه ک بکه، شتی بلی. " ئه وه ی به دم گریان و هه نسک هه لدانه وه و به پچرپچری ده یگوت ئه مه بوو: " ئاندری رۆحه که م... ئازیزه که م... جاریکی دی هه رگیز له م دنیا یه دا، یه کدی نابینینه وه... هه رگیز.. "

ئه وهندهم بهزهیی پیدا دههاته وه، خه ریک بوو له خه می ئه وا دل م پارچه پارچه ده بوو. له و قسه یه زیاتر هیه چیتری شک نه ده برد تا بیلی. ده بوایه هه رچوئی بووه ئه وه ی زانیبا که دوور کهوتنه وه له و بو من یه جگار سهخت و دژوار بوو. ماته میک بوو له و گوړه. خو من بو گهشت و گه ران، سهیر و سهفا نه ده چووم. به لی، ئه و قسه یه م له دل گران بوو، دهسته کانیم له گهردنم لادا و به ئه سپایی له خو م دوور خسته وه. پالیکی هیواشم پیوه ی نا، وام ههست کرد پاله که م سووک بوو، که چی ئه و سووکه پاله، نزیکه ی سی ههنگاو یک په راندیه دواوه، به لام ئه و دووباره، به ههنگاوی کورت، به باوهشی والوه به ره و من هات. هاوارم به سهردا کرد: " ئاخه ئه مه ش بوو به خودا حافیزی، خه لکی ئاوا خودا حافیزی لی کدی ده که ن؟ ده ته وئ به زیندوو یه تی بمنی ژیت! " لی که دیم رهوشی باش نییه، دووباره له باوهشم گرت و ماچم کرد..

پیره میرد ، له ناکاوا، له ناوهندی رسته کهیدا وهستا، دهنگی له گهرویدا گیرا، سۆز و گوداز و هه لچوونی یارۆی پیره میرد کاری له منیش کرد، به گوڤشهی چاو لیم پروانی، به لام تاقه روندکیکم به چاوه خامۆش و نیوه مردوو هکانیه وه نه بینی. ئیدی خه مین و خه مبار سه ری له بهر خو نابوو، دهسته کانی به بی جو له به هر دوو لایا شو ر بوو بوونه وه و به ئاسته م ده له رزین. ده م و چه ناگه شی ده له رزین ...

له بن لیوانه وه گوتم:

— هاوړی، زوریش بیرى لى مه که وه، خو ت خه فه تخان مه که!

پیده چوو، گوپی له من نه بووبی، دواى ئه وه ی وه خو هاته وه و سۆز و گدازى خو ی کو نترۆل کرد، له ناکاوا به ده نگیکى گر، جیاواز له قسه کانی تو زی له مه و پی شی، گو تی:

— تا ئه و رۆژه ی ده مر م، تا دوا ساتی ژیان، تا ئه و رۆژه ی ده خریمه گو ر ه وه و گله بان ده کریم، له خو م خو ش نابم که ئه و ره فتاره م له گه ل ژنه که مدا کرد، هه رگیز له خو م خو ش نابم که ئه و پاله م پیوه نا!

دوو باره بو ماوه یه کی زور بی ده نگ بوو. ویستی به کاغه زی رۆژنامه سیغاریک بیچیت ه وه، به لام کاغه زه که ی له نیو قامکه کانی درا و تووتنه که به سه ر ئه ژنو کانی رژا.... ئه نجام هه رچو نی بوو سیغاریکی بیچایه وه، چه ند مژیکی قوول و تامه زرۆیان ه ی لی دا، کو که یه کی بو کرد و له سه ری رۆی:

— خو م له ده ست ئه ری نا ده ره ی نا، ده موچاویم له نیو هه ر دوو ده ستم نا و ماچم کرد. لیوه کانی سارد ده تگوت سه هو لن. خوا حافی زیم له منداله کان کرد و به غاردان به ره و قیتاره که که له رۆیشتنا بوو، چووم، قیتاره که زور به هیواشی که وته جووله، من به به رده م خه لکه که دا ده رپویشتم و ته مه شام ده کرد. فریا که وتم جاریکی دی ته مه شای مال و منداله کانم بکه م. منداله کانم وه کو هه تیوان، له ده وری یه کدی وه ستا بوون و ده سته مالا واییان بو ته کان ده دام و ده یانو یست بو م پی بکه نن به لام نه یان ده توانی. پیکه نه یه که، به تو بزی ش له ده میان نه ده هاته ده ره وه. ئه ری نا هه ر دوو ده سته م نابوو نه سه ر سینگی و لیوه کانی وه کو گه چ سپی هه لگه رابوون، لیوه کانی، وه کو یه کی که له گه ل خویدا بدوئ، ده جوولان و زه ق زه ق ته مه شای منی ده کرد، به ده نی وه کو یه کی که بیه وئ به ناو باهو ز و گزه بایه کی به تره فدا، ره ت بی،

بۆ پېشەوہ دانہ وانڈبوو... ھەرگیزاوہەرگیز ئہو دیمہنہم لہ یاد دہرناچیت: ھەر دوو دەستی بە سینگیہوہ، لیوی سپی، دوو چاوی ئہبلہق تہژی روندک... زۆربہی شہوان بہو دہقہوہ دیتہ خہونم.. ئاخر بۆچی بہو جۆرہ لہ خۆم دوور خستہوہ، بۆ ئہو پالہم پپوہ نا؟ ئیستاش کہ بیری لیڈہکہمہوہ، ھہستدہکہم چہقویہکی کول لہ دلہم دہنری..

لہ دہوروبہری شارۆچکە ی بیلیاتزریکوفیئوکرانیادا دابہشیان کردین بە سەر چہند یہکە یہکی سوپاییدا. تریلہیہکی سی تہنیان دایہ من کہ بہو تریلہیہ ہاتوچوی شہرگہم دہکرد. پپویست بہوہ ناکا باسیجہنگت بۆ بکہم، چونکہ بہ خۆت بەشداریت تیا کردووہ و دہزانی چۆن دەستی پیکردووہ و لہ ھہوہلہوہ چۆن ھہلگیرساوہ. ئیدی لہ مالہوہ و لہ کہسوکارہوہ دنیا یہک نامہم بۆ دہہات، ناوبہناو بہ یہک دوو وشہ وەلام دەدانہوہ: وەزعمان باشہ، شہر کہمہ، ھہموو سہلامہتین. حالی حازر لہ پاشہکشہداین، لہوہیہ ھہرکہ خۆمان سازدایہوہ و ھیزہکانمان ریک خستہوہ، لہ زووترین کاتدا ھیرش بۆ دوزمن بکہین و تہفروتونای بکہین. لہوہی پتر دہمتوانی چی بنووسم؟ رۆژگاریکی سہخت و دژوار بوو، پیاو نەیدہپەرژا نامہش بنووسیت. ھەلبەتہ دہبیت ئہوہش بلیم، کہ من بہ خۆم پیاویکی پپر سۆز و عاتیفی نەبووم، بہ تہبیعت حەزم لہو پیاوانہ نەبوو کہ بەردہوام دہگریان و گلہبیان دہکرد و لہ وەخت و ناوہختدا نامہیان بۆ ژنہکانیان، بۆ ئازیزانیاں و مندالہکانیان دہنووسی و فرمیسیکیان ھەلدہرشت و باسی سہختی و دژواری شہرپیان دہکرد و چۆن مہرگ لہ کہمینایہ بۆیان. ئہوانہ سہگ و سہگابن، ئہوانہ ژن لہ جل و بہرگی پیاودا، ئہوانہ بەردہوام نامہیان دہنووسی، گلہبیان لہ بہخت و ناوچہوانی خۆیان دہکرد، تا سۆز و بہزہیی ژن و مندالہکانیان بجوولین، وەکو ژنہ داماوہکانیان و مندالہ بیئہواکانیان، لہ مالہوہ، لہ دہریی شہرگہدا، لہوپہری خۆشی و ناز و نیعمہتا بزین. غافل بوون لہوہی ھہموو قورسایی ولات بہ سەر شانی ئہوانہوہ بوو. کہچی ئہو پیاوہ دلناسک و گرینۆکانہ نامہ لہ سەر نامہیان رەش دہکردہوہو لہ جیاتی ورہیان بہرز بکہنہوہو سوورین لہ سەر کارکردن، بہستہزمانانہ بہو نامانہ ورہیان دہرووخا و لہ کار سارد دہبوونہوہ. شتی وا باش نییہ، تۆ بۆیہ پیاوی، بۆیہ سہربازیت، تا تہحہموول

بكهيت، له كاتى تهنگانه و پيويستدا، دواچوړى جامى تالاولهكانى رږژگار هه لېدهى. ئه گهر زانیت پياوى تهنگانه نیت و له بهرد رهقتر نیت، ئه وه بو خوت تهنوره يهكى فشى ناودار پهيدا بکه تا سمت و كهفهلته كه ميک دهر بکه وئ و به لای كه موه له پشته وه وهكو ئافرهت دهر بکه ویت. ئه وسا برؤ گيا بدوره وه و سيپه ر ه و چه وده ران بزار بکه يان چيلان بدوشه. شه رگه پيويستى به پوخله واتى وهكو تو نيه، چونکه شه رگه به بي توش ويړانه، پوخله وات تا چوکان هاتوه!

هيشتا ساليکم له شه رگه دا به سهر نه بر دبوو که دوو جار ان بريندار بووم، به لام زامه کانم سوک بوون، کارى نه بوون. جارى يه کهم باسکم و جارى دووم لاقم بريندار بوون. جارى يه کهم به هوئى بوردمانى هه وايى و جارى دووم به هوئى پارچه ي توپبارانه وه بريندار بووم. ئه و رږژه ئه لمانه کان، تريله كه ميان به گولله دابيژا، کرديان به سهره ند و بيژنگ، به لام خو ش به ختانه نه مردم. هه موو جاريک به سه لامه تى خو م دهر باز ده کرد، به لام دوا دهر باز بوونم به راده يه که سخت بوو، به ته و او ه تى له شه رگه دوورى خسته وه. له ئايارى سالى ۱۹۴۲ دا له لوخونكى دا به ديلى گيرام. رږژيکى شووم و ترسناک بوو. ئه لمانه کان هيرشيان ده کرد ئه م ما هيرش، له هيچ نه ده گه رانه وه. گولله توپمان نه ما بوو، يا له ته و او بوون و دوا دوايى دا بوو، توپه عه يار (۱۲۲) وه کانمان ته قريبه ن له کار كه وتبوو. تريله كه ي منمان پر کرد له گولله توپ، ئه وه نده م کار کردبوو که کراسه که م به پشته وه نووسابوو. ده بوايه به زووترين کات مه يدانى شه ر چول بکه ين، چونکه دژمن له حالى پيشره ويدا بوو و چيو اى نه ما بوو بگاته سهرمان. تانکه کان له ده ستى چه په وه ده جوولان و له ده ستى راستيشه وه ته قه مان ليده کرا، ره وشه که له پيشه وه ش زور باش نه بوو. سات به سات به ره و خراتر ده چوو...

فه رمانده ي سريه که ليى پرسيم: " سوکولوف ده توانى به ناو ئاگر بارانه که دا تيپه رى؟ " توخوا ئه وه پرسياره! ماقوله هاوړپيان له وئ رووبه پرووى مهرگ ببنه وه و من ليړه دانيشم ميش له خو م پاس بکه م؟ وه لامم دا يه وه: " ئه مه پرسيارى ناوئ! ده بي به ناو ئاگر بارانى دژمن تى په رم و ته و او! " ئه وسا گو تى: " به لام په له بکه، تا ده توانى بي به به نزيابنه! "

پيم به به نزيانا، به عه مراتم وهكو ئه و رږژه، سياقه تم نه کردبوو! باره که م، په تاته نه بوو، ئه وه م چاک ده زانى. باره که م و اى ده خواست که له سهر خو بم.

به لّام چوّن ده متوانی له سهر خو بّم، له کاتیکا هاورپیکانم به دهستی خالی شه پریان ده کرد. گولله توپیان نه مابوو. سهرانسهری ریگا له ژیر توپبارانا بوو! من جگه له خیرا ئازوتن هیچ چاره یه کی دیکه نه بوو. نزیکه ی شهش کیلومه ترانم به و خیراییه بری و هیچ کیشه یه کم بو چینه بوو. ده بوايه به ریگایه کی لاوه کیدا پیچ بکه مه وه، ئه و ریگایه ده چوووه سهر ئه و دوله ی که توپخانه که ی ئیمه ی لی دامه زرابوو. که ته مه شام کرد، بینیم هیزی پیاده ی ئیمه به راست و به چه پی ریگا که دا په راگه نده بوون و شیرزه و په ریشان له ژیر توپبارانا له حالی پاشه کشته دان و به ناو مینجاران که وتوون و ناوبه ناو لیږه و له وی مینیان پیدا ده ته قیته وه. ته گبیرم چیه، چ بکه م؟ خو ناکرئ بگه ریمه وه؟ تا توانیم پیم به به نزینا نا. ته نیا یه ک کیلومه ترم مابوو بگه مه توپخانه که ی خو مان. پیچم کرد بووه وه، ریگا لاوه کییه که م گرت بووه بهر، به لّام نه گه بیمه لای هاورپییانی خو مان. له ناکاوا گولله توپیک له توپیکی دوور هاورپیزه وه هات و له نزیک ئوتومبیله که ی منه وه ته قییه وه. من نه گویم له ته قینه وه بوو و نه هیچ، هه ستم کرد شتیک له ناو می شکما ته قییه وه و ئیدی ئاگام له خو نه ما. چوّن ژيام و نه مردم، نازانم. چند له قهراخ جاده که وتبووم، نازانم. وه خو هاتمه وه، چاوم هه لّینا، به لّام نه متوانی هه ستمه سهر پییان. سهرم دنگه دنگی لیوه ده هات، وه کو یه کیک تاو و له رزی لی هاتبی، سهر اپام ده له رزی، بهر چاوم تاریک بوو، شانی چه پم ده یزریکاند، نازای له شم له نازارا هاورای ده کرد، وه کو ئه وه بوو دوو شه و رپوژ دارکاری کرابم. ماوه یه کی زور به سکه خشکی رویشتم، ئه نجام به هه ر حالی بوو توانیم هه ستم، به لّام نه مده زانی له کویم و چیم به سهر هاتوو. هیچ شتیکم له بیر نه مابوو. لی نه ده ویرام پال بکه وم. له دلّی خو دا ده مگوت: ئه گه ر پال بکه وم ئیدی ناتوانم هه ستمه وه. ئیدی له شوینی خو ما مامه وه و چه قیم، وه کو سپیداری بهر گزه با به راست و به چه پا ده هه ژام. وه ختی که میک به خو هاتمه وه و پروانیمه ده ورو به رم، هه ستم کرد یه کیک به پلایس دلّم ده گوشیت. ئه و گولله توپانه ی بردبوومن، هه ر هه مووی له ده ورو به رم هه لّر زابوو. تریله که م که میک له ولای خو مه وه که وتبوو، پارچه پارچه بووبوو و تایه کانی به حه واوه بوون، شه ر له پشتمانه وه به رده وام بوو. ئه مه چییه؟

لیتی ناشارمه وه وه ختی ئه مه م بینی، ئه ژنوکانم سست بوون، وه کو یه کیک چه کوشیکی به ته پلی سهر ا بدن که وتمه سهر ئه رزه که، چونکه بوّم ده رکه وت له ئابلوقه ی دژمندام، یا به گوته یه کی دی دیل و ئه سیری فاشیستانم. ئیدی ئه مه

رپيسا و دهرهاوويشتهى جهنگ و شهړه. بهلئى ئهمه تهبيعهتى شهړه. نا، هاورپى، زور زهحمهته، ئاسان نيبه كاتى به خو بزاني، به بئى ئهوهى بتهوئى ديل و ئهسير بيت. ئهوهى كارساتى واى به سهر نههاتبئى، ناتوانئى له ماناى ئهسيري و ديلى تيبگات.

لهويدا كهوتبووم و گويم له دهنگى ئه و تانكانه بوو كه نزيك دهبوونهوه. چوار تانكى مامناوهندى ئهلمانى بلهز بهلاما رهن بوون. بهو رپيگايهدا رپويشتن كه من گولله توپهكانم ليوهى هيئابوو... باوهر دهكهى من ههموو ئهمم به چاوى خوم بينى، له گهليا و له ناويا زيام؟ دواى ئهوه چهند تراكتوريك كه توپيان رادهكيشا هاتن، ئهوسا ئاشخانهيهكى مهيدانى (ئاشخانهى گهروك) هات، ئهوجا برپك عهسكهرى پياده هاتن كه ژمارهيان زور كه م بوو. من به گوشهى چاو ژيراوژير تهمهشام دهكردن و دووباره سهرم دهنايهوه سهر ئهرزهكه، چاوم دهنوقاند، چونكه كه تهمهشام دهكردن دلّم تيك ههدههات و ههستم دهكرد روم ديتهژان..

وهختئى ئهوان تيبهپرين وامزاني تهواو ئيدى كهس نايهت بهلاما، به ئاسته م سهرم بهرز كردهوه. شهن كهسى چهكار، به خو و تفهنگهكانيانهوه، له دوورى سهده مهتريكهوه، به بئى هيچ قسهيهك بهرهو من دههاتن. له دلئى خودا گوتم: " نهخير تهواو، مهرگ خهريكه بهرهو پيرم دئى، دهگاته سهرم. " به ههر زهحمهتى بوو دانيشتم -_ حزم نهدهكرد به پالكهوتنهوه بمرم - ئهوسا ههستامه سهرپييان. وهختايهك گهبينه چهند ههنگاوى من. تهواو ليم نزيك بوونهوه، بينيم يهكيكيان تفهنگهكهى له شانى دادهگرت. بهراستى مروّف بوونهوهريكي غهريب و سهيره، من لهو ساتهدا ههستم به هيچ ترس و دلّه خورپهيهك نهكرد. سهيرى ئهوم دهكرد و له دلئى خودا دهگوت: " ههر ئيستا دهستريژيكم پيوه دهنئى. گوللهكان به كويم دهكهون؟ به سهرم دهكهون، يا به سينگما؟ ئيدى له تو وايه ئه و شوينهى كه به گوللهى ئه و ديته دابيزان، زور گرینگ بئى!

ياروى سهرباز، گهنجيكى بالا بهرز، ئهسمهريكي له خوبايى، ليو تهنكى ليو قهيتانى بوو، بهلام نيگايهكى ناخوش له چاوه چكولهكانيا شهپولى دها. له دلئى خودا گوتم: " تهواو، ئهم كوره بئى چهند و چوون دهمكوژيئ. " ههر بهراستى پرووى تفهنگهكهى كرده من، منيش بئى ئهوهى هيچ بليم، تهمهشام دهكرد. بهلام سهربازيكي ديكه كه لهو به تهمنتر و وا ديار بوو سهردهسته بوو، هواريكي بهسهريا كرد و نهمزاني چي گوت، به دست دوورى خستهوه و هات به لاي منهوه و

له بن لیوانه وه نهچ نچیکی کرد و بازووی راستمی نوشتانه وه، ده تگوت ماسولکه کانی تاقه ی ده کاته وه. نه بزی گرتم و گوتی: "ئوه!" ئه وسا روانییه سه متی خوړئاوا وه کو ئه وه بوو بیهوئ بلیت: "برؤ به ره وه ئه وئ برؤ. گا جووتیکی وه کو تو ده بی بو ئه وئ برؤیت و کار بو رایشی ئیمه بکهیت. "ئهم سه گبابه ده یزانی ئهمه مه سلحه تتره.

به لام سه رباره ئه سمه ره که چاوانی بری بوونه وه پوستانه کانی من، که به رواله تا باش دیار بوون. به قامکان ئامازه ی بو پوستانه کانم کرد، وه کو ئه وه ی بلی: "دایان بکه نه" له سه ر ئه رزه که دانیشتم و پوستانه کانم داکنه د و دامن به و، به فراندن له دهستی رفاندم، ئه و جا به له ک پیچه کانیشم کردنه وه و بوم دریز کردن. ته مه شام کرد، که وته وه پین، به زمانی خو یان که وته جنیودان، دووباره تفهنگه که ی به رز کرده وه. ئه وانی دی قاقا پیده که نین. پاشان به سه لامه تی رپویشتن. به لام ئه سمه ره که یان، تا گه ییه سه ر جاده که دوو سی جار ئاوری پاشی دایه وه و ته مه شای کردم. چاوه کانی له توورپه ییا وه کو چاوانی گورگ پرشنگیان ده دا. نه مه زانی بوچی به وه هه موو غه زه به وه ته مه شام ده کات، ده تگوت من پوستانه کانم به تو بزی له و سه ندبوو. به لی برادر، هیچ چاریکم نه بوو. خوم گه یانده سه ر رپگاکه. هه ناسه یه کم هه لکیشا و ده مپریژیک جنیوی مزرم دا، به ره و خوړئاوا ملی رپگام گرت، به ره و دیلی و ئه ساره ت که وتمه ری!..

ئهو کاتانه توانای رپکردنم نه بوو، له سه عاتیکا ئه وپه ری یه ک کیلومه ترم ده بری. وه کو خه لکانی مه ست، ده مویت راست برؤم، به لام به م لاو و به و لای رپگاکه دا له ترم ده دا. ماوه یه کی که م رپم کرد، سه یرم کرد رپزیک دیل و ئه سیری خومان به ره و من ده هاتن. ده تفهنگداری ئه لمانی چاودیریان ده کردن و ئهم لا و ئه و لایان گرتبوون. که تفهنگداره که ی پیشه وه گه ییه ئاستی من، بیئه وه ی هیچ بلیت قوناغه تفهنگیکی پیدا کیشام. ئه گه ربکه وتبام هه ر له ویدا به گولله یه ک له عاردی ته خت ده کردم. به لام دیله کانی دی فریام که وتن، له ئاسمان گرتیانمه وه، نه یان هیشت بکه وم و خستمیانه ناو رپزه کانی خو یانه وه. نزیکه ی نیو سه عاته رپیه ک، ژیر بالیان گرتم، وه ختی که میک وه خو هاتمه وه، یه کیکیان به ئه سپایی گوتی:

__ هه ولبده نه که وه ی! تا هیزت تیایه ری بکه، ده نا هه رکه بکه وه ی ده تکوزن.

هه رچه نده هیز و شنگم له به ر برابوو، به لام هه ر دریزه م به رپکرن دا. هه ر که خوړ ئاوا بوو، ئه لمانه کان ژماره ی خه فهر و چاودیره کانیان زیاد کرد. نزیکه ی

بيست چاودپیری چهكدارى دى به كامیونیک (تریله) هاتن. لیمان كهوتنه پهلهپهل،
ئهوانه‌ی كه زامه‌كانیان سهخت بوو، نه‌یاندته‌توانی له گه‌ل ریزه‌كه‌دا ده‌ربهن و
ده‌كه‌وتن، ههر له جیوه ده‌یانكردن به قوربانى گولله‌یه‌ك. دوو هاوړی ویستیان
هه‌لین، به‌لام ئاگیان له هه‌یقه شه‌وه‌كه نه‌بوو و نه‌یاندته‌زانى، له بهر هه‌یقه
شه‌وه‌كه‌دا و له ناو ئه‌و كیلگه ته‌ختانه‌دا تا دوورى كیلومه‌تریک ده‌بینرین. ئه‌نجام
چاودپیره‌كان هه‌ردوو‌کیانیان كوشت. ده‌وروبه‌رى نیوه‌شه‌و گه‌بینه گوندیكى وپرانى
نیوه سووتاو. له كلپسایه‌كا كه گومه‌زه‌كه‌ی پوخابوو، چه‌پسیان كردین. زه‌مینه‌ی
كلپساکه به‌رد بوو، نه‌ك رایه‌خ، چنگی كایشى تیا نه‌بوو له سه‌رى به‌خوى. كه‌سمان
پالتومان پي نه‌بوو. چونكه هه‌موومان جلكى هاوینه‌مان له‌بهر بوو، ئیدی هېچ
شتیک نه‌بوو له ژیر خومانى رابخه‌ین. زوربه‌ی دیله‌كان به جلی ژیره‌وه بوون،
چونكه زوربه‌یان ئه‌فسه‌ر و ده‌ره‌جهدار بوون، بو ئه‌وه‌ی نه‌ناسرینه‌وه‌و له باقى
سه‌ربازه‌كان جیا نه‌كړینه‌وه، چاكه‌ته‌كانیان فری دابوو. توپچیه‌كانیش نیمچه‌ پروت
بوون، ئه‌مانه‌ كه به سه‌ر توپه‌كانى خویانه‌وه بوو بوون و خه‌ریكى توپبارانى دوزمن
بوون، خویان پروت كړد بوو وه و ههر به‌و ده‌قه‌وه یه‌خسیر بوو بوون.

شه‌وی بارانیكى زور بارى، ئاو ته‌نگه‌تاوى كردین. گومه‌زى كلپساکه كه به توپ و
بومباى فرۆكه لایه‌كى پوخابوو، به ته‌واوته‌ی هه‌ره‌رسى هیئا، تا‌قه شوینیكى وشك
نه‌ما تیای به‌ویینه‌وه، ته‌نانه‌ت له میحرابى كلپساکه‌ش شوینی وشك نه‌بوو.
به‌وجوره‌ تاكو به‌یانی له ناو ئه‌و كلپسایه‌دا، عه‌ینى به‌رخین ناو كوژیكى تاریك به
سه‌ر یه‌كدا كه‌له‌كه بوو بووین. له نیوه شه‌وا هه‌ستم كرد یه‌كیك باسكم ده‌گریت و
ده‌پرسیت: " هاوړی زامدار نیت؟ " وه‌لامم دایه‌وه: " بو ده‌پرسیت هاوړی؟! " گوتی: "
من دوكتورم، به‌لكو بتوانم یارمه‌تیه‌كت بدهم. " بوم باس كرد كه شتیک له شانى
چه‌پما ته‌فه‌ته‌قیه‌تى، شانم ئاوساوه و زور ئازارى هه‌یه. " به‌جددى گوتی: " چاكه‌ت
و كراسه‌كه‌ت داكه‌نه. " خوم پروت كړده‌وه. به قامكه ناسكه‌كانى كه‌وته سه‌ح
كردنه‌وه‌ی شانم، خه‌ریك بوو ئاگرم تى بهر ده‌بوو و دانم جیر ده‌كردنه‌وه و گوتم: "
وادیاره تو دكتورى كه‌رانى، به‌یتالی، به‌عمراتت معایه‌نه‌ی نه‌خوشت نه‌كردووه.
تو ئه‌شكه‌نجه‌م ده‌ده‌یت! به ئانقه‌ست گوشار ده‌خه‌يته سه‌ر شوینی ئازاره‌كه.
وادیاره دلت نییه؟ " لی ئه‌و درپزه‌ی به كاری خوی دا و به تووره‌یى گوتی: "
بیده‌نگ، زمانى خوت بگه‌ه! چون تووشى ئه‌م چه‌نه‌بازه بووم؟ دان به خوتا بگه‌ه،

ههشتا له كوئته، ئيستا زياتر ئازارت ددهم! " باسكى به جوړئ بادام كه نهو دنيا
به چاوى خوم بينى. گر له چاوم بووهوه.

وهختئ كه ميک به خو هاتمهوه، ليم پرسى: " نهوه تو چى دهكهى ههى فاشيستى
زول و بيزى؟ من باسکم شكاوه و توش بهو جوړه باى ددهى، دتهوى هيندهى دى
ويړانى بکهيت؟ "

گويم ليوو به دم نهرمه پيکه نينیکه وه گوتى: " تو پياويكى به ورهى. وامده زانى
هه نووکه به دهسته ساغه کهت، به دهستى راستت تيم بهرده بيت. باسکت نه شكاوه،
ته نيا له جئ چوو، بوم هينايته وه جئ. ئيستا ههست ناکهى باشتتر بووى؟! "
دروسته، ههستم ده کرد ئازاره کهم له ناوه وه که متر ده بيت. له کانگای دلوه
سوپاسم کرد. نهو رويى له تاريخيه کهدا ون بوو، گويم ليوو، له بن ليوانه وه
دهيگوت: " کئ ليره برينداره؟ " نهوه يه دکتورى راستى، بهو تاريخيه، به سهر
ديله کانا، که ده تگوت خول و دوپان به سهره کراوه، دريژهى به کارى خوى ددها و
دهستبه ردار نه ده بوو، له خه مپيشه جوانه کهى خویدا بوو.

شهويكى زور ناخوش بوو. کاتئ دوو دوو ده يانکردينه ناو کليسا که وه، ياروى
خه فهرباشى پي گوتبووين، بوتان نييه بو ته واليتيش ليره بچنه دهره وه.
به ريکهوت کابرايه کهى مه سيجى باوه ردارمان له گه لا بوو، له نيوه شهوا تهنگاوى
زورى بو هينا. له هه وه له وه، خوى که ميک کونترول کرد. نه نجام زورى بو هات
دهستى به گريان کرد. دهيگوت: " من ناتوانم مالى خوا پيس بکه م! من که سيكى
باوه ردارم، نه سرانيم (مه سيجى) ! هاورپيان فريام بکه ون، چ بکه م! " تو به خوت
خه لکى خومان ده ناسيت، ده زانى سهر باز و سهر بازى ده کاته چى - هه نديک
پيده که نين و له زگ بوو له پيکه نينا بخنکين، هه نديک جنويان ده دايه، هه نديكى
دى به دم ناموزگارى هه فدره وه سهر يان ده کرده سهرى. له هه وه له وه
سهر گهرميه کهى خوش بوو، به لام پاشان سهر گهرمى و پيکه نينه که مان، زور خراب
شکايه وه. چونکه يارو دهستى به ليدانى ده رگا که کرد، داواى چوونه دهره وهى
ده کرد. به ريکهوت زوو وه لاميان دايه وه: سهر بازيكى فاشيستى، له درزى
ده رگا که وه، لوولهى تفهنگه کهى کرده سينگى نهو، نيشانهى ليگرته وه و کابراى
تهنگاو و سيى ديه کهى کوشت و پينجه مى بريندار کرد که بو به يانى مرد.

جەنازەى كوزراوھەكانمان پراكىشايە سووچىكەوھ و ھەموومان بە بىدەنگى دانىشتىن. لە ھەوھەلەوھ واماڭ بىر دەكردەوھ كە سەرھەتاي ئەم ئەسارەتە سەرھەتايەكى زۆر خراپە... دواى تۆزىك كەوتىنە قسان. بە ئەسپايى و لە بن لىوانەوھ لە يەكترمان دەپرسى تۆ كوڤىندەيت و تۆ خەلكى كىدەرى، چۆن و لە كوئ ئەسپىر بووڤىن. ئەو ھاوړپىيانەى كە سەر بە يەك يەكەى سووپايى بوون و لە تارىكىدا لىكىدا داڤرابوون بە دەنگى نەوى يەكديان گاز دەكرد. گوڤم لە يەككەى بوو لە نزيك منەوھ بە چپە بە ھاوړپىكەى دەگوت: " سبەى بەيانى پىش ئەوھى بكەوڤىنە رى، ئەگەر رىزيان كردين بو ئەوھى كەلانتەر (رابەر) ، كۆمۆنىست و جولەكەكان جيا بكەنەوھ، تۆ جەنابى ملازم ھەول مەدە خۆت بشارىتەوھ، چونكە ئەمە بە ھىچ جوړى دادت نادات. تۆ بەوھى كە چاكەتەكەى فرىداوھ وا دەزانى دەتوانى فرىويان بەدەيت و وا نىشان بەدەيت كە سەربازىكى سادەى؟ نە برادەر خەيالت خاوە؟ من ئامادە نىم خۆم بە فىداى تۆ بكەم. من يەكەم كەس تۆيان نىشان دەدەم. من دەزانم تۆ كۆمۆنىستى. ئىستاش لە بىرمە كە كەر و كاست كردم تا بردمتە رىزى حىزبەوھ. ئىستاش كاتى ئەوھ ھاتوھ باجەكەى بەدى. "

ئەو كەسەى ئەو قسانەى دەكرد، دراوسىي پراستەوخۆى دەستە چەپم بوو. لە دەستەكەى ترمەوھ دەنگى كورپىكى گەنج بەرسقى داىەوھ: " من ھەمىشە گومانى ئەوھم لىت ھەبوو كە مروفىكى باش نىت. كرېزئوف، بە تايبەتى كاتى كە بە بيانوى بى سىواتىەوھ نەتويست بىتە رىزى حىزبەوھ، بەلام ھەرگىز ئەوھمبە بىرا نەدەھات كە ببى بە كەسىكى خاين. تۆ تا تەمەنى چوار دەسالى لە قوتابخانە بووى، واتە ئامادەبىت تەواو كر دووھ، وانىبە؟ "

ئەوى دى بە بى موبالاتى و خەمساردى دەلىت: " با، تەواوم كر دووھ، چى تىايە؟ " ماوھىەك بىدەنگ بوون. ملازمەكە بە دەنگيا ناسىمەوھ - بە دەنگىكى نەوى گوتى: " ھاوړپى كرېزئوف، زمانم لىمەدە. " ئەوى دى، بە نەرمە پىكەنىنپىكەوھ گوتى: " ھاوړپىكانت، لە پشت ھىلى شەرگەوھ بە جىھىشتوھ، من ھاوړپى تۆ نىم، ئىدى لە من مەپارپوھ، فايەدى نىبە. خەبەرت لىدەدەم و تەواو، جەرگى ھەزاردايك بسووتى نەك داىكى من. " ئەوسا ھەر دووكيان بىدەنگ بوون. كە گوڤم لەو قسە بى مانايانە بوو، مووچر كەيەك بە سەراپامدا ھات. لە دلى خۆدا گوتم: " نا، نايەلەم تۆى سەگ و سەگباب، خيانەت بە فەرماندەكەت بكەى! نابى بە سەلامەتى و بە

پیی خۆت له م کلّیسیایه وه دهر بکهوی. ده بی وه کو که لاک رابکی شریته دهره وه. به لاقان رابکی شری! " دنیا که میک پروناک بووه وه، ته مه شام کرد، کابرایه ک له نزیکه منه وه له سهر گازی پشت راکشابوو، ههر دوو دهستی نابوونه بن سهری، ده موچاوی زور گه وره و قه له و بوو، گهنجیک به تو ی فانيله یه کی ژیره وه له لایه وه دانیشتبوو و ئەژنۆکانی له باو هاش گرتبوو. کوپیکی لاوازی رهنگ زهردی مرده لوخ بوو. له دلی خۆدا گوتم: " ئەم منداله دهره قه تی ئەم گاجووته نایهت، ده بی خۆم چاری بکه م. "

دهستم خسته سهر بازووی کوپه که و لیم پرسی: " تو ملازمی؟ " هیچ قسه یه کی نه کرد. سهریکی له قاند و ته واو. ئەوسا ئاماژه م بو لای ئەو زلحورتی که پالکه وتبوو کرد و گوتم: " ئا ئەمه ده یه وئ خه بهرت لیبدات؟ " دیسان قسه ی نه کرد، ته نیا سهریکی له قاند و ته واو. پیم گوت: " ده ی خیرا لاقی تووند بگره با له قه نه هاوی، له زیکه! "

پاشان خۆم دا به سهر کابرای زلحورتا و ههر دوو دهستم نایه ملی. فریای هاوار کردن نه که وت. چه ند خوله کییک نامه ژیر و پاشان هه ستامه وه، خایه نییک که م بووه وه. زمانی به لغاوه یه وه شوپ بوو بووه وه.

ئەوسا ئاوری ده وروبهری خۆم دایه وه. هه زم ده کرد دهسته کانم بشۆم، وه کو ئەوه ی ئەژدیها یه کم کوشتی... ئەوه یه که مجارم بوو که که سییک بکوژم، که سییک له جه ماعه تی خۆمان بکوژم!... ئەگه ر راستت بوئ له خۆمان نه بوو، له دژمن خراتر بوو، چونکه غایه ن بوو. هه ستام و به ملازمه که م گوت: " با لیڤه دوور بکه وینه وه هاوړی، کلّیسا که گه وره یه، چی زوره جی زوره " .

وه کو چۆن کریژنوف، شهوی به ری گوتبووی: به یانی ریزیان کردین، چه کدار ده وریان گرتین، سی ئەفسه ری (ئیس - ئیس) ش هاتن، که وتنه جیا کردنه وه ی ئەو که سانه ی که به مه زنده ی ئەوان، خه لکی خه ته رناک بوون، که وتنه پرسیا ری ئەوه ی کی دهره جه داره، کی ئەفسه ره، کی کۆمۆنیسته؟ بیته ده ری. که س نه وه لای دایه وه و نه له ریزه که هاته دهره وه. هیچ شوفا ریکی ش په یدا نه بوو که خه به ریان لییدا. نزیکه ی نیوه مان حیزبی و کۆمۆنیست بووین، هه لبه ته ئەفسه ر و کومیسه رانی زوړیشمان تیا بوو. ژماره مان دوو سه د که س زیاتر بوو، له نیو ئەو دوو سه د و ههنده دا، ته نیا چوار که سیان جیا کرده وه: یه ک جووله که و سی پووسی، هه موویان

سهربازی ئاسایی بوون. جوولهکهکان، له بهد شانسی خوځاندا زۆربهیان گهنم رهنگ و قژ لوول بوون و به ئاسانی دهناسرانهوه. ئهفسهرانی ئیس - ئیس لیبیان نزیك بوونهوه. کابرای ئهفسهري ئهلمانی له یهکیکیانی پرسی: " جوولهکهیت؟ " یاروی جوولهکه بوی پوون کردهوه که پروسییه. لی کابرای ئهفسهري ئهلمانی گوئی لینهگرت، گوتی: " وهره دهرهوه! " هاتنه دهرهوه و نهمانی یهکیک بوو.

ئهو نهگبهتانهیان گوللهباران کرد و، دهستوریان بهمه دا که " رییکهن. " ئهو ملازمهی که یاروی خایهنم له گهلیا خنکاند تا شاری پوزنان له گهلم بوو، بهردهوام دهستی دهگوشیم و لیم دوور نهدهکهوتهوه. ئیدی له پوزنان لیکی جیا بووینهوه... جا با ئهم چیرۆکهشت بۆ بگیرمهوه. باوهر دهکهی له سهرهتاوه بهردهوام بیرم له ههلاتن دهکردهوه. لی دهمويست ههلیکی گونجاوم بۆ ههلبکهوی و به سهلامهتی دهرباز بجم. پیش ئهوهی بگهینه پوزنان، کردیانین به کامپییدا، دهرهت و دهلیقهی گونجاو و له بارم بۆ ههلهکهوت. له کوئی ههقی ئایارا ناردیانین بۆ جهنگهلیکی نزیکی کهمپهکه، تا گوپ بۆ ئهو دیلانه ههلهکنین که دهمردن. لهو کاتانهدا گهلیک له هاورپیکانمان به زهحیری وبهلهفیره دهمردن. به دهم ههلهکنندی ئهزرهکهوه، سهیری دهوروبهري خوم دهکرد، سهیرم کرد دووان له نیگابانهکان دانیشتوون و خهریکی نانخواردن و سییهمیان خوی دابوو بهر ههتاو. به ئهسپایی قولنگهکهم دانا و به کاوهخو خوم به نیو دهونه جارپهکهدا کرد... ئهوجا تا هیژ له لاقما بوو، راسته وراست بهرهو رۆژههلات پیم وه غارهوه نا...

وا دیار بوو، نیگابانهکان زۆر درهنگ به ههلاتنهکهی منیان زانی بوو. لی من، هههرچهنده زۆر لاواز و بی هیژ بووبووم، توانیم له رۆژیکا نزیکهی چل کیلومهتران بپرم. لی ئهمه دادی نهدام، له رۆژی چوارهما، که زۆر لهو گرتووخانه و کهمپه نهحلهتییه دوور کهوتبوومهوه، گرتیانمهوه. چهند سهگیکی پۆلیسیان خستبووه تاقییم. سهگهکان منیان له مهزرایهکی شوڤاندا دۆزییهوه. بهیانی زوو بوو که گهییمه مهزرای نیوبراو، بهلام نهدهویرام به رۆژی پوناک، له مهزراکه وهدهر بکهوم و به ناو ئهو دهشته بکهوم. چونکه مهودای دهشتهکهی نیوان مهزراکه و بیشهیهکی ئهو ناوه نزیکهی سی کیلومهتر بوو. خوم له مهزراکهدا مات دا و چاوهروانی ئیوارهم دهکرد. ئیدی کهوتمه ولینی فهریکه شوڤان، ههرجاره و توژیکم دهخوارد و ئهویترم له گیرفانم دهکرد، تا دوایی بیخوم. له ناکاوا، چهپهچهپی

چهند سه‌گیک و فره‌فپی چهند ماتوړیکم له دووره‌وه هاته گوئ. هه‌ستم کرد دلم له لیډان کهوت، چونکه سه‌گوه‌ره‌که به‌ره‌به‌ره و تا دهات زیاتر له من نزیک ده‌بووه‌وه. به دهما له سهر ئه‌رزه‌که پراکشام و ده‌ستم گرت به سهرمه‌وه، تا به لای که‌مه‌وه ئه‌و سه‌گه درندانه دم و چاوم نه‌خون. ئه‌نجام گه‌بینه سهرم. که‌ل‌به‌ی تیزیان له جله‌کانم گیرکرد، جلیان به به‌رمه‌وه نه‌هیشت، دواى ئه‌وه‌ی پروت و قووتیان کردمه‌وه، گیره‌ی ناو شو‌فانه‌که‌یان پیکردم، ئیدی به ئاره‌زووی خو‌یان لولیان ده‌دام. ئه‌نجام به‌کیکیان خو‌ی هه‌ل‌دایه سهرم، ههر دوو ده‌ستی نایه سهر سینگم، ده‌می نایه خوار قورگمه‌وه، به‌لام نه‌ی ده‌گه‌ستم.

دواى ئه‌وه دوو ماتوړ سواری ئه‌لمانی گه‌بینه سهرم. به دوو قو‌لی تیم به‌ربوون، بگره کویت دیشیت، شل کوتی عه‌مریان کردم. به قه‌ستی کوشت لییان دام، ئه‌وجا سه‌گه‌کانیان تیبه‌ردام. شوینی ساغیان به له‌شمه‌وه نه‌هیشت. ئیدی به پروت و قووتی و برینداری، له کاتیکا خوین له سهراپام ده‌چو‌رایه‌وه، بو که‌مپ و گرتووخانه‌که‌یان بردمه‌وه. بو ماوه‌ی به‌ک مانگ له ژووری ئینفرا‌دییان په‌ستام، ئه‌مه چییه هه‌ولی هه‌لاتنم دابوو. له گه‌ل ئه‌وه‌شا ههر مام و نه‌مردم...

هاوړی، گیرانه‌وه‌ی ئه‌و رووداوانه‌ی له زنداندا و له ماوه‌ی دیلی و ئه‌ساره‌تا به سهر من هاتووه، زور به ئازارتره له خودی ئه‌وه‌ی به چاوی خو‌م دیتم. که بیر له‌و ئازاره به سو‌ییه ده‌که‌مه‌وه که له‌وئ، له ئه‌لمانی چه‌شتم، که بیر له‌و هه‌موو هاوړییه ده‌که‌مه‌وه که له ژیر ئه‌شکه‌نجه‌دا و له که‌مپ و گرتووخانه‌کاندا گیانیان له ده‌ست دا، دلم له سینه‌مدا داده‌خوړپی و هه‌ناسه‌م ته‌نگ ده‌بی.

جا له ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله تاله‌ی که له ئه‌ساره‌تا به سهرم برد، چ به‌لایه‌کم به سهر نه‌هات! نیوه‌ی خاکی ئه‌لمانیام: له سه‌کسونیادا، له کارگه‌ی سیلیکات دا کارم ده‌کرد، له کانه‌کانی روردا عه‌ره‌بانه خه‌لووزم پال دهن، له باقاریا مردم له قیرتاوکردنی جاده و باناندا، چوومه تورنج. خودایا چ خاکیک، چ ده‌قه‌ریک عه‌زابی منی نه‌بینی!

له‌وئ، ده‌قهر و شوینان ده‌گوړان، کات ده‌گوړا، به‌لام ته‌رزی گولله‌باران و کوشتن و ئه‌شکه‌نجه‌دان، له هه‌موو شوین و کاته‌کان به‌کسان بوو، هیچ گوړانیکی به سهر نه‌ده‌هات. لییان ده‌داین. ئه‌م مه‌لعوونانه په‌حمیان پیدا نه‌ده‌کردین، وه‌کو ئازهل مامه‌ل‌ه‌یان له گه‌ل ده‌کردین، به مست، به شاپ، به دو‌نکی (داره قولله) و به قامچی

و شەلاخ لىيان دەداين، بە دار و بەرد، بە ئاسن، لىيان دەداين و دەستيان لىنەدەپاراستين، قۇناغە تەفەنگ ئەو ھەر باسى مەكە. بۆيە لىيان دەدايت چونكە پووسى بووى، چونكە ھىشتا زىندوو بووى، چونكە ھىشتا دەيانتوانى كار و بىگارت پىبەكەن. لىيان دەدايت، چونكە خىسەت لىكردوون، چونكە پىت خوار داناو، لە رىكرنا بە جوانى پىچت نەكردوو تەو... بە دللى ئەوان ئاورت نەداو تەو، بە بى ھىچ خەتايەك لىيان دەدايت، دەيانگە يانيدىتە حالى مردن. دەيانويست لە ژىر ئەشكەنجەدا بتكوژن. وا ديار بوو، كوورەى بەشەر سووتان لە ئەلمانيا، لەو كەمتر بوو بە كەرەتتى ھەموومانى تى فرى بەدن...

خواردن لە ھەموو شوپىنىك ھەمان خواردن بوو، بە گوپرەى گوپرانى شوپنەكە نەدەگوپرا، سەد و پەنجا گرام نانى پووت كە نيواونيووى ئارده مشار بوو، لەگەل شوربايەكى تراوى چەو نەرا. لە ھەندى شوپنا ئاوى گەرميان بو خواردنەو دەداينى. لە ھەندى شوپنى ديدا ئەو شىيان نەدەداينى. جا با نمونەيەكت بەدەمى: من بەر لە جەنگ كىشم ھەشتا و شەش كىلو بوو، لە پايىزا بووم بە پەنجا كىلو، بووبووم بە يەكپارچە پىست و ئىسقان، پىستم بە سەر ئىسكەمەو و شك بووبوو ھە. تواناي ئەو ھەم نەما بوو، خۆم بە پيوە بگرم و تەحەموولى جەستەى خۆم بكەم، وپراى ئەمەش دەبوايە كار بكەم، كارىك كە ئەسپ بەرگەى نەدەگرت.

لە سەرەتاي ئەيلولدا، ئىمەيان، كە سەد و چل و دوو سوڤياتى بووين، گواستەو ھەزار گرتوو خانە و كەمپى ب - ۱۴ لە نزيكى درسدن. لەو سەرو بەندەدا نزيكەيدوو ھەزار دىلى خۆمان لەو كەمپ و ئودووگايەدا بووين. لە كانە بەردىكدا كارمان دەكرد. ھەموو كارەكان بە دەست ئەنجام دەدران - ھەلكەندى بەرد، گواستەو ھەزار كردنى بەردەكان ھەر ھەموو بە دەست ئەنجام دەدرا. دەبوايە ھەر كەسپىك پوژى چوارمەتر سىجا بەرد ھەلكەنىت. كەم كەس بەرگەى ئەو بىگارەى دەگرت.

ئەنجام لە زەرفى دوو ھەيقاندا لەو سەد و چل و دوو كەسە، تەنيا پەنجا و ھەوت كەسمان ماينەو، ئەدى چۆن ھاوپرئ، پەوشەكە وابوو! ئەمە كارەسات نىيە برادەر؟ وامان لىھاتبوو فرىاي ناشتنى ھاوپرئكانمان نەدەكەوتين. جارى وا ھەبوو ھىشتا لە ناشتنى ھاوپرئكەمان نەدەبووينەو، كە لە سەرانسەرى كەمپ و ئوردووگا كەدا دەنگو بلاو دەبوو ھەو، كە ئەلمانەكان ستالينگرادىان گرتوو ھە و بەرەو سىبىريا پىشەرەوى دەكەن! ئىدى خەم لە دووى خەم سەر و دللى دەگرتيت و توش لەوئى، بە

جوړی بئ پښت پیده کړا، رووت نه بوو چا و لهم خاکه غه ریبه، له خاکي ئه لمانیا بهرز بکه هته وه و خو زیات ده خواست ئه رزه که شهق ببئ و قووت بدات و به یه کجاری ئی سرحهت بکه ی. پاسه وانانی که مپه که، له خو شیا پیان بهر عاردی نه ده کهوت، له که یفان ده یان خوار د و ده یان خوار ده وه و تا حهوت نیوه شه و ده سترین و گورانیا ن ده چری.

ئیو اریه ک، له کانه بهر ده که وه بو که مپه که گه پراینه وه. به درییایی پوژه که باران باری بوو، جله کانمان ته ری ته ری بوون، ئاویان لی ده چوړا. ئیمه ش وه کو سه گ له سه رما و له بهر بایه سارده که هه لده له رزین، دانه چو قه یه کی و امان پیکه و تبوو، شه ویلا گه مان پی کونترول نه ده کرا. ئاگردان نه بوو که جله کانمان وشک بکه یینه وه و خو مانئ له بهر گه رم بکه یینه وه. سکمان له برسا قوړه ی ده هات، هه ر ئه وه بوو له برسا نه ده مردین، به لام شه وان خوار دنیا ن نه ده داینئ.

من سیپاله کانم داکه ند، فریم دانه لایه که وه و گوتم: " ئه مانه سوورن له سه ر چوارمه تر سیجاکه ی خو یان، له کاتیکا ئیمه سه ر و یه ک مه ترمان به سه بو ئه وه ی تیای بنیژرین ". هه ر ئه وه نده م گوت، هیچی ترم نه گوت، به لام به ری که هت که سیکی دوو زمانمان له گه لدا بوو، ئه و چهن د گوته یه ی منی گه یان دبووه، که مپ و گرتووخانه که.

به رپرسی که مپه که که لاگرفوهره ریان پیده گوت، کابرایه کی ئه لمانی بوو به نیوی موله ر، کابرایه کی قه له وی ده سته بالآ بوو، پیایوکی سووره ی ئامال سپی بوو: قزی، بروکانی، برژانگه کانی، ته نانه ت چاوه زه قه کانیشی زه ردیکی کال بوون. وه کو من و تو به رووسی قسه ی ده کرد- وه کو خه لکی قولگا قسه ی ده کرد، وه ستای جنیودان بوو، هه رچی جنیوی باوی ولاتی ئیمه هه بوو ده یزانی. نازانم ئه و بیژه ئه و جنیوانه له کو یوه فی ر بوو بوو؟ هه ندی جار له بهر ده م بلوکه کانا- ئاویان به به شه کان ده گوت - ریزیان ده کردین. به پاسه وانانی چهن د ئیسکو رتیک (حمایه) به بهر ده مماندا ره ت ده بوو. ده سته کی شیکي چه رمی له ده ست ده کرد، ده سته کی شه که له ژیره وه پارچه یه ک قورقوشمی پیوه بوو، که به بهر ده ممانا ره ت ده بوو، به تووندی چه پوکیکي به که پوومانا ده کی شیا، له هه ر دوو که س، لووتی که سیکی ده پژاند و دم و لووتی پر له خو یئ ده کرد و ده یگوت ئه مه " کوتانی دژه په سیوه ". ئه مه کار و پیشه ی هه موو پوژیکي بوو. که مپه که کرابوو به چوار بلوکه وه. ئه م ئاهه نگی دژه

په سیفه هەر پوژهی له بلوکییدا بهرپا دهکرا، پوژی دوو شه‌مان بو بلوکی ژماره یهک بوو، سی شه‌مه بو بلوکی ژماره دوو بوو، ئیدی بهو جوړه... کابرایه‌کی سوپایی زور خویری بوو، ئیدی ئەم کاره‌ی پوژ بویر نه‌ده‌کرد.

به‌ئێ، یهک پوژ دوا‌ی ئەوه‌ی باسی چوار مه‌تر سیجاکه‌م کردبوو، ئەم به‌رپرسی ئوردووگایه‌ ناردی به شوینما. ئیواره‌یه‌ک دیلمانجیک به‌ خو و دوو ئیسکوورته‌وه هات بو بلوکه‌که‌ی مه‌. بانگیان کردم: " سوکولوف ئاندری؟ " وه‌لامم دانه‌وه. گوتی: " به‌ز دوامان بکه‌وه، لاگرفوهره‌ر تو‌ی ده‌وی. پیویستم به‌وه نه‌بوو بیرسم بوچی منی ده‌وی، له فیکه‌ی خو‌م حا‌لی بووم: " ده‌یه‌وی ئەو دنیا‌م پی نیشانبات " خواحافیزیم له هاو‌رپیکانم کرد، ئەوانیش ده‌یانزانی به‌ره‌و مردن ده‌چم. ئاهیکی قولم هه‌لکیشا و دووی ئەوان که‌وتم. به‌ ناو حه‌وشی ئوردووگا‌که‌دا تیپه‌ریم، به‌ ده‌م ریگاوه ته‌مه‌شای ستیرانی ئاسمانم ده‌کرد و خودا‌حافیزیم له‌وانیش ده‌کرد و له‌ دلی خو‌مدا ده‌مگوت: " ئاندری سوکولوف، ئەسیری ژماره ۳۳۱، ته‌واو نه‌جاتت بوو، چیتر ئازار ناچیزی. " له‌و ساته‌دا ئه‌رینا و منداله‌کانم بیر که‌وتنه‌وه، زورم به‌زه‌یی پیا‌ندا هاته‌وه. لی زوو وه‌خو هاته‌وه و سو‌ز و به‌زه‌بیه‌که‌م له‌ خو ره‌وانده‌وه و هه‌ولمدا به‌ جوړه‌ت و بویرییه‌وه وه‌کو سه‌ربازیکی وه‌ به‌رز، به‌ بی ترس له‌ هه‌نبه‌ر لووله‌ی ده‌مانچه‌دا رابوه‌ستم و دژمن له‌م دوا ساته‌ی ته‌مه‌نا پیم خو‌ش نه‌بی‌ت و وا هه‌ست نه‌کات، له‌ خه‌می ژیا‌ندام..

ژووره‌که‌ی فه‌رمانده‌ و به‌رپرسی ئوردووگا‌که‌ ژووریک بوو به‌ په‌نجه‌ره‌ین جوان، پاراوه‌ به‌ گول، هه‌موو شتی‌ک پاک و خاوین، له‌ یانه‌ باشه‌کانی لای ئیمه‌ ده‌چوو، هه‌موو سه‌رانی ئوردووگا‌که‌ له‌ ده‌وری خوان و میزیک دانیشتبوون، پینچ که‌س بوون، به‌ده‌م نانخواردن و خواردنی گوشتی به‌رازه‌وه پیکیان هه‌لده‌دا. بوتلیکی گه‌وره‌ی شامپانیا له‌ سه‌ر میزه‌که‌یان دانرابوو، یه‌ک تو‌زی لی خورابوووه‌وه. ئیدی سیو وجوره‌ها که‌مپووت له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دانرابوو. چاویکی خیرام به‌وه هه‌موو نیعه‌ته‌دا گپرا، نه‌وسم جوولا- باوه‌ر ده‌که‌ی یان نا که‌یفی خو‌ته - خه‌ریک بوو ده‌رشامه‌وه. زورم برسی بوو، برسی بوونی گورگانه‌... به‌هه‌ر حا‌ل به‌ تو‌بزی خو‌م کو‌نترۆل کرد و چاو‌م له‌ میزه‌که‌ گواسته‌وه.

مولر، هه‌ندی‌ک خه‌یا‌ل و سه‌رخو‌ش بوو، له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ی دانیشتبوو و یاری به‌ ده‌مانچه‌که‌ی ده‌کرد، به‌م ده‌ست هه‌لده‌دایه‌ ئاسمان و به‌وه ده‌ست ده‌یگرته‌وه. به‌ بی

ئەو ھى چاۋ بىتروكىنى ۋە ھى مار تەمەشاي مەنى دەكرد. بەلى مەن كە دەستەكانم بۇ خوارەۋە شۇر بوبوۋنەۋە، پاژنە سست و لاۋازەكانم، كە بە ئاستەم ھەلىان دەگرتەم، جوت كەردن و گوتەم:

– "جەنابى فەرماندە، مەن دىلى جەنگ ئاندەرى سوکولوف، لە خزمەتتەم!"

پەرسى: – "ئى ئىقان (ئىقان ناۋىكى پووسىيە و لە پووسىادا ئەۋ ناۋە زۇرە، ئەلمانەكان ھەموو پووسىكىان بەۋ ناۋە بانگەردوۋە.) چوار مەتر سىجا زۇرە ھا؟ " گوتەم: "بەلى جەنابى فەرماندە، يەجگار زۇرە."

– "ئەدى يەك مەتر بەشى گۆرەكەت دەكات؟"

– "بەلى جەنابى فەرماندە، يەك مەتر بۇ لە گۆر نانى مەن سەر و زىادە!"

لە جىي خۇي ھەستا و گوتى:

– "زۇر چاكە، ئىستا لە سەر ئەۋ قسەيەى كەردت، بە دەستى خۇم دەتكەم بە قورباتى يەك گوللە، بەلام ئىرە شوينىكى لەبار نىيە، دەى با بچىنە ناۋ ھەۋشەكە و ئەم مەسەلەيە يەك لايى بکەينەۋە. " بەرسقم دايەۋە:

– "بە دلى خۇت جەنابى فەرماندە! با برۆين!" لە جىي خۇي نەجوۋلا، كەمىك دەبىرەۋە چوو، دەمانچەكەى لە سەر مېزەكە دانا، پەرداخىكى گەۋرەى تەزى شامپانىا كەرد، پارچەيەك گۆشتى بەرازى ھەلگەرت، لە پاروۋە نانىكى ناۋ بۇ مەنى راگرت و گوتى: "ئىقان، بەر لەۋەى بمرى بە سەلامەتى سەرکەۋتنى لەشكرين ئەلمانىيەۋە، ئەم پىكە بنۆشە."

مەن پەرداخەكە و بابۇلەكەم لە دەستى ۋەرگەرت، بەلام كە گويم لەۋ قسەيەى بوۋ، وام ھەست كەرد شتىك لە ناخما گرى گەرت، ۋەكو پىشكۇ بە دەروونما چزا. لە دلى خۇما گوتەم: "مەنى سەربازى پووسى بە سەلامەتى سەرکەۋتنى لەشكرين ئەلمانى بخۇمەۋە؟ خەيالت خاۋە جەنابى فەرماندە! مەن مەرگىك قەرزارم، قەرزارم، كەۋاتە نە شىرى ۋشتەر و نە دىدارى ەرەب جەنابى فەرماندە! نەفەرەت لە خۇت و لە شەرابەكەت!"

ئیدی پەرداخەكە و بابۆلەكەشم لە سەر مێزەكە دانایەوه. گۆتم " سوپاس بۆ
میواندارییەكەت، بەلامن ناخۆمەوه. "

بزهیهکی بۆ کرد و گۆتی:

— " که ناتەوئ بە سەلامەتی سەرکەوتنی سوپای ئییمە بخۆیتەوه. کەواتە بە بۆنە
مەرگی خۆتەوه، بخۆرەوه. "

پێکەكەم لە دەستی وەرگرت، بە دوو کەرەت هەلدا، لئ دەستم بۆ نانەكە نەبرد،
بە ئەدەبەوه دەمم سڤی و گۆتم: " زۆر سوپاس جەنابی فەرماندە، من ئامادە
مردنم با بڤۆین. "

تەمەشایەکی کردم و گۆتی: " بەر لەوهی بمریت دوو پاروو بخۆ. "

گۆتم: " من دواي پێکی یەكەم هیچ شتیک ناخۆم. " پێکی دووهمی بۆ تەژی کردم.
پێکەكەم لە دەستی وەرگرت، ئەویشم هەلدا، لئ دەستم بۆ نانەكە نەبرد. دەمویست
کەمیک جورئەت پەیدا بکەم. لە دلئ خۆدا دەمگۆت: " با بەر لەوهی مالآوایی لە
دنیا بکەم کەمیک خەيال بچم. "

یارۆی فەرماندە، بڤۆکانی ویکهینانەوه و گۆتی: " ئیفانی ڤووسی بۆ نان ناخۆی؟
شەرم مەكە. " لئ من خۆم شلوئ نەکرد و گۆتم: " جەنابی فەرماندە بمبوره، من
دواي پێکی دووهمیش، هیچ ناخۆم. "

گۆپەکانی پڤر لە با کرد، دەستی بە پێکەنین کرد، بە دەم پێکەنینەوه و بلەز شتیک
بە ئەلمانئ بە هاوڤڤیکانی دەگۆت، وا بزەنم قسەكەئ منئ بۆ دەگڤرانەوه. ئەوانیش
دەستیان بە پێکەنین کرد. هەموو لە سەر کورسییەکانیانەوه ئاوڤیان بۆ لای من
دایەوه، هەستم کرد وەکو پڤشتر نیگام ناکەن، نیگایان کەمیک هیۆرتەر بووبوووه.

فەرماندە پێکی سڤیه‌میشئ بۆ تەژی کردم، کاتئ کە پێکەكەئ دەدامئ، دەستی بە
دەم پێکەنینەوه دەلەرزئ. بە کاوه خۆ دەمخواردەوه، دواي هەر قومیک، قەپیکم لە
بابۆلەكە دەخوارد و باقیەكەئیم لە سەر مێزەكە دادەنا. تا بەو خویڤریانەئ نیشان
بدەم کە من وڤڤای برسیه‌تیم ئامادە نیم کەسیه‌تی خۆم بۆ پارووه نانیک کە بە
خڤر نابووینە بەردەمم بشکڤنمو وەکو نەدیوبدی پڤی بدەمئ، چونکە خەلکی ڤووس
شەرف و کەرامەتی خۆیان هەیه و بەوان نایه‌تە سڤینه‌وه، ئەوان بیڤرن، بیگۆژن،

تینووی بکهن، برسی بکهن، ناتوانن بیکهن به حیوان. فهرمانده له ناکاوا حاله تیکی جدی وهرگرت، دوو خاچه ئاسنینه کهی سهر سینگی تووند کردنه وه، ههستا، به بی چهک له پشت میزه که وه هاته ده ری، هاته بهرده می من و گوتی: " سوکولوف، تو پیاویکی ئازا، سهربازیکی راسته قینه ی رووسیت. منیش سهربازم و ریزی ئازایه تی دژمن ده گرم، ناتکوژم، به تایبه تی که هیزه قاره مان و نه به زه کانمان ئەمڕۆ گهییونه ته قولگا و ستالینگرادیان به ته واوه تی گرتووه. دیاره ئەمه بو ئییه مزده و هه والیکی خوشه، بهم بۆنه یه وه له گیانت خوش دهم و ناتکوژم. ئیستا بو بلۆکه کهی خۆت برۆره وه. چونکه که سیکی نه ترسیت، ئەمه وه کو دیاری من ببه. " ئەوسا نانیک و پارچه یهک گوشتی به رازی دامی.

نانه کهم تووند به سینگمه وه گووشی و به دهستی چهپ گوشته کهم هه لگرت. به جوریک سهرم لهم هه لویسته چاوه نوڕ نه کراوه سورما که له بیرم چوو سوپاسی بکهم. وهر سوورامه وه و به رهو ده رگا که چووم، له دلێ خۆدا ده مگوت: " ههر ئیستا له دواوه نیشانه م لیده گریته وه، فریا ناکه وم ئەم شته خوشانه بگه یه نمه هاوړیکانم. " به لام ته قه ی لینه کردم. ئەمجارهش سیبه ری مه رگ به سهرما تیپه ری، من ته نیا ههستم به کزه سارده کهی مه رگ کرد..

به سه لامه تی و به بیوه ی له ژووره کهی فهرمانده وه ده ر که وتم. گه بیمه ناو هه وشه که، ههستم به قورسی سهرم کرد، که گه بیمه بلۆکه کهی خۆمان که وتم به سهر ئه رزه چیمه نتۆ کراوه که دا و له خو چووم. کاتی هاوړییان بیاریان کردم وه هیشتا شه و بوو. داویان لیکردم حال و حیکایه ته که یان بو بگیرمه وه. ئەو پروداوانه م که له ژووره کهی فهرمانده روویان دابوو، بیر که وتنه وه و بۆم گیڕانه وه. ئەو هاوړییه ی که جیگا کهی له ته نیشته جیگا کهی منه وه بوو، به ده نگیکی له رزۆک گوتی: " ئەم نان و گوشته چۆن دابهش بکهین؟ " گوتم: " به یه کسانی به سهر هه مووانا دابهشی بکهن ". چاوه روانمان کرد تا دنیا پوناک بووه وه. به داوه ده زوو یه کی قایم، نان و گوشته که مان بری. ههر که سه مان به ئەندازه ی قاوغه شقارته یه کمان پی برا. یهک تو زقالیشمان به فیرو نه دا. به لام گوشته که هینده کهم بوو، بهشی پر کردنه وه ی دانیکی کلوری نه ده کرد، به لام وپرای ئەوهش که سمان مه غدوور نه کرد، ئەویشمان به یه کسانی دابهش کرد.

دوای ماوهیهکی کهم، سی سهد کهسیان، له بههیزترین ئەسیرانی کهمپ و ئۆردووگا کههه لېژارد و بردیانین بو پپرکردنه وه و وشک کردنی زه لکاو و مرداویک، پاشان بو کانه بهرده کانی " رور " یان بردین که من تا سالی ۱۹۴۴ لهویندهر مامه وه. لهو ساله دا پروسه کان گوئی ئەلمانیه کانیا با دابوو، پاشهکشه یان پیکردبوون، ئیدی فاشیهه کان پوزیان به سهر ئەسیره کانا لینه ده دا.

رۆژیک هه موومانیا ریز کرد، ملازم ئەوه لیک هات، له ریگهی دیلمانجیکه وه گوئی: " کئ له سوپادا یا له ژیا نی مه ده نیدا شوفیر بووه له ریز بیته دهره وه. " هه وت کهس له کۆنه شوفیران له ریز هاتینه دهرئ. سهر و ده ست جلی کۆنیا داینئ و به چاودیری پاسه وانانه وه بو بوتسدامیا بردین. لهوئ ههر یه که یان بو لایه ک ناردین. من بهر ده زگای دروستکردن و ئاواکردنه وه ی ریگا و بان و مه ته ریز و سه نگه رانی ئەلمانی که وتم. بووم به شوفیری ئەفسه ریکی ئەندازیا به پله ی میجهر. ئوتومبیلیکی " ئویل - ئەدمیرال " یان دایه دهستم. خودایا ئەو کابرا فاشیهه چه ند قه له و بوو! کورته بالا، ورگن، پانی و دریزی لیکدی جیا نه ده کرایه وه. سمت و که فه لی ئەوه نده گه وه بوو، له دواوه له ژنی نازدار ده چوو. ئیدی چه ناگهی سی چین به سهر جله عه سکه ریبه کانیه وه شوپ بوو بووه وه. پشته ملی سی چین نیشتبوووه سهر یه ک، یه کپارچه غه ز و به ز بوو. که پئی ده کرد وه کو قیتار ده یفیشکاند، که ده که وته سهر خواردن وه کو که متیار ملی پیوه دهن، به دریزی ده رۆژ ده می ده جوولا، ته نیا ئەو کاته ده می ده وه ستا که بیویستا قومیک کۆنیا که له زه مزه میه که ی بخواته وه. هه ندیجار منیش شتیکی که مم پیده برا. که له ریگادا ده وه ستاین، یان بو ماوه یه ک لامانده دا، توژیک سوسیچ و په نیری ده بری و ده یخوارد و چه ند قومیک کۆنیاکی به سهر ده کرد. خو ئەگه ر به مجیز و سه رحال بوایه، پارچه یه ک سوسیچی، چون بو سه گ هه لده درئ، بو من هه لده دا، قه ت ه یچ شتیکی به ده ست به من نه ده دا. خو ی به گه وه ده زانی، ئەو کاره ی به شه رم ده زانی. به هه ر حال و یپرای هه موو ئەوه ش، ره وش ی من زور له و کاته م باشتر بوو که له که مپه که بووم. به ره به ره خه ریک بوو ده بوژامه وه و ره نگی به شه رم ده گرته وه. ره وشم به ره و باشی ده چوو.

دوو دانه هه فته بوو له نیوان به رلین و بوتسدامدا هاتوچوم به میجهر ده کرد. پاشان گواستیانه وه بو هیله کانی به ره ی پشته وه تا سه نگه ر و مه تره لوژان له دژی

جهماعهتی ئیمه (پووسهکان) دروست بکات. لهو سهپر و بهندهدا، خهو له چاوانم تارا، شهو تا بهیانی بیرم لهوه دهکردهوه چۆن ههڵیم، خۆم بگهیهنمههاوسهنگهرانی خۆمان و بو ولات بگهپریمهوه.

دوای ماوهیهکچووین بو شاری پولوتسک. له بهرهبهیانا گویم به دهنگی توپی پرووسی زرینگایهوه، ئهمه یهکههمجار بوو له ماوهی دوو دانه سالدا گویم به دهنگی مهترهلۆزی پرووسی بزرینگیتهوه... دهزانی هاوپی چهند دلّم بهو دهنگه خوش بوو، له گوئی منا دهنگ نهبوو، بهلکو موزیقا بوو. باوهپر بکه، وهختایهک که گهنج بووم و دهچوومه ئاشقینی له گهّل ئهرینا دا، دلّم به ئاوايه لیی نهدهدا. شهپر له پرۆژههلاتی بولوتسک گهرم بوو، نزیکههی ههژده کیلۆمهتر له ئیمهوه دوور بوو. ئهلمانیانی دانیشتووی ئهم شاره زۆر نیگهران و نارهحت بوون. فیلهکههی له مهر منیش، پهیتا پهیتا دهیخواردهوه، سهری کردبووه خواردنهوهیهکی سهیر. به پرۆژهوه به ئوتومبیل بو دهریی شارم دهبرد، چهند نهخشه و پلانیکی بو دروست کردنی سهنگهر و مهتهپریشان دادهنا، شهوئ به تاقی تهنیا دادهنیشت و سهری دهکرده مهی خواردنهوه، جهستهی دهئاوسا و ژیر چاوانی بای دهکرد...

له دلی خۆدا دهگوت: "دهیسا ههله، چاوهروانی بهسه، وهختی هاتووه. لی نابی ههر خۆم ههڵیم، دهبی ئهم فیلهتهنهش لهگهّل خۆدا بهرم، لهوهیه لهوئ به کهلکمان بیّت."

له نیو کهلاوهکانا ئاسنیکی دوو کیلوگرامیم دۆزییهوه، له پارچه پهپویهکمهوه پیچا، تا ئهگهر ویستم به سهری فیلهکهمیا بکیشم خوینی لینهیهت و پاشان له پرێگادا ههندیك وایهری تهلهفۆنم دۆزییهوه، ئهویشم ههلگرت. ههرچییهکم پیویست بوو، له ژیر کوشنهکههی پییشهوهم شاردهوه. دوو پرۆژ بهرلهوهی ئهلمانیا به جی بیلم بهرپوه بووم بو بهزین تیگردن، له پرێگادا چاوم به عهریفیکی ئهلمانی کهوت که فوول سهرخۆش بوو، بهلادا دههات، وهکو بهراز خۆی به دهر و دیوارا دهدا. ئوتومبیلهکهم راگرت و یارۆم ههلگرت، بردم بو کهلاوهیهک، جله عهسکهرییهکانم له بهری داکنه، کلاوهکهیم داکنه، ههموو ئهو شتانهم له ژیر کوشنهکههی پییشهوه تاقهت کرد و پیم پیوه نا و پرۆیستم.

بهیانی ۶/۲۹ جهنابی میجر ئهمری کرد که بو دهریی شار، بو دهقهری تروسنیتسای بهرم، که لهوئ سههرپهرشتی ههندیك سهرنگهر و مهتهپریشانی دهکرد

که له حالې دروستکردنا بوون. به رېکهوتین. میجر، له سهر کوشنهکهی دواوه
رپونیشتبوو و وهنهوزی ددها. لی من، دلّم خهریک بوو له سینهمهوه دهردههات. له
ههوهلهوه زور بلهز دهرچووم، لی که له شاروهدهر کهوتم، هیواشم کردهوه. نهوسا
وهستام. له ئوتومبیلکه دابهزیم، به وردی روانیمه دهوروبهرم، له دووری دوورهوه
دوو تریله (کامیون) به نهسپایی له دوامهوه دههاتن. من پارچه ئاسنهکه
هه لگرت، دهرگای ئوتومبیلکه خسته سهر گازی پشت. یاروی فیلهتهن، له غورابی
خهوا بوو، به جوړی دهپیرخاند وهکو نهوهی خهو بدینی و له خهویا له باوهشی
ژنهکهیدا بی، به لی، پارچه ئاسنهکه به لاجانگی چهپیا کیشا. سهری به سهر
سینگی خوار بووهوه. بو دلنایی زیاتری خوّمیهکی دیکهشم پییدا کیشا. لی به
قهستی کوشت لیّم نهدا، دهموست به زیندوویهتی بیگهیهنمه لای جهماعهتی
خوّمان، بتوانی دوو قسهی به سوود بو جهماعهتی خوّمان بکات. دهمانچهکهیم له
کیفهکهی دهر هیئا و خسته گیرفانی خوّم.

شیشیکم خسته پشت کوشنهکهی دواوه، وایهری تهلهفونهکه له ملی فیلهتهنهکه
کرد و به شیشهکهی دواووم بهستهوه. تا نهگهر پیّم به بهنزینا نا به لایا نهکهوی
یان نهکهویته ناو ئوتومبیلکه. نهوجا جله عهسکهریهکانی یاروی عهریفم له بهر
کرد، کلاوهکهیم له سهر خوّم نا، نهوسا به تووندی بهرهو نهو ئاقارهم ئارووت، که
نهزهکه له ژیر توپیارانا دهلهریهوه. به ههمان تووندی به بهینی دوو سهنگهری
رهشاشانی هیلهکانی پیشهوهدا رپت بووم. چند تفهنگداریک له سهنگهر و
مهتهریزرکانهوه هاتنهدهری. به ئانقهست هیواشم کردهوه، تا به چاوی خویمان
بدینن که من شوفیری بابایهکی میجرم و بو جهولهی دهبهم. سهربازهکان که
منیان بینی کهوتنه دهستهلتهکاندن و هاوار وهکو نهوهی پیّم بلین لهوه زیاتر
نهروم و نهو ریگایه قهدهغهیه، بهلام من خوّم له گیلی دا و وام نواند که له
قسهکانی وان حالې نهبووم. به سورعهتی ههشتا پیّم پیوه نا و بهرهو شهرگم
ئارووت. پیش نهوهی نهوان وهخو بینهوه و تهقه لیبکهن، من له قهچی گوللهی
وان دهرچووم و وهکو کهرویشک بهناو چال و چولی شوین توپاندا، قهلهمبازم ددها.

نهلمانهکان له دواوه دهسترپزیان دهکرد، هاووهلاتیانی منیش له بهرانبهرهوه به
توورپیی وهلامیان ددهانهوهو جامهکهی پیشهوهیان له چوار شوینهوه کون کرد...
رادیتهرهکه... بهلام جهنگهلیکی بچووک و قامیشه لانیکم لهو نزیکانهوه به قهراخ

دەرياچەكەو بەدى كرد، جەماعەتى ئىمە بە راكردن دەهاتن، بە ھەر حالىك بوو ئوتومبىلەكەم گەياندە ئەويىندەر، دەرگاگەيم كردهو، خۆم بە سەر ئەرزهكەدا دا و كەوتمە ماچ كردنى. برادەر باوەر بكة خەرىك بوو ھەناسەم لە بەر دەبرا..

يەكەم كەس كە گەيىە سەرم، گەنجىك بوو كە چاكەتئىكى كەتافىەدارى خاكى لە بەر بوو- پيشتەر ئەو مودىلە جەلم نەبىنى بوو- ھاوارى ليكردم: " ئەى ئەلمانى وا ديارە رپگەت گوم كردهو، وانىيە؟ " لى من جەلە ئەلمانىيەكەم داكەند، كلاوہكەم فرى دايە ژير پيم و پيم گوت: " نە گيانەكەم نا، نە كورى قوز نا، بوچى بە ئەلمانىم دەزانى، من لە فورونىچ لە دايك بووم. من لە ئەسيريەو ھەلاتووم، تيدەگەى؟ باشتەر وايە ئەو بەرازەى ناو ئوتومبىلەكەم بو بكةيتەو، جانتاكەى بەرەو و من بەرە بو لای ئەفسەر و فەرماندەكەتان. "

دەمانچەكەشم رادەست كرد، بەم جوړە ئەم دەست و ئەو دەستيان پيكردم شەوى گەياندميانە لای سەرھەنگ (كۆلۆنىل) ھەكەيان- فەرماندەى لەشكر. پيشتەر خواردنى باشيان دابوومى، بو گەرماويان بردبووم، جليكى سوپايى تازەيان دابوومى و جسوجويان لەگەل كردبووم و ھەرچى زانيارىەكم لە لا ھەبوو دابوومنى. ئىدى بە رەوش و وەزع و حالىكى باشەو چوومە لای كۆلۆنىل. كە كۆلۆنىلەكە چاوى پيم كەوت يەكسەر ھەستا و بەرەو پيرم ھات، باوہشى پيدا كردم، بە بەرچاوى ھەموو ئەفسەرەكانىيەو ماچى كردم و گوتى: " سوپاس بو تو ئەى سەرباز، سوپاس بو ئەم ديارىيە ئەلمانىيەى كە بوت ھيناوين، ئەم ميچەرە و جانتاكەى بە ئەندازى بيست ديل بو ئيمە گرینگە، پيشنياز دەكەم ميدالى شانازيت پى بدرى. "

بەلام قسە خوڤشەكانى و ئەو لوتفەى لە گەل مندا نواندى بە رادەيەك كارى لە ناخم كرد و ھەژاندى، ليوەكانم كەوتنە تەتەلە كە بە زەحمەت بلیم: " ھاورئ كۆلۆنىل، تكات ليدەكەم، فەرمان بە با لە يەكئىك لە يەكە پيادەكاندا دام بنەن. "

لى كۆلۆنىل پيكنەى، دەستى بە شانمدا دا و گوتى: " تو خوت بە پيوە ناگرى، ئىدى چوون دەتوانى بەشدارى شەر بكةى! ئەمرو بو خەستەخانەت دەنيرم، بەلكو لەوى چارەسەرت بكن، تير نان و خواردنت بكن و پاشان بو ماوہى يەك مانگ مادوونيت بەدى و بو لای كەس و كارت برۆيتەو. پاشان كە ھاتيتەو لە شوينىكت دادەنەين. "

ئیدی خودی کۆلۆنئیل تهوقه‌ی ده‌گه‌لّ کردم، و به‌رپیی کردم، ئەفسه‌رانی دیکه‌ی ناو په‌ناگاکه‌ش تهوقه‌یان له‌گه‌لّ کردم، که له‌ لای کۆلۆنئیل وه‌ده‌رکه‌وتم دلم زۆر خوشبوو، چونکه به‌ درێژایی ئەو دوو ساله‌ی له‌ ئەساره‌تا به‌ سه‌رم بردبوو، مامه‌له‌ی به‌شه‌رم له‌ گه‌لدا نه‌کرا‌بوو. باوه‌ر ده‌که‌ی براده‌ر تا ماوه‌یه‌کی زۆریش کاتی ده‌گه‌لّ یه‌کیک له‌ به‌رپرسه‌کانما قسه‌م ده‌کرد، سه‌رم ده‌خسته‌ نیوان هه‌ر دوو شانم، وه‌کو ئەوه‌ی بترسم یارۆی به‌رپرس بیه‌وئ مستیک بکیشیت به‌ ته‌پلی سه‌رما. به‌لی له‌ ئۆردوگاین فاشیسته‌کاندا وایان فی‌ر کردبووین...

هه‌رکه‌ گه‌بیمه‌ خه‌سته‌خانه‌ یه‌کسه‌ر نامه‌یه‌کم بۆ ئەرینا نووسی، بۆم پوونکرده‌وه که‌ دیل و ئەسیر بووم و می‌جهرییکی ئەلمانیم پ‌فاندوو و هه‌لاتووم، هه‌روه‌ها نه‌متوانی خۆم بگرم و باسی میداله‌که‌شی بۆ نه‌که‌م، به‌ هه‌مان سۆز و گوداز و شانازیمندالیکی بچووکه‌وه، باسی ئەوه‌شم بۆ نووسی که‌ جه‌نابی کۆلۆنئیل پ‌یشنیازی کردوو که‌ میدالم بده‌نی..

دوو هه‌فته‌ی ته‌واو ئیش و کاری من هه‌ر خواردن و خه‌وتن بوو. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خواردنی که‌میان ده‌دامی، چونکه‌ دکتۆر گوتبووی ئەگه‌ر رپگه‌م بده‌ن به‌ ئاره‌زووی خۆم نان بخۆم له‌گینه‌ بمرم. زۆر به‌ چاکی به‌ره‌و چاکیبوونه‌وه و بوژانه‌وه ده‌چووم. که‌چی دوا‌ی دوو هه‌فته‌ ئاره‌زوو و ئیشتیای خواردنم نه‌ما. وه‌لامی نامه‌که‌م بۆ نه‌هاته‌وه. لی‌تی ناشارمه‌وه ئەم بیده‌نگی و وه‌لام نه‌دانه‌وه‌یه ته‌واو نیگه‌رانی کردم، ئاره‌زووی خواردنی کوشتم، خواردن و خه‌وی نه‌هیشتم. خه‌یال و ئەندیشه‌ین شووم پ‌و‌حی ئازار ده‌دام، می‌شکی جه‌نجال کردبووم... هیشتا هه‌ر له‌ خه‌سته‌خانه‌ بووم، هه‌فته‌ی سییه‌م له‌ فورنیچه‌وه نامه‌یه‌کم پ‌ی گه‌یی. نامه‌که‌ هی ئەرینا نه‌بوو، هی کابرایه‌کی دارتاشی دراوسیمان بوو به‌ نیوی ئیقان تیموفیفیچ. یاخوا درمنیشت نامه‌ی وای بۆ نه‌یه‌ت!... کابرای دارتاش له‌ نامه‌که‌یدا نووسی بووی له‌ مانگی ۱۹۴۲/۶ دا ئەلمانه‌کان، سه‌نگه‌ره‌کانی هی‌زی هه‌وا‌ییان تۆپباران کردوو و تۆپییکی گه‌وره‌ سه‌ری کردوه و رپک به‌رکولبه‌که‌ی من که‌وتوو و له‌و کاته‌دا ئەرینا و هه‌ر دوو کیژه‌که‌م له‌ ژوره‌وه‌ بوون. نووسی بووی بچووکت‌ترین شوینه‌واری ئەرینا و منداله‌کانیان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه و شوینی ماله‌که‌م بووه به‌ چالیکی قوول... نه‌متوانی نامه‌که‌ تا کۆتایی بخوینمه‌وه، دنیا له‌ به‌رچاوم تاریک بوو، دلم گوشر، له‌ سینه‌مدا گرمۆله‌ بوو، هه‌ستم ده‌کرد به‌ جو‌ری گرمۆله‌ بووه، که‌ جارییکی دی هه‌رگیز

ناکریتهوه. له سهر قهرهويڼهکهه پالکهوتم، پاش نهوهی کهمیکه وهخو هاتمهوه، دووباره دهستم به خویندنهوهی نامهکهه کردهوه. دراوسیکهمان نووسی بووی که ئاناتولی له کاتی توپبارانهکهدا له شار بووه و ئیواری که هاتووتهوه و چاوی بهو چاله کهوتووه، ههر نهو ئیواریهه بو شار گهراوتهوه، بهرلهوهی بروات به دراوسیکهمانی گوتووه، دبروات خوئی بو شه رگه ناوونوس دهکات.

وهختایهک بریک ئارام بوومهوه و دلیم به سستی کهوتهوه لیدان و ههستم کرد خوین له دهمارهکانما کهوتهوه جووله، دیمهن و شین و گریهه ئهرینای دامام بیرکهوتهوه که به چ داخ و کهسه ریکهوه له ویستگهکه بهرپی کردم. تومزه لهو ساتهوه دلی نهو ژنه خهبری دابوو که جاریکی دی لهم دنیا دا یهکدی نابینینهوه. نهو پورته من زور دلرهقانه دهلهکم دا و له خوم دوور خستهوه... بهلی پورته له پورته خانهوادهم ههبوو، خانوویهکم ههبوو، که سالانیکی زور رهجم به دروستکردنیهوه کیشابوو، کهچی نهوهی من به سالانیکی زور پیکهوهم نابوو، له چاو تروکانیکا له بهین چوو، نهما و به تاقی تهنیا مامهوه، خوم و سیبه رهکهه. له دلی خودا دهگوت: " لهوهیه نهو ژیانه قهحپهیهی من، تهنیا خهونیکه ناخوش و ترسناک بووی. " ئاخ من به دریزی شوانی خهمناکه ئهسارهت، له ئوردووگادا، له تاریکی و خاموشیدا، قسم دهگهل ئهرینا و مندالهکاندا دهکرد، ورهه بهرز دهکردنهوه و بهردهوام پییم دهگوتن: " خهمنان نهبی، ئازیزهکانم. من کهسیکی بهسهبر و ههدارم، دهگه ریمهوه. جاریکی دی یهک دهگرینهوه " ... نهنجام دهرکهوت تومزه من به دریزی نهو دوو ساله، له گهل ئازیزه مردووکانما قسم کردوووه.

کابرای توکمه ماوهیهکی زور بیدهنگ بوو، نهوسا له بن لیوانهوه به دهنگیکی نهوی گوتی:

- هاوری با جگه رهیهک پیبکهین، من خهریکه دهخنکیم.

جگه رهکانمان پیکرد، شنه بایهکی گهرم، پهلکی وشکی دار توسکانی (توسکا: داریکی کیوییه له شوینانی نمسار و گوئی پووباراندا دهرویت، گهلاکانی بریک پانه، تویکلهکهی قاوهییه و دارهکهی ئامال سووره.) دهلهرانهوه. ههوران وهکو چاروکهین پر با، به ئاسمانی شینا دهسوورانهوه. لی لهو ساته بیدهنگییه خهمناکه دا، دنیا که خوئی بو پیشوازی بههار ئاماده دهکرد و خهریک بوو دریزهه به ژیان جایدانی

خۆى دەدا، لەبەر چاوى من رەوشىكى دىكەى پەيدا كرد، بەو شىۋەيەى تۆزىك لەو پېش نەبوو.

بىدەنگىيەكەم بەلاو قورس بوو، پرسىم: "ئى، پاشان چى روى دا؟" ھاورپكەم، بەوپەرى بىتاقەتى گوتى:

- پاشان؟ يارۆى كۆلۆنىل مۆلەتى يەك مانگى دامى. دواى يەك ھەفتە گەيمەوھ فوروئىچ، بە ھەر گيانە سەرييەك بوو خۆم گەياندە ئەو شويىنەى كە رۆژى لە رۆژان لە گەل ژن و مندالەكانما لەوئ دەژيام: چالپكى قوولى پەر لە قور و سيان، پەر لە چلكاو، گيا و زەلى بە دەورا رېووبوو، تا ناوقەدى زەلام بەرز بووبووھوھ. ھەموو لايەك كەر و كپ، مات و خامۆش لە گۆرستان دەچوو. بەم ديمەنە زۆر نىگەران بووم. لەوئ وەستام، رۆحم روندكى ھەلدەرشت و يەك بە خۆى دەگريا. ئەوسا بە پەلە و رى و رى بۆ ويستگەكە گەرامەوھ، ھەر ئەو رۆژە سواری قىتار بووم و بۆ لەشكرەكەى خۆم گەرامەوھ.

دواى سى ھەيفان، وەكو چۆن خۆر لە ناكاوا، لە بەينى ھەورانەوھ سەر دەر دىنى، بەو ئاوايە تروسكە شادى، ژيانى روناك كردمەوھ، ھەوالى (ئاناتولى) م زانى، ئاناتولى لە بەشىكى دىكەى شەرگەوھ نامەى بۆ ناردم. دياربوو ئەدرەسەكەمى لە ئىقان نيموفىفچى دراوسىمان وەرگرتبوو. ديار بوو چووھ قوتاخانەى تۆپخانە و بە حوكمى ئەوھى لە وارى بىركارى و ماتماتىكا زىرەك بوو، دواى سالىك بە سەرکەوتوويى بەشى ناوبراوى تەواو كردبوو و بۆ بەرەى شەريان ناردبوو. بە نامەكەيا ديار بوو كە پەلەى مېجەرى ھەبوو و رېبەرى تۆپخانەيەكى عەيارە چل و پېنجى دەكرد، شەش نیشان و ميدالى وەرگرتبوو. لە ھەموو رويەكەوھ پېش بابى، وانا منى دابووھوھ، ئەمە زۆر دللى خۆشكردم. تۆ ھەرچىيەك دەللى كەيفى خۆتە، بەلام گالته نىيە پياويك كورپكى ھەبى مېجەر بى، شەش ميدالى وەرگرتبى و فەرماندەى تۆپخانەيەكى گەورە بىت، ئەمە ھەر بە دەم ئاسانە! كورى باوكىك كە بە لۆرى (ستودبايكەر) جۆرەھا تۆپ و ھاوھن و تەقەمەنى، بۆ بەرەكانى شەر دەگوازىتەوھ و بە ھىچ جۆرى دەگەل كورە مېجەرەكەيا، كە ئايندە بە دەمىيەوھ پىدەكەنى، بەراورد نەكرىت..

بەوجۆرە شەوانە خەونى خۆشم دەبينى. لە دللى خۆدا بە شادىيەوھ دەمگوت دواى جەنگ ژن بۆ كورەكەم دىنم، بۆ خۆم دەچم لە مالى ئەوا، لە لاي ئەو و ژنەكەى

دەژىم. بۇ خۆم بە دەم سووكە دارتاشىيەكەو، چاودىرى و سەرپەرشتى نەوہەكانم دەكەم... بەللى ئەمە خەون و خەياللاتى بابايەكى پىرەمىرد بوو. بەلام ئەم خەيال پلاوہشم كەرووى ھەللىنا. بە درىژايى زستان ھەر لە ھىرش كردنابووين، ئەوہندە سەرقال بووين، فريا نەدەكەوتىن نامەش بۇ يەكدى بنووسىن، لى لە ئاخىر و ئۆخرى جەنگدا، رىك لە نىكى بەرلىن، بەيانىيەكى زوو نامەيەكم بۇ ئاناتولى نارد، بۇ سبەينى وەلامم بۇ ھاتەوہ. ديار بوو من و ئەو لە دوو رىگەى جياوازەوہ چووبووينە پايتهختى ولاتى ئەلمانياوہ و زور لە يەكدييەوہ نىك بووين. بە تاسەوہ چاوەروانى ديدارى يەكمان دەكرد. بەللى بە ديدارى يەك گەشتىن، بەلام چۆن ديدارىك... بەللى بەيانى ۵/۹، بەيانى رۆژى سەرکەوتن، ئاناتولى من، ئاناتولى كورم، بە دوورە گوللەى سەگقاننىكى ئەلمانى كوزرا..

دواى نيوەرۆ، فەرماندەى سريەكەم لە دووى ناردم. كۆلۆنىلىك لە كۆلۆنىلەكانى تۆپخانەى لەلا بوو كە من نەمدەناسى. كە وەژوور كەوتم، بەرزە پى لە بەرم ھەستا وەكو ئەوہى من سەرۆك و فەرماندەى ئەو بم، فەرماندەى سريەكەم گوتى: " سوکولوف، ئەم برادەرە بۇ لای تۆ ھاتوہ. " رووى وەرگىرا و چوو بۇ بەر پەنجەرەكە. لە پىر وەكو يەكىك تەزوويەكى كارەباى پىدائى، بەو ئاوايە راجفريم، چونكە دلم خەبەرىكى ناخوشى دامى. ياروى كۆلۆنىلى تۆپخانەكە لىم ھاتە پىشەوہو بە دەنگىكى نەوى چپە ئاسا گوتى: " بابو، ھەدارت بى، كورەكەت، مىجەر سوکولوف ئەمرو لە ناوہندى تۆپخانەكەى خۆيدا كوزرا. فەرموو لە گەل منا وەرە. "

لاقم كەوتنە لەرزىن. بەلادا ھاتملى نەكەوتم. ئىستاشئەو رۆژەم وەكو خەون لەبەر چاوە، لەگەل كۆلۆنىلدا سوارى ئوتومبىلە گەورەكەى بووين و بە ناو جادە وىرانەكانى شار كەوتىن. ئىستاش وەكو خەونىكى ئالۆز لەبەر چاومە، كە چۆن سەربازان بە ديار جەنازەكەى ئاناتولىيەوہ بەرپىز وەستابوون، جەنازەكە لە مەخمەللىكى سوورەوہ پىچرابوو و تابووتەكەى لە ژىر گولا ديار نەبوو. وەكو چۆن ئىستا تۆ دەبىنم، ھىشتاش بەو ئاوايە ئاناتولى دەبىنم برادەر.

لە تابووتەكە نىك بوومەوہ، ئەوم بىنى، ھەم كورەكەى من بوو ھەم ئەو نەبوو! كورەكەى من، گەنجىكى بارىكەلە بوو، قورتمى بە سەر ملە بارىكەكەيەوہ، زەق ديار بوو، بزەيەكى بەردەوام بە سەر لىوہيەوہ بوو. بەلام ئەو پياوہى ناو تابووتەكە، چاوەكانى بە تەواوہتى نە نووقابوون، لە تۆ وايە تەمەشات دەكات،

نازانم تهمه‌شای کوئی ده‌کرد، تهمه‌شای شوینیکی دووری ده‌کرد. کورپکی قوژی ناوشان پان بوو، بزه‌یه‌ک به لا لیوییه‌وه بوو که له بزه‌که‌ی مندالی تولکا (تولکا: سووکه‌له ناوی ئاناتولییه) ده‌چوو...

به‌ئی، ئاناتولی کورپی من بوو... ماچم کرد و له لایه‌که‌وه وه‌ستام. هاورپیکانی کورپه‌که‌م چاوی خویمان ده‌سپی. لی من چاوه‌کانم وشکیان کردبوو، فرمیسیکیان لی نه‌ده‌هات، وادیاره فرمیسیکه‌کان له دلما قه‌تیس مابوون، جه‌مهدی بوون، ره‌نگه‌هر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بی که تا وه‌کو ئیستاش دلم ده‌یه‌شییت.

من له‌وئ، له خاکی غه‌ریبی و بیگانه‌ی ئه‌لمانیادا، کورپه‌که‌م به خاک سپارد که دوا شادی و دوا ئومیدی من بوو. سریه‌ی توپخانه به بونه‌ی به خاک سپاردنی فه‌رمانده‌که‌ی خوویه‌وه، به ناوی مالاواییه‌وه چه‌ندین گولله توپی ته‌قاند و من هه‌ستم کرد شتی که له ناخما هه‌ره‌سی هیئا... وه‌ختی بو یه‌که‌که‌ی خوم گه‌رامه‌وه، ئاسایی نه‌بووم. زور په‌ریشان بووم. دوا ماوه‌یه‌ک له خزمه‌تی سوپایی مه‌عاف بووم. لی نه‌مده‌زانی بو کوئ و بو لای کی برۆم. بو فورونیچ؟ بوچی بو ئه‌وینده‌ر برۆم؟! بیرم که‌وته‌وه که هاورپیه‌کی دل‌سوز و باشم هه‌بوو، که له زستانا به هوئی بریندار بوونه‌وه له خزمه‌تی سه‌ربازی مه‌عاف کرا، له شاری ئوریوپینسک ده‌ژیا، جاریک ده‌عه‌تی کردبووم که برۆم بو ئه‌وینده‌ر، به هه‌رحال که ئه‌مه‌م بیرکه‌وته‌وه، که‌میک بیرم ره‌حه‌ت بوو و یه‌کسه‌ر چووم بو لای ئه‌و. هاورپیکه‌م و ژنه‌که‌ی مندالیان نه‌بوو. له قه‌راخ شار و له خانوویه‌کی بچکوله‌دا ده‌ژیان. ئیدی هاورپیکه‌م هه‌رچه‌ند نو‌قستان بوو، به‌لام له گه‌راجیکدا کاری شوفیری ده‌کرد، به تریله باری ده‌گواسته‌وه، منیش له‌و گه‌راجه دامه‌زرام، به‌هه‌ر حال له مالی براده‌ره‌که‌ما مامه‌وه و ژوورپیکیان دامی. له سه‌ره‌تاوه بارمان بو ئاوابی و شاروچکه‌کانی ده‌وربه‌ری شار ده‌گواسته‌وه. له پاییزا که‌وته‌م گواسته‌وه‌ی دانه‌ویله. له‌و سه‌رو به‌نده‌دا کورپی دووه‌م دوزییه‌وه، هه‌مان ئه‌و کورپه‌ی که ده‌بینی له‌وئ له‌و لمه‌لانه‌دا، لمبازی ده‌کات.

هه‌ندیجار، پیاو که له ریگیه‌کی دووره‌وه دیته‌وه، هیلاک ده‌بی، برسی ده‌بی، له خوارنگه‌یه‌ک لا ده‌دات و پاروویه‌ک ده‌خوات و بو ئه‌وه‌ی ماندوویه‌تی ده‌ربچیت هه‌ندیجار پیکیک قودگاشی به‌سه‌را ده‌کات. من ئه‌و کاتانه خووم به‌و کاره خراپه‌وه گرتبوو.. و له‌زه‌تم لی ده‌بینی... ئیدی رۆژیک ئه‌م کورپه‌م له‌به‌ر خوارنگه‌یه‌که‌دا

- يانی تو کهست نییه؟

- نه خیر کهسم نییه.

- باشه شهوان له کوئ دهنوویت؟

- ههر شوینیک ریک بکهوئ.

که گویم له قسهکانی بوو گریان ئهوکى گرتم، کزه له جهرگمهوه ههستا. ههر لهوئیا قهراری خۆم دا. له دلّی خۆدا گوتم: " ئیمه ههر دوو کمان ته نیاین، ته نیا. بوچی به دهم ته نیاییهوه بتلیننهوه، له گه لّ خۆما ده بیهم و ده یکه م به کوری خۆم " . یه کسه ر ههستم به جو ره ئارامیهکی دهروونی کرد و دنیا له بهرچاوم روناک بووهوه. به سه ریا دانهویمهوه و به ئه سپایی گوتم:

- قانیا ده زانی من کیم؟

به دهم چه په سانهوه پرسى: - کیى؟

ديسان به ئه سپایی گوتم: - من بابی توّم.

ههنگی، مه گهر خوا بزانی چی رووی دا! له ناکاوا راپه ری، باوه شی پيدا کردم، دهستی له ملم وه ریئا. گوئا، ته ویلّ و ده می ماچ باران کردم، وه کو په ره سیلکه و کیشکان کهوته چه هچه هه و جریوه جریو. ئیدی قه مه ره ی ئوتومبیله که پر بوو له دهنگی ئه و: " باوکه گیان، باوکه گیان، من ده مزانی، ده مزانی ئاقیبهت ههر دهم دۆزیته وه! زور چاوه پروانم کرد تا بمدۆزیته وه! " تووند خوی به منه وه چه سپاند، وه کو گیایه ک با لیی بدات، به و ئاوايه سه راپای ده له رزی. ته میکی تاریک بهرچاوی گرتم، ئازای ئه ندامم کهوته له رزین، دهسته کانم ده له رزین... نازانم چون سوکانی کامیونه کهم پئ کۆنترۆلّ ده کرا! چونکه بهرچاوم تاریک بووبوو، له ترسی وه ی نه با که سیک وه ژیره وه بکه م، کامیونه کهم لادایه قه راخ ریگاکه و وه ستام. بریارم دا تا ئه و ته مه ی بهرچاوی گرتبووم نه ره ویته وه، نه که ومه وه ری. به دریزایی ئه و پینچ خوله که ی وه ستابووین، منداله ی داماو به هه موو هیزی خویه وه باوه شی پيدا کردبووم، هیچی نه ده گوت، ده له رزی. من دهستی راستم له قه دی ئالاند و به ئه سپایی له باوه شم گرت و به دهستی چه پ کامیونه کهم هه لکرد و به ره و ئه و

کولبیه بوومهوه که تیایا دهژیام. نهمدهتوانی بهو حالهوه بهرهو باراندازهکه برۆم..

کامیونهکهم له بهر دهرگا راگرت، کوره تازهکهمم له باوهش کرد و بو ماللهوهم برد. خوژگه دهتبینی چۆن، به ههر دوو دهسته چکولهکانی باوهشی پیدا کردبووم: نهمدهتوانی خوومی لهدهست دهربییم، پروومهته چکولهکهی نابوو به پروومهته نەتاشراوهکهمهوه، ئەگەر بتدیتباین دهتگوت مهحاله ئەم دووانه لیکی جیا بکرینهوه. بهو جوړه بردمهوه. هاوړیکهم و ژنهکهی له ماللهوه بوون. کاتی که وهژوور کهوتم، چاویکم لیداگرتن و به دهنگی بهرز گوتم: " بهئی، ئاخری قانیای کورم دوزیبیهوه! سلاوتان لییی خزمینه! " ئەوان که مندالیان نهبوو، یهکسەر له مهسهلهکه حالی بوون و به شادیهوه بهرهوپییرمان هاتن. کوره به هیچ جوړی له من نهدهبووهوه. به ههرحال ههرحوئی بوو دامنا، به دم قسانهوه خافلاند و ریگهی دام و به سابوون ههر دوو دهستیم شوورد و له سەر خوانهکه دام نیشاندا. ژنهی خاوهن مال، شوږبای کهلهرمی بو تیکرد. ژنهی تاین که کورهی بینی، به چ تامهزرۆیبیهکهوه پهلاماری شوږباکه دهداتو دهیخوات، گریان ئەوکی گرت و بهرهو ئاگردانهکهی رۆیی و به بهر کۆشهکهی روندکهکانی سرپی. قانیا که بینی دهگری، به پاکردن بو لای ئەو رۆیی و له دواوه چمکی رۆبهکهی پاکیشا. پیی گوت: " بوچی دهگری پورئ گیان؟ باوکه منی له لای خوارنگهکه دوزیبیهوه، دهبی ههموومان خوشحال بین، ئیدی بوچی دهگری؟ " بهلام ژنهی میهرهبان که گوئی لهو قسانه بوو، هیندهی دی دلی پر بوو و وهکو ئەوهی دهمبیین له گۆزهی سهرهونخون ههلگرن، کونی روندکانی بهرهللا کرد و گریا ئەمما گریان!

دوای نانخواردن، کورهم بو لای دهلاک برد، قزیم کورت کردهوه و پاشان هینامه ماللهوه، تهشتیکم پر له ئاو کرد، پاک شوږدم، به خاولیبیهکی پاک وشکم کردهوه، چهچهفیکم تیوه پیچا، مندالهی داماو دهستی له ملم وهرینا و به باوهشمهوه خهوی لیکهوت. به ئەسپایی نامه ناو جیگا. ئەوسا کامیونهکهم بو باراندازهکه برد، فهرده گهنمهکانم داگرت، پاشان بو گهراج گهپامهوه. کامیونهکهم له گهراج دانا و بلهز بهرهو بازار چووم، به سەر دووکان و موغازهکانا گهپام، پانتولیکی فاسون و کراسیک و جووتیک پیلاو و شهپقهیهکی هسیرم بوی کری. ئەو شتانهی کریبوومن، هیچیان به بهری قانیا نهبوون، ئەمه جگه لهوهی جوړی قوماشهکشی هی ئەم

وهرزه نه بوو. ژنی هاوړیکه م تووړه بوو و گوتی: " توخوا ئەمه ئەقله، ئاخر ئەم گهرمايه و پانتوؤلی فاسونيان گوتووه!"

یه کسه مە کینه ی دروومانە کە ی هیڤا، له سەر میزه کە ی دانا، له سەندوو قە کە ییا گهرا، قوماشی دۆزییە وه، له زهرفی یهک سه عاتدا، پانتوؤلیکی که تان و کراسیکی سپی بچووکی بو قانیا دروو. ئەوسا قانیام برد و له گه ل خوما خه واندم، دوا ی سالانیکی زور ئەمشه و یه که م شهوم بوو که به ئارامی و خه یالی راحه ته وه خه وتم. وپرای ئەمه ش شهوئ چوار جار هه ستام، سه یرم کرد وه کو چۆله که یه ک چۆن له هیلانە کە ی خویا خوی قانگله ده کات به و ئاویه خوی له باخه لی مندا قانگله کرد بوو و به ئەسپایی هه ناسه ی ده دا. ئەوه نده دل م خۆش بوو، که ناتوانم خۆشی و شادمانی ئەو شه وه ی خۆمت بو بگیرمه وه.

هه ول مده دا، جووله یه کی وه ها نه که م ئەو خه به ری ببیته وه به لام ئەنجام خۆم پینه گیرا و به ئەسپایی هه ستام، ده نکه شقارته یه کم پیکرد و که وتمه ته مه شا کردنی سه ر و سیمای...

کاتی بهر له هه تاو که وتن خه به رم بووه وه، له سه ره تاوه نه مده زانی بوچی هه ناسه م سوار بووه و خه ریکه ده خنکیم. که ته مه شام کرد، دیتم کورپه که م چه رچه فه کە ی له خوی کردووه ته وه و سه ره و خوار خه وتوو و ئەژنو چکۆله کانی له ملی من گیر کردوو و به که مالی ئیسراحت خه وتوو! هه رچه نده خه وتن له گه ل ئەودا خۆش نه بوو، به لام به ره به ره رپمووده ی بووم و به بی ئەو به ئیسراحت خه وم لی نه ده که وت. شه وان که له خه وا ته مه شات ده کرد، بۆنی قزه لووله که یت ده کرد، دل ت وه کو ئەوه ی له جو لانده دا بی، به کاوه خۆ، بی خه م و خه یال، ئارامی ده گرت، ته نانته دل یکی وه کو دل ی منیش که خه م و په ژاره کرد بووی به به رد، هه ستی به ئارامییه کی قوول ده کرد...

هه وه لجا ر، کورپه که م له گه ل خۆدا بو کار ده برد، بو هه ر لایه ک رۆیشتبام، له ئوتومبیله که م دهنه و له گه ل خۆما ده برد. پاشان بۆم ده رکه وت که ئەمه کاریکی باش نییه، ئەم منداله به رگه ی ئەم شه ره شه قه ناگریت. من ئەگه ر به ته نیا بم وه کو سه ربازیکی دیرین، رۆژ تا ئیواری به نانیکی و سه لکی پیاز و تو زقالیک خوی ئیداره ده که م. به لام ئەو وانییه. ده بی جاری شیری بو دابین بکه م، جاری هیلکه ی بو بکولینم و سه عاتیکی دی خوار دنیکی گه رمی ده رخوارد بده م... ئەمه جگه له وه ی

که به بی کالهک ئیداره‌ی نه‌ده‌کرد. جا به و حاله‌وه به کاره‌که‌م را نه‌ده‌گه‌یشتم. ئیدی ده‌بوايه چاریک بدۆزمه‌وه، پرووی خۆم نایه ژیر پی و پرووم له ژنی هاورپیکه‌م نا که کوره‌که‌م بۆ بگریته‌خۆ و ئاگای لیی بی. لی منداله‌ی داماو تا ئیواری هەر گریابوو، ئیوارەش به دەم گریانه‌وه هاتبوو بۆ باراندازه‌که و تا نیوه شه‌و چاوه‌روانی کردبووم.

له سه‌ره‌تاوه هه‌لکردن له گه‌لیا زۆر زه‌حمه‌ت بوو. رۆژیک دواى ئه‌وه‌ی له کاری سه‌خت و قورس گه‌رامه‌وه، زۆر ماندوو بووم. پێش ئه‌وه‌ی خۆر ئاوابی، به دوو قۆلی چووینه ناو جیگاوه، من زۆر شه‌که‌ت بووم، ئه‌ویش که عاده‌تی وابوو له ناو جیگادا وه‌کو په‌ره‌سیلکه هەر چریکه چریک بکات، ئه‌و شه‌وه بی‌ده‌نگ بوو. لیم پرسى:

- بیر له‌چی ده‌که‌یه‌وه کورم؟

چاوی بریبه بن میچه‌که و پرسى:

- باوکه، چیت له پالتۆ چه‌رمه‌که‌ت کردوو؟

من له ژيانما پالتۆی چه‌رمم به خۆه نه‌بینی بوو. ده‌بوايه درۆ بکه‌م، که‌میک ده‌بیره‌وه چووم و گوتم: - له فوروینیچ دامناوه.

پرسى: - باوکه بۆچی ئه‌و هه‌موو وه‌خته له من ده‌گه‌رايت؟

گوتم:

- کورپی خۆم، من ماوه‌یه‌ک له ئەلمانیا، موده‌تیک له پۆلاند، له سه‌رانسه‌ری بیله پرووسیا‌دا بۆ تۆ ده‌گه‌رام و ئەنجام بۆ ئوریوپینسک گه‌رامه‌وه و تۆم لی‌ره‌دا دۆزییه‌وه.

پرسى:

- باشه ئوریوپینسک نزیکتره یان ئەلمانیا؟ باشه ئیره له پۆلاند اووه زۆر دووره؟.

به هه‌رحال به دەم ئه‌و پرس و جو‌یانه‌وه هه‌ردوو‌کمان خه‌ومان لی‌که‌وت.

براده‌ر تۆ پیت وایه هەر له خۆرایى پرسىارى پالتۆ چه‌رمه‌که‌ی کردبوو؟! نه بیگومان هۆیه‌کی هه‌بووه، مانای وایه بابه راسته‌قینه‌که‌ی پالتۆیه‌کی له‌و جو‌ره‌ی هه‌بووه و له‌و ساته‌دا بی‌ری که‌وتوو‌ه‌ته‌وه. ده‌زانى یادگه‌ی مندالان وه‌کو

چه خماخه، بۆ ساتیک دهره وشیتته وه و هه موو دنیا روناک ده کاته وه و ئه وسای داده مرکیتته وه و ده کوریتته وه. یادگهی قانیاش، وه کو چه خماخه بوو.

به ته ما بووم یهک سالی دیکهش له ئورپوپینسک بمینمه وه، لی شتیکم لی قهوما کردیه کاریک نه توانم له وهی پتر له وی بمینمه وه. رۆژیک به جاده یهکی گلی لادی دا کامیونم ده رانی، له ناکاوا ئوتومبیل له دهستی وه رگرتم، له جاده که ده رچووم و له مانگایه کم دا، له ئه رزه که لوول بوو. ده زانی چی رپوویدا؟ ژنانی گوند به واوه یلا و شیوه ن لیخ خر بوونه وه، خه لکی خر بوونه وه. یه کسه ر ئه فسه ریکی هات و چۆ گه بییه سه رم، چه ند لیی پارامه وه که یارمه تیم بدات و سه ختگیریم له گه لدا نه کات، فایده ی نه بوو، مۆله تنامه که ی لی سه ند، مانگاکه هه ر هه ستا و به ده مکلک بادان و هه لئیزانه وه به ناو کۆلانه کان که وت و له و ناوه دوور که وته وه. ئیدی له و به یینه دا من مۆله تنامه که م له ده ست دا.

به دریزایی ئه و زستانه ملم به کاری دارتاشییه وه نا. پاشان ته ماسم له گه ل کۆنه هاو رپییه کی عه سکه ریما گرت که خه لکی ده قه ری ئه نگۆ بوو، ئه م هاو رپییه م له ده قه ری کاشاری شوفیر بوو. ئامۆژگاری کردم که بچم بۆ لای ئه و، بۆ نووسی بووم که شه ش مانگی له وینده ر دارتاشی بکه م و پاشان له وی، له ده قه ری وان، مۆله تنامه یه کی تازه ده ربینم. ئیستا من و کوره که م پیوه یین که بۆ کاشاری، بۆ لای ئه و برۆین.

نازانم چۆنت بۆ بگیرمه وه، به هه رحال ئه گه ر له و مانگایه شم نه دابا هه ر ده بوا له ئورپوپینسک برۆم. خه م و په ژاره ی قوول حه وانه وه ی لی هه لگرتبووم، نه مده توانی ماوه یه کی زۆر له یه ک شوین بمینمه وه. هه رکاتی قانی گه وره بوو و، کاتی ئه وه ی هات بینیرمه به ر خویندن په نگه ئه و کاته ناچار بيم له یه ک شوینا بگیرسیمه وه و جیگیر بيم. به لام تا ئه و رۆژه دیت، خۆم و کوره که م سه رانسه ری رپوسیا ده گه رپین.

پرسیم: - باشه ئه و به رگه ی ئه م هه موو رپکردنه ده گری؟

وه لای دایه وه:

- خۆ هه موو کاتی به پییان ناروات. زۆرجار ده یکه مه قه لاندۆشکان. که لاقه کانی سر ده بن، داده به زیت و وه کو کارژۆله به دم هه لبه ز و دابه زه وه و به قه راخ

رېښه دا ده پرات. ئەمانه كېشه نين، هيچ نيه برادر، ده گوزهرى، به لام كېشه دلى منه، ده بى ده ركوكه كاني بيته گورين. هه نديجار نازاركي وام ديتى ده لىي رميكيان پيدا كر دووه، روتى نيوه روم له بهر چاو تاريك ده بيت، دنيا م ليده بيت به شه وه زهنگ. ده ترسم شه ويك به ده م خه وه وه بمرم و ئەم منداله به سته زمانه سه رگه ردان ببيت... جگه له مه كېشه يه كي ديكه شم هه يه، هه موو شه ويك خه ون به نازيزه مردووه كانمه وه ده بينم. به زوريش خه وه كه م به م جوره يه: من له ناو ته لبه نديكي دركينم و ئەوان له و به رى ته لبه نده كه وه، نازادن. زوربه ي كات به و ده قه وه قسان له گه ل ئەرينا و منداله كاندا ده كه م. لى هه ركه ده ست ده به م ته له دركنه كان لابه م، ئەوان ده رون، له چاو تروكانىكا مه حوو ده بنه وه... سه ير ئە وه يه كه به روتزه وه خوم ده گرم و نايه لم روندك له چاوانم بينه خوار، لى شه وان كاتى له خه و راده پهرم، ده بينم سه رينه كه م ته رى ته ره، له روندكا هه لكشاوه..

له نيو زه لكاو و جهنگه له چكوله كه وه، گويم له دهنگى هاوړي كه م و شلپ و هوړى سه ول ليदानه كه ي بوو. ئەم پياوه بيگان ه يه كه بووبوو به هاوړي گيانى به گيانى من، ده سته گه وه كه ي كه له كوتهره داريك ده چوو، بو پاكيشام و گوتى:

- به دوعا هاوړيم، خير و خوشى بيته ريت. سه فهر به خير، به سه لامه تى بگه يه كاشارى.

- زور سوپاس، ده ي كوره كه م وه ره با بروين!

كوره ي تاي ن به په له بو لاي بابى چوو، خوى به قه برغه ي راستى بابيه وه گرت و چمكى چا كه ته به رداره كه ي گرت و به هه لبه ز هه لبه ز به گه ل بابى كه وت كه به ههنگاوى هه راو ده رويى.

گه رداوى شه ر، دوو بوونه وه رى بيكه سى، وه كو دوو ده نكه زيخ هه لدا بووه ديار و ده قه رى غه ريباتى. ناينده چى بو حه شار دابوون؟ چه ند حه زم ده كرد له وه دلنيا بم كه ئەم سه ربازه رپوسه، ئەم پياوه به وره يه، ده مينى و ئەم كوره له سايه ي ئەودا گه وه ده بيت و ده توانيت بيت به پياويكى شايسته ي ئەوتو كه له تهنگانه دا و له پيناوى نيشتماندا، به رگه ي هه ر دژواريه ك بگرى و به سه ر هه ر كو سپيكازال بيت.

كه له به رچاوم دوور ده كه وتنه وه، به دليكى خه منا كه وه ته مه شام ده كرد. رهنگه ئەگه ر قانيا نه بوايه جيا بوونه كه مان ناسايى بوايه. وهختى به ريكه وتن، قانيا به

لاقه بچووکهکانی ههنگاوی دهنا و هیلی خوار و خیچی له دواوه، جیدهما. دواي
ماوهیهکی کهم به دهم ریکردنهوه، ئاورپکی دایهوه و دهسته چکۆله سوورهکانیبۆم
تهکان دا.

له ناکاوا ههستم کرد دهستیکی ناسک بهلام به نینۆک، دلی گوشیم. بلهز پرووم
وهرگیپرا. نهخیر پیاوانی گهوره، ئهوانه ی شهپر پیریان دهکات، تهنیا له خهوا
ناگرین، بهلکو له بیداریشا دهگرین. بهلام گرینگ ئهوهیه له کاتی خویدا پروو
وهرگیپری و فرمیسهکانی بشاریتهوه، لهوهش گرینگتر ئهوهیه که نابی دلی
مندالیک ئازار بدات، نابی ئه و منداله، ئهشکی وشک و سوپر و به سوئ به گۆنای
پیاوهوه بدینی..

تیبینی: رۆژی ۲۰/۴/۲۰۱۹، له سلیمانی، گهرهکی چوارچرای نوئ، له پاچقهی ئه
به رهه مه بوومهوه که به شیوهیهکی بهراورد کاریانه لهم سه رچاوانه ی خوارهوه
کراوه به کوردی. جا ئه گهر ئه مه کهم دابیزیک بووبیته هوی ئه وهی که هه ندی
دهسته واژه و پرسته و په ره گرافی دهقه کوردییه که، له روالهت و شیوه دا تهواو
ده گهل سه رچاوه ی یه کهمدا تیک نه کاته وه، ئه وا ده گهل دهقی دووه مدا تیک
ده کاته وه و پیچه وانهش پیچه وانیه و به دلنیا ییه وه ده یلیم که دهقه کوردییه که
ئه گهر له ههر دوو دهقه فارسی و عه ربییه که پوخته تر نه بی، ئه وا هیچی له وان
که متر نییه و بی چه ند وچوون پرووی مه جلیسی دهقانی هه یه.

۱ - میخائیل شولوخوف/الجلد الرابع، دار "رادوغا" فرع طشقند - ۱۹۸۷ - ترجمه/
شوکت موسی شردان.

۲ - سرنوشت یهک مرد/میخائیل شولوخوف/ترجمه ماه ملک بهار- نشر جوان.

نیشانه

(۱)

کۆمه لیک قهوانه فیشهکی خالی که بۆنی بارووتی سوتاویان لیده هات، پارچه یهک ئیسکی بهرخ، نهخشه یهکی مهیدانی، ههوالنامه یهکی شهپر، ههوساریکی رازاوه که بۆنی ناخۆشی ئاره قهه ئهسپی لیده هات، له گه ل پارچه یهک کولیره دا، له سهر میزه که بلاوبوو بونه وه. نیکولای کوشیفوی فه رمانده ی سریه ی سواران له سهر تهختیکی زبر و ناهه موار که یه که پارچه که رووی دیواره نمسار و شیداره که بوو، دانیشتبوو، به تووندی پشتی دابوو به قهراخ په نجه ره که وه. به قامکه سارد و سره کانی قه له میکی گرتبوو. چه ند لاپه ره یهکی بانگه شه یی کۆن له سهر میزه که بلاوبوو بونه وه، له پال ئه و کاغه زانه دا، فۆرمیکی نیوه پرکراوه هه بوو که ئه مه ی له سهر نووسرا بوو: " کوشیفوی، نیکولای، فه رمانده ی سریه ی سواران. وه رزییر. ئه ندامی یه کییتی لاوانی کۆمۆنیست له رووسیا. "

قه له مه که له خانه ی " ته مه ن " دا به ئه سپایی نووسی؛ هه ژده سال.

نیکولای کورپکی چوارشانه یه، به رواله ت له ته مه نی خۆی گه وره تر دیاره. به چرچ و لۆچه کانی دهوری چاوی و پشته کووره که یا وه کو که سیکی پیر ده رده که وئ. له سریه ی سواره دا، به گالته و شوخییه وه ده لئین: " منداله، کورپزگه یه کی که م ئه زموونه، به لام و پیرای ئه وهش کئ هه یه بتوانئ وه کو ئه و، دوو دهسته یاخی و چه ته وریگر، به جارئ له ناو ببات و تاقه یهک خه ساره ش بهر سریه که ی نه که وئ،

و وهكو ههر جهنگاوهریكي پيشهیی و كارامه، شەش مانگی تەواو رابەری سربەكەهە
لە شەڕ و پێكاداندا بكات. "

نیکولای شەرم لە تەمەنی هەژدە سالی خۆی دەكات. قەلەمەكەهە هەمیشە كە
دەگاتە خانەهە نەعلەتی " تەمەن " خاوە دەبێتەوه، گۆناکانی لە شەرما سوور
دەبنەوه. بابی نیکولای قوزاق بوو، ئەویش قوزاقیەتی لە بابیەوه بۆ مابوووه،
هەمان رێگای ئەوی گرتبوو. بە ئاستەم، وهكو خەو ئەوهی بە بیر دەهاتەوه. كە
پینج شەش سالان بوو، چۆن بابی بەرزی دەكردهوه و سواری ئەسپە سوپاییەكەهە
خۆی دەكرد و هاواری لێكرد: خۆت بە یالی ئەسپەكەوه بگره، كورەكەم!

دایکی لە ئاستانەهە دەرکی موبەقەكەوه بزەهیهکی بە روویدا دا، بە روخساری زەرد
و چاوه درشتەکانی روانیە ئەو لاقە باریکانەهە كە لە قەدی ئەسپەكەهە تووند
كردبوون و روانیە بابی كە هەوساری ئەسپەكەهە بۆ گرتبوو.

ئەمە یادگارێکی كۆن بوو. بابی نیکولای لە جهنگی یەكەمی جیهاندا، لە شەری
ئەلماناندا، دیار نەما، وهكو ئەوه بوو عاردی قووتی دابیت، یا دەریا قووتی دابی،
هیچ سەر و سەدایەکی نەبوو، یەك وشەشی لە بارهوه نەبیستراوو. داکیشی مرد.
ئەوهی لە بابەوه بۆ نیکولای مابوووه، خۆشەویستی ئەسپ و بویری لە رادەبەدەر و
نیشانەوخالیکی زگماک بوو، خالیك بە ئەندازەهە هیلکە كۆتریک بە لاقی چەپییەوه
بوو، رێك لە سەرۆوی گوزینگی پێیهوه. هەموو ئەمانەهە بە میرات لە بابیەوه بۆ
مابوووه تا تەمەنی پازدە سالی، وهكو وهرزیر لیره و لەوی كاری دەكرد و لە
رێگەهە كاری وهرزیرییهوه بزویوی خۆی دابین دەكرد. پاشان، وهختایەك لیوایەکی
سوپای سوور بە گوندەكەهە واندا تێدەپەرپیت، خۆی ناوونوس دەكات و پالتۆیهکی
دریزی عەسكەری وهردەگریت و پەپوهندی بە لیوای نافیرییهوه دەكات و دەچیتە
شەری فرانگل (فرانگل ۱۸۷۸ – ۱۹۲۸) جەنەرالیکی ئەنتی شۆرش بوو، دوای
شۆرشی سۆسیالیستی ئوكتوبەر، رابەراییەتی و سەرکردایەتی، سوپای سپی، دژی
شۆرش (۱۹۱۸ – ۱۹۲۰) دەكرد، سەرەنجام لە بەر سوپای سوور هەلات و چوو بۆ
هەندەران.)

ئەم هاوینە، كاتی نیکولای لە گەل فەرماندەهە سوپاییدا لە رووباری دۆندا، مەلەهە
دەكرد، فەرماندە، دەستی دابوو بە شانە كوور و تاوه سووتەکانی نیکولایا و بە دەم
سەرە لەقیوه، كە لە شەرا تووشی بووبوو، بە دەمە لالکیوه گوتبووی:

- ده زانی ... ده زانی ... تو به خ... به خته وهریت! به لی به خته وهری. ده لین خال، نیشانه ی به خ... به خ... ته وهریبه.

نیکولای، پیده که نی، دانه دره خشانه کانی ده رده که ون. خو ی وه ژیر ئاوه که دا ده کات ئه و جا به هانکه هانک له ژیر ئاوه که وه سهر ده ردینئ و به ته و سه وه ده لیئ:

- واز له م قسانه بیله برادر، هه مووی درویه! من له مندالییه وه هه تیو که وتووم و له ژیانما هه ر به ره نجبه ری ژیاوم. ئه میش باسی به خته وهریم بو ده کات، به ختی چی و به خته وهری چی!...

ئه و جا به ده م مه له کردنه وه، به ره و له لانه زه رد باوه که ی که ناری ئه و به ری دو ن رۆیی.

(۲)

مالۆچکه که ی نیکولای، له سهر تاویره به ردیکی رکدا بوو که ده یراونیه روبراری دو ن. له په نجه ره کانه وه، ره خی به سه وزه زار و پر پیچ و په نای که ناره که ی ئه و به ر و ئاوی قورقشم ره نگی روبراره که دیار بوو. له شه وانی پر گه رداوا، شه پولان به شلپ و هو ر سهریان به بناری تاویره رژه که دا ده کیشا و په نجه ره کان جیره جیرپیان پیده که وت. نیکولای وای هه ست ده کرد ئاوه که له درزی ده ر و دیواره کانه وه، دزه ده کاته ژووره وه و هه موو مال که دینئته له رزه.

زورجار بیری له وه کردبووه وه، له وئ بار بکات و بو خانوویه کی دی بگوازیته وه. لی هه ر جاره و به بیانوویه ک، ئه و برپاره ی دوا ده خست. تا کو پاییز له وینده ر مایه وه.

نیکولا به یانیه کی زور سارد، له به ر هه یوانه که وه، داگه را، به ته قه ته قی نالچه یین ژیر پیلاوه کانیه وه، بیده نگییه قووله که ی ئه وینده ری شله قاند. چوو بو ناو دار گیلاسه کان، که باخیکی بچکوله بوو، له سهر سه وزه زاره نمساره که، که شه ونم و خوناو وه کو روندک به سه رییه وه ده دره وشایه وه، راکشا. گوئی لیوو کابانی مائی چو ن به ئارامی چیله که ی ده لاواند تا به کاوه خو بوه ستی، هه روه ها گوئی لیوو گویره که که ی چو ن ده یبو راند و خوشه خوشی شیره که به چ ریتمیکه وه به ر دیواری سه تله که ده که وت.

دهنگى دهرگای حهوشه هات، سهگهکه دهستی به وهپین کرد. دهنگى سهردهستهکه بهرز بووهوه: - فهمانده له ماله؟

نیکولای، خوی له سهر ههر دوو ئانیشکان بهرزکردهوه و بهرسفی دایهوه:

- بهلی، له ماله! چی بووه دیسان؟

- پهیکیک له گوندهوه هاتوو، دهلیت دهستهیهک چهته و ریگر له " سالسک " هوه هاتوون و مهزرا و کیلگهی دهولهتی " گروشینو " یان داگیر کردوو.

- کوا بیهینه بۆ لای من.

پهیکهکه ههولیدا ئهسپهکهی بۆ تهویلکه ببات، لی ئهسپهکه کهله ئارهقهی گهرما ههکشابوو، له ناوهندی حهوشهکهدا، بهسهر دهستهکانیا کهوت، ئهوجا به لادا کهوت. له کاتیکا که به چاوانی بی حالیهوه دهپروانییه سهگهکه، که له پهستا و بی پسانهوه دهوهپی. دوا ههناسهی دا و لی بووهوه. ئهسپهکه بویه پسا بوو، چونکه ئهوه نامهیهی که کابرای پهیک (تهتهر) هینابووی، سی نیشانهی خاچی لیدرابوو، - که ئهمه نیشانهی گرینگی و لهزی نامهکه بوو- ئیدی کابرای پهیک، پتر له چل کیلومهتر ریگا، یهک سهلهف و به بی هیچ وهستانیک، به چوار ناله هاتوو.

نیکولای نامهکهی خویندهوه. بهرپرسی گوندى ناڤبری داواى لیکردبوو، که بلهز به خوی و سریه سوارهکهیهوه، فریای بکهوئ و بیگاتئ. بهدهم بهستنی شمشیرهکهیهوه چوو بۆ ژووری میوان، له بن لیوانهوه گوتی: " وهره دیسان به گز چهته و ریگرانا بچوو... من به تهما بووم برۆم له شوینیک دوو حهرف خوینهواری فییر بيم... یاروی فهماندهی سوپایی گلهییم لیدهکات: " تو فهماندهی سریهیهکی سوارهیت و ناتوانی یهک وشه به دروستی بنووسیت... شهرم نییه بۆ تو! ئاخر من چیبکهم، گوناحی من چیه که قهت دهرفتهم بۆ ههلهکهوتوو بهچمه قوتابخانه، ههر نهبی قوناغی سهرهتایی تهواو بکهم؟ بهراستی پیاویکی سهیره... ئهوهتا دهستهیهک ریگر و شهقاوهی دی پهیدا بووه... دیسان نۆرهی خوین ریژییه... به راستی لهم ژيانه بیزار بووم... بهسه لهوهی پتر ههلهناکهم... "

له و کاته دا که فیشه کی ده خسته بهر تفهنگه که ی و به ره و قالدرمه کان ده پوی، ئەم هزر و بیرانه وهکو ئەسپیک به جادهیه کی هه موارا، غار بدات، به و ئاوايه له میشکیا تهراتینیان ده کرد: " بریا ده متوانی بو شار برۆم... برۆم له ویندهر دوو حهرف بخوینم... ".

به ههنگاوی ههراوه وه، به لای ئەسپه توپیوه که یا تیپه پری و ته مه شایه کی ئەو دوو رچه خوینه ره شه ی کرد که له هه ر دوو کونه لووته توژاوییه که ی ئەسپه مردار بووه که وه هاتبوونه ده ری، رووی وه رگیڤا و چوو بو ته ویله که.

(۳)

گیا و روه کین پیچۆله که و پیقه له ی لوول و تو له که ی گه لا پان، له و قورتانه ی که پیچکه گالیسکان له سه ر ریگا سه خته که دا دروستی کردبوو پروا بوون و به ده م بایه که وه سه میان ده کرد. ئەم ریگایه کاتی خو ی بو گواستنه وه ی پووشی گیا بو ئەو لودانه به کار ده برا که له ده شته پان و به رینه که دا بلاو بووبوونه وه. به لام ریگا سه ره کییه که، به ته نیشته دار ته له کاندایه په پری و هه وراز و نشیو ده بووه وه. دار ته له کان، به ناو ته م و مژی چر و تاریکی پاییزدا، ریز بووبوون و به ناو دۆل و نشیوه کاندایه رویشتن. شان به شانی ئەو دار ته لانه و به شا ریگا که دا ئەتاما ن (ئەتاما ن: سه روک و فه رمانده ی هه لبرێدرای قوزاقان له شه ر و ئاشتی دا) ریبه رایه تی گروپه یاخیه که ی خو ی ده کرد، که ژماره یان په نجا قوزاقی خه لکی ده قه ری دون و کوبان بوو. ئەمانه دژی حکومه تی سو قیاتی بوون. ئەمانه سی دانه روژ بوو، وهکو گه له گورگیک له میگه له په زیکیان دای، به و ئاوايه که وتبوونه پاشه کشه، ئیدی ریگا و، کویره ریگیان گرتبووه بهر و به ناو بیابانه بی سنوره که که وتبوون. به درێژایی ئەو ماوه یه سه ریه که ی نیکولای کوشیفوی، له تاقیبیاندای بوون، سه ریان به هه موو کون و که له به ریگا ده کرد.

جا ئەم یاخی و ریگرانه، پیاوانی سه رسهخت و کونه سوپایی و کارامه و ئەزمووندار بوون، به لام ویرای ئەمهش، ئەتاما ن، هه میشه گو ی قولاخ و هه واس جه م بوو، له سه ر رکیفه که وه (رکیف: ئاوزهنگی، زهنگو) خو ی بهرز ده کرده وه، ده شته که ی بهر زهین ده دا و له دلای خویدا ئەو مه سافه و مه ودایه ی نیوان خو ی و ئەو جهنگه له دووره ی ره خی ئەوبه ری دۆنی ده قرساند که له دووره وه به ئاسته م سه وز ده چوو وه.

خوئ و قهترانی لی دههات. پاشان له هیئرشى سهر کوبان دا بهشداری کرد، دواى ئەوه ئەم تاقمه یاخی و ریگره ی پیکهوه نا.

ئهمه به کورتی ژیان و سهربووری ئەتاما ن بوو. دلئ، وهکو چوئ له قرچه ی گهرمای هاوینا سمی گاجووتانی ناو زه لکاوهکانی دهوری مهزراکانی ئەو دهشت و دهره، رهق دهبیئت، بهو ئاوايه رهق بووبوو، بووبوو به بهرد.

ئازاریکی سهر و پهنهان مؤریانه ئاسا رۆحی دهخوارد، ههموو ئازای ئازار دها. ههستی دهکرد مهحاله ئەم ئازاره ی له بیر بجیتهوه یان مهینۆشی بیری بباتهوه. ویپرای ئەوهش بهردهوام دهیخواردهوه، رۆژ نهبوو، خهیاڵ و مهست نهبی. چونکه سیپه ره که له دهشتی دۆندا، گوئی دهکرد و پرووی دهدايه بهر ههتاو، بوئ و بهرامه ی دهشت و دهری دۆنی پر دهکرد و ژنانی گۆنا تاوه سووتی گوند که میردهکانیان له بهره ی شهرا بوون، له دووری میردهکانیان شهرا بیکی نایابی ئەوتۆیان دروست دهکرد، که ئاوی زولائی کانیا نی نه دهگهیشتی، کورپی دهویست خوئ له بهر بگریئت.

(٤)

له بهره بهیاندا، ههوه لئین شهونم نیشته سهر زهوی، وهکو دلۆپه زیو، به سهر گه لای درشتی نیلوفه ره شینباوهکانه وه نیشته وه. لوکیچی ئاشهوان، تهنکه توژالییک زوقم و شهخته ی له سهر چه رخی ئاشه که یه وه بهدی کرد.

لوکیچ، له بهیانی زووه وه ههستی به نهخۆشی و بیئاقتی دهکرد، ئازاریک له پشتیا ههبوو، ههر دوو لاقی که مییک سر بوون، قورس بوون و به ئاسانی له دووی نه دههاتن، دهتگوت به ئه رزه وه نووساون. به زهحمهت و به پی خشکان به ره و ئاشه که وه پیکهوت. به جوړئ خوئ بکیش دهکرد، دهتگوت ماسولکهکانی له ئیسکهکانی جیا بوونه ته وه. چه ند بیچوه مشکیک، به په له له ژیر مه کینه ی هه رزه نه که وه وه دهر کهوتن و به دم غاردانه وه ته مه شای ئه ویان کرد، کوتریک له ژیر جه مه لۆنه که وه و به به رزییه وه ده یگماند... پیره میرد به ههر دوو کونه لووتی، که دهتگوت له قورپی دهشتی دۆن دروستکراوه، بوئی تووندی قور و چلپاوی روبره که و بوئی دانه ویله ی هاردراوی پر به سییهکانی هه لمژی. گوئی بو شلپه شلپی

ئاوهكهكه پهيتا پهيتا خوځى به تهوهرى چهرخى ئاشهكهدا ددها، شل كرد، دهستىكى به رډينه زبرهكهيدا هيناو له فكران راچوو.

لوکيچ، به مه به ستى كه ميک ئيسراحت، له باخه كه دا، له لاي ههنگه ژاله كه وه راكشا، پالتو فهروه كه لابه لا به خويدا دا، زورى نه برد ده مى داچه قى، ليكاويكى لينج بهم لا و به ولاى ده ميا و به سهر رډينيدا هاته خواري و خه و بردييه وه، بوليل و تاريكى بالى به سهر كوخته كه ي پيره ميږدا كيشا و، ئاشه كه له تهم و مژا نفووم بو و ديار نه ما...

وهختايه ك بيدار بووه وه، دوو سواري بينى كه له ليږه كه وه وه در كه وتن، به تاو به ره و نهو ده اتن، يه كيكيان بانگى له پيره ميږده كه كه به پي خشكان به ره و پلوره ههنگه كان ده رويى، كرد: - نه هاي هاپو، وه ره بو ئيره!

لوکيچ، نيگايه كي گوماناميڙى كرد و له جيى خوځى وه ستا. لهم چند ساله ناله بار و پر ئازاوانه ي نه م دواييانه دا، زورى له و جوړه چه دارانه بينى بوو كه به توږى و بى هيچ پرسىك ئاليك و ئارديان له ئاشه كه ي ده برد، هه لبه ته له ناخى دلوه له هه موو نه وانه بيزار بوو.

- له زيکه پيره سايرين! ..

لوکيچ، به به بينى ههنگه ژاله كاندا كه له قه دى دار دروستكرايون، به ره و لاي نه وان رويى، له كاتيكا كه به بيدهنگى ليوه زه رده كانى ده كروشت و به پاريزه وه ته مه شاي نه وانى ده كرد، له چند ههنگاوى سواره كانه وه وه ستا.

نه تامانه كه، به دهنگيكي گر و نه رم گوتى:

- هاپو، ئيمه له سووره كانين... لي مان مه ترسه. ئيمه له تاقيبي دهسته يه ك چه ته ي ياخيدا بووين، له هاوپريكانى خو مان دوا كه وتووين... هاتووين بپرسين، ئايا تو جه ماعه تى ئيمه ت نه ديتووه كه دوينى به ئيره دا رويى بن..

- چند كه سيك بيږه دا تيپه رين...

- به ره و كوچوون بابو؟

- خوا بمكوڙئى نه گهر بزانه...

- كەسيان لە ئاشەكەي تۆدا نەماوەتەوه؟

لوکيچ، بە کورتی گوتی: - كەس لێرە نيبه.

و پشتي تیکردن .

- بوهسته هاپۆ.

ئەتاما نەكە، لە ئەسپەكەي دابەزی، مەست و سەرخۆش لە سەر دوو لاقی خوار
و هستا، بۆنی تووندى شەرابی خۆمالي لە هەناسەي دەهات، بەو حالەوه گوتی:

- بابۆ، ئيمه سەرگەرمی پاكسازى كومونىستەكانين، تیدەگەي؟ ئیدی ئيمه كيين و
لايهنگرى كيين، ئەمە پەيوەندى بە تۆوه نيبه!

پيى خزی و هەوسارى ئەسپەكەي لە دەست بەربوو و لە سەرى پۆيى:

- ئەوهی پەيوەندى بە تۆوه هەيه، ئەمەيه، ئاليك و جوۆ هەفتا ئەسپان فەراهەم
بكهيت و هيج نەلييت... دەي لەزيكە! حالى هەي! عەمارى دانەويڵەت لە كوييه؟

لوکيچ، كە نيگای لەو دەدزيبهوه گوتی: - هيجم نيبه.

- ئەدى ئەو عەمارە چى تيايه؟

- وا بزائم شپ و شاتال و كۆنە شتانی تيايه... هيج دانەويڵەيهك شك نابەم.

- دەي باشە، پيشمان بكهوه.

يارۆي ئەتاما نەيهخەي كابرای پيرەمييردى گرت و بە ئەژنۆ بەرەو عەمارە
دارپوخاوهكە دەلەكى دا، دەرگاكي بە تەق و هورپ خسته سەر گازی پشت.
تەشتەكان پپ بوون لە گەنم و جوۆ رەش...

- ئەمە چيبه؟ بە راي تۆ ئەمە دانەويڵە نيبه، پيرەمييردى خویرى و هيج و پووج؟

- با، دانەويڵەيه كورەكەم... ئەمانە هي بنى گونيه و جەوالانە، بە دريژايى سأل
ئەوهندەم كۆ كردوووتەوه، ئەوه مزاشى خۆمە. ئيستا تۆ دەتەوئ بيبەيت بە
ئەسپەكانت..

- یانی، به‌پرای تو ئه‌سپه‌کانمان له برسا بتۆپن، له بهر ئه‌هوه‌ی گوايه جه‌نابت زه‌حمه‌تت کيشاوه، ها؟ تو له گه‌ل کيه‌ه‌لايه‌نيت- له گه‌ل سووره‌کانيت؟... وا دياره دلت گولله‌ی گه‌ره‌که، وايه؟

- ئاه کوره‌که‌م، به‌زه‌بيت له دلدا بئ، بو ده‌ته‌وئ بمکوژيت! ئاخ‌ر من چيم کردووه؟
لوکيچ کلاوه‌که‌ی داگرت و که‌وته سهر چوکان، ده‌سته تووکنه‌کانی ئه‌تامانی گرت، ده‌يويست ماچيان بکات.

- بلئ بزانه‌م تو سووره‌کانت خوشده‌وئ؟

پيره‌مي‌رد له کاتيکا که‌وتبووه خاک و پای ئه‌تامان، به ده‌نگی له‌رزوکه‌وه ده‌پارايه‌وه:

- کوره‌که‌م، بمبوره! ئه‌و قسه‌ گه‌وجانانه‌م لي مه‌گره. ره‌حمم پيدا بکه و مه‌مکوژه!
- سويند بخو له گه‌ل سووره‌کاندا نيت و کار بو ئه‌وان ناکه‌يت... نا. پيويست ناکا خاچ بکيشيت!... ئاده‌ی له‌و خاک و خو له بخو!

پيره‌مي‌رد به ههر دوو ده‌ست چنگی خاک و خو لي هه‌لگرت، له کاتيکا به فرميسکی چاو ده‌بخوسانده‌وه، له ده‌می نا و به پوکه‌ بئ ددانه‌کانی که‌وته جووینی.

- زور چاکه، پيره‌مي‌رد ئيستا باوه‌رم پيکرديت، هه‌سته‌وه!

ياروی ئه‌تامان، له کاتيکا که ته‌مه‌شای کابرای پيره‌مي‌ردی ده‌کرد که ده‌يويست هه‌سته‌يته‌وه و له سهر لاقه‌ لاوازه‌کانی بوه‌ستی، ده‌ستی به قاقای پيکه‌نين کرد. سواره‌کانی دیکه‌ش گه‌يينه ئه‌وينده‌ر، ته‌شته گه‌نم و جويه‌کانيان له ژووره‌وه ده‌ره‌ينا و له ناو حه‌وشه‌که‌دا هه‌ليان پشت و دانه‌وي له‌ی زي‌ر ئاسايان تووی ژير ده‌ست و پي ئه‌سپه‌کانيان دا.

(۵)

هه‌وای به‌ره‌به‌يان به ته‌م و مژ و شي‌دار بوو.

لوکيچ، به ئارامی به‌لای پاسه‌وان و ئيشکگره‌که‌يا ره‌ت بوو، به ناو ده‌وه‌نه جاره‌که‌دا، که ته‌مه‌ل و خه‌والو چاوهرپوانی ئه‌نگاو تنی به‌يان و هه‌له‌هاتنی رۆژ بوو،

كهوته پړئ. راسته پړيگاكهى نه گرت، كویره پړيگايهكى گرت كه هر ئه و شاره زای بوو، بهره و گوند ده پړويى... دواى زه حمه تيكي زور گه ييه ئاشه بايه كه، وه ختايهك له بيښه و دوه ونه جار كه وه دهر كهوت، خوئ به كولاننيكا كرد، له ناكوا تا پوي چهند سوار يكي لي به ديار كهوت. دهنگيک له ناو ئه و بيده نغييه قوولوه دهنگي دايه وه: - زه لام كيى؟

لوکيچ، له کاتيکا ئازايه ترسا ده له رزي، كهوته مينگه مينگ : - منم ... من.

- تو كيى؟ بهرگهت پييه؟ بوچي له م ناوه دهور پييته وه؟

- من ئاشه وانم... ئاشه وانى ئه و ئاشه ناوهى ئه و سهره وه م. به كاريك بو گونده كه ده پوم.

يه كيک له سواره كان، به ئه سپه كه يه وه بهره و لوکيچ پړويى و گوتى:

- چ كاريكت له گوندى هه يه؟ دهى پيشم بكه وه، با بروين بو لاي فه رمانده!...

هالاوى هه ناسه ي ئه سپه كه چوو به پشت ملي ياروى پيره ميږدا، تا هيژ له لاقيا بوو، به هه نگاوى خوار و خيچ بهره و گونده كه دايكيشا. له لاي مالوچكه كه ي ناوه ندى مهيدانه كه دا، كه سهره كه ي قرميد بوو، وه ستان. ئه و سواره ي پيره ميږده كه ي دابووه پيش، له ئه سپه كه ي دابه زى، ئه سپه كه ي به ته يمانه كه وه به سته وه. به دم ته قه ته قى شمشيره كه يه وه، به پليكانه كاندا بهره و بانيزه كه سهر كهوت.

- كوا دووى من بكه وه!..

سووكه پروناكييهك له په نجره كانه وه ديار بوو. وه ژور كهوتن. بوئى دووكه لى تووتن و جگهره، لوکيچي خسته پژمين. كلاوه كه ي له سهرى داگرت و له و سووچه دا كه به زورى ئيكونانى لي داده نرى به په له نيشانه ي خاچى كيشا.

- ئيمه ئيستا ئه م پيره ميږده مان گرت... بهره و گونده كه ده پړويى.

نيكولاى، شه كهت و ماندوو، سهره قژنه كه يكه يه كپارچه پووش بوو هه لبرى و به نيمچه خه والوويى گوتى: - بو كوى ده پړويشتى؟

لوکيچ، شاد و شهنگول، چووه پيشه وه و به هانكه هانك گوتى:

- سهیره، ئەمه تۆی کورەکه گیان؟... ئیوه له خۆمانن... وام وینا دەکرد، هه‌مان ئەو ئەهریمه‌نانه بن... ترسام... به‌را‌ده‌یه‌ک ترسابووم، زاتم به‌کرد بپرسم... من هه‌مان ئەو ئاشه‌وانه‌م که کاتی به‌ لیره‌واری میتروخادا ر‌ه‌ت ده‌بوویت، له‌ به‌ر ئاشه‌که‌ی مندا وه‌ستای. شایه‌د به‌و شایه‌د تۆزئ شیرم دایتی... له‌ بیرت ماوه؟

- ده‌ی باشه‌ چیت پ‌ییه‌ بیلئ. بۆچی هاتووی بۆ ئیره‌؟

- بۆ ئەوه هاتووم تا پ‌یت بل‌یم، دوینئ ئیواره که دنیا تاریک بوو، یاخی و چه‌ته‌کان په‌یدا بوون، له‌ به‌ر ئاشه‌که‌دا دابه‌زین و هه‌موو دانه‌ویله‌که‌میان کرده‌به‌ر ئەسه‌په‌کانیان... زۆریان گالته‌ و قه‌شمه‌ری پ‌یکردم. ده‌یانویست بمکوژن. گه‌وره‌که‌یان ناچاری کردم سویندیان بۆ بخۆم که له‌ گه‌ل ئەوانم، ئەوسا ناچاری کردم، خاک و خۆل بخۆم.

- باشه‌، ئیستا ئەوانه‌ له‌ کوین؟

- ه‌یشتا له‌وینده‌رن، قودکایان له‌گه‌ل خۆدا ه‌ینابوو، هه‌نوکه‌ به‌ ناخیریان له‌ باشت‌ترین ژووری منا، له‌ ژووری میوانا سه‌رگه‌رمی مه‌یگوسارین. من به‌ په‌له‌ بۆ ئیره‌ هاتم تا خه‌به‌ر به‌ جه‌نابت بده‌م، به‌لکو ئیوه‌ بتوانن چاریان بکه‌ن.

نیکولای هه‌ستا، بزه‌یه‌کی به‌ رووی کابرای پ‌یره‌م‌یردا دا، ه‌یلاک و ماندوو باسکی له‌ قۆلئ پ‌التۆکه‌ی هه‌لک‌یشا و گوتی:

- ئاده‌ی کورپ‌ینه‌ ئەسه‌په‌کان زین بکه‌ن...

(٦)

رۆژ بووه‌وه. نیکولای که له‌ بی‌ خه‌ویدا، گۆناکانی زه‌رد هه‌لگه‌را بوون، به‌ چوار ناله‌ به‌ره‌و عه‌ره‌بانه‌ دوو ئەسه‌پیه‌، ره‌شاش هه‌لگه‌ره‌که‌ رۆیی.

- هه‌رکه‌ ه‌یرشمان کرد... تۆ سه‌متی راستی ئەوان دابگه‌ره‌وه... ده‌بی ئەو قۆله‌یان تی‌ک بشک‌ینین...

ئەوسا به‌ سواری ئەسه‌په‌که‌ی، به‌ره‌و لای ده‌سته‌ی سواره‌کان که له‌ حالی پ‌یشه‌ویدا بوون گه‌رایه‌وه.

له سهر ريگا گشتيه كه وه و له و ديوده وه نه چاره به پرووه كانه وه تا قمه سواريك به ديار كه وتن كه به چوار ريز ده پويشتن. گاليسكه يه كي " تاتشانكا " يان له ناوه پراسته وه بوو. (تاتشانكا: جوړه عه ره بانه يه كي ره شاش له سهره).

نيكولاي به دهنگي بهرز فه رمانى دا: - هيرش!

هه ركه هه ستي به زياد بوونى خر مه ي سمى نه سپان له دواى خو يه وه كرد، جله وى بو نه سپه كه ي شل كرد و به تاو بوى ده رچوو.

ره شاشه كه ي قه راخ ده وه نه چار و بيشه كه شيتانه كه وته ده سترپيز. نه سوارانه ي كه به سهر ريگا سهره كي يه كه وه بوون، وه كو نه وه ي له مه يدانى مه شفا بن، به و ناوايه هه لو يستي هيرشى پيچه وان ه يان وه رگرت.

گورگيک، له ناوه ندى دار و ده وه نانى بنارى گر ده كه وه، ده ركه وت. درك و دالى دنياى تيوه نالابوو. مى قوت كر ده وه، گو يى هه لخت. دهنگى گولله و ده سترپيز ده هاته گو ي، دهنگى ته قه و و ده سترپيزه كان زور دوور نه بوو، دهنگى هاوار و فرياد، شه پول ناسا له گو يدا دهنگى ده دا يه وه.

تهق! ده سترپيزى گولله له نيو سپيداره كانا دهنگى دا يه وه. له و بهرى گر ده كه وه و به ناراسته ي زه وييه كيلا وه كانا وه لام درايه وه: تهق!

ده سترپيزى كي ديكه: تهق تهق تهق! ديسان له پشت گر ده كه وه وه لام درايه وه: تهق تهق تهق! گورگه كه ما وه يه ك وه ستا، نه و جا، به كا وه خو، به چند هه نگا ويك خو ي گه يانده سه وزه زارى نه دوورا وه ي ناو دوليكا.

نه تامان، له سهر ركي فه كه وه خو ي بهرز كر ده وه و هاوار ي كرد:

- وه بهر مه دن! ره شاشه كان به جى مه ي لن، به ره و بيشه كه پاشه كشه بكن، خو به بيشه كه ا بكن ... نه علت له شيرتان! ...

لى ره شاشچى و سواره كان، چنگ له سهر شان دواى ياخى و چه ته كان كه وت بوون، ياخيه كان، له ژير ناگر بارانى به رده و امى ره شاشى سواره كانى نيكولاي دا، پاشه كشه يان ده كرد و ريگاي هه لاتنيان گرت بو وه بهر. نه تامان سهرى نه سپه كه ي

وهرگيڙا، تاقه سوارِيکي بيني که به شمشيڙي پروتهوه بهرهو ئەم به تاو ديټ، داوييني پالنتۆ رهشهکهی وهکو دوو بالی بالندهيهک به هواوه دهبزوان. کابرای سوار دووربينیکی به ملهوه بوو، پوستينيکی رهشی له بهر بوو، ئەتاما که سوارهکهی بهو ديمه نهوه بينی، وای بو چوو ئەمه سه ربازيکی ساده و ئاسايی سوپای سوور نييه. جلّهوی ئەسپهکهی ڤاکيشا. له دوورهوه پوخساری گهنجهکهی بينی. که هيشتا سميلى نه هاتبوو، توورهيی له پوخساری دهباری، چاوهکانی له بهر بايهکه بچووک بوو بوونهوه له کاتيکا ئەسپهکهی ئەتاما له جيی خووی و به دەم چه پوکانهوه کهوته سهر پاشۆ، ئەتاما هه ليکيشايه ده مانچه ماوزه په کهی و هاواریکرد:

- وه ره پيشهوه ههی توله سهگی دەم پروت!... بجولئ... ئيستا پيټی نيشانده دەم چونت ده جولئيم!

ئەتاما، هه رکه تاپۆ يارۆي پوستان رهش له بهرچاوی بهرجهسته و بهرجهسته تر بوو، تهقهی ليکرد. ئەسپهکه ماوهی پازده - بيست مه تريکی دی به تهکان هات و ئەوسا گلاو کهوت، لي نیکولای پالنتۆ رهشهکهی توور دا و به دەم تهقه کردنهوه، بهرهو يارۆي ئەتاما روپيو ليی نزیک و نزیکتر بووهوه...

له پشت درهخته کانهوه، هاواریک بهرز بووهوه، زياتر له هاواری حهيوانات دهچوو، له ناکاوا دهنگهکه کپ بوو و نهما. هه ور بهری روژی گرت، ئیدی دهشتهکه و ڤيگابان و لي رهکان که خهزانی پاييز و گزه با به تهواوهتی پروتاند بوويهوه، هه ره هه مووی کهوته بهر سي بهر.

يارۆي ئەتاما له دلي خویدا گوتی: " مندا له، که سيکی بي په روا و سه رگه رمه، وادياره لي ره دا ئەجهلی هاتووه... " ئەو بير وخه يالانه، به شيوه يهکی پچرپچر به ميشکی ئەتاما ندا هاتن. چاوه پروانی کرد، تا ده راگی چه که کهی يارۆي گهنج خالی بوو. ئەوسا جلّهوی ئەسپهکهی شل کرد و وهکو دالاش بوی دا هاته وهو په لاماری دا، له سهر ڤکيفه کانهوه بهرز بووهوه، شمشيره کهی بادا و دايوه شانده، هه ستي کرد جهسته يهکی لاواز له ژير زه بری شمشيره کهیدا، بي که مترين بهرگری و بهر خودان هه ره سی هينا و له سهر ئەرزه که لوول بوو. ئەتاما، له ئەسپهکهی دابهزی، دووربينه کهی ملی يارۆي کوژراوی کردهوه، ئەوجا چاوی برپيه هه ره دوو لاقی که هيشتا به دەم گیانه للاوه، به ئاسته م ده له رزين، ته مه شايه کی ده ور بهری خووی کرد، به ديار جهنده که که وه دانيشت، کهوته داکه ندنی چه کمه چه رمينه کانی

قوربانیه‌که‌ی. لاقی نایه سهر ئه‌ژنۆی مردوو‌ه‌که و به په‌له یه‌کیک له چه‌که‌کانی دا‌که‌ند. به‌لام تاکی دووهم، که پی‌ده‌چوو له گۆره‌وییه‌که‌ی گیرایی، به ئاسانی دانده‌که‌ندرا. تووره‌بوو و به دهم جنیوی پیسه‌وه که‌وته ته‌قه‌للا. چه‌که‌که و گۆره‌وییه‌که‌ی به‌یه‌که‌وه له پیی دا‌که‌ند، ریک له سه‌رووی گوزینگی پییه‌وه نیشانه‌و خالیکی درشتی به دی کرد که ریک به قه‌د هیلکه کوتریک ده‌بوو. به ئه‌سپایی سه‌ری کوره‌گه‌نجه‌که‌ی که سارد بوو بووه‌وه بو لای خوئی وهرگیرا، ده‌تگوت ده‌ترسیت نه‌بادا خه‌به‌ری ببیته‌وه، له کاتیکا ده‌ستی له‌و خوینه‌هه‌لکشابوو، که له ده‌می کوژراوه‌که‌وه ده‌هاته ده‌ری، ماوه‌یه‌ک لیی راما و ئه‌وسا به دهم ئازاریکی گورچک‌په‌وه، باوه‌شی به‌شانه‌کانیا کرد و به دهم ناله‌یه‌کی گونگ و ئالۆزه‌وه هاواریکرد:

- کوره‌که‌م!... نیکولای من!... ئازیزه‌که‌م... جهرگه‌که‌م!

ده‌م و چاوی تاریک بوو و هاواریکرد:

- قسه‌ بکه! ته‌نیا قسه‌یه‌ک بکه!... ئاخر چۆن ئه‌مه‌ روویدا؟.. پیم بلی چۆن!... ها؟

له کاتیکا ده‌پروانییه‌ چاوه‌ کوژراوه‌کانی کوره‌که‌ی، به دیارییه‌وه دانیشته، پیلوه خویناوییه‌کانی گه‌نجه‌که‌ی کرده‌وه، جه‌سته بی گیان و بی جووله‌که‌ی ته‌کان دا.... لی نیکولای ددانه‌کانی له لایه‌کی زمانه‌ شینه‌وه بووه‌که‌ی تووند کردبوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌وه‌ بترسیت نه‌با رازیکی زور گه‌وره‌ بدرکینی.

ئه‌تامان، فرزه‌نده‌که‌ی له باوه‌ش کردو ده‌سته سارد و سه‌ره‌کانی غه‌رقی ماچ کرد، ئه‌وجا لووله‌ی ده‌مانچه‌ ماوزه‌په‌که‌ی نایه ناو ده‌می خوئی، هه‌رکه‌ لووله‌ پۆلاییینه‌که‌ی به‌ لیکاهه‌که‌ی ده‌می ته‌ر بوو، ریک گولله‌یه‌کی به‌ ناوده‌می خویه‌وه‌نا.

ده‌مه‌و ئیواری، که سهر و سه‌کوتی سواره‌کان له‌و دیو لی‌ره‌واره‌که‌وه ده‌رکه‌وت و بایه‌که‌ده‌نگی زه‌لامه‌کان و حیل و هانکه‌ هانکی ئه‌سپه‌کان و زرینگ و هورپی رکیف و ئاوزه‌نگیه‌کانی گه‌یاند هه‌وئی، دالاشیک، به‌ بیزاری و به‌ نه‌به‌دلی له‌ سه‌ر سه‌ره‌ بژ و لووله‌که‌ی ئه‌تامان هه‌لفری و له‌ ئاسمانی تاریک و لیلی پاییزیدا ون بوو.

گۆلكقان

(۱)

شازده رۆزى تەواو بوو كه له رۆژھەلاتەو، له پێدەشتە قاوھییە تاوھسووتەكەو، له دەشتە شۆراخە سپیواژ وشەقار شەقار بووھكانەو، گرە بايەكى دەھات ھەر مەپرسە. زەوى بوو بە قەرە برووت، رەش ھەلگەرا، بوو بە خەلۆوز، گيا وشك بوو، زەرد بوو، كانیاوہ زۆر زەبەندەكانى ئەم شان و ئەوشانى رینگا سەرھكییەكە وشكیان كرد، چۆرېر بوون، گۆلە پيغەمبەرە (گەنمەشامى) كه تازە لە قەف و گولا بوو و ھيشتا نە پشكوتوو بوو، تەواو ژاكا، زەرد ھەلگەرا و تەواو چرمىسى و لە رەنگ كەوت، وەكو پيرەميردان سيسى و ژاكاو بەرەو عاردى داھاتەو.

كاتى نيوھرۆيە، لە ناكاوا دەنگى زەنگە زەردەكەى كلپسا بەرز بووھوو لە سەرانسەرى گوندا دەنگى دايبەو.

دنيا گرہ و گہرمايہ کہ مہ پرسہ. جگہ لہ دہنگی پئی ئہو کہ سانہی کہ بہ لای تہیمانہکاندا، خو بکیش دہکن و تہ پوتوز لہ دواي خويانہوہ بہرز دہکنہوہ و، دارہ تہقیئہ ئہو پیرہمیئرانہی کہ بہ کویرہ کویر، ریگای خو دہدوزنہوہ ہیچ دہنگیکی دیکہ نایہت.

زہنگہ کہ ہہوالی کوہوونہوہ بہ خہلکی گوند رادہگہیہئی. کوہوونہوہ کہیان بوئہوہیہ کہ گاوانیک بوئواوی ہہلبزیرن و دابنہن.

نووسینگہ و بارہگای ئہنجوومہنی جیبہجیکردن، یہکپارچہ ہہراو زہنا و گہنگہشہ و دووکہلہ جگہرہیہ. سہرؤکی ئہنجوومہن قوونی قہلہم رہساسہکہی بہ سہر میژہکہدا کیشا.

- ہاوشاریان، گاوانہکہمان دہلئیت چیترا گوانی گوند ناکات، چونکہ ہہقہکہی کہمہ. ئیمہ لہ ئہنجوومہنا، پیشنیاز دہکین کہ گریگوری رولوف، لہ جیی ئہو دابنری. خہلکی لای خویمانہ، ہہتیوہ، داک و بابی نہماوہ، ئہندامی لاوانیشہ.. بہ خوٹان دہزانن کہ بابی پینہچی بوو. ئیستا لہگہل خوشکہکہیدا دہژین، دہستیان کورتہ و ہیچ دہرامہت و سہرچاوہیہکی بزئیویان نییہ. پیموایہ ئیوہش بہ حالیان دہزانن و بہوہ قاییل دہبن کہ بکری بہ گاوانی گوندہکہمان.

نیستیروفی پیرہمیئرد ئہو پیشنیازہی بہ دل نہبوو، زوری لہبہر گران بوو، لہ جیی خوہوہ، لہ دواي داوہوہ و لہ سہر تہختہ لہقہکہی کہوتہ جولہجول و بہ نیگہرانییہوہ گوتی:

- نا، ئہو کوپرہ دادی مہ نادات... گاگہلہکہمان، گاگہلیکی زورہ، ئہو نہ دہرہقہتی دیت و نہ شارہزای گاوانییہ!... دہبی گاگہلہکہ بوئ شوینی دوور رابدات، لہم دہوروبہر و نزیکانہ لہوہر و لہوہرگہ نییہ، ئہویش نابہلہدہ و ہیچ پیشینہیہکی لہم بارہیہوہ نییہ، ئہگہر ئہو بہ گاوانی بگرین، ناگاتہ پاییز دہبینین نیوہی گویرہکہکانمان مردار بوونہتہوہ.

"ئیگنات"ی ئاشہوان کہ پیرہمیئردیکی موزیر و فیتنہ و وہکو دہلین ئاگری ژیر کا بوو، بہ زمانیکی شیرین، بہلام بہدخوایانہ، بہ دہنگیکی نہرمی تہوسامیزہوہ گوتی:

- ئىمە بە بى ئىنجوومەنیش دەتوانىن گاوانىك پەيدا بکەين. ئەم کارە، کارى ئىمەيە، پەيوەندى بە ئىمەوۋە ھەيە. ئەوۋە بە كەلکى مە بىت، پىرەمىردىكى باشى جى متمانەيە، كە لە گەل ئازەلانا ھەلکات و بە ھەوسەلە بىت.

- زور راستە، ھاپو...

سەرۆكى ئىنجوومەن، بە رزى و، بە دەم چاۋەروانى پشتىوانى ئامادەبوۋانە ھەلدايە و گوتى:

- لى، ھاوشارىيان، ئەگەر بە تەماي ئەوۋە بن پىرەمىردىك بە گاوانى رابگرن، لەوۋەيە گوپرەكەين زياتر لە دەست بەن. چونكە دنيا گوپراۋە، دزى و تالانى لە ھەموو شوپىنك پەيدا بوۋە.

لەم كاتەدا دەنگى پشتىوانى بەرز بوۋەو:

- نا، پىرەمىرد بە كەلک نايەت. دەرەقەتى ئەم كارە نايەت، خو گاگەلەكە، چىل وگا نىيە، ھەموۋى گوپرەكەي يەك سالە، پىياۋ دەبى لە تازى قوچاختر بى تا بە پىياندا بگات. باشە ئەگەر ئەم گوپرەكانە رەوينەوۋە و ھەريەكەيان بە لايەكا دەرپەرى... ھەنگى ئەم پىرەمىرە چۆن كۆيان دەكاتەوۋە. خو ئەگەر بە غار دوويان بکەوئى ھەناۋى بەر دەبىتەوۋە...

دەنگى پىكەنين بەرز بوۋەوۋە، ژوورەكەي ھىنايە لەرزىن. لى ئىگناتى ئاشەوان، لەو سەرى ژوورەكەوۋە ھەلدايە و بە دەنگىكى نەۋى گوتى:

- ئەم كارە، كارى كومونىستان نىيە... ئەمە كارى خەلکانى نوپزكەر و دەم بە وپردانە... نەك ھەموو كەسىك.

ئەوسا پىرەمىردى بەدخوا، سەرە سافەكەي سېرى.

ئىدى سەرۆكى ئىنجوومەن، بە توۋندى قسەكەي پى بېرى وگوتى:

- ھاوشارى تىكايە ئىرە جىگەي ئەو قسانە نىيە.. ئەو قسانە لە كەس قەبوۋل ناكەم... ھەر كەسىك ئەو قسانە بکات، دەلیم بىكەنە دەرەوۋە.

بەو جۆرە لە گەل تارىك و روۋنى بەياندا، لەو كاتەدا كە دووكەل ۋەك دەستپىچكەي لۆكەي پىس، لە دووكەلكىشى مالانەوۋە بەرز دەبوۋەوۋە و بە نزمىيەوۋە

به ئاسمانی مهیدانه که دا بلاو ده بووه وه، گریگوری گاگه لیکه سهد و په نجا سه ری کۆکرده وه، به نیو گوندا به ره و گرده بوو و رووتهن و تاقانه که ی ده ری گوندی رادان.

پیده شته که یه کپارچه کونی جرج و خورما پیچان بوو، لیبه و لهوی توپه له گل که له که بوو بوو، له تو وایه ده شته که ئاوله لی داوه. ئەم خورما پیچانه، سه رگه رمی زیکه زیکی تیژ و دوور و دریزی خویان بوون، ناوبه ناو له نیو دۆله کانه وه، له نیو گیایه کورته کانه وه، چیرگین په ر سپی هه لده فرین. په ره کانیا ن به دم فرینه وه زیوئاسا ده بریقانه وه.

گاگه له که هیور بوو، دهنگی سمی گویره که کان، وه کو دهنگی دا کردنی باران بوو به سه ر زهوی دا.

گریگوری، دونیاتکای خوشکی وه کو پاش گاوان به گهل خوی خستبوو. گونا ئال و نمووسه کانی کیژی خۆشی و شادیا ن لیده باری. لیوه کانی، چاوه کانی شی پیده که نین. له راستیا کیژیکی خه نۆل و هه میشه دم به پیکه نین بوو، هه مووی هه فته یه ک بوو، دوا ی جه زنی پاک تازه پیی نابوو ناو هه فده سالییه وه. ئینسان له ته مه نی هه فده سالییا، هه موو شتیکی به لاوه جوان و گه شه - ته نانه ت روخساری گرژ و مۆنی برا که ی، گویره که گوئ چکۆله و شوپره کان، که به دم ریگاوه گیای به رزیان ده خوار- هه ر هه موو ئەوانه ی به لاوه جوان و مایه ی پیکه نین بوو، ئیدی ئەمپرو تیر بی، خه می نانی سبه نی ی نییه. ئیدی به حوکی ته مه ن هه میشه دم به پیکه نین بوو.

گریگوری پینه ده که نی. ته ویلی له ژیر کلاوه کۆن و دراوه که یه وه زهق ده چوو وه و یه کپارچه چرچی هاوته ریب بوو، چاوه کانی شه که ت و ماندوو بوون، زور له ته مه نی نۆزده سالی خوی گه وره تر دیار بوو.

گاگه له که، به کاوه خو به فه راخ ریگا که دا ده پوی، کۆمه ل کۆمه ل به دم له وه ره وه بلاو بووه وه. گریگوری به دم فیکه کیشانه وه گویره که دوا که وتوو کانی هانده دا که بین وه ریوه. ئاورپیکی لای دونیاتکای دایه وه و گوئی:

- دونیا گاین، له پاییزا هه فه که مان وه رده گرین، ئەوه نده دانه وه یله مان دیته ده ست که بتوانینبو شار برۆین، من لهوی ده چمه فیرگه ی کریکاران، هه ولده دم توش

بخه مه دهوره و فيربووني خوینده واربييه وه. دونيا له شار کتیب زوره، هر کتیبیکمان بوئ، دهستان دهکهوئ، لهوئ خه لکی نانی خالیسه دهخون، نهک وهک لای ئیمه که پره له پلپوش.

- باشه پاره ی سهفه رمان له کوئ بوو؟

- که توئش کهوده نی، ئەمانه به لای کهمه وه بیست پووت (هر پووتیک شازده کیلویه) گه نمان دهده نی. ئەمه خوئ له خویدا پاره یه... هر پووتیکی به رۆبلیک دهفرۆشین. پاشان هه رزن و ته پاله شمان بو فرۆتن ده بیته.

گریگوری له ناوه ندی ریگا که دا وهستا، به ته رکه که ی (شول) له سه ر خو له په تانییه که کهوته نووسینی چهن ژماره یه ک و کوکردنه وه یان.

- به لام گریشا (گریشا: سووکه له ناوی گریگورییه) ئیستا چ بخوین؟ خو نمان نییه.

- هه ندیک نانه رهق له تووره که که ما هه یه..

- ئەگه ر ئیستا بیخوین.. بو سبه ی چ بکه یین؟

- بو سبه یینی، یه کیک له مه زرا که وه دیت و هه ندیک ئاردمان بو دینی... سه روکی ئەنجوومه ن به خوئ به لینی داومه تی..

هه تاوی نیوه رۆ زور گه رم بوو، پیاوی ده سووتاند. کراسه جاوه که ی گریگوری له ئاره قه دا هه لکشابوو و به ده فه ی هه ر دوو شانیه وه نووسابوو. گاگه له که، نیگه ران و بی ئوقره ده روئی. مؤزه شینه به ربوونه گویره که کان و گویره که که وتبوونه هه لوه له، بو ره ی گو لک و چیلان و گیزه گیزی خه ره نگیز دنیا ی پر کردبوو.

ده مه وئیواره، پيش خورئا و ابوون، گاگه له که یان، به ره و مؤلگه یه کی دووره ده ست رادا. له نزیکي مؤلگه که دا، ئەستیلک و که پریکی هه سیر هه بوو، که به هوئ بارانه وه ته واو خوسابوو وه و بوگه نی کردبوو.

گریگوری، به هه شتاو پيش گاگه له که که وت، ده رگای مؤلگه که ی که له شوول و ته رکه دروستکرا بوو، کرده وه، به ده م ژماردنه وه، گویره که کانی یه ک یه ک له چه په ره چوار گو شه ره شه که وه کردنه ناو مؤلگه که وه.

به دوو قۆلى كه پرىكى تازهيان له سهر بهرزاييه كهى ئهوبهرى ئهستيله كه دروستكرد، له دووره وه دهنگوت دهنگه نوكيكى درشته و دهروانيته ئهستيله كه، به دوو قۆلى ديواره كاني كه پره كهيان به شياكه سواخ دا. پاشان گريگورى سهره كهى به نهيجه و قاميش و ههژگ و بژال گرت.

سهروكى ئهنجوومه ن، بو رۆژى دوايى به سواری ئهسپه كهى خوى گهياندى، نيزكهى ههشت كيلو ئاردى زورات و كيسهيهك برۆشى ههرزنى له گهل خوى هيئابوو، له بهر سيبهرى فينكى كه پره كه دانيشت و سيغاريكى پيكرد.

- گريگورى، تو گهنجىكى باشيت. وهختى شهرتى گاوانيه كهت تهواو كرد پاييز پيكه وه دهچين بو ناوچه، بهلكو ههليكت بو بره خسييت و بو خویندن بچيت به لايه كا. من له بهر پيوه بهرايه تى خویندنى گشتيدا، كورپك ده ناسم كه دهتوانى يارمه تيت بدات..

پوخسارى گريگورى له خووشيا سوور بووه وه. كه بينى سهروكى ئهنجوومه ن به نيازه بروات، ركيفى ئهسپه كهى بو گرت و به گهرمى دهستى گوشى، ماوهيه كى زور له جى خوى وهستا، ته مه شای ئه و گهرده لووله ی ده كرد كه له ژير سمى ئهسپه كه وه بهرز ده بووه وه، لوولى ده خوارد و به ئاسماندا ده چوو.

پيده شته وشك و په ژمرده كه، هه ميشه وهكو نه خووشانى سيل و ديقان له كاتى هه لاتن و ئاوابوونى هه تاودا رهنگى سوور هه لده گه را. له قرچهى گهرماى نيوه پرودا جووله ی له بهر ده برآ. گريگورى له سهر گازی پشت پراكشابوو، ده بىروانيه ئه و گرده ی كه تهنگه ته ميكي شينباوى گهرمى تى ئالا بوو. وای هاته بهر خه يال كه ده شته كه گيانى له بهره، بوونه وه ريكى به گيان و زندووه، له ژير بارى قورسى گوندان و ئاوايى و شاراندا ده نالينى. وای وينا ده كرد، كه خاك هه ناسه ده دات و هه ناسه هه لده مژيت و له ژير خاكا و له ژير چينه ئه ستووره كاني خاكا، ژيانىكى ديكه هه يه كه له ژيانى سهر خاك ناچيت و له سه رووى ده رك و تيگه يشتنى ئه ودايه. بهم رۆژى پوناكه هه ستى به ترس كرد. ريزه گرد و بهرزاييه كاني باوه شى پيده شته كهى دايه بهر نيگا. ده بىروانيه ئه و گارانه ی كه به ناو ميگرگ و سهوزه زاره

قاوه بیه که دا وەر بوو بوو. وای ههست ده کرد چون که سیک له قهوم و قیلهی خوی داده بریت، ئه ویش بهو ئاوايه له دنیا دابراوه.

گریگوری ئیوارهی شه ممه یهک، وهکو پیشهی ههر رۆژیک، گاگه له کهی بو مۆلگه که برده وه. دوناتیکا، له نزیك که پره که وه ئاگریکی کرد بو وه وه خه ریک بوو شوربای هه رزن به تر شوکی بو نخووشی لیده نا.

گریگوری لای ئاگره که وه دانیشته، به دار دهسته کهی که وته تیکدانی ته پاله کانی ناو ئاگره که و به ئارامی گوتی:

- گویره که کهی گریشاتکا نه خوش که وتوو. ده بی خاوه نه کهی ئاگادار بکهینه وه.

دونیاتکا، به بی موبالاتیه کی رواله تیه وه گوتی:

- یانی ده بی من بو ئاوايي برۆمه وه؟

- نا، نابی تو برۆی، چونکه من به ته نیا گاگه له کهم پی به رهق ناکری.

ئه وسا بزه یه کی بو کرد و دریژه ی دایه:

- ههست به ته نیایی ده کهی؟ ها؟ غه ریبی خه لکی ده کهی؟

- به لی گریشا گیان، غه ریبی خه لکی ده کهم. یهک مانگی ته واوه لهم دهشت و دهره داین، جگه له یهک کهس، کهسی دیمان نه بینیه. خو ئه گهر هه موو هاوینه که لی ره به سهر به رین، له گینه من قسه کردنیشم له بیر بچیتته وه..

- دنیا، ئیدی ئاوايه، سه بری بگره، ئیمهش پاییز بو شار ده رۆینه وه. بو خۆمان فییری خوینه واری ده بین و هه رکه له خویندن بووینه وه، بو ئیره ده گه رپینه وه. بو خۆمان زه و بیهک به شیوازی زانستی ره نیو ده هینین... نه خوینه واری ونه زانی لی ره زور بلاوه، خه لکی له گوئی گادا نووستون، ئاگیان له هیچ نییه. کهس خوینده واری نییه، چ خه به ریک له کتیبانه وه نییه..

- کهس له خویندن وه رمان ناکری. ئیمهش وهکو خه لکه کهی دی بی سیوات و نه زانین.

- نا، وهرمان دهگرن. زستان که چووم بو گوند کتیبیکي لینینم خویندبووهوه، کتیبیکه که هی بهرپرسی ریکخراوی حیزب بوو، لهو کتیبیکه دا نووسرابوو، دهسهلات دهسهلاتی پرولیتاریایه... سهبارت به خویندنیس نووسرابوو، پیویسته رۆلهی ههژارانیس بخوینن.

گریگوری کهوته سهر چۆکان، گۆناکانی له بهر زهردهپهپی ئیواری سوور هه لگه پان و به دلئیکي فراوانهوه له سهری رۆیی:

- ئیمه دهبی بخوینن، فییری خوینهواری ببین تا بتوانین کۆماره کهمان بهرپوه بهین. له شارهکانا، دهسهلات به دهست کریکارانهوهیه، بهلام کوپخای گوندهکهی مه، فیوداله، دهره بهگه. له گوندهکانی دیکهشا، دهسهلات به دهست دهوله مه ندانه وهیه.

- منیش لهو ماوانه دا که تو دهخوینی، دهتوانم به کارهکهری و قاپشوری مالان، پارهیهک پهیدا بکه م.

ته پاله کان له ناو ئاگردانه که دهسووتان، ههندیجار دووکه لی دهکرد و بری جار به بی دووکه ل دهسووتا و پریشکی بهم لاو به ولادا دههاویشت. پیدهشته که مات و خه والوو، نفوومی بیدهنگی بوو.

(۳)

سهربازیک که دهچوو بو مه رکهزی ناوچه، له ریگی خوییه وه، لای دایه لای گریگوری و پیی راگه یاند که پولیتوقی بهرپرسی ریکخراوی حیزبی، داوای کردوو که بروات بو گوند و بیدینی.

گریگوری بهیانی سهحهری کهوته ری، نیوه رۆ گه بییه سهر گرده کهی دهوروبهری ئاوایی، له سهر گرده که وه بورجی زهنگه کان و سهربانی خانوو و ماله په رپووته کانی، که به چینکو و هسیر سهریان گیرابوو، لی به دیار کهوت.

به پیی تلوق کردوو وه، خوئی به مهیدانی ئاواپییدا کرد. کوپ و مهجلیس له مالی قهشهی گوندا بوو. گریگوری خوئی به ژووریکی گه وره دا کرد، هسیری تازهی تیا رابخرابوو. په نجه ره کان داخرابوون و ژووره که نیمچه تاریک بوو. پولتیوف، له

نزیکی پهنجره که وهستا بوو و خهریکی دروستکردنی چوارچیویهیهکی دارین بوو. دهسته ئارهقاوییهکانی بو گریگوری راکیشا و به زهردهخهنهوه گوتی:

- دهی براله، گرینگ نییه. من له ناوچه تاقییم کرد، لهوئ پیویستیان به چهند گهنجیک ههبوو بو کومپانیای نهوت، بهلام خهلکانیکی زور له پیویست زیاتر پهیدا بووون... به ههرا حال تو دهبی تازه له سهر کاری خوت بهردهوام بیت و شهرتی خوت تهواو بکهی... که شهرتی خوت تهواو کرد، له پاییزا دهتنیرین بو خویندن.

- من خوشحالم که ئەم کارهشم دهستکهوت، مکوورم له سهری. دهره به گهکانی گونده که مان زوریان پیناخوش بوو که من کرام به گاچیریان. ئەوانه دهلین ئەو له لاوانی کومونیسته، کابرایهکی کافر و خوا نه ناسه. نویر ناکات و به دم له وه پاندنی گاگه له که وه دوعا و نزا ناخوینی.

گریگوری دواي ئەو قسانه، خهندهیهکی پر له بیزاری و بیتاقهتی بو کرد.

پولیتوف، به ئاسینی کراسه کهی ئارده مشارهکانی لایبرد. له قهراخ پهنجره که دا پونیشته، له ژیر برو چر و نمسارهکانیه وه پوانییه گریگوری.

- گریشا زور لاواز و باریک بووی. باشه لهوئ خواردنت دهسته کهوئ؟

- بهشی خوماندهسته کهوئ.

ههردووکیان بو ساتی بیدهنگ بوون.

- با برۆین بو مالی من، بلاو کراوهی تازهت دهدهمی، لهم پوژانه دا، ههندیگ پوژنامه و کتیبی تازه مانله ناوچه وه بو هاتووه.

بهو کولانه دا که بو گورستانه که ده پویی، کهوتنه پئی، مریشکان له سهر زبلدانه که چینهیان ده کرد و خویان له خول وهرده دا. له پر دهنگی چه رخی بیریک بهرز بووه وه و گوئی پر کردن.

- بو ئەمرو نامینیته وه؟ کو بوونه وه مان ههیه. کوره کان لیت ده پرسن: گریشکا له کوئییه و ئەحوالی چونه؟ چه دهکات؟ ههم کوره کان ده بینی و منیش کوریک سه بارهت به رهوشی ئیستا پیشکش ده کهم... ئەمشه و لای من بمینه وه و سبهی پروره وه، باشه؟

- ناتوانم بمینمهوه. چونکه دونیاتکا به تهنیا دهرهقهتی گاگهلهکه نایهت. بۆ
کۆرهکه ده مینمهوه، بهلام دواي کۆرهکه، ههر شهوئ دهرۆمهوه.

دالانی مالهکهی پولیتوف، سارد بوو. بۆنی خوشی سیوی وشکهوه کراو، دهگهله بۆنی
ئارهقهی ئهسپ، که لهو سهر کهله وههوسار وقایش وقروشهی به دیوارهکهوه
ههلواسرابوون، ههلدهستا، تیکهله بووبوو.

بهرمیلیکی پر له شهراپی کهفاس (کهفاس: جوړه شهراپیکی رووسییه، له نان یان
له میوه دروست دهکریت) له گوشهیهکهوه دانرابوو، قهرهویلهیهکی شق و شر له
تهنیشتییهوه دانرابوو.

- ئه مه شوینی منه، له هه موو شوینیکی مالهکه گهرمتره ...

پولیتوف دانهوییهوه، به وریایی وکاوخۆ، لیفه کۆن و چلکنهکهی ههلدايهوه،
چهند ژمارهیهکی کۆنی رۆژنامهی پرافدا و دوو کتیبی له ژیرییهوه دهرهینا.
ئهوانهی دانهدهست گریگۆری، ئهوسا کیسهیهکی پینهکراوی هینا و دهمهکهی
کردهوه و گوتی:

- ئه مه بگره ...

گریگۆری به دهم گرتنی کیسهکهوه، چاویکی ههر له سهر بلاوکراوهکان بوو.

پولیتوف، به چنگ نیوهی کیسهکهی پر له ئارد کرد، ئهوسا چوو بۆ ژوورهکهی
پیشهوه، دوو پارچه بهزی بهرازی له گهلا کهلهرمیکی ژاکاو و سیسهوه پیچا بوو و
ئهوانیشی له کیسهکه نا و گوتی:

- که گهراپتهوه ئهمانهش له گهله خۆتا ببه.

گریگۆری سوور بووهوه و گوتی: - نهخیر، نایبهم..

- چۆن نایبهی؟

- ههر ئاوها، نایبهم و تهواو.

پولیتوف، رهنگی زهردهگهرا، چاوی له دور چاوانی گریشکا بری و هاواریکرد:

- کابرایه کی سهیری ها، ئاواش خۆت به هاوړی دوزانی! له برساش بمریت قسه ناکه ی؟ بیانبه، دهنه زویر دهبم، به هاوړی خۆمت نازانم.

- نه دی خۆت، خو ناکړی گسک له ماله کهت بدهم.

پولیتوف به وپه پری لوتفه وه گوتی:

- ههقی منت نه بی، دوشاو بو پاشا قاتی نییه!

ئوسا روانیه گریگوری که به تووړه یی دهمی کیسه که ی گری ددها.

کوبوونه وه که به ره به بیان ته واو بوو.

گریشکا بو دهشت گه رایه وه، تووره که ئارده که فورس بوو، ههستی کرد تلوقه کانی پیی ده کزینه وه، لی به و په پری ئومیده وه، له سپیده ی ره خشاننا ههنگا ویده نا.

(۴)

به یانیه ک که دنیا پوناک بوو وه دونیاتکا له که پره که وه دهرکه وت تا ههندی که ته پالهی وشک کو بکاته وه و ئاگر بکاته وه. که گریگوری بینی به ههشتاو له مؤلگه که وه وه دهرکه وت، یه کسه ر دلی خه بهری دا، که بوویه ریکی خراپ روویداوه.

- چیه؟ هیچ قه وماوه؟

- گولکه که ی گریشاکا مردار بوته وه... سیانی دیکه ش نه خوش که وتوون.

ئاهیکی هه لکیشا و گوتی:

- دنیا برؤ بو گوندی به گریشاکا و ئه وانی دی بللی به په له بو ئیره بین، چونکه گولکه کان (گویره که) نه خوشن.

دونیاتکا بله ز له چکه که ی له سه ر کرد و پشت له هه تاو که تازه سه ری له که ل دهره ینا بوو، به ده شته که دا که وته ری. گریگوری ماوه یه ک له دواوه ته مه شای کرد و ئوسا به بیتاقه تی بو ناو ئاغه ل و مؤلگه که چوو.

گاگه له که ی رادا، به ره به ره به دؤل و له وه رگه کاندانا بلاو بوونه وه، سی گویره که ی نه خوشی له پال په رزین و تامانه که به جی هیشتبوو. دهوروبه ری نیوه رپو هه رسی

گۆلكه كه مردار بوونه وه. ئیدی گریگۆری كار و پیشه ی بووه ئه وه ی به هه له داوان له نیوان له وه پرگه كه و مۆلگه كه دا بی و بچی... دوو گۆلكی دیکه ش نه خۆش كه وتن. یه کیکیان له نزدیکی ئهستیله كه و له قوراوی قهراخ ئهستیله كه دا كه وتبوو، به ده م له قه فرتیوه، سه ری هه لبری بوو و ده ی بۆراند... ته مه شای گریگۆری ده كرد. چاوانی ئه بله ق بووبوون و فرمیسیکیان تیا قه تیس مابوون و وه كو شووشه ده بریسكانه وه، به و حاله وه مردار بووه وه، له هه مان كاتدا روندك له چاوانی گریگۆری هات و به سه ر گۆنا تاوه سووته كانیا داخزی.

دونیا تكا، ئیواره كه خۆر ئاوابوو، له گه ل خاوه ن گۆلكه كاندا هاته وه.

ئارتیمی پیر، به دار عه ساكه ی ژهندی به گویره كه مردار بووه كه وه و گوتی:

- ئه ری، ئه مه تا عوونه. به م حیسابه بی، هه موو گایه له كه مردار ده بیته وه.

ئیدی پیستی گویره كه كانیان گروو و لاشه كانیان له نزدیکی ئهستیله كه وه تا قهت كرد و گردۆلكه یه کی تازه له گله ره شی وشك له وی قوت بووه وه.

رۆژی دواتر دونیا تكا دووباره ریگی گوندی گرته بهر، ئه مجاره حه وت گۆلكان به جاری نه خۆش كه وتبوون...

ئیدی رۆژانی خه مناك یه ك به دووی یه كدا هاتن. ئاغه ل و مۆلگه كه رۆژبه رۆژ زیاتر چۆل ده بوو، گریشكا زۆر بیتا قهت و بیزار بوو. له كوی سه د و په نجا سه ر گویره كه، ته نیا په نجا سه ر مابوو وه. خاوه نی گۆلكه كان به خۆ و گالیسه كه كانیا نه وه ده هاتن، گۆلكه مرداره كانیان كه ول ده كرد، چه ند قۆرتیکیان هه لده كهن و لاشه ی گویره كه كانیان تی ده نان و خۆل و گلیان به سه ر لاشه خویناویه كانیا ندا ده كرد و ده گه رانه وه، لی گۆلكه كان به نیگه رانی بۆ ناو ئاغه ل و مۆلگه كه ده گه رانه وه، گویره كه كان كه بۆنی خوین و مه رگی په نه انیان ده كرد، له ترسا ده یان بۆراند.

به یانیانی زوو كه گریگۆری به رهنگی زه رده وه، ده رگای مۆلگه كه ی به جیر و هۆر ده كرده وه، گویره كه كانی بۆ ده شت راده دا، ده بوایه گویره كه كان به ناو گردۆلكه گله وشكه كانا، واته گۆری هاو ره گه زه كانیا ندا تی په ریبان، ئیدی بۆنی گه نینی به رده وامی كه لاک، بۆنی ته پ وتۆزی ژیر پیی حه یواناتی خرۆشاو، بۆره ی دوور و

دریژی پر له نائومیدی و ههتاوی هه‌میشه گهرم بالی به سهرانسهری پیده‌شته‌که‌دا ده‌کیشا.

ئیدی پراوچیان به هه‌له‌داوان له گونده‌وه هاتن، ته‌قه‌یان به سهر ئاغه‌ل و مۆلگه‌که‌دا کرد تا ئه‌و گاقرا‌نه له گایه‌له‌که بره‌و‌یتته‌وه. لی گویره‌که‌کان ههر مردار ده‌بوونه‌وه‌و، گایه‌له‌که رۆژبه‌رۆژ که‌متر ده‌بووه‌وه.

گریگۆری بینی هه‌ندی‌ک له گۆره‌کان هه‌له‌داونه‌ته‌وه، پاشان هه‌ندی‌ک ئیسقانی کرپینراوی له‌و نزیکانه‌دا به‌دی کرد، گایه‌له‌که شه‌وان، ئارامی نه‌ده‌گرت، ، سرک وسلۆک بووبوو، له ههر جو‌له و خشه‌یه‌ک ده‌ره‌و‌یبیه‌وه. شه‌ویک، لووره‌یه‌کی ترسناک، بیده‌نگیه‌که‌ی شه‌قاند، گاگه‌له‌که ره‌وییه‌وه، ملیان به په‌رژینه‌که‌وه نا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌رژینه‌که‌یان پوخاند، به‌ره‌به‌ره بو‌لای که‌پره‌که هاتن و به هانکه هانک و به ده‌م کاویژه‌وه له نزیکه‌ی ئاگره‌که پالکه‌وتن.

گریگۆری تیا مابوو، نه‌یده‌زانی مه‌سه‌له چیه‌یه. تا شه‌ویک له حه‌په‌ی سه‌گان بیدار بووه‌وه. به‌هز پالتۆکه‌ی له‌به‌ر کرد، له که‌پره‌که وه‌ده‌رکه‌وت، خو‌ی له ناوه‌ندی گویره‌که‌کاندا بینیه‌وه، گویره‌که‌کان خو‌یان له‌و هه‌له‌ده‌سو و ئه‌ویش هه‌ستی به نمناکی لاقه‌برغه‌یان ده‌کرد، که ئاونگی سهر گیاکان ته‌ری کردبوون.

ماوه‌یه‌ک له به‌ر ده‌رگای که‌پره‌که‌وه‌ستا به فیکه سه‌گه‌کانی بانگ کرد، له دۆلیکی نزیکه‌وه، که به دۆلی ماران به نیوبانگ بوو، لووره‌یه‌کی دوور ودریژی گورگی‌ک به‌رزبووه‌وه. لووره‌یه‌کی دی، له نیو ئه‌و درکه‌چاره‌وه که گرده‌که‌ی داپۆشی بوو وه‌لامی دایه‌وه. گریگۆری بو‌ناو که‌پره‌که زفرییه‌وه و فانۆسه‌که‌ی داگیرساند.

- دونیا، تۆش گویت لیه‌؟

لووره‌کان، هه‌رکه به‌یان ئه‌نگوت، ده‌گه‌ل ئاوابوونی ئه‌ستیره‌کاندا، کپ بوون.

(۵)

به‌یانی ئه‌و رۆژه ئیگناتی ئاشه‌وان ومیخی ئیستیروف هاتن. گریگۆری له ناو که‌پره‌که‌دا خه‌ریکی پینه‌کردن و دوورینه‌وه‌ی پیلاوه‌کانی بوو، که جووته پیره‌میر خو‌یان به ژوورا کرد. ئیگنات کلاوه‌که‌ی داگرت، چاوه‌کانی له به‌ر تیرپۆژی هه‌تاوه‌که، که له درزه‌کانه‌وه ده‌یدا له‌ناو که‌پره‌که بچووک کردنه‌وه. له هه‌نبه‌ر

وینیه کی بچووی لینین دا، که له سووچی کی که پره که دا هه لاسرابوو، دهستی بهرز کرده و تا نیشانه ی خاچ بکیشیت. لی هه رکه زانی ئەمه وینیه، به په له دهستی هینایه خواری و به توورپه یی تیفیکی کرد و گوتی:

- یانی تو ئیکونه ی پیروژت نییه، ها؟

- نه.

- ئەدی ئەو وینیه، که له جیگای ئیکونه ت داناوه، هی کییه؟

- لینین.

- ئەمه سه رچاوه ی هه موو به لا و مسیبه ته کانمانه ... له هه ر شوینی خوا نه بی، دهر د و به لا هه یه. بویه هه موو گویره که کانمان مردار بوونه ته وه. ئەه، ئەه په روه ردگاری بهرز و بالا، ئەه پاریزه ری..

- با پیره گۆلکه کان بویه مردار بوونه وه، چونکه بهیتالیان نه هینرانه سه ر.

- خو پیشتریش به بی بهیتال ژیاوین و هیچ به لایه کمان نه بووه. وادیاره زور فاما بووی... خو ئەگه ر جار و باریک، نیشانه ی خاچت بکیشایه و ئەو ناوچه وانه شوومه ت پاک بکر دایه ته وه، هه نگی هیچ پیویستیه ک به دکتوری بهیتال نه ده ما.

میخی نیستروف، که گر له چاوانی ده بووه وه، هاواری به سه را کرد و گوتی:

- ئەو گاوره خوا نه ناسه، له سووچه پیروژه دابگره! به هوی تو ی گاوری خوا نه ناسه وه، قر که وته مالاته که مان و گایه له که له ناو چوو.

گریشکا، له نارپه حه تیا رهنگی هه لبرکا و گوتی:

- ئەو فرمانانه هه لگره بو مالی خوت، بوت نییه بۆله بۆل به سه ر مندا بکه ی. ئەم وینیه ش، وینیه ی پیشه وای کریکارانه.

میخی، وه کو که له باب خوی فش کرده وه و به ربه به ی پر با کرد و خوی شین و مور کرده وه و گوتی:

- تۆرەنجبەرى ئىمەيت، دەبىي لە خزمەتى مەدا بىت و بە دلى ئىمە بکەيت... ئىمە خەلکانى وەکو تۆ دەناسىن، دەمارتان دەناسىن، ئاگات لە دەم و فلقت بى، دەنا ھاکا دەرمان کردىت.

ئەوسا ھەر دووکیان، کلاوھکانیان لە سەر ناو، بە بى خواحافىزى رۆيشتن. دونياتکا، بە ترس و نيگەرانيیەوہ چاوى برپىيە براکەى. رۆژى دوايى تيخونى ئاسنگەر لە گوندەوہ ھات تا سؤراغى گوپرەکەکەى بکات. لە لای کەپرەکەوہ چىنچكى دايەوہ. جگەرەيەكى پيکرد و بە داخ و کەسەرەوہ کەوتە دەردە دل.

- بەراستى ئەمە ژيان نيیە کە ئىمە ھەمانە... لە دەمى سەگ بەر بووين، کەوتىنە دەمى گورگ، لە دەستى کوپخا دىي جاران پرزگار بووين، ئىستا نۆرەى زاواکەى ميخى نيستىروفمانە. بە دلى خويان دەکەن. چىيان پيخوش بى ئەوہ دەکەن... دوينى زەويان دابەش کرد، ھەرکە ھەژارپک پارچە زەوييەكى باشى بەر بکەوتايە، دابەشکردنەکەيان دووبارە دەکردهوہ. وا جاريكى دى سواری کۆلمان دەبنەوہ... گریشکا گيان، دەزانی ھەرچى زەوى باش ھەيە، بو خويان داگىريان کردوہ. تەنيا زەوييە بى کەلک و لەلانەکانيان بو ئىمە مانان ھيشتوہتەوہ.. ئىدى ئەمە حال و حىکايەتى ئەم رۆژانەيە..

گريگورى تا نيوہشەو بە ديار ئاگردانەکەوہ دانىشت، کلۆ رەژوويەكى ساردەوہ بووى ھەلگرت. کەوتە نووسىن لە سەر گەلای زەردى زورپات، نووسىن بە خەتپكى ناخوش. نووسى، دەربارەى دابەشکردنى نارەوايانەى زەوى نووسى، دەربارەى ئەوہى کە ھاتبوون، بە تەقە کردن، گاقران لە گوپرەکەکانيان دوور بخەنەوہ، نەک بەيتاليان بيئە سەر نووسى. پاشان، گەلای زورپاتە وشکە نووسراوہکانى دايە دەست تيخونى ئاسنگەر و گوتى:

- کە چووى بو ناوچە، لەوئ پرسيار بکە رۆژنامەى " کراسنا پرافدا " لە کوئ دەردەچپت، ئەمەيان بەدەيە و ھەقت نەبى. من شتەکانم بە روونى نووسيون، بەلام توش وريا بە گەلاکان قەد نەکەى، دەنا نووسينەکە، چونکە بە رەژوو نووسراوہ، دەکوژيئەوہ..

يارۆى ئاسنگەر، بە سەرى قامكە تلۆق كرددووهكانى، كە بە ھۆى زوخالەكەوھ رەش بوو، گەلاكانى وەرگرت و بە پارىزەوھ نايە باخەلى و لە لاي دلبيەوھ داينا، لە كاتى دوعاخووزيدا بەدەم زەردەخەنەوھ گوتى:

- بە پييان بۆ ناوچە دەپۆم. بەلكو لەوئ دەسەلاتى سۆقياتى دەدۆزمەوھ... سەد و پەنجا فرسەخ (فرسەخ : ۱۰۶۰ مەترە) بە سئ پۆژان دەپرم. يانى نزيكەى يەك ھەفتەى دى، كە گەرامەوھ، ديمەلات و ھەموو شتيكت بۆ دەگيرمەوھ.

(۶)

پاييز، بە خو و بارانوسەرما وتاريكيەوھ ھات. دونياتكا، بەيانىكەى زوو، لە مال وەدەرکەوت، بەرەو گوند مى رپگاي گرت، تا لەوئوھ برپك ئازوووقە و خواردەمەنى و خوراكبينى.

گۆلكەكان، لە داوئنى گردهكەدا دەلەوھەران. گريگورى فەرەكەى دا بە شانيا و دواى گاگەلەكە كەوت، بە دەم رپكردنەوھ لە فكران راپوو، سەلكە شەكەرۆكيكى وشكى بە دەستەوھ بوو، ھيىدى ھيىدى دەيوالات. بەرلەوھى دنيا تاريك دابى، دوو سوار لە سەر گردهكەوھ بە ديار كەوتن. بە دەم يورغەوھبەرەو گريگورى دەھاتن، دەنگى سمى ئەسپەكان زور قورس و ناخوش بوو.

گريگورى، لە دوورەوھ يەكيكىانى ناسى، كوئخاي تازە، زاواكەيمىخى نيستىروف بوو، ئەوى ديكەشيان كورەكەى ئيگناتى ئاشەوان دەرچوو.

ئەسپەكان، لە ئارەقەدا ھەلكشابوون، دەتگوت لە كەفاو ھەلكيشراون.

- سلاو كاكي گۆلكقان!...

- سلاو...

- ئيمە بۆ ديدەنى تۆ ھاتووين..

تازە كوئخا لە سەر زينەكەوھ دانەويبيەوھ، ماوھيەك بە قامكە تەزيوھكانى خەريكى كردنەوھى دوگمەكانى پالتۆكەى بوو. پۆژنامەيەكى كالەوھ بووى زەردى دەرھيئا و داىە بەر بايەكە تا بكرىتەوھ.

- تۆ ئەمەت نووسيوھ؟

ئەو وشە و پرستانەى كە گريگۆرى دەر بارەى دابە شکردنى زەوى و گاقرانەكە، لە سەر گەلا زوراته كانى نووسى بوونى، لە بەرچاوى كەوتنە سەما.

- دەى پيشمان بكەوه..

- بو كوى؟

- بو ناو ئەو شيوە لەيه... گەر كمانە قسەت لە گەلدا بكەين..

لئوه شينه كانى كوئخا تەتە لەيان دە كرد، چاوه فيلاوييه كانى هەر پەشەيان لئيدە بارى.

گريگۆرى بزەيه كى كرد و گوتى: - ليرە قسە بكە..

- ئەگەر حەزت لئيه دەتوانم ليرەش قسان بكەم...

دەمانچەيه كى لە بەر كى دەر هينا... بە دەم راکشانى هەوسارى ئەسپە چەمووشە كەيه وه، بە دەنگى كى گر هاوارى بە سەرا كرد:

- لە رۆژنامانيشا دەنوويست هەى بەراز باوك؟

- مەبەستت چيه؟..

- هەنووكە پيت دەلئيم مەبەستم چيه. بە هوى تۆوه، من دەبى دادگايى بكريم!
راپورتيش دەنووسيت، هەى كۆمونيستى زۆل؟!

بيئە وهى چاوه پروانى وهلام بكات، يەكسەر دەمى گريگۆرى بيئەنگى پر لە گوللە كرد.

گريگۆرى كەوتە ژير دەست و پي ئەسپە كانە وه كە رەوانە وه، هەناسەيه كى قوول و دژواری هەلكيشا، چنگى نايە بنجە گيايه كى زەردى ئاونگاوى و ئەوسا سارد بووه وه و جوولەى لەبەر برا.

كوپرەكەى ئيگناتى ئاشەوان، بە گورجى خوى لە ئەسپەكە هەلدايه خوارە وه، چنگى خوى رەشى هەلگرت و پەستايە دەمى گريگۆرە وه كە بە كفەكف خوينى لەبەر دەرۆيى...

پیدهشته که زور بهرینه، سنووری نییه. یهک دنیا ریگا و توله ریگای تیایه. شهوی پاییز زور تاریکه، چاوچا و نابینی، ریژنه ی باران جی سمی ئهسپان به تهواوه تی دهشواته وه.

(۷)

دنیا سارده، باران نم نم دهباری. دنیا تاریکه. ریگایهک سه رانسهری پیدهشته که دهبری.

ریگردن بو کهسیک که تووره کهیه کی به کولیا دابی و ته نیا یهک نانی جو تیابی و دار عاسایه کی باشی به دهسته وه بی، کاریکی زور زهحمهت و دژوار نییه.

دونیاتکا، به ههنگاوی ههراوه وه بهو ریگایه دا دهروا، گزه بایه توونده که له دواوه خوی به داوینی کراسه شرپ وشه پرپویه که ی دا دهکرد و لوولی دها و ناوبه ناو خویشی بو پیشه وه دهلهک دها. دهشتیکی کاک ی به کاک ی، چول و هول، کر وکپ، گرژ و مون، تاریک و نوتهک له بهرده میاپان بووته وه. تاریکی بهر بهره بالی بهسه ره هموو شوینیکا دهکیشا. له دووره وه تارمایی و تاپوی گردولکه یهک ده رکهوت، که پریکی به سه ره وه قوت کرابوو وه. که ههژگ بزاله کانی سه ره که ی، به قه دیا شور بووو وه و بایه که یاری پیده کردن.

دونیاتکا، لیی نزیک ده بیته وه، ئاوریکی پاشه وه ده داته وه، به لاره لار، به دها ده رمی و ده که ویت به سه ره قه بریکی روچوودا.

شه و داهات..

دونیاتکا گه بییه ئه و راسته ریگایه ی که بو ویستگه ی قیتار ده پوات. خوش ده پوات، باری سووکه، تووره که یه کی به کوله وه یه که جگه له نانیکی جو و کتیبیکی کون و دراو که لاپه ره کانی بونی که سکونی ته پوتوزی ده شته بهرینه که یان لیدیت، و کراسیکی جاوی گریگوری برای هیچی تری تیا نییه.

لی هه رکاتی غه می مه رگی براکه ی سه رو دلی ده گریت و پروندکی فیراق چاوانی ده سووتینیته وه، په نایه کی دوور له دیدی خه لکی ده دوزیته وه. کراسه جاوه زبرو نه شور دراوه که ی له تووره که که ده ردینی، دم و چاوی تیده نییت و بونی ئاره قه ی براکه ی هه لده مژی. پاشان تا ماوه یهک به بی جووله راده کشیت..

فرسه‌خه‌كان، يهك له دواى يهك تهى ده‌كړيڼ. گورگان له نيو لير و بيشه‌كانه‌وه ده‌لوورين و تووك و نه‌فرين له ژيانى چه‌په‌لى خوځيان ده‌كهن. به‌لام دونياتكا، به قه‌راخى رېگاكه‌دا ده‌روات، بو‌شار ده‌روات، بو‌ئو جيپه‌ى كه ده‌سه‌لاتى سوځياتى تيا‌دا به‌رقه‌راره، بو‌ئو شوينه‌ى كه پروليتاريا درس و وانه‌ى تيا ده‌خوين، تا بتوانن له ئاينده‌دا، كو‌ماره‌كه‌ى خوځيان به‌رپوه به‌رن.

كتيپه‌كه‌ى لينين ئه‌وه ده‌ليت.

۱۹۲۵

بيژوو (زول)

میشکا، خهوی بینی، له خهویا باپیره ی له باخی گیلسه که، تهرکه یه کی (شوول) دریزی بری، به توورهی تهرکه که ی با دها و به ره و ئهم دههات و به دهه هره شهوه هاواری لهه ده کرد.

- میخایلو فوبیچ وهره، وهره بو ئیره، با حسیر مهیدانیکی باشی ئهو سمت و پاشه لهت بکه م.

- له سه ر چی بابه گهره!

- چونکه هموو هیلکه کانی مریشکه کاکو لداره که ت دزیوه و پاره که ی ت داوه به سواری جو لانه و چه رخ و فه له ک.

میشا، به ترسه وه که وته به رگری له خو ی و گو تی:

- باپیره، من ئه مسال، به دریزی ئهم هاوینه سواری چه رخ و فه له ک نه بووم، نه چووم به لای جو لانه وه.

لی باپیره، به کاوه خو دهستی به ردینی خو یا هی نا وله ناکاوا پیی به عاریدیا کوتاو هاواری کرد: - وهره به دجنس وهره، دهی به دها وهرکه وه و پانتو له که ت دابکه نه!

میشکا له خه وه که یا هاواری کرد، له هاواری خو ی خه به ری بو وه وه. دلی به جو ری لی دها، له تو وایه به راستی حسیر مهیدان کرابوو. چاویکی به ئاسته م هه لئینا، بینی مال که له هه تاوا نقووم بووه. روناکی روظ ئه و دیوی په نجه ره که ی زی ر و ه شان کرد بوو. میشکا سه ری هه لبری. له دالانه که وه ده نگ ده هات. دایکی به ده نگی به رز قسه ی ده کرد. ناوبه ناو به ده م قسه کانی وه پی ده که نی و خه ریک بوو له پی که نی نا بخنکی. لی باپیره، به رده وام ده کو کی و، ده نگیی غه ریب، له بن لیوانه وه هه ر گرمه گرمی بوو.

میشا، چاوه کانی هه لگلو فت و خه و به ریدا . بینی چو ن ده رگا که کرایه وه و پاشان شریق داخرایه وه و باپیری به هه شتاو خو ی به ژووره که دا کرد، عهینه که که ی چاوی به ده م ری کردنه وه به رز و نزم ده بو وه وه. میشکا له سه ره تاوه وای قرساند که ره نگه

جهنابی قهشه به خوئی و تیپی کوږالی کلئیساهه هاتبئی (چونکه باپییره عادهتی و ابو له جهژنی پاک دا که ئهوان بو لای دههاتن به ههمان شیوه خوئی شپرزه دهکرد.) بهلام ئه مجاره له دوی باپییرهوه، سهربازیکی کهتهی بیگانه، که پالتویهکی رهشی له بهر و کلاویکی قهیتانداری بی قهراخی له سهر بوو، به ههشتاو خوئی به ژوورا کرد. دایکی به دهم هه لچوونهوه خوئی به ملیا هه لواسی بوو.

پیاوه بیگانه که، له ناوهندی ژووره که یا، به تووندی ژنه ی له خوئی دوور خسته وه و به دهنگی بهرز هاواری کرد: - کوره که م کوا، له کوئییه؟

میشکا ترسا و خوئی به ژیر لیفه که دا کرد. دایکی گازی کرد:

- مینوشکا، کوره که م، بوچی دهنوی؟ رابه بابت له سهربازی هاتووه ته وه.

میشکا، هیشتا له نیو جیگاکه نه هاتبووه ده ری، که کابرای سهرباز پری دایه، له جیگاکه ده ری هیئا، بو بن میچه که ی هه لدا وگرتیه وه، تووند به سینگ ی خوئی وه گوئی، به سمیله سووره زبره کانیه وه، تامه زرؤیانه که وته ماچی لیوی، گوئی، چاوه کانی، سمیله کانی نمساریکی سویر ئامیز بوون. میشکا خوئی له باوه شی راده پسکاند و ده یویست خوئی لی رزگار بکات، به لام بیهوده.

بابی هاواری کرد:

- ته مه شا که ن.. چ بولشه فیکیک له ماله که ما هه لکه وتووه!... به و زوانه بالا دهرفینی و له بابی بلندتر ده رده چی! ها...ها...ها...!

هه رچی ده کرد نه یده توانی ده سته ردار ی میشکا بی، گه مه ی ده گه ل ده کرد، جاری له سهر هه ر دوو دهستی دایده نا، جاری بو بن میچه که ی هه لده دا و ده یگرته وه.

میشکا، ماوه یه کی زور ته حه موولی کرد، پاشان پرووی گرژ کرد وه کو باپییری بروکانی ویک هیئایه وه و به تووندی هه ر دوو سمیله بابی گرت و هاواری کرد:

- وازم لی بیینه... بابه...

- نا، وازت لیئایه نم، بهرت نادم.

- دامگره، وازم لی بیینه، من گه وره بووم، خو مندال نیم تا به ده ورما بیی و گه مه م له گه لدا بکه ی!..

بابهکه رڼو نښت، ميشکای له باوېشې دانا و به دهم زهرده خه نه وه لېې پرسې:

- باشه ته مه نت چه نده مام پياو؟

ميشکا ته مه شايه کې کرد، بروې وېکھيڼانه وه و له بن ليوانه وه گوټې:

- پېم ناو ته ناو هه شت سالی.

- باشه، کورې باش له بيرته که پيار به له مم بو دروست ده کردې؟ له بيرته چوڼ ده مانخسته ئه ستيله که وه؟

ميشکا هاواری کرد، به شهرمه وه ده سته کانی بهرز کردنه وه وله ملی بابې وه ريڼان.
- ئهړئ، له بيرمه.

ئوسا خوښی و شادی بالی به سهردا کيشان. بابه که، ميشکای کرده قه لاندوښکاني، هر دوو لاقی تووند گرتن، به ناو ژوره که دا ده خولايه وه. ئوسا وه کو ئه سپ حیلاندي. ميشکا ئه م گه مه يه ی هينده پيخوش بوو، خه ریک بوو له پيکه نينا بخنکي. سهره نجام دايکه که به دهم راکيشانی ئاسيني ميشکا وه هاواري کرد:

- برو بو نيو حه وشه، بو خوت ياری بکه. ده ی لاسار برو!

ئه و جا تکای له بابه که کرد و گوټې:

- فوما ئاکيميچ وازی ليبينه... با تير ته مه شای بکه م. تکايه وازی ليبينه باچاوم به دیدارت پرون بيته وه هلو نازيزه که م! دوو دانه ساله يه کمان نه ديتووه، که چی تو خوت به وه وه مزوول ده که يت!

بابه که، ميشکای له سهر ئه رزه که دانا و گوټې:

- ده ی برو... بچو له گه ل منداله کاندا وازی (گه مه، ياری، کايه) بکه، که هاتيه ته وه دياريت ده ده مي.

ميشکا، ده رگاکه ی له دواي خوښه وه داخست، له سهره تادا به نياز بوو هر له دالانه که دا خوې مات بدات و گوې هه لختا تا بزانی ئه وان چ ده لين و باسی چ ده که ن. به لام که بيري که و ته وه که هيچ يه کيک له منداله کان نازانن که بابې

هاتووتهوه، به ههشتاو، به ناو ههوشهکهدا و پئی وه غاریوه نا و، به دهم پلپیشانهوهی برکه پهناتهکانهوه بهرهو ئهستیل و گۆلاوهکه رۆیی.

میشکا، ماوهیهک له ئاوه وهستاو و بۆگهنهکهدا مهلهی کرد. پاشان تاویک خوی له لمهکان دا گهوزاند، سهراپای له لم و لیتهدا نفووم بوو، بۆ دواجار خوی له ئاوهکه هه لکیشا، ئهوسا به ههنگلهشلهی خوی گه یانده کهلوپهلهکانی، جلهکانی له بهر کردنهوه. لیبیرابوو بۆ مال برواتهوه، قیتییای کوری قهشهکه پهیدا بوو، گوتی:

- میشکا، مه رۆ، با یهک دوو بنگۆمی دی لیبدهین، ئهوسا بۆ مالی خۆمان دهچینهوه و گه مان دهکهین. دایکه بۆ تو قسان ناکات ده لیت قهیدی نییه با له گهلت بی.

میشا، به دهستی چهپ پانتۆلهکهی هه لکیشا، شه یاله کهی له شانی تووندکرد و به بی مه یلییهوه گوتی:

- من نامهوی گه مه له گه ل تو دا بکه م، بۆنی گو یچکه کانت زور ناخۆشه.

فیتکا، که به دهم داکه نندی بلوزه دهست چنه که یه وه شانه لاوازهکانی ده رکه وتن، به ته وه سه وه چاوهکانی چکۆله کردنه وه و گوتی:

- گو یم چلکی کردوو. ئه مه هی گو ی یه شه یه.

ئهوسا له سه ری رۆیی و گوتی:

- خو تۆش قوزاق نیت، دایکت له کۆلان هه لیگرتوو بیتیه وه.

- تو چوزانی؟

- که ئاشپه زه که مان بۆ دایکمی ده گی پرایه وه، گو یم لی بوو.

میشکا به نووکی پییه خاوسه کهی که وته هه لکۆلینی لمه که، سهراپای فیتکای به نیگا دابیژت و به تووندی گوتی:

- دایکت درۆ دهکات! هه ر نه بی بابی من له جهنگدا به شداری کردوو، به لام بابی تو بابایه کی میمله، خوین مژه، نانی خه لکی دهخوات!

کورپه کهی قه شه که گریان له ئه وکی گیرابوو و لیوهکانی کهوتنه تهته له به توورپه ییه وه هاواریکرد: - تۆش زۆلپیت!

میشکا، خرکه بهردیکی ساف و لووسی له عاردی هه لگرت. لی کوری قه شه، که جلهوی روندکه کانی گرتبوو، دایه نه رمکیشی، بزه یه کی شیرینی به پروویا دا و گوتی:

- میشکا خۆت شیت مه که، شه پ کاریکی خراپه.. خه نجه ریکی ئاسنم دروستکردوو، ئه گهر ده ته وئی، ده تده می بو خۆت.

چاوانی میشکا پرشنگی خویشیان لی بووه وه، بهرده که ی توور دا، لی که بابی بیر که وته وه، به شانازییه وه گوتی:

- بابم خه نجه ریکی بو هی نام زور له وه ی تو باشتره.

فیتکا به ناباوه پرییه وه گوتی: - درۆ ناکه ی؟

- تو درۆ ده که ی! که گوتم هی ناویه تی، ته واو مانای وایه هی ناویه تی!... تفه نگیکی راسته قینه شی هی ناوه..

فیتکا، به دهم ته وس خه نیکی به غیلی ئامیزه وه گوتی:

- پیف، وا دیاره ده وله مند بووه!

- کلاویکی ریشوداریشی هه یه، ریشوه کانی به حه رفین زیرین نووسراون، ریک وه کو نه خش و نیگاره زیرینه کانی ناو کتیه کانی تو.

فیتکا، له فکران راجوو، بیری له وه ده کرده وه به چی و چون میشکا بجولینی. پرووی گرژ کرد و له ناکاوا که وته خوراندنی زگه سپیه که ی و گوتی:

- بابم به مزوانه ده بیت به قه شه باشی (اسقف ، مه تران) به لام بابی تو هیچ نییه، شوانه، ده زانی؟

میشکا، له راوهستان بیزار بوو، پرووی وهرگییرا و به ره و باخچه که رویی، کوره قه شه له دواوه بانگی کرد و گوتی:

- میشا! میشا، راوهسته با قسه یه کت پی بلیم.

- بیلی...

- وەرە نزیکترهوه .

میشکا که له بهد گومانیا چاوانی هاتبوونهوه یهک، هاته پیشتروهه و گوتی:

- دهی، دهتهوئ چ بلئیت؟

کورپی قهشه، که به لاقه باریک و خوارهکانی له سهر لمه لانهکه ده ره قسی
هاواریکرد:

- بابی تو کومونییسته، کاتی که بمریت و روحت بو ئاسمان بروات، خوا پیت ده لئیت:
" تو به چکه کومونییستی، بویه ده بی یه کراست بو دوزه خ برؤیت " ئیدی
ئههریمه نانی ئه ویندهر ده تبهن و له تاوه دا سوورت ده که نهوه .

- ئه دی تو... یانی تو نابرزین؟!

- من کورپه قهشه م! تو که ری، نه خوینده واریکی هیچ نه زانی، قسه ناچیت به گویتا...

میشکا، که گوئی لهو قسه یه بوو ترسا، رووی وه رگیپرا و به هه له داوان بو مال
رؤیشتهوه. له لای تهیمانی باخچه که وه وه ستا، کوله مستی له کورپه قهشه گوشی و
به هه ره شه وه گوتی:

- هه نکه له بابه گه وره ده پرسم، ئه گهر درؤت کردبی، نه خه له تابی جاریکی دی به
بهر مالی ئیمه دا برؤی، ها..

به په رزینه که دا هه لگه پرا، به غاردان به ره و مال بووه وه. ریک لهو ده مه دا
تاوه یه کی له به رچاو به رجه سته بوو که ئه میان، میشکایان تیا سوور ده کرده وه...
تاوه که زور گه رمه، که س ناتوانی له سهری دانیشیت، روئه که ره قرچه قرچ به چوار
ده وریا ده هاته خواره وه... ته زوو یه کی به پشتدا هات... واچاکه به په له بچیت بو
لای بابه گه وره و پرساری لیکات..

بو نه گبه تی مالۆسه که له ناو ده رگا که دا گیر بوو بوو. سهری له ژووره وه بوو،
جه سته ی له ده ره وه بوو. لاقه کان ی له عاردی گیر کردبوو، کلکه کورته که ی باده دا و
یه ک به خوئی ده ی بوړاند. میشکا لی چوو په پیشه وه تا یارمه تیبدات و لهو حاله ی
پزگار بکات. لهو کاته دا که میشکا ده یویست ده رگا که بکاته وه، مالۆسه که ده سته
به مړاندن کرد. چوو سهر پشتی، مالۆسه که تا هیزی تیا بوو ته کانیکیدا، ده رگا که

له پاژنهوه ده رچوو و كهوته سهر گازی پشت، پیره مالؤس به ناو حهوشه كهدا بؤی ده رپه ری. میشكا به سه ریبه وه بوو، به ههر دوو پاژنه ی پیی ده یژهند به قه برغه یا. مالؤسه كه به جوړی غاری دها، كه بایه كه قژی میشكای بؤ دواوه ده برد. كه گه بیه ئاستی جی خه رمانه كان، خو ی له مالؤسه كه هه لدايه خواره وه. ته مه شایه کی ده ورو به ری كرد، بابه گه و ره له بهر هه یوانه كهدا وه ستا بوو، و به قامكان ئامازهی بؤ ئهم ده كرد.

- وهره بؤ ئیره، كوره كه م!

میشكا، به هیچ جوړی سهری له م بانگ كرده ی با پیری دهر نه ده كرد. دووباره، دیمه نی تاوه كه ی له زهینا به رجه سته بووه وه. به هه شتاو بؤلای با پیری رؤی.

- با پیره... با پیره... شهیتان و ئه هریمه نان له ئاسمانا هه ن؟

- ههر ئیستا پیی نی شانده دم كه شهیتان له كو ی هه یه. سه بری كم لیكه، با ته ركه یه کی باش بدؤزمه وه. ئه مه تا، تو ئه مه ت ده و ی. هه ی نه گریسی ناجسن. بلی بؤچی سواری ئه و مالؤسه بوو بوویت، ها؟

بابه گه و ره كا كو له كه ی میشكای تووند گرتتا نه توانی رابكات ئه وسا بانگی دایکی كرد كه له ژووره وه بوو:

- وهره... ته مه شای ئه م منداله موزیره ت بكه، بزانه چؤن په روه رده ت كردووه..

دایكه كه هاته ده ری و گوتی:

- دیسان چی كردووه؟

- هیچ، سواری مالؤسه كه بووه و به ناو حهوشه كهدا غار غارینی پیده كات و هه موو دنیای كردووه به ته پ و توژ!

دایكه كه ئه یی كه هه لكی شیا و گوتی:

- ئه یه رپو، سواری مالؤسه ئاوسه كه بوو بوو؟

به رله وه ی میشكا دم هه لینی و پاكانه یه ك بؤ ئه و كارهی خو ی بكات، با پیره كه مه ربه نده كه ی كرد بووه وه. به ده ستی چه پ پانتو له كه ی گرت تا نه كه ویته

خوارهوه، به دهستی راست سه‌ری میشکای گرت و له نیو هەر دوو ئەژنۆیدا توندی کرد. ئەوسا به جدی و به دەم هەر و گیڤه‌وه کهوتە لێدانی:

- جاریکی دی سواری ئەو مالۆسه نه‌بیت.. سواری نه‌بیت..

میشکا دهستی به داد و بی‌داد کرد، لێ بابە گه‌وره به‌ز بی‌دهنگی کرد:

- یانی، سه‌گ دایک تو هەر ئەوه‌نده بابی خۆت خۆشه‌وی؟

ئەو نیستا هاتوو‌ته‌وه، شه‌کهت و ماندوو، ده‌یه‌وی بخه‌وی، تۆش به‌م شین و شه‌پۆره‌ت نایه‌لی بخه‌ویت؟

میشکا، به ناچاری بی‌دهنگ بوو، له‌قه‌یه‌کی بو بابای (باپیره، باوه‌گه‌وره) داوه‌شاند، به‌لام لاقی نه‌یگه‌یشتی. هه‌نگی دایکی میشکا له‌ په‌لی نه‌وی و به پال بردییه ژووره‌وه.

- لیره دانیشه... هه‌ی شه‌یتانی له‌ سه‌د شه‌یتان بوو! واز بی‌نه با ده‌ست لینه‌که‌مه‌وه، من وه‌کو بابا نیم، که لیم دایت خراپت لیده‌دهم.

بابه‌ گه‌وره، له‌ موبه‌قه‌که‌دا، له‌ سه‌ر ته‌ختیک دانیشت، ناوبه‌ناو ده‌یروانیه‌ پشتی میشکا که روو له‌ دیواره‌که‌ راوه‌ستا بوو. میشکا ئاوری لای بابای دایه‌وه، دوا فرمیسکی چاوی سپری، پشتی به‌ لاشیپانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه دا و گوتی:

- باپیره... باپیره... راوه‌سته بووم، خۆت ده‌بینییه‌وه...

- چیه‌ خویری هه‌ره‌شه له‌ باپیره‌ت ده‌که‌ی؟

میشکا، که بینی باپیره‌ی به‌ ته‌مایه‌ دیسان که‌مه‌ریه‌نده‌که‌ ده‌ریینی، خیرا و پیشوه‌خته درزیکی خسته‌ ده‌رگا‌که‌.

بابای دیسان پرسی: - یانی هه‌ره‌شه له‌ بابات ده‌که‌ی؟

میشکا، خۆی دایه‌ پشت ده‌رگا‌که‌، ناو به‌ ناو له‌ درزی ده‌رگا‌که‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد تا بزانی بابای چ ده‌کات، ئەوسا گوتی:

- باپیره راوه‌سته... با هه‌موو ددانه‌کانت بکه‌ون... ئەوسا پیم نه‌لیی پارووم بو بجووه، چونکه‌ بو‌تی ناجووم ها.

باپیره، بۆی دەرچوو، که گهییە دالانەکه، بینی میشکا چۆن خۆی دەر باز کردوو و سەری لە ناو گژ و گیا و شادانەیی باخچەکەدا دەجولیتەووە پانتۆلەکەیی لە دوورەووە شین دەچیتەووە. باپیره ماوہیەکی زۆر بە دار عاساکەیی ھەرەشەیی لیکرد، بەلام ژیراوتیر و لە پەنا رڊینە چرەکەییەووە، بزەییەکی پەنھان نیشتبوووە سەر لیوی..

بابی بە مینکا بانگی دەکرد. دایکی بە مینوشکا، بابای ھەر کاتی دلی خۆشبا، لە خۆشەویستی بە "مەلعوون" گازی دەکرد، بەلام لە وەختەکانی دیکەدا، کاتی رووی گژ دەبوو و برۆ بۆز و چر و پرەکانی ویک دەھاتنەووە، رەوشەکە دەگۆردرا، دەیگوت:

"ئەھای میخاییلوفومیچ، وەرە با گوئیچکەکانت دەر بیئم.."

بەلام خەلکی دی، دراوسی دوو زمانەکان، مندالان، گشت خەلکی گوند، لە کاتی ئاساییدا بە میشکا و لە کاتی نا ئاساییدا بە زۆل (بیژی، بیژوو) بانگیان دەکرد.

دایکی، پیش ئەوہی مارە بکری و بگوازیتەووە ئەوی بووبوو. ئەوہی راستی بی، یەک مانگ دوای لە دایک بوونی ئەو، لە بابی راستەقینەیی میشکا، واتە لە فومای شوان مارە کرابوو و بە فەرمی زەماوہندیان کردبوو. بەلام، داغی ئەم "نەنگە" بە دریزایی تەمەن لە ناو چەوانی میشکا، نەبووہو.

میشکا کورپیکی لاواز و ریوہلە بوو. قژی لە بەھارا وەکو گەلای گولەبەرۆژە بوو، لە بەر ھەتاوی حوزەیرانا، کال دەبووہو و، لوول دەبوو و زەرد ھەلدەگەرا. گۆناکانی وەکو ھیلکە پاساری یەکپارچە نموس بوون. کەپووی، لەبەر تیشکی ھەتاو و بەھۆی مەلەکردنی زۆرەووە، بەردەوام تۆکی ھەلدابوو. ئەم میشکا لاق خوارە تەنیا یەک شتی جوانی ھەبوو، ئەویش چاوەکانی بوو. چاوەکانی لە درزیپیلۆ تەنگەکانیەووە، وەکو دوو پارچە سەھۆلی نەتاوہی ناو روبریک دەبریسکانەووە و شین دەچوونەووە.

بابی لە بەر ئەو چاوانە و بزێوییەکەیی خۆشی دەویست. بابیلە عەسکەرییەووە "کیک بە ھەنگوینیکی" بۆ ھینابوو، کە لە کۆنیا رەق بووبوو، ھەرۆھە جووتی پووتی نیوداشتی بۆ ھینابوو. دایکی پووتەکانی لە پارچەییەکەووە پێچاو ولە سەندووقی نا. بەلام سەبارەت بە کیکەکە، میشا ھەر ئەو شەو بە چەکوش تیی بەربووو، و پارچە پارچەیی کرد و ھەر ھەمووی خوارد.

پوژی دوايي ميشكا، له گهڼ خوږهه لاتا، له خه و رابوو. كتر بيه كه ي هه لگرت، كه ميگ
ئاو شيرتيني له دهستي كرد و داي به دم وچاويا و دم و چاوه پيسه كه ي پاك
كرده وه و به هه شتاو چووه دهره وه، تا وشك بيته وه. دايكي له هه وشه دا خجلي
چيله كه بوو. باباي كه لاي ديواره كه وه له سهر كورسيه ك دانيشتوو، به ئامازه ي
دهست ميشكاي بانگ كرد.

- خيرا خوټ به عه ماره كه دا بكه، گويم له قددي مريشكه كه بوو، وا دياره هيلكه ي
كردووه.

ميشكا، هه ميشه ئاماده ي خزمه تي باباي بوو، به چوار چنگوله خو ي كرد به ژير
كو ليك چربي و داره وه و به سينگه خشكي له و ديوه وه دهرچوو! به هه شتاو به ناو
باخچه كه كه وت و به ره و ئه ستيله كه دايكي شا. ناو به ناو يش ئاوړي ده دايه وه تا
بزاني باباي ده بيني يان نا، كه گه بيه لاي په رزينه كه پيكوله و درووان لاق و
له تهر يان كوله وار كرد بوو، لي باباي هه ر چاوه رواني ده كرد، سه بري سوا، ميشكا
هه ر ديار نه بوو. ئيدي تاقه تي چوو، هه ستا و به كويره كوړ خو ي به عه ماره
تاريكه كه دا كرد و به ناو هه ژگ و بژلان كه وت. عه مارو ژير زه مينه كه زور تاريك
بوو، ئازاي له ريقنه مريشكان هه لكشا.

عه ماره كه تاريك بوو، هيچي به باشي نه ده بيني بويه تا گه بيه ئه و سه ري
عه ماره كه، سه ري به ر يه ك به يه كي داره را و ده سته كه كان كه وت، هاواري لي
هه ستا.

- ئاخ ميشكا، چه ند كه ري! له وساوه به دواي هيلكه يه كي بچكوله دا ده گه ربييت و
نايدوزيته وه! ئاخ مريشك چو ن له وئ هيلكه ده كات، ئه گه ر هيلكه ي كرد بييت، ليره،
له ته نيشت ئه م به رده وه كردوويه تي. كوا كيوه چووي هه ي شه يتان!؟

باوه گه وره هيچ وه لاميك ي وه رنه گرت ه وه. له ژير زه مينه كه هاته دهره وه. به دم
ته كاندي پانتوله كه يه وه، چاوه كان ي چكوله كردنه وه وموده تيكي ته واو روانيه
كه رخي ئه ستيل و گولاوه كه. ميشكاي به دي كرد به ناو ميدييه وه ده ستيكي
هه لته كاند..

مندالي گوند، له ده وروبه ري ئه ستيله كه ده وري ميشكايان دابوو و به پرسيار دايان
گرتبووه وه: - بابت له جهنگ بوو؟

- به لئی

- له وئ، له جهنگ چیده کرد؟

- جهنگی کردوو، ئەمە ئاشکرایه ئیدی!...

- ده فشه مه که... به دریزایی شه په که دانیشتوو و خوی دوزیوه و، له موبه قا دانیشتوو و ئیسقانی کراندوو ته وه.

مندالەکان له قاقای پیکه نینیان دا، به قامکان ئامازهیان بو میشکا ده کرد و به دهوریا هه لده قوونانه وه. میشکا خه ریک بوو له داخا شه قی ده برد، روندک له چاوانیا قه تیس مان، گریان ئه وکی گرت. فیتکای کوری قه شهش هینده ی دی سه ر و دلّی گرت و هه لیدایه و پرسى:

- بابت کۆمۆنیسته، وا نییه؟

- نازانم...

- با، من ده زانم که کۆمۆنیسته. ئەم به یانییه باوکم گوتی ئەو رۆحی به شه یتان فروشتوو. ههروه ها گوتی بهم زووانه هه موو کۆمۆنیسته کان له سیداره ده دن!..

بیدهنگی بالی به سه ر هه موو مندالەکاندا کیشا. به لام میشکا دلّی گوشرا. بابی له سیداره ده دن، بوچی، له سه ر چی؟ لیوه کانی هه لقورتاند و به تووندی گوتی:

- باوکم تفهنگی گه وری له گه ل خویدا هیناوه و هه موو بورژواکان ده کوزییت.

قتیا، لاقی هینایه پیشه وه و به پوزیکی سه رکه وتوانه وه گوتی:

- نا، ناتوانی، بام دوعای خیری بو ناکات، به بی دوعای خیر ناتوانی هیچ بکات.

پروشکا کوری یاروی دوکانداری گوند، پالیکی به سینگی میشکاو نا و به که پووی فشه وه هاواری به سه ریا کرد:

- ئەوهنده به باوکتوه مه نازه، واز له و قسه زلانه بییه!... که شوپش هه لگیرسا، لایهک له دووکانه که ی بامی تالانکرد. بام ده لیت: ئەگه ر ده سه لاتى پیشوو

بگه ریته وه، یه کهم کارم ئەوه ده بی که فومای شوان بکوژم!

ناتاشکای خوشکی پروشکا، لاقی به عاریدیدا دا و هاواریکرد:

- ئادهی کورپینه، تیئی هه لدهن، چاوه پروانی چین؟

- ئەم به چکه کۆمۆنیسته بهر شه پان بدهن!..

- بیزووی زۆل!..

- دهی پروشکا، یه کیکی تی بیره وینه.

پروشکا، شولیکی ته ری سره وانه شانی میشکا. فیتکای کوری قه شهش، له دواوه لاقی دایه بهر لاقی ومیشکا به پشتا و به تووندی که وته سه ر لمه لانه که.

منداله کان، به دهم هه را و هه نگامه وه په لاماریان دا. ناتاشکا به دهنکه زیقاوله که یه وه په لاماری میشکای دا و به نینۆکه تیژه کانی ملی پروشاندا. یه کیکی دی تا توانی له قه یه کی به ورگیا کیشا.

میشکا، پالیکی به پروشکاوه نا و له خۆی دوور خسته وه وه کو چۆن که رویشکیک له پراوچیان هه لده تی، به و ئاوایه به زیکزاک و به پیچ و دهوره وه به سه ر لمه لانه که دا، به ره و مال هه لات. منداله کان له دوایه وه که وتنه هۆیها و فیکه کیشان، ته نانه ت به ردیکیانیش خیواندی، به لام دوا ی نه که وتن.

میشکا تا ناو برکه بیستان و درک و دالی باخچه که یان نه وه ستایه وه. له وئی خۆی دایه پال بنچکه کان، له سه ر ئه رزه شیدار و بۆنخۆشه که هه لته ووتا. خوینی پروشواویه که ی ملی سپی و دهستی به گریان کرد. تیشکی هه تاو له بهینی گه لا میوه چرکانه وه به دزییه وه دهیدا له چاوی میشکا و روندکه کانی سه ر گۆنای هیشک ده کرده وه و وه کو چۆن هه ندی جاردا یکی نه وازشی ده کرد، به و ئاوایه دهیدا له قزه زهرد و گفه که ی، وه ک بلئی ماچی بکات.

میشکا ماوه یه کی زۆر له نیو شادانه کاندانانیش تا روندکه کانی هیشک بوونه وه، ئه وسا هه ستا، به هیمنی خۆی به هه وشه دا کرد. بابی له وئی، له ژیر که پره که دا، خه ریکی گریسکردنی پیچکه ی گالیسکه که بوو. کلاوه که ی به پشتا چوو بوو و قه بیتان و ریشوه کانی ئازادانه سه مایان ده کرد. کراسیکی مقه له می شین و سپی له بهر بوو.

میشکا له لاوه چووه پیښی، لای عه ره بانه که وه وهستا. ماوه یه کی زور بیده نگ بوو، زاتی وه بهر خوئی نا، دهستی بابی راکیشا و له بن لیوانه وه پرسى:

- باوکه، تو له شه رگه چیت ده کرد؟

بزه یه که نیشته سهر سمیله زهرده کانی بابی و گوتى:

- شه ږم ده کرد ږوله.

- منداله کان... منداله کان ده لین تو له وئ هه ر ئه سپیت له خوت دوزیوه، هه ر ئه سپیانت کوشتووه!..

ديسان، گريان ئه وکی میشکای گرت، دلئ ږر بوو... لئ بابی پیکه نی و میشکای له باوهش گرت و گوتى:

- درؤ ده که ن کورئ خوم. من به سواری که شتییه که ږویشتم، که شتییه که له وانه ی که هه وت ده ریا ده ږن و پاشان له شه ږیکى زورا به شداریم کرد.

- له گه ل کیدا شه ږت ده کرد؟

- ده گه ل ئا غایاندا، له گه ل ده سه لاتدارانا، تو هیشتا زور بچووکى، بویه ده بوا له جیاتى تو بچمه جهنگ، ئه مه گورانیه کیشى له سه ره.

باوکه که پیکه نی، به پئی ریتى گورانیه که ی لیدا و ئه وسا که وته گوتنى گورانیه که: ئای میخائیل... میخائیل، میخایلاتکو...

تو بو جهنگ مه ږو، با بابه ږوات

بابه ږیره، ته مه نی خوئی به سه ر بردووه

تو هیشتا زور گه نجیت

ته نانه ت کاتى ژن هینانیشت نه هاتووه!

میشکا، خه فه تی شه ږى منداله کانی له بیر چووه وه، به دهنگى به رز پیکه نی، به سمیله زهرده کانی بابی پیده که نی که، به سه ر لیویه وه له و گه زنکه (گیا گه سک)

که دایکی گهسکی لیږوست دهکرد، بهو لیوانه پیډهکهنی که له ژیر سمیلهکانیهوه دهجوولان و زاری بابی وهکو چالیکی رهش و قوول دهکرایهوهو دادهخرا.

- مینکا، بهسه، مژوولم مهکه، با عه‌ره‌بانکه چاک بکه‌مهوه، شهوئی کاتی خه‌وئی، هه‌موو شتیکت ده‌رباره‌ی شهر بو ده‌گیږمه‌وه.

پوژ، نه‌وه‌نده دریز بوو، له تو وایه تاقه ریگیه‌کی دوور و دریزی ناوه‌پراستی پیډه‌شته بی پایانه‌که‌یه. نه‌نجام پوژ ئاوا بوو. ره‌وه‌ئه‌سپه‌که بو گوند گه‌پرایه‌وه. ته‌پ و توژه‌که نیشته‌وه. یه‌که‌م نه‌ستیره به شهرمیکی زوره‌وه، له ئاسمانی تاریکه‌وه ده‌رکه‌وت.

میشکا، له چاوه‌روانی بیزار بوو، سه‌بری سوا، دایکی ماوه‌یه‌کی زور به دوشینی چیله‌که و پاشان پالاوتنی شیره‌که‌وه خجل بوو! نه‌وسا خوئی به عه‌مار و ژیر زه‌مینه‌که‌دا کرد، نزیکه‌ی یه‌ک سه‌عات له‌وئی مایه‌وه! میشاش، نیگه‌ران و بی ئوقره به ده‌وریا ده‌سووپرایه‌وه.

- دایکه که‌ی شیف ده‌خوین؟

- برسیته؟ سه‌برکه، که‌میکی دی شیف پیډه‌گات!

لی میشکا، یه‌ک هه‌نگاویش لی دوور نه‌که‌وته‌وه... بو هه‌موو شوینی به دوايه‌وه بوو: که بو ژیر زه‌مینه‌که بچووبایه، یا بهاتبایه سه‌ره‌وه میشکا دووی ده‌که‌وت و لی نه‌ده‌بووه‌وه، وه‌کو زه‌روو پیوه‌ی لکابوو، چمکی کراسه‌که‌ی به‌ر نه‌ده‌دا.

- دا... یکه! شیفه‌که پینه‌گه‌یی؟

- وازم لی بینه، بووی به له‌زگه و لیم نابیته‌وه! نه‌گه‌ر زور برسیته برؤ پارچه‌یه‌ک نان هه‌لگره و بیخو.

به‌لام میشکا به هیچ شتیکی هیور نه‌ده‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌و چه‌پوکش که داکي کیشای به پشتیا فایده‌ی نه‌بوو.

که شیف دانرا، میشکا خواردنه‌که‌ی هه‌لمه‌قوت کرد و هه‌ستا و بو ژووره‌که‌ی دی چوو. پانتول‌ه‌که‌ی داکه‌ند، هه‌لیدایه پشت سه‌ندووقه‌که‌وه. یه‌کسه‌ر خوئی به‌ناو

جیگادا کرد و خوئی پهستایه ژیر لیفه دیجامهکهی دایکییهوهو لهوئی پراکشا و چاوهروانی بابی دهکرد که بیټ باسی جهنگی بو بکات.

باپیره، له ههنبر ئیکونهکاندا چوکی دادا، به دهم دوعا و نزاوه سهری برده سوجه و سهری گهیانده سهر ئهرزهکه. میشکا سهری ههلبری تا تهمهشای بکات، بابای خوئی دابوو به سهر دهستی چهپیا و به زهمهتیکی زور ئهوسا توانی نیو چهوانی بگهیهنیته سهر ئهرزهکه. میشکا لهم کاتهدا قونانسکی (ئانیشکی) کیشا به دیوارهکهدا بم!

باوه گهوره، مودهتیکی دیکهی به ویرد خویندنهوه به سهر برد، دووباره ناو چهوانی گهیانده ئهرزهکه- تهپ! میشکا دووباره ئانیشکی به دیوارهکهدا کیشا - بم! باوهگهوره تووره بوو. ئاوری له میشکا دایهوه و هاواری بهسهر کرد:

- پهنا به خوا، راهسته بوم ههی مهلعوون! ئهگر ئازای جاریکی دی به دیوارهکهدا بکیشه، بزانه چتو حهسیر مهیدانیکت دهکهم!

چیوای نهماوو، شهپهکهیان دهست پیبکات. ریک لهو کاتهدا بابهکهی خوئی به ژوردا کرد و پرسی:

- مینکا، ئهوه چ دهکهی لییره؟

- من ههموو کاتی له گهل دایکهدا دهنووم.

بابی، له قهراخ جیگاکه روئیشته، مودهتیکی به بیدهنگی دانیشته و سمیلهکانی بادا، کهمیک له فکران راپوو و ئهوسا گوتی:

- لهو ژورهی دی، لای باپیره جیگام بو پراختوویت.

- من له گهل باوه گهورهدا نانووم.

- بوچی؟

- لهبهر سمیلی، بوگهنه جگهرهی لیڈیت.

بابی دووباره کهوتهوه بادانی سمیلهکانی، ئاهیکی ههلکیشا و گوتی:

- نا کوپی خوم، باشتر وایه لای باوه گهوره بخهوی.

میشکا، سەری وەژێر لێفەکە نا. ئەوسا لە ژێر لێفەکەو بە تاکە چاویک تەمەشای کرد و بە پەستی گوتی:

- باوکە دویشەو لە جیگاکی من نووستیت، ئەمڕۆش دەتەوێ... نا تۆ لای باپیرە بنوو.

لە ناکاوا، هەستا، هەر بە دانیشتنەو بەسەری بابیا کرد و دەمی لە پەنا گوێی نا و بە چپەو گوتی:

- تۆ برۆ لە گەل باپیرەدا بنوو، چونکە دایکم ناتوانی لە گەل تۆدا بنوویت، تۆش بۆنی بۆگەنە جگەرەت لیدیت.

- زۆر چاکە... من لە گەل باپیرەدا دەنووم. بەلام هەنگی باسی شەر و شەرگەت بۆ ناگیرمەو.

ئەوسا باوکە هەستا و بۆ مووبەقەکە پۆی.

- باوکە!

- چییە؟

میشکا، لە ناچاریا هەستا و گوتی:

- ئەگەر حەز دەکەیت قەیدی ناکا لێرە بنوو، باسی شەرم بۆ دەکەیت؟

- ئەری بۆتی باس دەکەم.

باوێ گەورە لە لای دیوارەکەو پراکش، لەم دیوی جیگاکیو شوینیکی بۆ میشکا هیشتەو. دواى ماویەکی کەم بابی هات، کورسییەکی لە جیگاکی نزیکی کردەو، دانیشت، جگەرەییکی بۆن ناخۆشی پیکرد و دەستی بە گیرانەو کرد:

- بەلێ ئەوسا رەوشەکان بەم جوړە بوون... بیرت دێ لەولای خەرمانگەکی خۆمانەو، مەزرا و کیلگەییەکی هەبوو کە هی دووکاندارەکی گوند بوو؟

بەلێ میشکا ئەوێ لە بیر بوو کە چەند حەزی لەو بوو خۆی بەناو تەبارە گەنمە بەرز و بۆن خۆشەکەدا بکات، بە دیوارە کەلەکی چنەکی دەوری خەرمانگەکەدا سەردەکەوت و خۆی بە کیلگە و مەزراکەدا دەکرد. گەنمەکە بە قەد

بالای ئه وهستا بوو، داسووی گولّه گهنمه پپر و قورسهکان، ختووکهی دهم و چاویان ده دا. بوئی خاک و گولّه بهیبوون و شنهبای دهشت و دهر مهستی ده کرد. لهبیری بوو که دایکی ههندیجار لیی دوویات ده کرده وه:

- مینوشکا دوور نه که ویتته وه ها، دهنه رییت لی ده گورپییت و گوم ده بیت.

باوکی که میک بیدهنگ بوو، ئهوسا به میهره وه دهستی به سه ری میشکادا هیئا و گوتی:

- ئه دی ئه وهت له بیره من و توّ به سواری ئه سپه وه به ریگاکی پشت " گردولکه لمینه که دا " چووین بوّ ناو کیلگه دریژکولّه کهی خوّمان، ئه وهی به گهنم دامان چاندبوو؟

میشکا ئه وهشی له بیر بوو. کاتی له گهلّ بابیا گهی بوونه ئه ویندهر سهیریان کردبوو، و لاخ چوو بوونه ناو ده غله که یانه وه و ههر هه موو کیلگه که یان پیشیل کردبوو. هه موو گولّه گهنمهکان که وتبوونه سهر ئه رزه که و له خاک و خو لا نفووم بوو بوون و ساقه تهی بی گولی ده غله که به دهم باوه که رویشکه یان ده کرد. میشکا ئه وهشی بیر که وته وه که چون بابی به که له شی زل و زه لامیه وه، پرووی گرژ بوو، چاره ی درا به یه کا و، روندک به خوړ به گونا توژاویه کانیه وه هاته خواری. میشکاش، که بابی به و حاله وه بینی دهستی به گریان کرد.

له گه رانه وه دا، بابی له فیدوتی بیستانه وانی پرسی:

- فیدوت، ئه ری کی وای له ده غله که م کردوه؟

فیدوت، تفیکی رو کرده ئه رزه که و گوتی:

- دوکانداره که... لیروه تیپه ری، میگه لیکی دابووه پیش که بوّ بازاری به رییت، ئیدی به ئانقه ست، به ناو کیلگه کهی تویدی رانین..

... باوکه، که میکی تر کورسییه کهی له میشکا برده پیشه وه و گوتی:

- ئیدی کابرای دووکاندار و ده ولّه مه نده کانی دی هه موو زه وی و زاره کانیان بوّ خو زه وت کرد، بسته زه و بییه ک بوّ هه ژاران و نه داران نه مایه وه تا ره عه مەلی بینن و دای بچینن، ئیدی ئه مه وه زع و حاله که بوو. نه ک ههر له گونده کهی ئیمه دا و ابوو،

به لکو له هه موو شوینه کان هه ر و ابوو. سه رباری ئه وهش ده یان چه وساندینه وه و غه دریان لیده کردین. ژیانمان لئ تال بوو بوو، به ناچاری به کرئ بووم به شوان، ره نجبه ری خه لکیم ده کرد. پاشان بو خزمه تی عه سکه ری برام. له ویش هه مان تاس و هه مان هه مان بوو، ئه فسه ره کان له سه ر بچوو کترین هه له لیان ده داین. پاشان بولشه فیکه کان هاتن، ریبه ریکیان هه بوو به نیوی لینین. له ده وله مه ند و ئه رستو کراتان نه ده چوو، هه رچه ند ه له چینی هه ژاران و ره ش و پروتان بوو، به لام زور زیره ک و زانا بوو. ئیدی بولشه فیکه کان باسی شتی وایان ده کرد، پیاو ئه قلی ده وه ستا. بو نمونه ده یانگوت: " کریکاران و جووتیاران، ئیوه چاوه پروانی چین؟ ده ی ده ست بده نه گسکان و هه موو ئه م ئاغا و ده ره به گ و ده وله مه ندانه رامال و خو تان رزگار بکه ن... هه موو شتیکی مولکی ئیوه یه!..."

به م قسانه جو شیان داین، زورمان بیر کرده وه، قه ناعه تمان به قسه کانیان کرد. به وجوره زهوی و زاره کانمان له چنگی ده ره به گ و فیودالیان ده ره ینا. لئ ده ره به گه کان ئه مه یان پی قووت نه ده چوو. شیت و هار بوون، خروشان. ئیعلانی شهریان له گه ل ئیمه ی جووتیار و کریکاراندا کرد... تیگه یشتی کورم؟

به لام لینین، گه وه ری بولشه فیکه کان، می شکی خه لکه که ی هه لگی راپیه وه، وه کو چون گاسن زهوی ده کیلی و ژیر و بانی ده کات به و ئاوا یه هزر و بیر خه لکه که ی هه لگی راپیه وه. سه رباز و کریکارانی کو کرده وه ده ستی به شه ری فیودال و ده ره به گان کرد، لینین سه ربازان و کریکارانی کو کرده وه و ناوی " سوپای سوور " ی لینان، منیش یه کیکی بووم له م سوپایه. ئیدی هه موو له کو شکیکی زور گه وه دا ده ژیان، پیان ده گوت کو شکی " سمولنی " دالانه کانی زور دوور و دریز بوون، ئه وه ند ه ی ژوور تیا بوو، پیاو تیا و ن ده بوو.

شهویک من له بهر ده رگای ده ره وه ئیشکم ده گرت، دنیا زور سارد بوو، ته نیا چاکه تیکی عه سکه ریم له بهر بوو. ره شه با و باهوژیک بوو پیاوی ده برد... دوو که س له ژووره وه هاتنه ده ره وه، به ره ولای من ده هاتن، که ته واو نزیک بوونه وه، یه کیکیانم ناسییه وه، لینین بوو، لیم هاته پی شه وه و به لو تفه وه پرسی:

- هاوړئ سه رمات نییه؟

پیمگوت:

- نه‌خېر هاورې لېنين، سه‌رما كارمان تېناكات. هه‌روه‌ها دژمنېش پېمان ناوه‌ستې. خو ئېمه بو ئوه ده‌سه‌لاتمان نه‌گرتووه‌ته ده‌ست كه راده‌ستی بورژواياني بكه‌ين.

پېكه‌نى و به تووندى ده‌ستی گوشيم. نه‌وسا به كاوه‌خو به‌ره‌و ده‌رگای ده‌روه‌ه پړوې.

باوكه‌كه، بېده‌نگ بوو، كيسه تووتنه‌كه‌ى له گيرفانى ده‌ره‌ينا، به‌خشه‌خش په‌ره سيغاريكى ده‌ره‌ينا و پېچايه‌وه. كه ده‌نكه شقارته‌يه‌كى داگيرساند و سيغاره‌كه‌ى پېكرد، ميشكا به سهر سميله زهره و گفه‌كه‌ى بابيه‌وه، روندكېكى زولالى بينى، رېك له‌و دلّوپه ئاونگانه ده‌چوو كه له دركه‌زى ده‌نېشن.

- ئيدى نه‌و ئاوا بوو... خه‌مى هه‌مووانى ده‌خوارد، له ناخى ناخه‌وه خه‌مى يه‌ك به يه‌كى سه‌ربازه‌كانى ده‌خوارد... دواى نه‌وه زورجار ده‌مبېنى، به‌لاما په‌ت ده‌بوو... له دووره‌وه ده‌يناسيمه‌وه، بزه‌يه‌كى به‌رپوما ده‌دا و ده‌يگوت:

- بورژواكان، پېمان ناوه‌ستن، ها؟

پېمه‌گوت: - نا، پېمان ناوه‌ستن هاورې لېنين.

ئيدى ره‌وشه‌كه كه‌ميك وه‌كو نه‌و پېشېنى ده‌كرد، وا ده‌رچوو. ئيدى ده‌ستمان به سهر زه‌وى و زار و كارخانه‌كانا گرت، ده‌وله‌مه‌نده خوېنمژه‌كانمان ترو كرد. وه‌ختايه‌ك گه‌وره بوويت نه‌وه‌ت له بير نه‌چپت كه باوكت، ده‌رياوان بوو، به دريژايى چوار سالى ره‌به‌ق له پېناوى كومونه‌دا جه‌نگيوه. تا تو گه‌وره ده‌بى من ده‌مرم، هه‌روه‌ها لېنينيش ده‌مریت، به‌لام دوزه‌كه‌مان هه‌تاه‌تايه ده‌مېنى!... باشه كه گه‌وره بوويت، تو ش وه‌كو بابت له پېناوى ده‌سه‌لاتى سوڤياتيدا، وه‌كو بابت ده‌جه‌نگى؟

ميشكا هاوريكرد:

- به‌لى، ده‌جه‌نگم. يه‌كسه‌ر له ناو جيگاكه ده‌رپه‌رى و هه‌ستايه‌سه‌ر پېيان، ويستى ده‌ست له ملى بابى وه‌رينى، له‌بېرى چوو بوو كه باپېره‌ى له لايه‌وه خه‌وتبوو. پېى به‌ورگى باپېريا نا.

باپېره‌ى هاوريكى تووندى كرد، ويستى ده‌ست بنېته كاكوله‌كه‌ى به‌لام بابى به هه‌شتاو خوئ گه‌ياندئ و له هه‌ميژى گرت و بو ژووره‌كه‌ى ديكه‌ى برد.

میشکا، زووبه زوو به باوه شی بابیییه وه خهو بردیییه وه. له سه ره تاوه زۆر بیرى لهو پیاوه سهیره- لینین و بولشه فیکه کان و جهنگ و کهشتی و پاپۆران کرده وه. له هه وه له وه که تازه چاوی چووبوو خهو گوئی له هه ندی چپه دووان بوو، ههستی به بۆنی خۆشی عارهق و تووتن کرد- پاشان چاوهکانی نوقان، له تۆ وایه که سیک به دهست تووند نووقاندوونی، هه ر که خهوی لیکهوت، خهوی بینی له خه وه که یا له شاریکی گه وردها بوو، جاده و بانهکانی پان و ریک و پیک، مریشک و جووجه لآن، خۆیان له خاک و خۆلان وه رده دا. راسته مریشک و جووجه لآن له گونده کهی خۆیانا زۆر بوون، به لام لییره، له شار یه جگار زۆرتر بوون. ماله کان ریک به و جوهره بوون که بابی بۆی باسکردبوو. خانوویه کی زۆر گه وره هه بوو که به زهل و هه سیری تازه سه ره کهی گیرابوو، له سه رووی ئه م خانووه وه خانوویه کی دیکه هه بوو، له سه رووی دووکه لکیشتی خانووی دووه مه وه، خانووی سییه م هه بوو، که دووکه لکیشته کهی گه یی بووه هه ویقی ئاسمان.

میشکا، سه ری به رز گرتبوو، به یه کی که له شه قامه کانا رپی ده کرد به چوار ده وری خۆیا ده پراونی، له ناکاو چاوی به پیاویکی بالا به رز کهوت، کراسیکی سووری له به را بوو و به هه نگاوی هه پراوه وه به ره ولای ئه م ده هات. پیاوه به وپه ری میهره وه لیی پرسى:

- میشکا بۆچی به بیکار له م ناوه ده سوورپیته وه؟

میشکا وه لامی دایه وه:

- باوه گه وره گوتی، ده توانم بچمه ده ری و یاری بکه م.

- باشه، تۆ ده زانی من کی م؟

- نه خیر... نازانم...

- من هاوړی لینینم..

میشکا، به جوړی ترسی لینیشته، که ئه ژنوکانی سست بوون و کهوتنه له رزین. چیوای نه ما بوو پی وه غاره وه بنی و هه لیته، که پیاوه کراس سووره که قۆلی گرت و گوتی:

- ميشكا، تۆ زهړهپهك ويزدانن نيهه. تۆ سووردهزانی من له پيناوی ههژاراندا دهجهنگم، بۆ پهيوهندی به سوپاکه مهوه ناکه؟..

ميشكا، بۆ ئهوهی خوی بپهړينتهوه گوتی:

- بابام... ريگهه نادان.

هاورئ لينين گوتی:

- كهيفی خوته... بهلام ئهوهنده ههيه كه به بی ئیوهی گهنجان، كارهكان به جوانی رایی نابن. دهبی له ئیستا زووتر نيهه، پهيوهندی به هیزهکانی منهوه بکهیت و تهواو!..

ميشكا تووند دهستی گرت و ليبراوانه گوتی:

- دهی چاکه... من به بی پرسى بابام پهيوهندی به هیزهکانی تۆوه دهکهه و له پيناوی ههژاراندا دهجهنگم. بهلام ئهگهه بابام ويستی له سهه ئههه دارکاری و هسیر مهیدانم بکات، دهبی تۆ بهرگريم ليکهی و نهيه لیت.

هاورئ لينين گوتی: - بيگومان نايهلم لیت بدان.

هاورئ لينين دواى ئهه قسهيه به شهقامهکهه نشيو بووهوه و دوور كهوتهوه. بهلام ميشكا، له خوشيا ههناسهی سوار بوو. ويستی هاوار بکات، لی زمانی گيرا و به مهلاشويهوه نووسا.

ميشكا، له ناو جيگاکههه راپلهکی و ههه دوو لاقی به بابايدا کيشا و بابای خهبههه بووهوه.

بابيره، به دهه خهوهوه، ليوی دهجولاند و ورتهورتي دهکرد.

ميشكا، لهه ديو پههجههه چکولهکههه ئاسمانی دهبینی که لهه ديو ئهستيلهکههه شين دهچوهوه و لهه لاشهوه ئهه پهلهه ههوره سوورباوه خوينا ئاسايانهی دهبینی که له رهژههلاتهوه شهپوليان دههه.

ئیدی لهو شهوه بهدواوه، باوکه هه موو شهویک چیرۆکیکی دیکه ی سه بارهت به شهپر، لینین و، هه موو ئه و شوینانه ی که دیتبوونی بو میشکا ده گیرایه وه.

ئیواره ی شه ممه بوو که پاسه وانه که ی ئه نجوومه نی گوند، پیاویکی بیگانه ی له گه ل خویا بو مالی ئه وان هیئا، کابرایه کی کورته بالای خرکه لانه بوو، پالتویه کی سوپایی له بهر بوو، جانتایه کی چه رمی له بن هه نگل نابوو. پاسه وانه که به باوه گه وره ی گوت:

- ئه م هاوړپیه، بهرپرسیکی سوڤیه ته له شاره وه هاتوو، شهوی له مالی ئیوه ده مینیتته وه، تکایه شیوی بده نی باپیره.

باوه گه وره گوتی:

- به سه ر چاو، ئیمه لاریمان نییه. به لام جه نابی هاوړی، تو ناسنامه یه، به لگه یه، شتیکت پییه؟

میشکا که سه ری له زیره کی و هوشیاری باوه گه وره سوړما بوو، قامکی له زاری نا، گوئی بو گفتوگو یه کان هه لخت. کابرای جاننا به ده ست، به دم زه رده خه نه و روویه کی خو شه وه، به رسقی دایه وه:

- خه مت نه بی باپیره، هه رچیت ده وی پیمه.

دوای ئه و قسه یه وه ژوور کهوت، باپیره ش دووی کهوت، میشکاش له دووی باپیره وه وه ژوور کهوت. باپیره پرسى:

- خیره وا رییت کهوتوو ته گوندی ئیمه؟

- سه بارهت به هه لبزاردنی تازه هاتووم. هاتووم چاودیری و سه رپه رشتی هه لبزاردنی سه روک و ئه ندامانی ئه نجوومه نی گونده که تان بکه م.

دوای ماوه یه کی که م بابو له خه رمانگا کانه وه هاته وه. خیر هانینی میوانه که ی کرد و به دایکه ی گوت که شیو ئاماده بکات. دوای شیو خواردن، باوکه و میوانه که له سه ر تهخته که و له ته نیشته یه که وه دانیشتن. یارۆمیوان جاننا چه رمه که ی کرده وه، سه فته یه ک کاغه زی ده رهینا و پیشانی باوکه که ی دا. میشکا، نیگه ران و

بئ ئۆقره هەر به دهوریانا دهخولایهوه و دهیویست سهیریکی کاغهزهکان بکات.
باوکه یهکیک له کاغهزهکانی هه لگرت و به میشکای نیشاندا:

- ته مه شاکه مینکا گیان... ئه وه لینینه!

میشکا، وینه کهی له دهست بابی راپسکاند، ته واو لیی ورد بووه وه. له سه سامیا ده می داچه قاند. له وینه که دا فه قیر دیار بوو، نه بالای بهرز بوو و نه کراسی سووری له بهر بوو، به لکو چاکه تیکی ئاسایی له بهر بوو. دهستیکی له گیرفانی پانتۆله کهی نابوو و دهسته کهی تری بو پیشه وه دریز کردبوو، وه ک بلئی ریگا نیشانبدات. میشکا به دیقته له وینه که ورد بووه وه، ورد ورد سهنجی دا، له چاو تروکانیکا ورد و درشتی وینه که له میشکیا چه سپی، برۆ که وانیه کانی، بزه پرشنگداره کهی سه ر لیوی و چاوه گه شه کانی، سیما و روخساری بو هه تاهه تایه له یادگه یدا چه سپی.

یاروی میوان، وینه کهی له دهست میشکا وه رگرت هوه. له جانتا کهی نا و دایخست وچوو بو ژووره کهی دی تا ئیسراحت بکات و بخره ویت. خوی گوپی، راکشاو چاکه ته عه سکه ربیه کهی له جیاتی په تو به خویدا دا. تازه خه ریک بووچاوی ده چوو ه خه و، که له ناکاوا جیره ی کردنه وهی ده رگا که بهرز بووه وه، سه ری هه لبری و پرسی:

- کییه؟

دهنگی پی په تی له ژووره که ده هات. یاروی میوان دووباره پرسی:

- کییه؟

له ناکاوا میشکای به دیار قه ره ویله که وه بینی:

- چیت دهوی بچکول گیان؟

میشکا، ماوه یه کی که م بیده نگ بوو، پاشان زاتی (جورئه ت) وه بهر خوی نا و له بن لیوانه وه گوتی:

- گوئ بگره ها پو.. تو... هین... ئه و وینه یه ی لینین بده به من.

یاروی میوان، بیئه وهی هیچ بلیت، ماوه یه کی زور هه ر له ناو جیگا که وه چاوانی برینه میشکا.

میشکا، تهاو ترسی لینیشت: " باشه تهقو کابرایه کی رژد دهرچوو و وینه کهی نه دامی؟ "

میشکا، که ههولی دها لهرزینی دهنگی کونترۆل بکات و له تاسه مهندی و تامه زرۆیی خویدا، قسهی بو نه دههات، به هانکه هانک و له بن لیوانه وه گوتی:

- بدهیه، نه وه م بدهیه بو خۆم... منیش قووتوویه کی زۆر چاکت ددهمی، هه موو میچه کانیشت (جگ، قاپ، جک، چو) ددهمی و..

دوای نه وه میشکا، به وپه ری نائومی دبییه وه، دهسته کانی کردنه وه و له سه ری پۆیی:

- پۆتینه کانیشت ددهمی، نه و پۆتینانه ی باوکه بو هیناوم.

کابرای بیگانه بزه یه کی بو کرد و پرسی:

- باشه تو لینینت بو چیه؟

میشکا، له دلی خویدا گوتی: " وادیاره وینه کهم ناداتی! " نه وسا سه ری دانه واند تا کابرا فرمیسه کانی نه بیئی. به دهنگی لهرزۆکه وه گوتی:

- دهمه وئ، هه روا دهمه وئ!

کابرای میوان پیکه نی. نه وسا جانناکه ی له ژیر سه رینه که ی دهره ینا و وینه که ی دایه میشکا. میشکا وینه که ی خسته ژیر کراسه که یه وه، تووند تووند نووسانی به سینگییه وه، به دلپیه وه و، به هه شتاو له ژووره که وه دهرکه وت. باپیره خه به ری بووه وه و پرسی:

- چ گلار اویکته، به م نیوه شه وه له چ ده گه ریی؟ چه ند جارم پی گوتی بهر له خه وتن شیر مه خووه. ته نگاوی؟ نه گه ر ته نگاوی میزه که ت بکه ته نه که ی خو له که وه. تاقه تم نییه هه ستم بته مه دهره وه.

میشکا، به بیده نگی پالکه وت. به هه ر دوو دهستان وینه که ی گرتبوو، نه ده ویرا نه م دیو و نه و دیو بکات نه با وینه که چرچ و لۆچ ببیت. ئیدی بهو حاله وه خه وی لیکه وت.

سپیده زوو، له گه‌ل به‌ره‌به‌یانا له خه‌و رابوو. داکى تازه له دوشینی چیلکه که بوو بووه و خه‌ریک بوو ده‌یکرده گاگه‌ل، که میشکای بینی به ده‌ست بانگی کرد و گوتی:

- ها خیره؟ بو بهم به‌یانیه زوه رابوویت؟

میشکا، وینه‌که‌ی نابوه ژیر کراسه‌که‌ی و توند ده‌ستی نابوه سه‌ری، به‌لای دایکیا رت بوو و به هه‌شتاو خه‌رمانگه‌که‌ی ته‌ی کرد و خوی به عه‌ماریکا کرد. بنجه ریواسه کیوی دنیا له ده‌وری عه‌ماره‌که رابوو، چره دیواریکی سه‌وزی درووان ده‌وری دابوو. میشکا خوی به ژیر زه‌مین و کولانه‌که‌دا کرد، به ده‌ست لمه‌که‌ی هه‌لکولی، و گه‌لا ریواسیکی زه‌ردی کرده‌وه، وینه‌که‌ی تیوه پیچا، له چاله‌که‌ی ناو به‌ردیکی نایه سه‌ری تا با نه‌یبات.

باران له به‌یانیه‌وه تا نیواره خوشی نه‌کرده‌وه. گه‌واله هه‌وری بو‌ره‌قنه و شینی توخ به‌ری ئاسمانی گرت. سووکه چاله‌کانی ناو حه‌وشه پرپر بوون له باراناو. ناو له کولان و جاده‌کانا ریچکه‌ی به‌ست.

میشکا ناچار بوو، له ماله‌وه دانیشیت و نه‌چیته ده‌ره‌وه. کاتی بابی و باپیری له مال ده‌رکه‌وتن، تا برۆن بو کوبوونه‌وه‌ی نه‌نجومنه‌ی گوند، دنیا تاریک بوو بوو. میشکا، کلاوه‌که‌ی بابای له سه‌ر کرد و دویان که‌وت. باره‌گای نه‌نجومنه‌ی گوند له ژووریکی کلّی‌سای گوندا بوو. میشکا، به زه‌حمه‌ت به پلیکانه پیچاوپیچ و پیسه‌کاندا سه‌رکه‌وت، به هانکه‌هانک خوی به ژووردا کرد. دووکه‌لی جگه‌ره تا میچه‌که‌ی ته‌نی بوو. ژووره‌که پر بوو له خه‌لکی. کابرای میوان، له پشت میزه‌که‌وه و لای په‌نجه‌ره‌که‌وه، دانیشتبوو، قسه‌ی بو ئاماده‌بووان، بو قوزاقه‌کان ده‌کرد.

میشکا، به خشکه‌یی خوی گه‌یاندنه نه‌وسه‌ری ژووره‌که، له سه‌ر دوا کورسی نه‌وینده‌ر دانیشت.

- کی ده‌یه‌وی فوماکور شونوف به سه‌رۆکی نه‌نجومنه‌له‌بژیردری، تکایه ده‌ست به‌رز بکاته‌وه!

پروخور لیسنکوف زاوی یاروی دووکاندار، که له به‌رده‌م میشکا دانیشتبوو، له جیگای خوی‌وه هاواریکرد:

- هاوآلتیان... من رازی نیم! کابرایه کی شریف و پاک نییه! ئیمه ده میکه، ئهو کاتهی شوانی گونده که مان بوو، تا قیمان کردوو ته وه. ده زانین بایی چه نده.

ئهوسا میشکا، بینی که چۆن فیدوتی پینه دۆز، که له سهر قه راخی په نجه ره که دانیشتبوو، ههستا و به ده م دست پاره شاننده وه هاواریکرد:

- هاوړپیان... ده وله مهنده کان نایانه وئ فومای شوان ببی به سه روکی ئه نجوومه ن، چونکه بابایه کی پرولیتار و داشداری ده سه لاتی سو فیاتیه..

ئهو قوزاقه ده وله مهنده کی که له بهر ده رگا خر بوو بونه وه، که وتنه فیکه کی شان و پی کوتان به عاریدیا. ههرا و ههنگامه له ژووری ئه نجوومه ن بهرز بوو وه.

- شوانمان ناوی!

- مادام له عهسکه ری هاتوو ته وه، با بگه ریته وه سهر شوانییه که ی خوئی!

- بمرئ فوما کور شونوف!

میشکا، چاوی بو بابی گیړا، له و نزیکانه وه ستا بوو. په نگی زهرده هه لگه را بوو. میشکاش له سووی بابی په نگی زهرده هه لگه را.

کابرای غه ریب، به مست کی شان به سهر میزه که دا و هاواریکرد:

- هاوړپیان، تکایه بیده نگ بن!.. ئه وهی ئازاوه بنیته وه ده یکه مه ده ره وه.

- ئیمه گه ره کمانه یه کی که له خو مان هه لبریزین، یه کی که که قوزاق بی.

- فومامان ناوی!...

- به هیچ جوړئ فومامان ناوی!

هه موو قوزاقه ده وله مهنده کان، به یه که ده نگ ئه وه یان ده گووته وه، له هه مووان پر دتر پروخوری زاوی کابرای دووکاندار بوو، که تا هیز له گه روویا بوو هاواری ده کرد.

کابرایه کی قوزاقی که ته ی چوارشانه ی ردین سوور، که گواره یه که به گوئییه کیه وه بوو و چاکه تی کی شرو له ی پینه کراوی له بهر بوو، چوو ه سهر ته په کی که و گوتی:

- براینو! مانگی چوارده ئهنگوستی ناوئ!... ئهمانه، ئهم دهولمهندانه دهیانهوئ به توّبی یهکیک له خوْیان بکهن به سهروْکی ئهنجوومهن، تا لهو رپْیگایهوه، کاروباری خوْیان وهکو جاری جارن بهرپْیوهبهرن... ههموو شتیک به کهیفی دلّی وان بی... ..

کابرای قوزاقی گوئ به گواره، کردبووی به ههرا و ههنگامهیهک ئهوسهری دیار نهبوو. میشکا، لهو ژاوهژاوهدا، له هیچ حالی نهدهبوو، تاک وتهرا وشهیهکی لپْرهیان لهوئ بهر گوئ دهکهوت:

- زهوی و زار... زهوییهکان دووباره دابهش دهکرینهوه... زهوییه لمهلان و رْهقهنهکان دهدهن به ههژاران، زهوییه باش و به پیت و برشتهکان بوْ خوْیان ههلهگرن.

ئهو جهماعهتهی له بهر دهرگا خر بووبونهوه کهوتنه هورا کیشان.

- پروخور! بوْ سهروْکایهتی. پروخور!

دوای ماوهیهکی زور، ههرا و زهناکه دامرکایهوه. کابرای بیگانه پهست و بیزار، گرژ و مۆن، به دهنگی بهرز و به دهم کهف چرینهوه کهوته هاوار. به جوْری دهیشیراند، میشکا له دلّی خویدا وای وینا دهکرد که جنیو دهوات. که ژوورهکه هیور بووهوه کابرای بیگانه به دهنگی بهرز پرسی:

- کی له گهله لپْژاردنی فوماکور شونوفه؟

دهستیکی زور بهرزکرانهوه، میشکاش دهستی ههلبْری. یهکیک به دهنگی بهرز کهوته ژماردنی ئهو دهستانهی بهرز کرابوونهوه و لهم کورسییهوه دهچووه سهر ئهو کورسی.

- شهست و سی... شهست و چوار...

بهبی ئهوهی تهمهشای میشکا بکات، ئامازهی بوْ دهستی ئهویش کرد و گوتی:

- شهست و پینچ!...

پیاوه غهریبهکه، شتیکی له سهر کاگهزهکهی بهردهمی توّمار کرد و ئهوسا گوتی:

- کئی دہنگ بہ پروخورلیسنکوف دہدات، تکایہ دہست ہہ لبرئی!

بیست و حہوت فوزاق و ئیگوری ئاشہوان پیکہوہ دہستیان بہرز کردہوہ. میشکاش دہستی ہہ لبرئی. لی ئہو پیاوہی کہ دہستہکانی دہژمارد، کاتی گہبیہ ئاستی میشکا، سہراپای بہ نیگا دابیژت و گوئی راکیشا و ہاواری بہسہرا کرد:

- ہہی گلاراو! ئہوہ چ دہکھی لیہرہ، ہہستہ برؤ دہری تا تیم ہہ لئہداوی! ئاخر تو چیت داوہ لہ دہنگدان!..

ئہوانہی دہوروبہری ہہموو لہ قاقای پیکہنینان دا. پیاوہکہ میشکای تا بہر دہرگاکہ برد و بہ پال و ہدہری نا. میشکا، کہ چووہ دہرہوہ، ئہو قسہیہی بابی بیر کہوتہوہ، کہ جاریک لہ مشت و مرپکا بہ باپیرہی گوتبوو، کاتی بہ پلیکانہ خز و پیسہکاندا دا دہگہرا، ہاواریکرد:

- کئی ئہم ہہقہی بہ تو داوہ؟

- دواپی پیت دہ لیم کئی ئہو ہہقہیداومہتی!

ئہم پرووشکیئییہشی و ہکو ہہموو پرووشکیئییہکانی دی لا ناخوش بوو. میشکا، کاتی گہبیہوہ مالہوہ، کہمیک گریا و لہلای داکی گلہیی کرد، لی دایکی توورہ بوو و گوتی:

- مہچؤ شوینی، کہ دہعوت نہکرابی. سہر بہ ہہموو کونیکا دہکہیت... بہراستی بووی بہ مایہی سہر یہشہ بو من.

بہیانی رؤژی دواپی، کہ لہ سہر سفرہ و خوانی نانخواردنی بہیانی دانیشتبوون و ہیشتا بہ تہواوتی لہ نانخواردن نہبووہوہوہ، دہنگی موزیک لہ دووری دوورہوہ ہاتہگوئی. باوکہ، کہوچکہکھی دانا، سمیلہکانی سہری و گوتی:

- دہنگی موزیقای عہسکہریہ.

میشکا، لہ سہر کورسیہکہ ہہستا، و ہکو با ہہلی گرتبی بہو ئاواہ دہرپہری. دہرگاکہی لہ دووی خوئیہوہ، شریق دا بہ یہکا، لہ پہنجہرہکانہوہ، تہپہتہپی پیہکانی لہ ناو حہوشہکہوہ دہہاتہ ژوورہوہ.

باوک و باپیریشی هاتنه ناو حهوشهکه. دایکیشی له په نجره کهوه سه ری کیشایه
دهره وه.

سه ربازانی سوور، له شیوهی شه پۆلی کهسکا، به ریز و دهسته دهسته له وپه پری
شه قامه کهوه خویان به ناو گوندا ده کرد، سازقانه کان له ریزی پیشه وه فوویان به
که ره نا گه وره کانیا ندا ده کرد، دهنگی ده هۆل، سه رانسه ری گوندی هی نایه له رزین.

میشکا چاوانی ئەبڵه ق بوون، حایر و سه رسام به دهوری خویا ده سووراپیه وه و
چوارچاو ته مه شای ده کرد. ئەوجا به هه شتاو به ره ولای سازقانه کان رۆیی.
ئۆخرنئیکی خوش له دل و ده روونی گه را و تا ئەوکی هات... له روخساری شاد و ته پ
و تۆزاوی سه ربازانی سوپای سوور و له ئەندامانی تیپی موزیک که گونا
خرپنه کانیا ن سوور هه لگه را بوو، ورد بووه وه و یه کسه ر بریاری خوی دا: "له گه لیانا
ده چمه شه ری!..."

خه ونه دیرینه کهی خوی وه بیر هاته وه، به خویشی نه یزانی چون جورئته تی په یدا
کرد، دهستی گه یانده فیشه کدانی دوا سه ربازی سووری ریزه که و پرسى:

- ئیوه کیوه ده چن؟ ده چنه شه ر؟

- هه لبه ته بو شه ر ده چین، خو بو شایى ناچین!

- له پیناوی کیدا ده جه نگن؟

- له پیناوی ده سه لاتى سوقیاتیدا، ئاده ی وه ره ریزه وه گه وچه گیان.

میشکای راکیشایه ناو ریزه که وه. سه ربازیکی دی به دم پیکه نینه وه په له
پیتکه یه کی به سه ره گفه که یا کیشا، یه کیکی دیکه، کلۆ شه کریکی چلکنی له به رکی
ده ره ینا و ته پانديه ده می میشکا وه.

که گه یینه ناوه ندی مه یدانه که یه کیکی له ریزه کانی پیشه وه فرمانی دا:

- ئیست!..

سه ربازانی سوپای سوور، هه موو وه ستان و پاشان به مه یدانه که دا بلاو بوونه وه، له
سایه ی سیپه ری فیئکی دیواری قوتا بخانه که دا، به پال یه کتره وه دانیشن. یه کیکی
له سه ربازه کان، که کورپکی بالابه رزی ردین تاشراو بوو و شمشیرکی به قه دا

هاتبوو خوارهوه، له کاتیکا بزهیەک نیشتبوو سەر لیوهکانی، بە ئەسپایی هاتەلای میشکاوه و بە میهرهوه لێی پرسى:

- تۆ کویندەریت و له کوپوه خۆت بە ئیمهوه هەلواسیوه؟

میشکا، سینگی دەرپەراند و بە دەم هەلکیشانەوهی پانتۆله داخراوهکەیهوه گوتى:

- دەمهوئ له گەلتان بيم بۆ شهڕ!

یهکیک له سەربازەکان هاواریکرد:

- هاوړئ فەرماندەى فەوج، بیکه به یاوهرى خۆت!

ئەوانەى دوهوروبەرى له قاقای پیکەنینیان دا. میشکا چىواى نەمابوو، له هۆرژنى گریان بدات، بەلام ئەو پیاوهى که بهو ناوه عەجیبهوه (فەرماندەى فەوج) بانگیان کرد، برۆکانى ویکهینایهوه و به دەنگیى بنجیر هاواریکرد:

- ئەو حیلکهحیلکهتان له چیه گەوجینه؟ هەلبەتە له گەل خۆمانى دەبهین بەلام به مەرچى..

فەرماندەى فەوجەکه روویکرده میشکا و له سەرى رۆیى:

- پانتۆلهکەت یەک شەيالەى هەیه، شتى وا نابى، چونکه ئەو دیمەنە جوان نییه، حەيامان دەچیت!... تۆ تەمەشای من بکه، بزانه دوو شەيالەم هەن، هەموو سەربازەکانى دیکەش دووانیان هەیه، برۆوه بۆ مالئ با دایکه شەيالەکەى دیکەت بۆ بدووریتەوه. تا تۆ دیتتەوه، ئیمه لیره چاوهړیت دەکەین.

ئەوسا ئاوړى لای دیوارهکەى دایهوه، چاویکی لهو سەربازانە داگرت که له سیبەرى دیوارهکە پشوویان دەدا، به دەنگى بەرز گوتى:

- ئەهای تریشنکو، تفهنگیک و پالتۆیهک بۆ ئەم جەنگاوهره تازەیه بییه.

سەربازیک لەوانەى که له سیبەرى دیوارهکەیا پالکەوتبوو، هەستا و، دەستى بۆ قەراخ کلاوهکەى بەرز کردەوهو بەرسقى دایهوه:

- به سەر سەر و سەرچاوان.

ئەوسا بلەز بە پال دىوارەكەدا دوور كەوتەوہ .

فەرماندەى فەوجەكە، رووى وەرگىرا و بە مىشكاي گوت:

- دەى خىرا ھەرە، بە داىكت بلى با شەيالەكەت بو بدورىتەوہ .

مىشكا، نىگايەكى جدى فەرماندەكەى كرد و گوتى:

- ئاخر ھەلم نەخەلەتتىنى ھا!

- خەمت نەبى ..

مائىان لە مەيدانەكەوہ دوور بوو. مىشكا كە گەبىيەوہ بەر مال، ھانكەھانكى پىكەوتبوو. ھەر بەو دەقەوہو بە دەم ڤاكردنەوہو لە بەر دەرگاي مالىوہ پانتۆلەكەى داكەند و بە ھەشتاو و بە لاقە رووتەكانىيەوہ كە دەبرىسكانەوہ خوۋ بە ژووردا كرد و ھاوارىكرد:

- داىكە!... پانتۆلەكەم!... يەكك لە شەيالەكانى ...

لى مال كروكپ، چۆل و ھۆل بوو. مىش و مەگەزان وەكو پەلە ھەورپكى رەش بە سەر ئاگردانەكەدا، بە گىزەگىز دەسوورانەوہ. مىشكا ھەموو شوپنەكان: خەرمانگاگە، باخچەكە، چىمەنەكە گەرا، نە داكى، نە بابى و نە باپىرى نەبىنى. بە ھەشتاو خوۋ بە ژوورا كرد، گونىەك لە ئەرزەكە دانرابوو، بە چەقۆيەك تىلماسكىكى لى برى، كاتى ئەوہى نەبوو بە پانتۆلەكەيەوہى بدوورى خو ئەگەر كاتىشى ھەبوايە خەياتى نەدەزانى، بە پەلەپەل تىلماسكەكەى بە پانتۆلەكەيەوہ بەست و ھەلدايە سەر شانى و دووبارە و لە پىشەوہ بە پانتۆلەكەيەوہى گرى دا. لە ناكاوا خوۋ بە عەمار و ژىر زەمىنەكەدا كرد، بەردەكەى لاپرد و تەمەشايەكى خىراى دەست و وینەكەى لىننىى كرد كە بو لاي ئەمى، واتە مىشكاي درىژ كردبوو. مىشكا ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لە بن لىوانەوہ گوتى:

- چاوت لىيە؟.. منىش پەيوەندىم بە سوپاكەتەوہ كرد!..

وینەكەى جوان لە گەلاكەوہ پىچا و خستىە ژىر كراسەكەيەوہ، بە ھەشتاو و بە ناو شەقامەكە كەوت، بە دەستىك وینەكەى تووند بە سىنگىيەوہ نووساندبوو و بە

دهسته که ی تری پانتۆله که ی گرتبوو که لیی نه که وی. وهختایه ک به ههشتاو به بهر
په رزینی ماله دراوسی که یاندا تی ده پهری بانگی له دراوسی که یان کرد:

- نه نیسیموفنا!

- چیه؟

- به که سوکاری من بللی فراقینی خویان بخون و چاوه پروانی من نه که ن.

- بو کوئی ده پروی چه مووشی بچکوله؟

میشکا، دهستیکی بو هه لبری و گوتی:

- ده چه خزمه تی سوپایی!..

لی وهختی گه ییه مهیدانه که، له جیی خوی چه قی. مهیدانه که چول و هول و که سی
لینه بوو. له بن دیواره که هندیک ئاغزه جگهره وقووتوی بهتالی خواردنان و
به له ک پیچی دراو که وتبوون، به لام لهو پهری گونده وه، دهنگی که رهنا و
ههنگاونانی سه ربازان ده هاته گوتی. میشکا، به دهنگی بهرز له هو رزنی گریانی دا.
پاشان میشکا له نائومی دیا هاواریکی کرد و تا هیز له لاقیا بوو پیی وه غاره وه نا تا
بیانگاتی. خو نه گهر نهو سه گه زهرده کلک دریزه ی که له بهر مالی سه راجه که دا
وه ستابوو و دانی گر کرد بوونه وه، ده یمراند نه بوایه، میشکا بهو گوره وه که
به ستبوویه وه بیگومان فریایان ده که وت. به لام وهختایه ک که میشکا له سه گه که
ده رباز بوو و رت بوو، ئیدی دهنگی که رهنا و رهوتی ریکردنی سوپایی له حهوت
کیوان ئاوا بوو بوو.

دوای دوو رۆژ، دهسته یه کی چل که سی بو گوند هاتن. نه مانه جلکی سوپاییان له بهر
نه بوو، هه موویان جلکی کاریان له بهر و بووتی لبادینی قاوه بیان له پی و چاکه تی
کاری چه وریان له بهر بوو.

باوکه، نیوه رۆ، بو نانخواردن له نه جوومه ن هاته وه به باپیره ی گوت:

- باوکه دهرگای عماری دانه‌ویله‌کان بکه‌وه، مه‌فره‌زی کوک‌ردنه‌وه‌ی دانه‌ویله و ئازووقه هاتوون، تا هەر ئازووقه و دانه‌ویله‌یه‌کی زیاده هه‌یه کو‌ی بکه‌نه‌وه و بیبه‌ن.

سه‌ربازان، مالّ به مالّ ده‌گه‌پان، به سه‌ره نیزان زه‌مین‌ه‌ی عمار و ژیرخانه‌کانیان ده‌پشکنی و دانه‌ویله و ئازووقه‌ی شاراوه‌یان ده‌دۆزییه‌وه‌و له عه‌ره‌بان‌ه‌یان بارده‌کرد و بو‌ سایلۆی گشتیان ده‌گواسته‌وه.

هاتن بو‌ مالّی سه‌رۆکی ئه‌نجوو‌مه‌ن. یه‌کیک له سه‌ربازه‌کان که پایپکی به ده‌مه‌وه بوو، مژیکی لیدا و پرویکرده باپیره و گوتی:

- باپیره، راستمان پی بلی چه‌ندت گه‌نم و دانه‌ویله شار دووه‌ته‌وه؟

لی باپیره، ده‌ستی به ردینیا هینا و به شانازییه‌وه گوتی:

- کوره‌که‌م کو‌مۆنیسته.

سه‌ربازه‌کان، خو‌یان به عمار و ژیر خانه‌که‌دا کرد. ئه‌و سه‌ربازه‌ی پایپی ده‌کیشا، نیگایه‌کی فه‌رده گه‌نمه‌کانی کرد و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و گوتی:

- هاپۆ، به‌شی نان و بنه‌تۆ بو‌ خو‌ت هه‌لبگره و ئه‌وبیتری ببه بو‌ سایلۆی گشتی.

باپیره، پیره ئه‌سه‌په‌که‌ی، واته " سافراسکا "ی له عه‌ره‌بان‌ه‌که به‌ستو به ده‌م ئاه هه‌لکیشانه‌وه، هه‌شت فه‌رده گه‌نمی جیا کرده‌وه، له عه‌ره‌بان‌ه‌که‌ی بار کردن، ده‌ستیکی نائومی‌دان‌ه‌ی هه‌لته‌کاند و بو‌ سایلۆی گشتی برد. دایکه که‌میک بو‌ گه‌نمه‌که‌ گریا. لی میشکا فه‌رده‌کانی له گه‌ل بابایدا پر کرد و پاشان بو‌ یاریکردن چوو بو‌ لای فیتکای کوری قه‌شه. هه‌رکه به دوو قۆلی له مووبه‌قه‌که‌ی مالّی فیتکادا دانیشت و ئه‌سه‌په کاغه‌زینه‌کانیان له ژووره‌وه بلاوکرده‌وه، هه‌مان ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که چووبوونه مالّی میشکا، خو‌یان به مووبه‌قه‌که‌ی مالّی فیتکادا کرد. یارۆی قه‌شه بله‌ز به بیرانه‌وه چوو. له په‌له‌په‌لی خو‌یدا لاقی له داوینی جبه‌که‌ی ده‌گیرا، تکای لیکردن، ته‌شریف به‌رنه ژووره‌وه. به‌لام سه‌ربازه پایپ داره‌که، لیپراوانه گوتی:

- نا، با بچین بو‌ عماره‌که، دانه‌ویله و ئازووقه‌تان له کو‌ی هه‌لده‌گرن؟

ژنهكەى قەشە، بە سەر و قژى بژەو، لە ژوورەكە وەدەرکەوت و بە دەم بزهيهكى
رپاكارانهو، ڤوو لە سەربازەكان گوتى:

- بەرپزىنە باوەر بکەن، ههچ جوړه دانەوئيلهيك شک نابەين. مېردهكەم ههشتا
نەچوو ه بۆ کوکوردنەوهى دانەوئيله و....

- ئەدى ژير زەمىنتان ههيه؟

- نەخير، ژيرزەمىنمان لە بنى نيهه. جارمان دانەوئيله و ئازووَقەمان لە
گەنجينهكەماندا هەلدهگرت.

ميشكا، يەكسەر بيري كهوتەوه، كه چۆن جارپكيان لە گەل فیتكادا بۆ يارى و گەمه
چوو بوونه ژيرزەمىنپكى گەورهوه. ئاوپى لە ژنهكەى قەشە دايهوه و گوتى:

- ئەدى ئەو ژير زەمىنهى ژير مووبهقهكه؟ ئەوهى كه ئەو پۆژه من و فیتكا چووین
ياريمان تياکرد... بىرت چوو؟

ژنهكەى قەشە ڤهنگى تپكچوو، پپكهنى و گوتى:

- نا، كورەكەم شتى وا نيهه. فیتيا، ڤۆنه دەرەوه بۆ خوټان لە باخچهكەدا يارى
بکەن.

سەربازە پاىپ دارەكە، چاوى بچووك كردنەوه، بزهيهكى بە ڤووى ميشكادا كرد و
گوتى:

- دەرگای ژيرزەمىنهكه لە كوئوهيه كورپى باش؟

ژنى ياروى قەشە، بە دەم تەقاندنى قامكهكانيهوه گوتى:

- ماقوولە باوەر بە قسەى مندالپكى نەفام بکەى، باوەر بە من نەكەيت؟ بەرپزىنە
باوەر ڤى بکەن ژيرزەمىنمان نيهه.

قەشە، بە دەم هەلکردنى داوینى جبهكهيهوه گوتى:

- وا دياره هاوپرپيان برسپيانه، فەرموون با بچينه ژوورهوه! پاروه نانپك بخۆن!

ژنهكهی قهشه، كه به لای مندالهكاندا رپویی، نوقورچیكی توندی له میشكا گرت. بزهییهكی نهرمی كرد و گوتی:

- كورینه برۆن له باخچهكهدا گهمه بكن، لاکهون بهردهستمان مهگرن.

سهربازهكان، ژیراوتیر تهمهشایهكی یهكدییان كرد و چوون بو ناو مووبهقهكه. به قوناغه تفهنگان كهوتنه لیدانی زهمینهی مووبهقهكه. میزی لای دیوارهكیان لادا، كومباره چكولهكهی ژیریان ههگرت. سهربازه پایپ دارهكه، یهكیک له تهختهكاني ههلدایهوهو چاوی به ژیر زهمینهكه كهوت. سهریكی لهقاند و گوتی:

- باشه ئیوه شهرم له خوتان ناكهن؟ ئیوه گونتان هیچ جوړه دانهویله و ئازووقهیهكتان نییه، كهچی ژیر زهمینهكهتان پره له گهنم!

ژنهكهی كابرای قهشه خیسهییهكی ئهوتوی له میشكا كرد، میشكا خهريك بوو زراوی بتوقی. لیبرا، یهكسهه بو مال برواتهوه. ههستا و بهرهو ناو ههوشه رپویی. ژنهی كابرای قهشه تا بهر دهركا دووی كهوت، لهوی به دهم پهلمه گریان و ههنسك ههلدانهوه، چنگی نایه كاكولهكهی میشكا و گیرهی ئهرزهكهی پیکرد.

میشكا به ههزار زهحمهت خوی له چنگی دهرباز كرد و بی ئهوهی ئاوری پاشی بداتهوه، به غار بهرهو مال رپویشهوه. به دهم گریان و ههنسك ههلدانهوه، حال و حیاكیهتهكهی له سیری تا پیازی بو داکي گیرایهوه. دایكی نهیدهزانی له داخا چ بكات، سهری خوی له نیو ههر دوو دهستی نا و هاواریکرد:

- نازانم، چ بكم له دهستی تو؟ لاکهوه له بهرچاوم تا مار ههنجنم نهكردوویت!..

لهو كاته به دواوه، میشكا ههرجاری سهرزهنشت بكرابا و دلیان بشكاندبا یهكسهه خوی به ژیر زهمینهكهدا دهكرد، بهردهكهی لادهبرد، وینهكهی "لینین" ی دهردینا، به دیارییهوه دادهنیش، به دهم فرمیسك بارانهوه، كه دهرژایه سهه وینهكه، دهردی دلی بو ئهوه ههلدهرشت و گلهیی لهو كهسه دهكرد كه شكاندبووی.

ههفتهیهك بووری. میشكا ههستی به تهنیایی دهكرد، كهس نهبوو كایهیی لهگهلدا بكات. مندالانی گهرهك حهزیان نهدهكرد گهمهیی لهگهلدا بكن. هاوتهمهنهكاني خوی ههر به ناو و ناتورهی "زول" هوه نهدهوهستان، بهلكو چهند ناو و ناتورهیهكی

دیکه‌ی وه‌کو : " جووجه کۆمۆنیست " و " کۆمی چه‌په‌ل " شیان دواخستبوو که له گه‌وره‌کانه‌وه هه‌لیان گرتبووه‌وه... له دووره‌وه بانگیان ده‌کرد :

- هی‌ی... تۆتۆ... جووجه کۆمۆنیست، کۆمی چه‌په‌ل، ئاوری پاشه‌وه بده‌وه!

رۆژیک میشکا، ده‌مه‌و عه‌سرانیکی دره‌نگ، له ئه‌ستیله‌که‌وه ده‌گه‌راپه‌وه. هه‌یشتا وه‌ژوور نه‌که‌وتبوو، گو‌یی له بابی بوو به توندی قسانی ده‌کرد و دایکیشی وه‌کو به دیار مردوووه‌وه شین بکات، ده‌گریا، ئه‌مما گریان. میشکا له ده‌رگاکه‌وه وه‌ژوورکه‌وت، بینی بابی پالنتۆکه‌ی لوول کردوووه و دانیشتوووه و پووته‌کانی له پی ده‌کات.

- باوکه، بۆ کو‌ی ده‌رۆیت؟

بابه‌که پیکه‌نی و گو‌تی:

- کوره‌که‌م، ئه‌گه‌ر ده‌توانی دایکت ژیر بکه‌وه. به‌م گریانه‌ی ئه‌و خه‌ریکه به‌ندی دلم ده‌بریت. من ده‌بێ جارێکی دیبو جه‌نگ برۆم و ئه‌و هه‌ز ناکات!...

- باوکه، منیش له گه‌لتا دیم. بمبه له گه‌ل خۆتا!

بابه‌که، نیتاقه‌که‌ی له پشت به‌ست، کلاوه ریشوداره‌که‌ی له سه‌ر نا.

- به راستی تۆ گه‌وجی ها! چۆن ده‌بێ هه‌ردوو‌کمان پیکه‌وه برۆین، ئه‌دی ئه‌م ماله به سه‌ر کیدا به‌جی بیلین؟ که‌نگی من هاتمه‌وه، ئه‌وجا تۆ برۆ. سبه‌ی گه‌نم پیده‌گا و وه‌ختی دروینه‌ دیت، کێ گه‌نمه‌که‌مان بدرویته‌وه؟ دایکت خه‌ریکی ئیشی ناو ماله، باپیره‌ش پیر و بێ تاقه‌ته..

میشکا، به خورتی جله‌وی گریانی خۆی گرت، ته‌نانه‌ت له کاتی خواحافیزیدا به پرووی باوکیا پیکه‌نی. به‌لام داکی وه‌کو جاره‌که‌ی پيشوو، ده‌ستی له ملی بابی وه‌رینا. بابی به تۆبزی له خۆی دوور خسته‌وه. به‌لام باپیری به ده‌م کۆکه‌کۆکه‌وه بابی ماچ کرد و به گو‌ییدا چپاند:

- فوموشکا... کوره‌که‌م، ناکرێ نه‌رۆیت؟ ناکرێ چاوپۆشی له تۆ بکه‌ن؟ ئه‌گه‌ر تۆ بکوژرێ ئیمه چی بکه‌ین؟ تیا ده‌چین.

- به‌سه باوکه ئه‌م قسانه باش نین. ئه‌گه‌ر قه‌رار بێ هه‌موو پیاویک خۆی بخزینیته باخه‌لی ژنه‌که‌یه‌وه، ئیدی کێ داکوکی له ئاخى ولات بکات؟

- دهیسا باشه... ئه گهر له سهر ههقی برۆ.

بابه گهوره پووی وهرگیڤرا، به دزیبه وه ئه و فرمیسکهی له چاویا قهتیس مابوو سپری. باوکه یان، تا بهر باره گای ئه نجوومه ن بهر پیکرد. نزیکه ی بیست که سیک، چهک به شان لهوئ چاوه پریان ده کرد. باوکهش تفهنگه کهی خوئ هه لگرت، دووباره ی میشکای ماچ کرد و ده گه ل چه کداره کانی دیدا، به ره و ریگا کهی ده ریی گوند، که وتنه ری.

میشکا له گه ل بابایدا بو مال زقپیه وه. دایکهش به لاره لار له دووی وانه وه ده هات. لی ره وه لهوئ چه په ی پچر پچری سه گه لی گوند ده هاته گوئ. په نجه ره ی مالان تاک و ته را پوناک ده چوونه وه.

گوند، چه شنی پیره ژنیکی ره شیوش له تاریکی شهوا نقووم بوو. نه رمه باران دهستی پیکرد. له دووری دووره وه، له قوولایی پیده شته که دا، چه خماخه بو ساتی ئاسمانی پوناک ده کرده وه و هه وه گرمه یه کی گه وه و ترسناکی به دوا دا ده هات و دهنگی ده دایه وه و دهشت و دهره کهی دینایه له رزین.

له مال نزیک بوونه وه. میشکا که به دریزی ریگا هه ر بیده نگ بوو له بهر ده رگادا پرسى:

- باپیره، با بام دژی کی شه ر ده کات؟

- وازم لی بینه!...

- باپیره!...

- چیه؟

- باوکم دژی کی ده جهنگی؟

باپیره، به ده م داخستنی ده رگا که وه به رسقی دایه وه:

- کومه لیک چه ته و ئه شقی، له ده و روبه ری گوند پهیدا بوون، خه لکی پریان ده لین باند و یاخی، به لام به قه ناعه تی من ته نیا چه ته و ریگری ئاسابین... باوکت چووته شه ری ئه وانه.

- باپیره، ژماره‌یان زوره؟

- به قسه‌ی خه‌لکی نزیکه‌ی دووسه‌د که‌سیکن... ده‌ی برؤ کوره‌که، دره‌نگه، وه‌ختی نووستنت تیپه‌ریوه.

میشکا، له نیوه‌شه‌وا، له ده‌نگی هه‌را و زه‌نا خه‌به‌ری بووه‌وه. له خه‌و هه‌ستا، ده‌ستی بؤ باپیره‌ی گیڤرا، له‌ناو جیگا‌که‌یدا نه‌بوو.

- باپیره له کوئی؟

- وس! پالک‌ه‌وه، له جیی خۆت بنوو گلاراو!

میشکا هه‌ستا، به تاریکیه‌که‌دا، به کویره کویر خۆی گه‌یاند هه‌ر په‌نجه‌ره‌که. باپیره له‌وئ، به توئی ده‌ریپیه‌کی ژیره‌وه، له سه‌ر کورسییه‌که رۆنیشتبوو و له په‌نجه‌ره کراوه‌که‌وه سه‌ری کی‌ش‌ابوو ده‌ره‌وه‌و گوئی هه‌ل‌خستبوو. می‌شکاش گوئی هه‌ل‌خست. دنیا کرپ و بی‌ده‌نگ بوو، ده‌نگی ته‌قه به ئاشکرا له شوینیکی ده‌ره‌وه‌ی گونده‌وه ده‌هاته گوئی، له هه‌وه‌له‌وه تاک تیر بوو، پاشان بوو به ده‌سترپژ.

- تاق... تا... تا... ق!

له تو وایه بزمار داده‌کوتن.

میشکا، ترسی لینیشت، خۆی به بابایه‌وه نووساند و پرسی:

- ئەوه باوکه‌یه ته‌قه ده‌کات؟

باپیره، بی‌ده‌نگ بوو. دایکه دووباره ده‌ستی به گریان و زاری کرده‌وه. ته‌قه تا به‌ره به‌یان به‌رده‌وام بوو. پاشان بی‌ده‌نگی بالی به سه‌ر هه‌موو شوینیکا کی‌شا. می‌شکا له سه‌ر ته‌خته‌که خۆی قانگله‌ کرد، خه‌ویکی قورس و ناخۆشی لیکه‌وت. به‌ره‌به‌یان ده‌سته‌یه‌ک سوار، به چوار ناله‌ خۆیان کرد به‌و کۆلانه‌دا که بؤ ئەنجوومه‌نی گوند ده‌رۆیی. باپیره می‌شکای بی‌دار کرده‌وه و به‌خۆی به هه‌شتاو بؤ ناو هه‌وشه‌ چوو.

لووله‌یه‌ک دووکه‌لی ره‌ش، له سه‌ر بانی باره‌گای ئەنجوومه‌نه‌وه به‌رز بووه‌وه. بلّیسه‌ی ئاگر بؤ بیناکانی ده‌وربه‌ریش ته‌شه‌نه‌ی کرد. سواره‌کان، به کۆلان و شه‌قامه‌کانا ده‌هاتن و ده‌چوون. یه‌کیکیان له هه‌وشه‌ نزیک بووه‌وه‌و بانگی له باپیره کرد:

- پیره میرد، ئەسپت ههیه؟

- بهللی...

- له عه ره بانه ی بیهسته و برۆ بۆ ده ری گوند، کۆمه لیک جهنده کی کۆمۆنیسته کانتان لهو بی شه و ههردانه کهوتوون، بیان هینه وهو به کهس و کاریان بللی با بیان نیژن.

با پیره، بهز " سافراسکا " ی له عه ره بانه که بهست، به دهسته لهرزۆکه کانی جله وه که ی گرت و به یورغه به ریکهوت.

دهنگی هاوار وشین وشه پۆر له هه ر چوار نکالی گونده وه بهرز بووه وه. دز و جهرده کان، سه رگه رمی تالان کردنی عه ماره کان و کوشتاری مه ر و مالاتی گونده که بوون. یه کیکیان لای مالی ئانیسیموفنا له ئەسپه که ی دابه زی، به هه شتاو خۆی به ماله که ی ئەوا کرد. میشکا گوپی له ئانیسیموفنای پیره ژن بوو که چۆن به دهنگیکی گر هاواری ده کرد.

کابرای جهرده، به دم تهق وهۆری شمشیره که یه وه وه ژوور کهوت. له بهر هه یوانه که رۆنیشت، پوته کانی داکه ند، به له ک پیچه درا و پیه سه کانی داکه ند و فرپی دان. ئیدی شاله جوان و تازه که ی ئانیسیموفنای به شمشیر کرد به دوو له ته وهو له جیاتی پوزه وانه، هه ر له تیکیانی له لاقیکی پیچا.

میشکا، چوه ژووره وه، له سه ر ته خته که راکشا، سه ری له بن بالیفه که نا، خهوی لیکهوت، له جیره ی ده رگای هه وشه بی دار بووه وه. به غاردان وه ده رکهوت، با پیره ی بینی که به ردینی له فرمیسا هه لکشاه وه، ئەسپه که ی بۆ ناو هه وشه راده کیشا. له دواوه و له ناو عه ره بانه که دا، پیاویک به پیی په تی راکشابوو، هه ر دوو دهستی بهم لاوبه ولادا، ته که ته ک شو ر بوو بوونه وه و سه ری به هه لبه ز و دابه ز ده که وتبه کۆتایی عه ره بانه که دا و په له خوینی گه وه و رهش به ناو عه ره بانه که دا بلاو بوو بووه وه.

میشکا، که که میک هه په سا بوو، به لاره لار له عه ره بانه که نزیک بووه وه. چاوی بریه پوخساری پیاوه که که به شمشیر لهت لهت کرابوو. ددانه کانی ده رکه وتبوون. لایه کی رومه تی هاتبووه خواره وهو ته که ته ک به ئاسته م به ئیسقانی دم و

چاوبییه وه به ند بوو. میثیکی که سکی گهوره، به سهر یه کیک له چاوه ده رپووقیه خویناوییه که یه وه نیشتبوو وه و به ئاسته م بالهکانی ده جوولاند.

میشکا، له هه وه له وه نهیده زانی مهسه له چیه، به لام که چاوی گیرا و کراسه موقه له مه شین و سپیه ده ریاوانیه کی بینی که له خوینا هه لکشابوو، به جوړی دلی داخوړیا و رچله کی له تو وایه یه کیک له دواوه و له ناکاوا جه زره به یه کی کوشنده ی پیگه یاند. ئه مجاره یان، به دوو چاوی ئه بله قه وه پروانییه روخساره رهش داگه رپاوه بی جووله که. له ناکاوا خوئی هه لدا یه سهر عه ره بانه که و هاواری کرد:

- بابو!... بابو! رابه، بابه گیان ههسته وه!

له عه ره بانه که کهوته خواره وه. هه ولیدا رابکات، لی لاقی له دووی نه ده هات، به چوار چنگوله تا نزیکی بهر هه یوانه که رپویی. له وینده ره کهوت، سهر و روخساری له خاک و خوئه که، له قوم و لمه که چهقی.

چاوانی باپیره به قولاً چووبوون. سهری ده له رزی، لیوهکانی به بیدهنگی ده جوولان. ماوه یه کی زور به دیار میشکاوه دانیشته، دهستی به سهریا دینا ونه وازشی ده کرد، ئه وجا ته مه شایه کی دایکه که ی کرد که له سهر جیگا که که وتبوو و روخساری له بالیفه که دا نفووم بووبوو. به ئه سپایی گوتی:

- رابه کوره ئازیزه که م، رابه با برپوینه نیو هه وشه که..

باپیره دهستی میشکای گرت و بو هه یوانه که ی برد. که به بهر ده رگای ژووری دووه ما تیپه رین، میشکا رچله کی، چاوهکانی تووند نوقاندن. بابی له ژووره وه، له سهر میزه که، کر و کپ، به جه لال و وبقاره وه راکشابوو. خوینه که یان پاک شو ردبوو.

به لام میشکا هه رچی ده کرد، دیمه نی ئه و میسه که سکه گهوره یه کی که به سهر چاوه ده رپووقیه و خویناوییه که ی بابیه وه نیشتبوو وه، له بهر چاوی خوئی بسرپته وه، نه ده سرا یه وه و نه ده سرا یه وه.

باپیره، ماوه یه کی زور به دیار بیره که وه، خه ریکی کردنه وه ی هه بلی سه تلی ئاو هه لکیشانه که بوو. ئه وجا خوئی به ته ویله که دا کرد و " سافراسکا " ی له ته ویله که

هینایه دهرهوه. به ئاسینی کراسهکهی کهفی لالغاوهی ئهسپهکهی سړی، ئهوسا لغاوهکهی له دهمی کرد، گوئی هه لخت. دهنگی هاوار و زهنا وقاqa له ناو گوندهکهدا دهنگی ده دایهوه. دوو کهس له جهردهکان به سواری به نیو گوندهکهدا ده سوورانهوه و ئاگری جگهرهکانیان، له تاریکیهکهدا ده تروسکایهوه. به کیکیان ده یگوت:

- پیمان نیشانان که کوکردنهوهی دانهوئیله و ئازووقه یانی چی، له و دنیا باشتتر تیدهگن که دانهوئیله سهندن له خه لکی چ ده گه یه نی.

که دهنگی سمی ئهسپهکان بړا، باپیره دانهوویهوه و به گوئی میشکایدا چپاند و گوتی:

- من پیرم، تاقهتی ئهسپ سواریم نییه... کوری خوّم، سواری ئهسپهکهت ده کهم، ته وه کهل به خوا به کراست برؤ بو مه زرای "بونین" ریگا کهت پی ده لیم. رهنگه ئه و سه ربازانهی که به ته پل و که ره ناوه بی ره دا تیپه رین له وئ بن... پییان بلئ بابؤ ئیره بین، چونکه جهردهکانی لییه!... حالی بوویت کوره کهم؟

میشکا به بیدهنگی سه ری له قاند. باپیره سواری ئهسپهکهی کرد، هه ردوو لاقی به حه بلی بیره که، به زینه که وه به ست تا نه که ویت. ئهسپهکهی له خه رمانگا که وه، به لای ئه ستیله که دا برد، به پشت پاسه وانانی جهردهکانا بای دایه وه و گه یان دییه سه ره تای پی ده شته که و گوتی:

- که ندیک هه یه به ناوه ندی گرده که دا ده روات، به قه راخ ئه و کهنده دا برؤ، به هیچ سه متیکا لامه ده، ریک ده گه یته مه زراکه، ده ی برؤ گیانه کهم!..

بابه گه وه هه نیه ی میشکای ماچ کرد، ئهوسا به ئهسپایی له پیکی به که فه لی ئهسپه که دا کیشا.

هه یفه شه و بوو، دنیا روناک بوو... سا قروسکا، که ناو به ناو پر مه یه کی ده کرد، که هه ستی ده کرد باره که ی سووکه، جار له دووی جار هیوا شتر ده رویی. میشکا هه وساره که ی ته کان ده دا و به ده ست ده یکیشا به لاملی ئهسپه که دا. ئیدی ئهسپه که ده که وته لوقه و میشکا به م لاو و به ولادا ده هات و ده چوو.

گهنم له دهشته کهدا له قهف و گولدا بوو، له ناو تهباره گهنمی سهوز و چرا، ههویږده شاد و سهرخوش دهیانخویند. له قولایی خه رهنده کهدا، جوگه له ئاویکی زولال ده بریقاییه وه، شنه بایه کی سارد هه لی کردبوو.

میشکا، که خوی به تهنیا لهم دهشته پان و به رینه دا بینییه وه ترسی لینیشته. باوهشی به ملی گهرمی ئه سپه کهدا کرد، وه کو توپه له گوشتیکی زیندووی سه رما برده له خوی به ملی سافروسکا وه نووساند.

باریکه ریگا کهی قهراخکه نده که جاری بهرز و جاری نشیو ده بووه وه. میسکا نهیده ویرا ئاوری پاشی بداته وه. له بهر خویه وه قسانی ده کرد تا بیر له هیچ شتیک نه کاته وه. چاوانی نوقاندن، به لام بیدهنگی پیده شته که له گوئیاده زرینگاییه وه.

سافروسکا، له ناکاوا، سه ری هه لبری، پرمه یه کی کرد. پیی هه لگرت. میسکا که میک چاوه کانی کردنه وه، له خواره وه، له پایینی گرده کهدا، هه ندیک تروسکه ی رهنگ زهردی بینی. بایه که دهنگی حه په ی کسوکانی ده گه ل خویدا دینا.

شادی بو ماوه یه کی کهم، دلی میسکای خوشکرد. پارنه کانی پیی، به قه برغه ی " سافراسکا " دا ژهند و هاواری کرد:

- ئه ها.. ی...!

حه په ی سه گه کان تا ده هات نزیکتر ده بووه وه. له سه ر گرده که وه و له تاریکییه کهدا، تا پو و تارمایی ئاشه بایه ک به دیار کهوت.

ئاشه وانه که هاواری کرد: - زه لام کیی؟

میشکا، بیئه وه ی وه لام بداته وه، ئه سپه که ی به ره و پیش تاو دا. که له بابان تازه که وتبوونه خویندن. دیسان دهنگی تی خوړین بهرز بووه وه:

- بوهسته... زه لام کیی... له جیی خوت نه جولیی،... دهنه ته قهت لیده کهم!...

میشکا ترسا، جله وی ئه سپه که ی تووند راکیشا. به لام سافراسکا، که ههستی به نزیکي ئه سپیکی دی کردبوو، حیلکه یه کی بهرزی بو کرد، جله وه که ی راپسکاند و به ره و پیش تاوی دا.

- ئیست!...

چهند فیشهکیک له نزیکی ئاشهکهوه تهقیئران. هاوارهکهی میشکا له ناو ههرا و زهنا و خرمهخرمی سمی ئهسپهکاندا خهفه بوو. ساقراسکا پرمهیهکی کرد، ههستایه سهر ههر دووپاشوو، به ههموو قورسایي خوئی به سهر لادا کهوت.میشکا، ههستی به ئازاری لاقی کرد. ئازاریکی له رادهبهدهر، ئازاریکی هیئده به سوو که توانای هاوار و گریانی لی ببری بوو. سهرباری ئهو ئازاره تووندهش، کهلهشی قورسی ساقراسکاش سات به سات له سهر لاقی زیاتر دهبوو و گوشاری دهخسته سهری.

خرمهخرمی سمی ئهسپان، نزیک و نزیکتر دهبووهوه. دوو ئهسپ سوار دهرکهوتن. به دهم تهقهتهقی شمشیرانهوه دابهزین و به سهر میشکادا دانهوینهوه.

- پهنا به خوا... خو مندالیکی بچووکه!..

- خو نهمان کوشتوو؟!!

یهکیکیان دهستی خسته ژیر کراسهکهی میشکاوه. میشکا ههستی به بوئی تووتن و جگهره کرد که چوو به دهم و کهپوویدا. دهنگیک به خوشحالییهوه گوتی:

- شوکر ماوه!... وا دیاره که ئهسپهکه به سهر لاقیا رماوه و ئهزیهتی پیگهیاندوووه.

میشکا، که خهریک بوو، دهبوورایهوه، له بن لیوانهوه گوتی:

- چهته و ئهشقیاکان له گوندیدان... باوکهیان کوشت... بارهگای ئهنجومهنیان سووتاند.. بابام ئهمری پی فهرمووم به زووترین کات بگهमे لاتان و ئاگادارتان بکهمهوه!..

چاوانی میشکا کهوتنه ریشکه و پیشکه. بازنهین رهنگین به بهر چاویهوه دهخولانهوه، بهرچاوانی لیل بوون... بابی به دهم بادانی سمیلله سوورهکانیهوه به پیکهینهوه به بهر ده میا رته بوو. مییشیکی گهورهی کهسک، به سهر چاویهوه نیشتبوووه و ههر بالهلهرهی بوو. پاشان باپیرهی بینی که به گلهبیهوه سهری با دها، ئهوجا دایکی بینی. پاش ئهو پیاویکی کورته بالای ههنیه پان به بهرده میا هات، دهستی راستهوخو بو لای ئهم، بو لای میشکا دریژ کردبوو.

میشکا، که ههولی دا سهر ههلینی، به دهنگیکی لهرزوک هاواری کرد:

- ھاوړی لښین!..

و به دهم زهرده خه نه یه که وه، دهستی بو پيشه وه راکيشا. ۱۹۲۵

دهشتی که وه رهنګ

من و باپیره زاخار، له نیو درکه جاړه که ی سهر ئه و گرده ی که ده پروانیه دؤن، له ژیر دوه ونه هه لوژه یه کی کیویدا که له بهر تیشکی به تینی هه تاودا دهره وشایه وه، راکشابووین. دالاشیکی قاوه یی به قه راخ په له هه ورپکی په راگه نده دا دسوراپیه وه.

دوه ونه کیوویه که، که یه کپارچه ریقنه تهیر وتو بوو، سیبه ریکی ئه وتوی نه بوو که فینکمان بکاته وه. گوچکه کانم له گهرمادا دهرینگانه وه. که ته مه شای خواره وه م ده کرد و دهمروانیه ئاوه به شه پوله که ی دؤن، یان دهمروانیه ئه و تویکله گوندورانیه بهرپیچم، دهم پر دهبوو له لیکاوکی خه ست و لینیجی ئه وتو که به ئاسایی بو م تف نه دهرایه وه.

په زه کان، له له وه رگه یه کی دهوروبه ری ئه ستیلکی نیوه وشکا خر بوونه ته وه و شه که ت و ماندوو به دهم دووگ بادانه وه، دسورپینه وه و به هو ی ته پ و توژه وه، به توندی ده پژمن. له پای بهر به ستیک که له سهر ئه ستیلکه رپونرابوو، کاوره نیریکی قه له و پاشووه کانی له عاردی چه قاندوون و خه ریکه مه ریکی زه ردی چلکن دهمژی. ناو به ناو ته کانی دها و به توندی سهری ده ژه نیته ژیر دایکی وگوانی دهمژی. مه ری داماو دهنالینی و زیاتر خو ی کوور ده کاته وه تا شیری زیاتری بداتی، وام هه ست ده کرد چاوه کانی گوزارشت له دهر د و ئازار ده که ن.

باپیره زاخار، ته کانیک ده داته خو ی و له لاهه داده نیشت. کراسه خوریه ده ستچنه که ی داده که نی، به چاوه نزیکبینه کانی، لیی ورد ده بیته وه، درز و ته قه ل و دروومانه کانی ده دؤزی. باپیره زاخار دوا ی سالیک ته مه نی ده گاته هه فتا سال. پشته رووته که ی یه کپارچه چرچ و لوچه. سهری شانیه کانی له ژیر پیسته که یه وه قوت بوونه ته وه. به لام چاوه کانی هیشتا شین و جوانن و پرشنگی جه وانیان لی ده بیته وه. نیگای له ژیر برو بؤزه کانیه وه زیت و تیژه.

ئه و ئه سپیه ی که به زه حمه تیکی زور گرتی، له نیو دوو قامکی له رزوکی قلیشاودا راده گریت، به وردی ته مه شای ده کات. پاشان تا توانی دوور له خو ی له ئه رزه که

داینا. به قامکان به حهواوه نیشانه‌یه‌کی بچووکى خاچ ده‌کیشیت و به ده‌نگیکی گړ ده‌لټ:

- دهی زورچاکه، هه‌ی نارپه‌سه‌نی نانه‌جیب، تو ده‌ته‌وئ بزیت، نه‌مریت، وانیه؟
منیش واموینا ده‌کرد... لی ده‌بی ئه‌وه بلیم که خوینیکى زوری منت مزیه، هه‌ی
ده‌ره‌به‌گ!

باپیره، به هانکه‌هانک کراسه‌که‌ی له بهر کرده‌وه. به دهم نالینه‌وه سه‌ری به‌رز
ده‌کاته‌وه، زه‌مزمیه دارینه‌که‌ی هه‌لگرت، چند قومیک ئاوی فیئیکى خوارده‌وه.
قورتمی له گه‌ل خوارده‌وه‌ی هه‌ر قومه ئاویکا به‌رز و نزم ده‌بیته‌وه. دوو چینى ژیر
چه‌ناگه‌ی له‌به‌ر گه‌رویدا به‌رز و نزم ده‌بنه‌وه. دلوپه ئاو به ردینیدا دیته خواره‌وه.
پیلوه زه‌رده‌کانى له ژیر تیشکی گهرمی هه‌تاوه‌که‌دا سوور ده‌چنه‌وه.

سه‌ری زه‌مزمیه دارینه‌که‌ی نایه‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی لابه‌لای من ده‌کات، که نیگای له
نیگای من هه‌له‌نگوت، لیوه وشکه‌کانى جوولاند و چاو ده‌بریته پانتایی بی سنوورى
ده‌شته‌که.

له‌وه‌رپگاکه، له دوورى دووره‌وه، له ته‌م و تراویکه‌یه‌کی ره‌خشاندا ده‌له‌ریبه‌وه. ئه‌و
بایه‌ی به سه‌ر ئه‌رز و خاکه سوتیه‌که‌دا ده‌هات بوئى خوئى پونگه‌ی کیوی له گه‌ل
خویدا دینا. پیره‌می‌رد، موده‌تیک بی‌ده‌نگ بوو، ئه‌وجا گوجانه‌که‌ی له خوئى دوور
خسته‌وه. ئه‌وسا به قامکی که له دووکه‌لی جگه‌رده‌دا زه‌رد بووبوو، ئاماژه‌ی بو
خالیک کرد و گوتی:

- ترؤیکى ئه‌و سپیداران‌ه‌ی ئه‌وبه‌ری دوله‌که‌ ده‌بینی؟ ئه‌وئ "توپولیکا" یه، جاران
مولکی مالباتی "تومیلین" بوو. به گونده‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌لین توپولیکا. کاتی
خوئى هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی کوپله‌ی زه‌وی بوون. بابی منیش یه‌کیک بوو له‌و کوپله و
مسکینانه، تاکو مردیش عه‌ره‌بانچی "پوگروفت تومیلین" ی خاوه‌ن مه‌زراکه
بوو. کاتی من مندا‌ل بووم، بابم بوئى گپرامه‌وه که چوئن ئاغای، به بازیکی مالئى، له
یه‌کیک له خاوه‌ن مولکه‌ دراوسیکانى کرپى بووی، دواى مردنى بابم ئیدی من له
جیگای ئه‌و بووم به عه‌ره‌بانچی ئاغا. له‌و سه‌ر و به‌نده‌دا ته‌مه‌نى ئاغا نزیکه‌ی
شه‌ست سال ده‌بوو. کابرایه‌کی که‌ته‌ی زه‌لام بوو. له گه‌نجیا، له سه‌رده‌می
حوکمپرانى تزاریدا، ئه‌فسه‌رى گاردی تاییه‌تى بوو و پاش ئه‌وه‌ی خزمه‌تى سوپایی

تەواو کرد، ھات بۆ ئییرە و باقی تەمەنى لە دۆن بە سەر برد. ئیدی قوزاقەکان زەوی و زاری مالباتەکیان لە دۆن داگیر کردبوو. حکومەت لە جیاتی ئەو سێ ھەزار ھیکتار زەوی لە ساراتۆف بە ئاغا دابوو. ئەمیش بە ئیجار دەیدا بە جووتیارەکان. بەلام بە خۆی لە توپولیفکا دەژیا. ئیدی خۆی لە کاروباری خەلکی ساراتوف ھەلنەدەقورتاند.

پیاویکی سەیربوو. بەردەوام جلیکی چەرکەسیانەى فاسۆنى تەنکی لەبەر دەکردو خەنجەرێکی بە بەر پشتمینەکیەو دەکرد. کە نیازی سەردانی کەسیکی ھەبوایە وەختایەک لە توپولیفکا وەدەر دەکەوتین، ئەمری بەمن دەکرد:

- کەمیک لەزیکە ھەى نارەسەن!

منیش، بە قامچی بەر دەبوومە ئەسپەکان. ئەسپەکان وەکو با بۆی دەردەچوون، ھیندە خیرا دەرویشتن چاومان ئاوی دەکرد، بایەکە فریا نەدەکەوت پوندکی چاوانمان وشک بکاتەو. کە دەگەیینە چالۆ و یان جوگەلەیک، کە لە وەرزی بەھارا بەفران دەتوانەو، لەو جوورە چالۆ و جوگایانە زۆر دەبوون. ھیچ دەنگیک لە چەرخەکانی (پیچکە) پێشەو نەدەھات. بەلام دەنگیکى رەق و وشک لە چەرخەکانی دواو بەرز دەبوو. نزیکی نیو کیلۆمەتریکیان دەبری، ئاغا ھاواری لى بەرز دەبوو: " بگەرێو!" ئیدی بە ھەمان خیرایی بۆ لای ھەمان جوگەلە و چالۆ دەزقڕیمەو. سێ جار لە جوگاکەمان دەدا، تا سەرەنجام سپرینگەکان دەشکان یان یەکیک لە چەرخەکان دەردەچوو. ئەوسا ئاغا بە دەم خوتەخوت و بۆلەبۆلەو دادەبەزی و بە پێیان دەکەوتە پری و منیش بە پێیان، ئەسپەکانم لە دووی ئەووە رادەکیشا.

ئاغا، سەرگەرمی و رابواردن و عادەتیکى دیکەشى ھەبوو: دواى ئەوہى بە گالیسکە لە گوندی وەدەردەکەوتین، ئەو سەردەکەوت، دەھات لە پێشەو و لە سەر سەندوووقەکەى تەنیشت منەو دادەنیشت و قامچیەکەى لە دەستم وەر دەگرت و ھاواری دەکرد: " ئەسپەکەى ناوەرپاست تاو بدە!... " من بە ھەموو توانای خۆمەو ئەسپەکەى ناوەرپاستم ھاندەدا، بە رادەیک تاوم دەدا، کە لە تۆ وایە نیرومژانەکە ناجوولیت. ئەویش بە قامچیەکە دوو ئەسپەکەى ئەملا و ئەولای دەرانی. ئیمە بە گالیسکەیکەى سێ ئەسپە سەفەرمان دەکرد.

ئەسپەكانمان، بە تايبەتى دووانەكەى پەرهو، ئەسپى رەسەنى دۆن بوون. لە رېكردنا، وەكو مار، بە جۆرى سەريان دادەنەواند لە تۆ واىە دەيانەوئ قەپ بە ئەرزەكەدا بکەن. ئاغا لە سەرەتاو بە قامچى بەردەبوو بەكەى لە ئەسپەكان، دەستبەردارى نەدەبوو، تا ئەسپەى داماو لە ئارەقەدا هەلەكشا و ئازای دەنیشته سەر كەف... پاشان خەنجەرەكەى هەلەكيشا، بە پيشا دادەنەويبەو و لە ناکاوا و بە كەرەتەى هەموو قاميش و قروشەكانى دەبرى، وەكو چۆن گويزان تالە موويەك دەبرى، بەو ئاوايە قايش وقروشەكانى دەبرى، ئىدى ئەسپى بەستە زمان، دەردەپەرى و غل دەبوو و نزيكەى چوار مەترىك بە تەقلە دەپۆي و ئەوجا بە سەرا دەكەوت بە عارديدا و خوین لە هەر دوو كونه كەپوويەو فيچقەى دەکرد و بەو جۆرە بەكەى لە ئەسپەكان ليدەبوو وە! هەنگى بەر دەبوو گيان ئەسپەكەى دى. هەمان رەفتارى لە گەل ئەويشدا دەکرد... ئەوسا ئەسپى سيبەم، واتە ئەوەى ناوەرەست، بە رادەيەك تاوى دەدا، تا هەناسەى لەبەر دەبرا و دەتۆپى. هەلبەتە ئەو كاتەش ئاغا خۆى شلوئ نەدەکرد و هەر بە خەياليشيا نەدەهات. هەموو مەبەستىكى ئەو بوو خۆى سەرگەرم بکات و خوین بزیتە گوناكانى و سوور هەلگەرين.

قەت بە سەلامەتى نەدەگەيبە مەزل. يا گاليسكەكەى دەشكا و پەكى دەكەوت يا ئەسپەكەى دەپسا و دەتۆپى. ئەوسا باقى رېگاكەى بە پيشان تەى دەکرد... ئاغا پياويكى زەوقلى بوو. جگە لەمانە، خوا ليمانى بە گوناح نەگرى، ئەمە چيرۆككىكى زۆر كۆنە، چاوى تەماحى برى بوو ژنەكەم كە بەكەى بوو لە كارەكەرەكانى مالى ئەوان. هەندىجار بە سەر و قزى شيواوو، بە كراسى دپاوهو، بە دەم گريە و زاربيەو بو ژوورى كارەكەرەكان دەهات. من بە ئاشكرا شوينەوارى مژين و گازم بە سينگ و مەمكەكانىهەو دەبينى..

شەويكىان ئاغا منى بە دووى ياريدەدەرى دوكتۆرا نارد. من دەمزانى كە بە هيج جۆرى پيوستى بە دكتور نيە، دەمزانى چ ئوينىكى لە ژير سەردايە. بۆيە ماويەك بە دەم چاوهروانىهەو لە دەشتەكەدا وەستام، پاشان رى و رى گەرەمەو. لە شوين خەرمانەكانەو خۆم بە مەزراكەدا كەرد، ئەسپەكانم لە باخەكەدا بە جيەيشت، قامچيەكەم هەلگرت و چووم بو ژوورە چكۆلەكەى خۆم لە حەوشى خزمەتكارەكان، دەرگاكەم كەردەو، بە ئانقەست مۆم پينەكەرد. دەنگى مشت و مپ و

جولہ جولہ لہ لای قہرہ و پلہ کہوہ دہات... ہرکہ ئاغا ہستا، تا ہیژ لہ بازووما بوو قامچیہ کم بہ ئاгада کیشا. پارچہ یہک قورقوشم بہ سہری قامچیہ کہوہ کردبوو... دیم خہریک بوو خوئی بگہیہ نیئتہ لای پہنجہرہ کہ، دنیا تاریک بوو، دہرفہ تم لیئی ہیئا، تا توانیم قامچیہ کم کیشا بہ نیو چہوانیا. لہ پہنجہرہ کہوہ خوئی ہہلدایہ خوارہوہ. تۆزیکم لہ ژنہ کہشم داو خووم بہ ناو جیگا کہدا کرد. نزیکہی پینج رۆژیک لہوہ دوا، سہفہریکی گوندمان ہہبوو. لہ کاتیکا کہ من سہرقالی قائمکردنی چادری گالیسکہ کہ بووم، ئاغا دہستی دایہ قامچیہ کہم و کہوتہ دہست پیذا ہیئانی، ماویہک سہری قامچیہ کہی سہح کردہوہ، ہہستی بہ قورقوشمہ کہی سہری قامچیہ کہ کرد و پرسی:

- ہہی تولہ باب، ہہی ناکہس بہچہ، بوچی قورقوشمت بہ سہری قامچیہ کہوہ ناوہ؟
بہرسقم دایہوہ: - تۆ بہ خووت فہرموت ئہم کارہ بکہم!

لیرہوہ تا جوگا وچالآوہ کہ، ئہو دہمہی لیکیئا، ہہلینہ ہیئا، ورتہی لیوہ نہہات. لہ شوینی خوئی دانیشتبوو و فیکہی لیڈہدا.

ژیروژیر، دزہ نیگاہیہ کی خیرام کرد. دیتم قژی بہ سہر ہہنیہیدا رژاوہو کلاوہ کہی بہ تہواوہتی ہیئابووہ سہر چاوی...

دوای دوو سال شہ پلہ لیئی دا و فہلہج بوو. بہ پلہ بو ناوچہی "ئوست مید قیدتسا" مان برد، دکتورانمان بانگ کرد، کاتی دکتوران گہیینہ سہری ئہو لہ ئہرزہ کہدا کہوتبوو، پوخسار و سیمای بہ تہواوہتی رہش داگہ رابوو. ہہموو ہہولیکی ہاتہ سہر ئہوہی کہ سہفتہ یہک ئہسکہناسی سہد رۆبلی لہ گیرفانی دہرہیئا، بو ئیمہی فری دا و بہ دہنگیکی لہرزوک گوتی:

- بہرازینہ فریام کہون! ہہرچی سہروہت و مالی دنیاہ ہہیہ دہتاندہمی بہو شہرتہی چاکم بکہنہوہ!

بہلام، بہستہ زمانہ بہخوئی و سہروہت و سامانہ کہیہوہ مرد- خوا لیئی خویشبی. مولکہ کہی بو کورہ کہی، کہ ئہفسہر بوو، بہجیہیشت. ئہم ئہفسہرہ گہنجہ، کاتی کہ مندال بوو، خولیای ئہوہ بوو کہ تولہ کسوکان بہ زندوویہتی کہول بکات و بہرہ لالیان بکات. بہراستی کورپی بابی خوئی بوو. لی کہ گہورہ بوو، دہستبہرداری

ئەو گەوجىتتايانە بوو. ئەم پياوھ كەسىكى لاوازي بالا بەرز بوو، ھەمىشە وەكو ژنان، ژيىر چاوەكانى لە شيوەى بازنەبيدا رەش دەچوونەوھ... وەكو ژنان، لووتەوانەى زيىرى، ئەوانەى بە زنجير ھەلدەواسران، لە لووت دەکرد. لە ماوہى جەنگى يەكەما، بەرپرسى زيندانىانى دەقەرى سيبىريا بوو.

دواى شوپش دووبارە بو ئەم ديار و دەقەرە ھاتەوھ. لەو سەرۆبەندەدا نەوھەكانم گەورە بووبوون و، بابيان واتە كورپەكەم مردبوو. ژنم بو گەورەكەيان، واتە سيمون ھينابوو، لى بچووكەكەيان، نيكوشكاهيشتا سەلت بوو منيش وەكو ھەمىشە لەگەل ئەواندا دەژيام و دوا سەلەكانى تەمەنم بەرپى دەکرد... لە بەھارا شوپشيكى ديكە پرويدا، جووتيار و مسكينةكان، ئاغاي گەنجيان لە مەزرا و ئاوايەكە وەدەرنا. ھەر ھەمان رۆژ سيمون لە كۆبوونەوھەيەكدا قەناعەتى بە جووتيارەكان كرد، زەوى و زارەكانى ئاغا دابەش بكەن و دەست بە سەر مولك و مائەكەيدا بگرن. ھەلبەتە بە گوييان كرد و ھەمان كاريان كرد. ھەركەسە و بەشى خوى لە سەرۆت و سامانەكەى وى برد. زەوى و زارەكەيان بە سەر خوياندا دابەشكرد و كەوتنە كيلاى. دواى ھەفتەيەك مقومقو و دەنگو بلاوبووەوھ كە ئاغا بە خو و كۆمەليك قوزاقەوھ، بەرپوھەيە بو ئيرە و بە نيازە ھەموو خەلكى مەزراكە بكورئى. ئيدى كۆبوونەوھەيەكى گشتيمان ئەنجام دا، برپارمان دا دوو گاليسكە بو ويستگەى قيتار قرئى بكەين تا چەكمان بو بينن. لە رۆژانى جەژنى پاكدا، لە رپگاي گاردى سوورەوھ چەكى پيويستمان بە دەست گەيى. ئيدى لە دەوروبەرى توبوليقيكادا، لە نزيكى ئەستيلەكەى ئاغادا سەنگەرمان ليذا.

- ئا ئەوئ دەبيني، ئەو پونگەجارە دەبيني، رپك لەوبەرى كەند و خەرەندەكەوھ، جووتيارەكان سەنگەريان گرتبوو. ھەر دوو نەوھەكەى منيشيان، " سيمون و ئانىكى " يان لە گەلدا بوون. بەياني، ژنان نان و خواردنيان بو بردن. كاتى ھەتاو گەييە ناوھندى ئاسمان، ئەسپ سواران لە سەر گردەكە پەيدا بوون. بە شمشيرى پروتەوھ، كە لە بەر تيشكى ھەتاوھەكەدا دەبريسكانەوھ، لە ھەموو لايەكەوھ ھيرشيان ھينا. لە ناو ھەوشەكەوھ بينيم كە چۆن يەكەم كەسيان بە سواری ئەسپيكى سپيەوھ، شمشيرە پان و دريژكەى بە دەورى سەرى خويا بادەدا. ھەنگى سوارەكان، وەكو چۆن دەمى گونبەك نوك دەكرپتەوھ، نوكەكە ھەلدەرژئى، بەو ئاوايە لە بنارى گردەكەوھ

داگه پاران. ئەسپهكەى ئاغام بە رەنگە سىپپهكەى و بە شىۋەى ھەنگاۋنانەكەيدا ناسىپپهۋە، بەمەدا سوارەكەشم ناسىپپهۋە..

بە ھەرحال جوتيارەكان، دووجار پاشەكشەيان پيكردن، لى جارى سىپپەم قوزاقەكان تاكتىكيان گۆپى، لە پشتەۋە ھيرشيان ھينا و ئىدى شەپى تووند لە نيوان ھەر دوولادا دەستى پيكرد.. كە خۆر ئاۋا بوو، شەپەكە كۆتايى پيھات. من لە مال ۋەدەرکەۋتم، چوومە كۆلان سەيرم كرد قوزاقەكان، كۆمەللىك خەلكيان داۋەتە پيش و بۆ كۆشكەكەى ئاغاي مەزراكەيان دەبەن. منيش دار عاساكەم ھەلگرت و دوويان كەۋتم.

جوتيارەكانمان، لەۋى، لە ھەوشەدا، ۋەكو ئەم پەزانە خەپوونەۋەو سەريان بەيەكدا كرد. قوزاقان، چوار دەوربان گرتبوون... لىيان نزيك بوومەۋە و پرسىم:

- براينۆ، پيم بلين، كوا نەۋەكانى من لە كوین؟

ھەر دووكيان، لە نيۋ ئاپۆراى دىلەكانەۋە ۋەلاميان دايەۋە. يەك دوو قسەمان كرد. رپك لەۋ كاتەدا ئاغا ھاتە بەر ھەيوانەكە. ھەركە منى بينى ھاۋارىكرد:

- ھاپۆ زاخار ئەمە تۆى؟

- بەلى، قوربان.

- ئەدى چىدەكەى ليرە؟

لە بەر ھەيوانەكە نزيك بوومەۋەو لە ھەنبەريا كەۋتمە سەر چۆكان:

- قوربان، ھاتووم شەفاعەت بۆ نەۋەكانم بکەم و لەم مەينەتە رزگاريان بکەم. قوربان رەحميکمان پيدا بکە! من خزمەتى باۋكتم کردوۋە. خودا رۆحى بە بەھەشتى بەرين شاد بکات، ھەموو تەمەنم لە خزمەتى ئەۋدا بەسەر برد. قوربان خزمەتگوزارىيەكانى منت لە بير بى، بەزەبيەكت بە تەمەنى پيرىما بيتەۋە!..

گوتى:

- گوئى بگرە ھاپۆ زاخار، من ئەۋەم لە بەر چاۋە كە تۆ زۆر خزمەتى بابت کردووم، دلسۆز بوويت، لى ناتوانم نەۋەكانت ئازاد بکەم. چونكە، دوو ياغى تەۋاۋ عەيارن. ئىدى ھەدارت بى ھاپۆ!

به چوار چنگۆله سهر كه وتمه بهر ههيوانهكه، خۆم هاوئشته سهر پيى، پييهكانيم
ماچ كرد:

- بهزهبيت پيما نا بيتهوه! ئهوه بيري خۆت بينهوه كه چۆن هاپۆ زاخار تۆى
سهرگهرم ده كرد. مه يانكوژه، سيمونى كوره زام، منداليكى شيره خۆرى ههيه!
به ئى، ئاغا جگهره يهكى بۆندارى پيكرد، دووكه له كهى كرد به ئاسمانا و گوتى:

- برۆ بهو خو پريانه بللى با بين بۆ ژووره كهى مننه گهر داواى بوردنيان ليكردم، ئهوا
له بهرخاترى روحانيهتى بابم ليين خوش ده بم، ئه مر ده كه م، سه روچه ند
جه لده يه كيان ليده ن و پاشان به گه ل چه كداره كاني خۆميان ده خه م، به لكو عار
بنه ن و بتوانن له ريگه ي خزمه گوزارى زۆره وه، قهره بووى ئه م كاره نه نكيه يان
بكه ن.

به هه شتاو بۆ چه وشه كه رۆيشتما قسه ده گه ل نه وه كانم بكه م. تووند قۆلى
كراسه كانم گرتن و پيمگوتن:

- گه وجينه برۆن، خۆ باويژنه بهر پيى ئاغا، داواى بوردن بكه ن، ئه رزه كهى بهر
پيى ماچ بكه ن، تا ليتان ببورئ!

لى سيمون، ههر سه ريشى هه لنه برى، به چينچكانه وه دانيشتوو، چيلكه يه كى به
ده سته وه بوو و شتيكى له سهر ئه رزه كه ده نه خشاند. نه وه كهى ديكه م، ئانيكى،
ته مه شايه كى قوولى منى كرد، ئه وسا له ناكاوا قيژاندى و گوتى:

- برۆ بۆ لاي ئاغات و پيى بللى: كه باپيره زاخار عومريكى دوور و دريژى له
خزمه تى ئيوه دا به سه ر برد، كوره كه شى هه مان كارى كرد، لى نه وه كاني نايانه وئ
ئه وه خزمه تكارى و ملكه چيه بكه ن. برۆ ئه مه ي پيى بللى!

- يانى تۆ نارۆيسه گ دايك!

- نه خيىر نارۆم!

- سه باره ت به تۆ فه رق ناكات، چ بژى و چ بمريت! به لام بۆچى سيمون داواى خۆت
ده خه ي؟ ژن و منداله كهى به سه ر كييدا به جى بيلى؟

تەمەشای دەستی سیمونم کرد، ھیشتا ھەر چیلکەکەى بە ئەرزه کەدا دینا، دەستی دەلەرزى. مات و بیدەنگ و ھەکو گاجووت دانیشتبوو.

ئانىكى، بە رجا و تكاوه گوتى:

- باپیره، لیڤه برۆ. ورەمان مەروخیڤه! ساردمان مەكەوه!

- نا، نارۆم، ھەى نەگريسى ناجسن، ئەگەر سیمون شتیكى لیڤى، ئەنيسیای ژنى خۆى دەكوژیت!..

ئەو چیلکەیهى بە دەست سیمونەوه بوو، تەق شكا و كەوتە سەر ئەرزه كە.

من بە دەم چاوه نواریبەوه وەستام. ئەو ھیشتا ھیچی نەدەگوت، خۆم دەستم بە قسان کرد:

- سیمون، كۆرە ئازیزەكەم، تاقە پشت و پەناكەم! كەمى بیریكەوه، ھۆش وەبەر خۆت بیڤه! برۆ بو لای ئاغا.

ئانىكى، وەكو چۆن بلیسەیهك لە ناکاوا کلپه دەكات، بەو ئاوايه ھاواریکرد:

- ئیمە وەھۆش ھاتووین! ناچین بو لای، تۆ برۆ بو لای و بکەوه خاك و پای.

پرووم کرده ھەر دووکیان و گوتم:

- تۆ لۆمەى ئەوهم دەكەى كە لە ھەنبەر خاوەن مەزراکەدا كرنۆشم بردوو، كەوتومەتە سەر چۆكان، وانیبە؟ بەلام چارم چیبە، من بابایەكم پیرەمیرد، من لە جیاتی مەمكى دایكم بە شەلاخ و قامچی ئاغا گۆش كراوم... ئەوئەندەش بوغرا نیم پیم نەنگ بى كرنۆش بو نەوہو كەس و كاری خۆم بەرم.

ئەوسا لە بەر دەمیانا كەوتمە سەر چۆكان، سەرم بەرەو ئەرزه كە دانەواندەوہو كەوتمە پارانەوہ وگریان. ئەو پیاوانەى لەوئ بوون روویان وەرگیڤا، خۆیان لە گیللى دا و وایان نواند كە منیان نەدیتووہ.

ئانىكى، كە كەفى چەرى بوو و چاوانى وەكو گورگیك كەوتبیتە داوہوہ ئەبەلق بووبوون ھاواری بە سەرما کرد:

- باپیره، برۆ، لیڤه برۆ با نەتكورم!

دووباره بۆ لای ئاغا زقریمهوه (گه‌رامهوه) . به جوړی باوهشم به لاقه‌کانیا کرد، که نه‌یده‌توانی به له‌قه له خویم دوور بخاته‌وه. ده‌سته‌کانم به‌ره‌به‌ره به لاقه‌کانیه‌وه سر بوو. به‌لام نه‌مده‌توانی تاقه یه‌ک قسه بکه‌م. لیی پرسیم:

- نه‌وه‌کانت کوان؟

- قوربان ... ده‌ترسن ...

- ئاوها ... یانی ترساون ...

له‌وه زیاتری نه‌وت. به چه‌کمه‌کانی یه‌کیکی به ده‌م و فلّما کیشا و به‌ره و بانیزه‌که رۆیی.

باپی‌ره زاخار، که له قسه کرنا گه‌ییه ئیره، هه‌ناسه‌ی زور ته‌نگ و خیرا بوو، پوخساری گرژ و ره‌نگی زه‌رد بوو. گریان له ئه‌وکی گیرا، به تو‌بزی گریان‌ه‌که‌ی قووت دایه‌وه. به ناو له‌پ لیوه وشکه‌کانی سپی، و پرووی وه‌رگیرا. له‌و لای ئه‌ستیله‌که‌وه دالاشیک باله‌کانی خوار کرده‌وه و به پر تاو داکشا، خو‌ی به نیو گیا و می‌رگه‌که‌دا کرد، پری دایه چه‌رگیکی سینه سپی و هه‌ستایه‌وه و بردی به ئاسمانا، په‌ره سپیه‌کانی وه‌کو کلو به‌فران پرش و بلا‌وبونه‌وه. بریسکه‌ی په‌ره سپیه‌کان به‌سه‌ر سه‌وزه گیای می‌رگه‌که‌وه ئاوی چاویان ده‌برد.

باپی‌ره زاخار، فنگیکی کرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ری قامکه‌کانی به کراسه ده‌ستچنه‌که‌ی سپی، له سه‌ر قسه‌کانی رۆیی:

- به‌لی، له دوا‌ی ئه‌وه‌وه به‌ره و بانیزه‌که سه‌ر که‌وتم. ئانیسکام بینی که منداله‌که‌ی له ئامیز گرتبوو و لوقه‌لوق ده‌هات. ریک وه‌کو ئه‌و دالاشه‌ی که تو‌زی له‌وه پیش بینیم، له پر خو‌ی به سه‌ر می‌رده‌که‌یدا دا و له باوه‌شیا وشک بوو..

ئاغا، عه‌ریفی س‌ریه‌که‌ی سواره‌ی بانگ کرد. ئاماژه‌ی بۆ لای سیمون و ئانیکی کرد. عه‌ریفه‌که و شه‌ش قوزاق، هه‌ر دووکیانیان به‌ره و مۆلگه و ته‌ویله‌که‌ی ئاغا، راپیچ کرد. من دوویان که‌وتم، لی ئانیسکا، منداله‌که‌ی له ناوه‌ندی حه‌وشه‌که دانا و ودوا‌ی ئاغا که‌وت. سیمون، له پیشی هه‌مووانه‌وه به هه‌شتاو ده‌رۆیی، گه‌ییه حه‌وشی مۆلگه و ته‌ویله‌که و له‌وینده‌ر له سه‌ر ئه‌رزه‌که دانیش‌ت. ئاغا لیی پرسی:

- دهی، حالت چۆنه؟

سیمون، بزهیهکی کرد و گوتی:

- پووتهکانم، به پیم تهنگن، ناتوانم پییانهوه برۆم...

ههنگی پووتهکانی داکهندن و دانی به من و گوتی:

- باپیره، بو خۆت له پیمان بکه. پیروژت بن، به خۆشی، جووتی بنی چاکیان پیوهیه.

پووتهکانم لئی وهرگرت، ئهوجا کهوتینهوه ری. که گهیینه تامانهکه، له بهردهم چهپهر و پهڕژینهکهدا رایان گرتن، قوزاقهکان تفهنگهکانیان سوارکرد، ئاغا له لایهکهوه وهستا، مقهستیکی چکۆلهی دههینا وکهوته برینی نینۆکهکانی. دهستهکانی زۆر سپی بوون.

چوومه پیشهوه و گوتم:

- ئاغا، به یارمهتیت، با جلهکانیان دابکهنن. جلهکانیان جلی باشن، ئیمه بهم ههژاری و نه‌دارییهی خۆمانهوه، سوودیان لیده‌بینین، حه‌یفه با خه‌سار نه‌بن.

- با جلهکانیان دابکهنن.

ئانیکوشکا، پانتۆله‌که‌ی داکه‌ند، هه‌لیگپرایه‌وه‌و به په‌ڕژینه‌که‌وه‌ی هه‌لواسی. ئه‌وسا کیسه‌ تووتنه‌که‌ی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا، جگه‌ره‌یه‌کی پیکرد، هه‌ر دوو لاقی لیک بلاوکردنه‌وه. که‌وته ده‌ردانه‌وه‌ی دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی و تف کردن رووه‌و په‌ڕژینه‌که‌... لئ سیمون هه‌موو جله‌کانی داکه‌ند، ته‌نانه‌ت ده‌رپیکه‌ی ژیره‌وه‌شی داکه‌ند، لئ بیری چوو کلاوه‌که‌ی داکه‌نی. به‌ ئه‌قلی من ئاگای له‌ خۆ نه‌بوو که‌ چی ده‌کات.. لئ من، له‌رز و تام لیهاتبوو، ده‌می خه‌ریک بوو له‌ سه‌رما په‌ق ده‌بوومه‌وه و ده‌می خه‌ریک بوو له‌ گه‌رما ده‌مردم.

ده‌ستیکم به‌ هه‌نیه‌مدا هینا، ئاره‌قه‌یه‌کی سارد نیشته‌بووه سه‌ر ته‌ویلم، ئه‌وه‌نده سارد بوو له‌ ئاوی کانی ده‌چوو. هه‌ر دووکیان له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه وه‌ستا‌بوون..سینگی سیمون یه‌کپارچه‌ تووک بوو، کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ر بوو و به‌ پروت و قووتی راوه‌ستا‌بوو، ئانیسیا که‌ می‌رده‌که‌ی به‌ پروت و قووتی و به‌ کلاوه‌وه‌ بینی

تهکانی دا و خوئی له ههمیزی هاویشته، ههر دوو دهستی له ملی وهرینا، وهکو چۆنر وهکیکی خو هه لواس، له قهدی دار به پروویهک ده ئالی، بهو ئاوايه خوئی له قهدی سیمون ئالان. سیمون به شیرزهیی، له خوئی دوور ده خسته وه:

- لاکه وه ئافرهت، هه یامان چوو! توژی هوشته به خو بیته وه! خه لکی چاویان لیمانه... چاو بکه وه، شهرم ناکه ی. ئاخو من هه یچم له بهر نییه، پرووت و قووتم...

لی ئه وه، که قزه که ی بهر بووبوه وه، گف بووبوه وه، به دهم گریه و زارییه وه هه مان قسه ی دووباره ده کرده وه:

- هه ردوو کمان پیکه وه بکوژن!..

ئاغا مقه سته چکوله که ی نایه گیرفانی و پرسی:

- ده ته وئ ته قه بکه یین؟

- ته قه بکه، منه ته نه بی، گهنده لی چه په ل.

- ئاوا، قسه له گه ل ئاغادا ده که ی!

فرمانی دا: - ئه ویش له گه ل میرده که یا به ستنه وه.

ئانیسیا، وه خو هاته وه، ویستی دوور بکه ویتته وه، لی تازه کار له کار ترازابوو. قوزاقه کان به دهم پیکه نینه وه، به په تیک به میرده که یانه وه به ست... ژنه ی گه وچ خوئی به عاریدیدا دا، میرده که شی له گه ل خویدا راکیشا... ئاغا چوو دیاریان، له بن لیوانه وه پرسی:

- ده ته وئ له بهر ئه و مندا له ی خستوته وه، داوا ی بوردن بکه ی؟

سیمون ناله یه کی بو کرد و گوته ی: - ئه ری، داوا ده که م.

- زورچاکه، به لام داوا ی بوردن له خوا بکه، چونکه تازه وه ختی ئه وه به سه ر چوو که داوا ی بوردن له من بکه ی...

ئه وسا، ههر به و ده قه وه که له سه ر ئه رزه که که وتبوون، ههر دووکیانیان بهر ده ستریزی گولله دا..

به لّام سه بارهت به ئانیکوشکا، که دهستریژی لیگرا، له ههوه لهوه یهک دوو لهتری دا، به لّام یه کسه تهختی زهوی نه بوو. یه که مجار به چوکا هات، ئهوسا له ناکاوا وهرچه رخوا، روو له ئاسمان، به پشتا کهوته سهر ئه رزه که.

ئاغا لیی چوو ه پیشه وه، به لوتفیکی زوره وه گوتی:

- دهتهوئ بمینی؟ ئه گهر دهتهوئ، داوای بوردن بکه. به په نجا شه لاه وازت لی دینم و بو شه رگهت فری ده که م.

ئانیکی، ده می له تف پر کرد، به لّام ئه وهنده ی توانا نه بوو که بیکات به سهر و چاوی ئا غادا. له داخا رهنگی سپی هه لگه را، به لّام بیهوده - سی گولله ی پیوه بوو.

ئاغا فرمانی دا:

- فری بدنه نه وه سهر جاده یه!

قوزاقه کان، رایانکیشا و له سهر تامانه که وه تورپان دایه ناوهندی جاده که. ریگ له و کاته دا دهسته یه ک قوزاق، به دوو توپه وه له توپولیفکاوه به ره و مه زرا و گونده که دهه اتن. ئاغا وه کو که له باب به سهر په رژینه که دا بازی دا و، به دهنگی به رز هاواری کرد:

- کورپینه، به غار بوی ده رچن... ئه های گالیسکه چی خیرا بازو، له زیکه، لاری بگره، ئاور نه ده یه وه.

مووی سهرم وا گرژ بوو بوو ده تگوت ده رزیه، جلک و پووته کانی سیمونم به دهسته وه گرتبوو، لی لاقه کانم توانای هه لگرتنی جهسته یان نه بووم. سهره نجام له ژیرما نووشتانه وه... ئه سپه کان ده تگوت ره می خوابیان که وتبووه دل، شتاقیان پییان به ئانیکوشادا نه نا، به سهریا بازیان دا... من خوم به سهر په رژینه که دا دا، نه مده توانی چاوه کانم بنوو قینم. گه رووم وشک بوو بوو..

چه رخی توپه کان به سهر لاقی ئانیکی دا رویشتن... لاقه کانی له هه وه له وه وه کو جوینی نانه رهق قرچه قرچیان پیکه وت، پاشان وه کو جووتی قامیشی ناو به تال پلیشانه وه وه به ئه رزه که وه پان بوونه وه... له دلی خودا وام دانابوو که ئانیکی به و ئازاره ده مریت، لی نه ناله یه کی کرد نه هاواری... به لّام به چنگ خاکی سهر

رېښگاکه‌ی هه‌لده‌گرت و له ده‌می خو‌ی ده‌ته‌پاند... به‌لئ گله‌که‌ی ده‌جوو بئ نه‌وه‌ی
چاو بتروکيښئ، ته‌مه‌شای ئاغای ده‌کرد. چاوه‌کانی وه‌کو ئاسمان ساف و پروناک
بوون...

ئهو روزه توميلين ئاغا سی و دوو که‌سی گولله‌باران کرد. تافه که‌سیک که به
زیندوو‌یه‌تی له و قه‌سابخانه‌یه ده‌رباز بوو، ئانیکي بوو، ئه‌ویش له سوڼگه‌ی به
غیره‌تی و کبریای خو‌یه‌وه...

باپی‌ره زاخار، زه‌مزه‌میه دارینه‌که‌ی نا به سه‌ره‌وه‌و ئاو‌یکي زوری خوارده‌وه، پاشان
لیوه زه‌رده‌کانی سړی و به نه به دل‌ی دريژه‌ی به گيړانه‌وه‌ی پاشماوه‌ی چيروکه‌که‌ی
دا.

- ئیدی نه‌وه‌ی چووچوو. ئەمانه هه‌مووی له بیر چوونه‌وه. نه‌وه‌ی له و رووداوانه
ماوه‌ته‌وه، هه‌ر نه‌وه سه‌نگه‌رانه‌ن که جووتیاره‌کانی ئیمه، له پیناوی وه ده‌ست
هینانی زه‌ویدا، گرتبوویان، که ئیستا گز و گیا دایان پوښیون... ئانیکي، هه‌ر دوو
لاقیان بریبه‌وه. ئیستا، له سه‌ر هه‌ر دوو ده‌ستان ده‌روات. وپرای هه‌موو نه‌مه‌ش شاد
و شه‌نگول دیته به‌رچاو. هه‌موو روزه‌یک له گه‌ل کوره‌که‌ی سیموندا، بالای خو‌یان به
قه‌د یه‌ک ده‌گرن. کوره‌که‌ی سیمون گه‌وره بووه، خه‌ریکه بالای له بالای نه‌وه به‌رزتر
ده‌بیټ.. زستانان نه‌وه کاتانه‌ی خه‌لکی گاگه‌لیان بو ئاودان، بو گوی روبر ده‌برد،
ناو به ناو له مال وه‌ده‌رده‌که‌وت و ده‌هاته سه‌ر رېښگاکه. له قه‌راخ رېښگاکه
داده‌نیشت و ده‌سته‌کانی به‌رز ده‌کردنه‌وه و گایه‌له‌که له ترسا ده‌روینه‌وه و له سه‌ر
سه‌هول‌له‌که ده‌خزین و لنگه‌و قوچ ده‌بوونه‌وه و نه‌میش قاقای لیده‌دا. ته‌نیا یه‌کجار
دیتم که... به‌لئ نه‌وه رووداوه له به‌هه‌را روویدا. تراکتوره شه‌ریکیه‌که‌مان ده‌یویست
زه‌وییه‌کانی نه‌وبه‌ری زه‌وی قوزاقه‌کان بکيښئ، ئانیکي خو‌ی پیوه هه‌لواسی و تا
نه‌وینده‌ر هات. من له و نزیکانه‌دا خه‌ریکی په‌ز له‌وه‌راندن بووم. له ناکاوا " ئانیکي
" م بینی خو‌ی به سه‌ر نه‌رزه کیلراوه‌که‌دا بکیش ده‌کرد. له دل‌ی خو‌دا گوتم: نه‌وه چ
ده‌کات، به ته‌مای چیه‌؟ بینیم، ته‌مه‌شای ده‌وربه‌ری ده‌کات، که بینی که‌س له و
ناوه دیار نییه، ده‌مو چاوی خسته سه‌ر نه‌رزه‌که، سنده‌گلیک له و که‌سته‌کانه‌ی که
خرماشه‌یتراکتوره‌که هه‌لیکه‌ندبوو، هه‌لگرت، تووند له هه‌میزی نا، که‌وته ماچکردن
و نه‌وازش کردنی... ته‌مه‌نی بیست و پینچ دانه سال بوو. به‌لام بو هه‌تاه‌تایه له

زەوى كىلان مەحرۇوم بووبوو. ئەمەى زۆر لەبەر گران بوو، زۆرى خەفەت پىي دەخوارد...

دەشتە لاجوهردىيەكە (شىنى ئاسمانى، شىنباو) لە باوەشى تارىكيە نىلييە بە تەمتومانەكەدا ئارامى گرتبوو. مېش ھەنگان، بە سەر گولېن كالى پونگە كىويەكانەو دەنيشتنەو دوا شىلەى ئەو رۆژەيان لى دەمژى. گيا رېشالۆك و رېزەلە پەلكە لوول و تاجدارەكانيان لار كىردبوو ھە.

مىگەلەكە بەرەبەرە لە گىردەكەو بەرەو توپوليفكا نشىو دەبوو ھە. باپىرە زاخار خوى دابوو بە سەر دار عاساكەيدا و بە بىدەنگى دواى مىگەلەكە كەوتبوو. دوو شوپنەواری زەق بە سەر خاك و خۆلى نەرمى رېگاكەو نەخش بووبوون: يەكىكيان شوپن پىي گورگىك بوو، كە ھەنگاوەكانى بەرەبەرە ھەراوتر بووبوون. ئەويتريان، جىگاي تايەى تراكتۆرەكەى توپوليفكا بوو، كە بە خوار و خىچى لە سەر رېگاكەنەخش بووبوو.

ئىدى ئەو جووتە شوپنەوارە، لەو جىيەدا كە رېگا ھاوينەكە، دەچوو ھە سەر كوپرە رېگا تەرك كراو پىر گز و گياكەى " ھىتمان " لىكى جيا دەبوونەو. شوپن پىي گورگەكە، بەرەو دۆلىك دادەگەرە، ھىندەچىر و چغوورد و پىر دىرک و دال و گز و گيا و دەوھەنن كىوى بوو، كور نەبوو لى دەرچى. يەك شوپنەوار بە سەر رېگاكەو مایەو، شوپنەوارىكى رېك و پىك و يەك دەست، كە بۆنى كىروسىنى سووتاوى لىدەھات.

۱۹۲۶

جوانوو

بە رۆژى روناك، لە كاتىكا مى بۆ پىشەو ھە دوو دەستى بۆ دواو ھە پراكىشابوو، لە داىكى بەر بوو ھە، لە پال كۆمەلىك تەرس دا (گوى يەك سم) كە مېشە سەوزەى دنيا تىي دابوو، پىي نايە دنياى رۆشن و روناكەو. يەكەمىن ئەزموونى ئەم دنيايەى ترس بوو. گوللە تۆپىك بە دووكەلىكى بچووكى تىرتىپەرى شىنباو ھە بە سەر سەريەو ھات و بە دەم نالەيەكى ترسناكەو تەقىيەو، نالەكەى نالە

نه‌بوو، ئه‌و بوونه‌وه‌ره ته‌ره نو‌زاوه، له ترسا خو‌ی دا‌يه ژي‌ر پي‌ی دا‌يکی. ئي‌دی پارچه تو‌پی نه‌فره‌ت ئه‌نگيز و بو‌ن ناخو‌ش به ته‌ق و هو‌ر له سه‌ر سه‌ر‌بانه قرميديه‌که‌ی ته‌ويله‌که‌دا ده‌که‌وته‌وه. هه‌نديک له پارچه تو‌په‌کان ده‌که‌وته‌نه ناو سه‌وشه‌ی ته‌ويله‌که‌وه. دا‌يکی جوانووه‌که، ماينه " کو‌يت " ی تروفيم به ناچاری ته‌کانی‌کی ده‌دايه خو، سووکه حيلکه‌يه‌کی ده‌کرد و ده‌گه‌رايه‌وه دو‌خی جارانی و دووباره له سه‌ر لايه ئاره‌قاويه‌که‌ی، ده‌که‌وته سه‌ر کو‌ما ته‌سه‌که. دوای ته‌قینه‌وه‌که بي‌ده‌نگيه‌کی قورس با‌لی به سه‌ر دنيا‌دا کي‌شا. گيزه‌گيزی مي‌ش و مه‌گه‌زه‌کان له جارانی ئاشکرا‌تر ده‌هاته گو‌ئ. ئه‌و که‌له‌بابه‌ی له ترسی تو‌پ بارانه‌که، نه‌ده‌وي‌را بچي‌ته سه‌ر په‌رژينه‌که، خو‌ی وه‌بن گه‌لا بابا ئاماده‌کانا (جو‌ره ره‌وه‌کي‌که) کرد، يه‌ک دوو جار با‌ی با‌لی دا و به ده‌نگي‌کی نووساو بانگی دا. ده‌نگی ئاه و ناله‌ی تو‌پچی يه‌کی بريندار له ژووره‌وه به‌رز بووه‌وه. ئه‌م پياوه ناوبه‌ناو به ده‌نگي‌کی گر و نووساو هاواری ده‌کرد، ده‌نگه‌که‌ی تي‌که‌ل به ريزيک جنیوی پيس ده‌بوو. مي‌ش هه‌نگه‌کان، به گيزه‌گيز، به سه‌ر گو‌له خه‌شخاشه مه‌خمه‌ليه سووره‌کانی ناو باخچه چکو‌له‌که‌ی پيشه‌وه ده‌سوورانه‌وه. له دووره‌وه، له شوينی‌کی ده‌ره‌وه‌ی گوندا، ده‌نگی ده‌سترپي‌ژی ره‌شاشيک: ته‌ته... ته‌ته تتت. ده‌هاته گو‌ئ. ماينه کو‌يت به ده‌م ريتمی ده‌سترپي‌ژی ره‌شاشه‌که‌وه و له‌و ماوه ئارامه‌دا که که‌وته نيوان ته‌قاندنی دوو تو‌په‌وه، هه‌ستا و به‌و په‌ری دل‌سو‌زی و ميهره‌وه که‌وته لسته‌وه‌ی بي‌چووه تازه‌که‌يه‌وه. بي‌چووه‌که‌ش، هه‌ر که ده‌می گه‌ييه گوانه ئاوسا و په‌نماوه‌کانی دا‌يکی، بو‌يه‌که‌مجار خو‌شاوی بي‌گه‌ردی ژيانی مژی و تامی شيرینی ميهر و خو‌شه‌ويستی بي‌سنووری دا‌يکی کرد.

که دووه‌مین گو‌له تو‌پ له ده‌وربه‌ری خه‌رمانگا‌کان که‌وته‌وه و ته‌قيه‌وه، تروفيم، له کوخته‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وت و ده‌رگا‌که‌ی به تووندی له دوای خو‌يه‌وه به يه‌ک‌دا‌دا و به‌ره‌و ته‌ويله‌که‌هه‌ر پويی. به ده‌وری کو‌ما ته‌پاله‌که‌دا سوورپايه‌وه، ده‌ستي‌کی به‌رزکرده‌وه، تا بيکات به سي‌به‌ر بو‌ چاوه‌کانی و چاوی له تيشکی هه‌تاوه‌که بپاري‌زی. له‌م کاته‌دا چاوی به جوانووه‌که که‌وت که به تاسه و تامه‌زرؤييه‌کی ئه‌وتوو گوانی ماينه کو‌يتی ده‌مژی که ئازای گیانی که‌وتبوونه له‌رزین. حایر و سه‌په‌ساو، ده‌ستی به به‌رکيا کرد، کيسه تووتنه‌که‌ی ده‌ره‌ينا، په‌ره سي‌غارکيده‌ره‌ينا، به زمان قه‌راخه‌که‌ی ته‌ر کرد و به قامکين له‌رزوکه‌وه سي‌غارکي پي‌چايه‌وه.

که وهخۆ هاتهوه، له بهر خۆوه گوتی:

- ئاوها... كهواته بووی به دایک، زای؟ وهختت نه دۆزیبیه وه ئیستا نه بی!

دهنگی، جوړه گلهیی و ناره زایبیه کی پیوه دیار بوو.

ماینه که، زۆر له پ و لاواز ده هاته بهرچاوه، ئه وهندهی ئاره قه کردبووه وه، کا و کوټ و پووش و په لاش و ورده که ته رسان بهم لاو به ولایه وه نووسابوو. زۆر بیزه وهر دیار بوو. به لام چاوه کانی هه رچه نده ماندوو بوون، له شادیا دهره وشانه وه. تروفیم، وای ده هاته بهر خه یال که بزهی که نیشتبوو، سه ر لیوه مه خمه لیه کانی. تروفیم تووره که یه ک کا و جووی کرده سه ر ماینه که، ماینه که سه ری بهرز کرده وه، پرمه یه کی بو کرد و که ونه له وه پ. تروفیم، شانی دا به لاشیپانه ی دهرگا که وه، به ساردیبه که وه، نیگایه کی جوانووه که ی کرد، رووی کرده ماینه که و گوتی:

- ئا ئه مه، زاده ی داوین ته ری و هه وه سبازیبه کانتته؟

ماینه که وه لامی نه دایه وه. تروفیم له سه ری رووی:

- تو هه ر کردت کردت، خو خۆت بدایه ته بهر ئه سپه که ی ئیگنات، له وت بگرتایه، زۆر باشتر بوو له م ئه سپه ی که کهس نازانی ئه سل و فه سلی چییه... ده ته وی چی له م جوانووه بکه م که تو بوټ هی ناوم؟ پیم نالی چی لیبه م؟!

له سایه ی ئه و بیده نگیه دا که بالی به سه ر ته ویله که دا کی شابوو، دهنگی خرمه خرمی جووینی جو ده هات. تیشکی خو له درزی دهرگا که وه، هاته ژووره وه. تیشکه لاره که دای له گونای چه پی تروفیم. سمیله سوور و ردینه بزنیه که ی روناک کرده وه. چرچ و لوچه کانی ده وری ده م و پلی قوولتر دهرخست. جوانووه که، هه ر له ویدا وه کو ئه سپه دارینه یه کی گه مه ی دهستی مندالان، له سه ر لاقه باریک و دریژ و تووک نه رمه کانی وه ستابوو.

تروفیم، به قامکه ئه ستووره که ی که له دوو که لی جگه ره دا زهر د بووبوو، ئامازه ی بو لای جوانووه که کرد و له بهر خۆیه وه گوتی:

- چی لیبه کم، بیکوژم، سه ری بپریم؟

ماينه‌که، چاوه سووره‌کانی که خوینیان تی زابوو گئیز دان، چاویکی داگرت و نیگایه‌کی ته‌وسامیزی کرد.

هەر ئەو شه‌وه، تروفیم، ئەم گفتوگۆیه‌ی له گه‌ل فه‌رمانده‌ی سریه‌ی سواران دا، له ژووره‌که‌ی خویدا کرد:

- هه‌ستم کرد ماینه‌که‌م زۆر سل و به پاریزه. هه‌لناکاته چوار ناله، ره‌وته و یورغه ناکات، زوو هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بی‌ت. معایه‌نه‌یه‌کی وردم کرد، بۆم ده‌رکه‌وت که ئاوسه... جا چه‌ندم ئاگاداری ده‌کرد، خه‌میم ده‌خوارد. هه‌یفی به‌و هه‌موو خزمه‌ت و چاودیری‌شه‌وه! جوانووه‌که‌ی کویت ده‌رچوو... به‌لی ئەوه هه‌موو چیرۆکه‌که بوو..

فه‌رمانده‌ی سریه‌ی سواران، وه‌کو چۆن به‌ر له ده‌ستپێکی هیرش، تووند ده‌سکی شمشیر ده‌گریت، به‌و ئاوايه په‌رداخه مسینه پر له چایه‌که‌ی گرت. چاوه خه‌والوه‌کانی برییه چرا نه‌وتیه‌که، که په‌پولان شیت ئاسا به ده‌وری گری زه‌ردباوی پلێته‌که‌یا ده‌سوورانه‌وه. په‌پوله‌کان له په‌نجه‌ره وازه‌که‌وه وه‌ژوور ده‌که‌وتن، هه‌رکه یه‌کیکیان خۆی به شووشه‌ی گه‌رمی چراکه‌دا ده‌کیشا، یه‌کسه‌ر ده‌سووتا و یه‌کیکی دی خۆی به ژووردا ده‌کرد و جیی ئەوی ده‌گرته‌وه.

فه‌رمانده‌که گوتی:

- کویت یان ره‌ش چ فه‌رقی ده‌کات؟ تۆ ناچاری بیکوژیت. بیکه به قوربانی فیشه‌کیک و ته‌واو. خۆ ئیمه قه‌ره‌ج و دۆمان نین، جوانوویه‌ک دووی خۆمان بده‌ین؟ ها؟ وه‌کو پیم گوتی خۆ ئیمه قه‌ره‌ج و کیوه‌لی نین؟ تۆ بیه‌ینه به‌رچاوی خۆت ئەگه‌ر فه‌رمانده‌ی گشتی بی‌ت بۆ سه‌ردان و ته‌فتیشی سریه و فه‌وجه‌که‌مان و ئەم جوانووه به کلک بادان به به‌رده‌م ریزه‌کانا بی‌ت و بجیت هه‌نگی چ بکه‌ین؟ له به‌رده‌م سه‌رانسه‌ری سوپای سوورا ئابروومان ده‌چیت. من تیناگه‌م تروفیم تۆ بۆ رینگای ئەمه‌ت داوه؟ شه‌رم له خۆت ناکه‌ی؟ ئەمره نابئ مه‌یتەر و ئەسه‌په‌وانه‌کان بی‌لین ئەسه‌پ و ماینه‌کان تیکه‌ل بین و ده‌بی به جیا دابکرین... ئاخ‌شتی وا له‌م گه‌رمه‌ی شه‌ری ناوخۆیه‌دا چۆن ده‌بی!

ساره‌زی تروفیم، له کوخه‌که وه‌ده‌رکه‌وت. هیشتا خۆر گزنگی نه‌دابوو. دلۆپه شه‌ونم به‌سه‌ر سه‌وزه‌گیا و‌پرووه‌کانه‌وه‌ده‌ره‌وشانه‌وه‌و په‌مه‌یی ده‌رده‌که‌وتن. ئه‌و می‌رگه‌ی پێپه‌ستی پۆستالی هیزی پیاده‌بوو و لیره‌وله‌وی سه‌نگه‌ری تیا لیدرابوو، له‌پوخساری کیزیک‌ده‌چوو، گریانی به‌کۆل و فرمی‌سکی گهرم و خه‌میکی گه‌وره‌چرچ و لۆچی تی‌خستبێ. ئاشپه‌زه‌کان، له‌نزیکی مووبه‌قه‌مه‌یدانیه‌که‌دا سه‌رگه‌رمی ئاماده‌کردنی خواردن بوون. فه‌رمانده‌که‌ی سواره‌کان، به‌تۆیی فانیله‌یه‌که‌وه‌که‌ ئاره‌قه‌ی کۆنی پێوه‌وشک بوووه‌وه، له‌بانیزه‌که‌دا دانیشتبوو. په‌نجه‌کانی که‌ ئیستا زیاتر پمووده‌ی ده‌سکی سارد و فیئکی ده‌مانچه‌بوو، تا کاری دیکه‌، سه‌رگه‌رمی هه‌ندی کاری له‌بیر چووی کۆن و ئازیز بوو، که‌کاتی خۆیکاری هه‌میشه‌یی بوو خه‌ریکی چینی سه‌به‌ته‌یه‌کی ته‌رکه‌یی بوو. تروفیم که‌به‌لایا ده‌رۆیی، پرسى:

- خه‌ریکی چیت؟ سه‌به‌ته‌دروسته‌که‌یت؟

فه‌رمانده‌که‌، که‌خه‌ریک بوو شولی به‌ده‌وری سه‌به‌ته‌که‌دا با ده‌دایه‌وه‌، له‌بن لیوانه‌وه‌گوتی:

- ژنی ئه‌م ماله‌وازم لی‌نایه‌نی، داوای لیکردووم سه‌به‌ته‌یه‌کی بۆ دروست بکه‌م. من جارانی له‌مه‌کاره‌دا مه‌علان بووم، به‌لام ئیستا ئه‌و کارامه‌بیه‌ی جارانی نه‌ماوه‌!

تروفیم وه‌لامی دایه‌وه‌:

- نا، نا ئیستاش باشی، عه‌یبی نییه‌!

فه‌رمانده‌که‌، شووله‌کانی (ته‌رکه‌) له‌سه‌ر ئه‌ژنۆکانی ساف کرد و پرسى:

- ده‌چی جوانووه‌که‌ بکوژی؟

تروفیم، به‌بیده‌نگی شانی هه‌لته‌کاند و خۆی به‌ته‌ویله‌که‌دا کرد.

فه‌رمانده‌که‌ سه‌ری له‌به‌رخۆنا، گوئی هه‌لخست که‌گویی له‌ته‌قه‌بی. به‌لام چه‌ند خوله‌کیک بوورین و ده‌نگی ده‌ستریژی گولله‌هه‌ر نه‌هات. تروفیم که‌ نیگه‌رانی پێوه‌دیاری بوو، له‌و دیو ته‌ویله‌که‌وه‌ده‌رکه‌وت.

- ها چیه‌؟

- پېده چي دهرزي تفهنگه که شکابي، هرچيم کرد و کوشا تهقه ی نه کرد!

- کوا تفهنگه که ت بينه با ته مه شايه کی بکه م!

تروفيم، به نه به دلبييه وه تفهنگه که ی دايه دهستی. فه مانده که ميلي تفهنگه که ی هينايه وه و گوتی:

- کوا، خه شابه که ی فيشه کی تيا نبييه!

تروفيم، به جدی گوتی: - شتی وانیه، گالته ده که ی!

- پیت ده ليم، به تاله، فيشه کی تيا نبييه!

- ئاه! ... راستت ده وئ، خوم به تالم کرده وه. فيشه که کانم له وینده ر... له پشت ته ويله که وه دانا..

فه مانده ی سواره کان، تفهنگه که ی له لايه که وه دانا، ماوه يه ک بي دهنگ بوو. موده تیک بي هيچ مه به ستیک دهستی به سه به ته که دا، که ته وای کرد بوو، هينا. ته رکه کان تازه بوئدار و چه سپناک بوو، عه تری دار بی شکوفه کردوو، بوئی خاکی تازه کیلراو که ده میک بوو له ناگری شه پی بي کوتاييا له بيرکرا بوو، ختووکه ی که پوویان ده دا..

سه ره نجام هاته قسان و گوتی:

- گوئ بگره! ... قير و سیا وازی ليبيينه! با جارئ له گه ل دايکیا بزئ. رهنگه روظئ له روظان که شهر ته و او بوو، بشئ بو جوت کردن سوودی لي ببینی. سه باره ت به فه مانده ی گشتيش؟ هه لبه ته ئه وه ده زانی که بيچووی تازه زاو، بي شیر خواردن هه لئاکات... هه موومان ئه م کاره مان کردوو، ته نانه ت خودی فه مانده ش به شیر گوش کراوه و به شیر په روه رده بووه. مادام مه سه له که وایه با بپرئته وه و ته و او. به لام تفهنگه که ت عه بیی نبييه.

دوای نزیکه ی يه ک مانگ، سواره کانی تروفيم له ده وروبه ری گوندی ئوست خورپسکایا، له گه ل دهسته يه ک قوزا قدا تیک گیران و لییان بوو به شه ر. شه ره که له ئاخر و ئوخری روظا، بهر له خور ئاوا دهستی پیکرد، ئیدی دنيا به ره و تاریکی

ده چوو که سواره کان دهستیان به هیرش کرد. زوری پینه چوو که تروفیم نائومید و دهسه وهستان له یه که کهی خوئی دوا کهوت. نه زهبری قامچی و نه راکیشانی ههوسار، که دهم و لالغاوهی پیره ماینیان شه لالی خوین کرد، نه یانتوانی کاریکی وهها بکهن ماینه کهی تروفیم، بگاته وه به سواره کانی دی. ماینه که بهرده وام سهری بهرز ده کرده وه، به دهنگیکی گپراو دهی حیلاند، جه نهی ده به ست، له جیی خوئی سمکولانی ده کرد تا جوانو وه کهی به کلک بادان پیی ده گه بییه وه. تروفیم که له داخا چاره ی گرژ بو بووو، له ماینه که دابهزی. شمشیره کهی له کیلان نا و، تفهنگه کهی له شانی هیئایه خواره وه. قولی راستی سواره کان، له سهر هه لدریکی پرژدا، ته واو له دژمن، له سپیه کان نزیک بو بوونه وه. ئاپورای سواره کان، وه کو ئه وهی با رایان مالیت، به پیش و به پاشدا شه پولیان دها. تروفیم، لهو بیدهنگیه شوومه دا که ته نیا خرمه خرمی سمی ئه سپان دهیشه قاند، بو ساتیکروانیه ئه و سوارانه ی که له جهنگا بوون، ئه وسا رووی وه رگیپرا و به هه شتاو سییره ی له سهر و یالی بژی جوانو وه که گرته وه. به لام نیشانه کهی نه پیکا. به خویشی نه یزانیله کاتی ته قه کرده که دا دهستی له رزی یان شتیکی دیکه هاته پیشی. به ههر حال، جوانو وه که دوا ی ته قه که، به نازیکه وه جووته یه کی وه شان و حیله یه کی باریکی کرد، به شیوه یه کی باز نه یی که وته غاردان و ته پ و توژیکی که وه یی له دوا ی خویه وه هه ستاند. پاشان لهو نزیکانه وه وه ستا. تروفیم، یه ک شریتی ته واوی نا به بیچوه شه یئانه سووره وه، فیشه که کانیسی فیشه کی ئاسایی نه بوون به لکو ههر هه موویان فیشه کی گرداری تانکی بر بوون (ئه و فیشه کانه بوو که به ریکه وت له جانتای فیشه که کانه وه هات به دهستیه وه.) به لام فیشه که کان هیچ ئاسیویکیان به جوانو وه که نه گه یاند. تروفیم به دهم جویندانه وه دووباره سواری ماینه که بووه وه. بهر مامیزانی دا و به تووندییه کی ئه وتو تاوی دا که بتوانی به زوترین کات فریای فه رمانده ی سواره کان و سی سواری دیکه بکه ویت، که کومه لیک قوزاقی به ردینی روخسار سووری تووند ره وی کونه په رست زوریان بو هیئابوون.

ئو شه وه، سواره کان، له ده وروبه ری شیوه له یه کدا ئوردوبه زیان کرد. سهر بازه کان، دوو که لیک که میان کرد، لی زینه کانیاں له ئه سپه کانیاں نه گرته وه. ئه و مه فره زه یه ی که به به له م به نیازی شناسایی چوو بوون بو روبراری دؤن، هاتنه وه و رایان گه یاند، که دژمن هیژیکی گه وره ی له ئاستی بواری روبراره که دا مؤل داوه.

تروفېم، كه پييه خاوسه كانى له داوینى بارانيه كه يه وه (پالتوى مشه ما) ئالاندبوو، نيوه خه والوو پاكشابوو و به دهم هزرينه وه رووداوه كانى ئه و رۆژه ي دينا يه وه بهرچاوى خوى. تاپوى فه رمانده ي سريه كه ي هاته وه بهرچا و كه چو ن خوى هه لدا يه دو له كه وه، هه روه ها ديمه نى ئه و قوزاقه كو نه پاريزه روخسار نمووسه ي هاته بهرچا و كه چو ن شمشير كه ي بو رابه رى سياسى سريه كه داده هينا يه وه. هه ر وه ها ئه و قوزاقه باريك و بنيسه شى هاته وه بهر چا و كه يه كي ك پارچه پارچه ي كردبوو، ئه و زينه ي هاته وه بهر چا و كه له خوينا هه لكشابوو، به لى ئه نجام جوانو وه كه ي هاته وه بهرچا و..

ده وروبهرى سپيده، فه رمانده ي سريه كه، هات بو لاي تروفېم، به بيده نگی له تهنيشته وه هه لكو رما.

- تروفېم، خه وتوو يت؟

- نه، ويستم چاوى گه رم بكه م.

فه رمانده كه، سه رى هه لبرى، روانيه ئه و ستيرانه ي خه ري ك بوون ره نگیان ده بوارد و گوتى:

- جوانو وه كه ت بكو زه! به راستى وره ي جه نگا وه ره كان ده روخي نى. من به ش به حالى خو م كه ده يبينم، ده ستم ده له رزى، به جو رى دل م نه رم ده بى و دي ته به زه يى شمشير م پى نا گيرى. ديمه نى ئه م جوانو وه، وا له پيا و ده كات بيري مال و مندال و كه س و كار بكات. ئه مه ش له شه را باش نييه... دل ت له به ردیش بى، هه ر نه رم ده بى. خو به چاوى خو ت ديتت، ئه م بيچوه شه يتانه له نا وجه رگه ي گولله بارانه كه دا بوو، كه چى له كاتى هير شه كه دا، نه ئه سپي ك خوى پيدا كي شا و نه گولله يه كى بهر كه وت.

كاتى فه رمانده كه بيده نگی بوو، بزهيه كى كال نيشته سه ر روخسارى، لى تروفېم، ئه و بزهيه ي نه بينى. له سه رى رويى:

- كلكى، كلكى، تروفېم، تو دي قه تت دا وه چو ن به رزى ده كاته وه. كلكى ده خاته سه ر پشتى، جر ت و فر ت جو وته ده وه شي نى و كلكى هي نده جوانه ده لى كلى ريو يه!..

تروفیم، هیچ قسه‌یه‌کی نه‌کرد، پالتۆکه‌ی دا به سهریا، شی‌ی ئاونگه‌که له‌رزى لى هانى و، بله‌ز خه‌و بردییه‌وه.

له‌وبه‌رى روبارى دۆنه‌وه، رىك له به‌رانبه‌ر كۆنه دىرىك ته‌په و گ‌ردىك له كه‌نارى راسته‌وه، به‌ستىنى روباره‌كه‌ی ته‌واو ته‌سك ك‌ردوه‌ته‌وه‌و دۆن تووره و له‌زگىن، به دەم شه‌پۆل دانه‌وه، به‌و به‌رتنه‌نگه‌دا به‌ره‌و پىش ته‌كان ده‌دات، شه‌پۆله سه‌وزباوه‌كان، به‌ تووندى خو به‌و تاویره گه‌چىنانه‌ی نزیكى ئاوه‌كه‌دا ده‌كیشن، كه سیلاوى به‌هار راي مالى بوون. هه‌لبه‌ته فه‌رمانده‌ی سواره‌كان، له هه‌ل و مه‌رجى ئاساییدا، هه‌رگىز رازى نه‌ده‌بوو، جه‌نگاوه‌ره‌كانى، له‌و خاله‌ی هه‌نبه‌ر كۆنه دىره‌كه‌وه، له روباره‌كه‌ بپه‌رىنیه‌وه. به‌لام ئه‌و شوینه‌ی كه روباره‌كه تیاپا پانتر و هیورتر بوو، ره‌وتى ئاوه‌كه هیواشتر بوو، به ده‌ستى قوزاقه‌كانه‌وه بوو، له‌وینده‌ره‌وه، به‌رده‌وام گ‌رده‌كه‌یان توپباران ده‌کرد، بۆیه فه‌رمانده‌ی سواره‌كان ناچار بوو خالى هه‌نبه‌رى كۆنه دىره‌كه هه‌لبژىرى بۆ ئه‌وه‌ی سهریه‌كه‌ی له‌وینده‌ره‌وه بپه‌رىنیه‌وه.

له نیه‌ره‌ودا، په‌رىنه‌وه‌كه ده‌ستى پىك‌رد، یه‌كێك له توپه قورسه‌كان له گه‌ل تاقمه‌كه‌ی و هه‌ر سى ئه‌سه‌په‌كه‌یا خ‌رانه سه‌ر كه‌له‌كێك كه له هه‌مان جىگادا دروست ك‌رابوو. له ناوه‌ندى رىگاكه‌دا، كه‌له‌كه‌كه تووشى گىژه‌نگىكى تووند بوو، له پىچ ك‌ردنه‌وه‌دا، به‌لادا خوار بووه‌وه. ئه‌سه‌په‌كه‌ی ده‌سته چه‌پ، كه پىشتر ئاوى نه‌بینى بوو، خ‌راپ ره‌ویه‌وه، گىرۆده‌ی ترسیكى زۆر بوو. سواره‌كان، كه گه‌ینه بنارى گ‌رده‌كه، زینه‌كانیان له ئه‌سه‌په‌كان گ‌رته‌وه، گوپیان لیبوو كه ئه‌و ئه‌سه‌په چۆن له ترسا ده‌ی پرماندا و به چه‌پۆك ده‌یکیشا به زه‌مینه‌ی دارینی كه‌له‌كه‌كه‌دا.

تروفیم، خه‌مین و خه‌مبار له بن لیوانه‌وه گوتى:

- ئه‌م حه‌یوانه، كه‌له‌كه‌كه نفووم ده‌كات.

هیشتا، ده‌ستى نه‌گه‌یانده‌بووه سه‌ر پشتی ماينه‌كه‌ی، كه له ئاره‌قه‌دا هه‌لكشابوو، ئه‌و ئه‌سه‌په‌ی كه له سه‌ر كه‌له‌كه‌كه بوو به‌ تووندى پرماندى، حیلکه‌یه‌كى بۆ ك‌رد، سه‌لمیه‌وه و هه‌ستایه سه‌ر هه‌ر دوو پاشووی.

فەرماندهی سواره‌کان، قامچی‌که‌ی بادا و هاواریکرد:

- فیشه‌کیکی پیوه بنه!

رەشاشچیەک، بە بەرچاوی تروفیمەو، خۆی هەڵدایە سەر گەردنی ئەسپەکە، لولە‌ی دەمانچە‌کە‌ی کرد بە ناو گۆیی ئەسپە‌کە‌دا. دەنگی گولە‌یە‌ک وە‌کو دەمانچە‌ درۆینە‌ی مندالان، بە ئاستە‌م گە‌ییە‌ کە‌نارە‌کە‌. دوو ئەسپە‌کە‌ی دی کە‌ بە سەر کە‌ڵە‌کە‌و بوون لە ترسا خۆیان پیکە‌و چە‌سپاند. تۆچی و رەشاشچیە‌کان بۆ ئەو‌ی هاوسە‌نگی کە‌ڵە‌کە‌ رابگرن و نە‌یە‌لن نقووم ببیت، ئەسپە‌ کۆژراو‌ە‌کە‌یان هە‌ڵدایە‌ دوای عەرە‌بانە‌ی تۆپە‌کە‌و. دەستە‌کانی بە‌رە‌بەرە‌ نووشتانە‌و و سە‌ری بۆ ناو ئاو‌ە‌کە‌ شۆر بوو‌ە‌و... دوای نزیکە‌ی دە‌ خولە‌کیک، فەرمانده‌ی سواره‌کان، بە سواری ئەسپە‌ کویتیه‌کە‌ی هات، یە‌کە‌م کە‌س بوو بە‌ خو و ئەسپە‌کە‌یە‌و خۆی بە ئاو‌ە‌کە‌دا، ئیدی هە‌موو س‌ریه‌کە‌، بە شلپە‌شلپ دوای کە‌وتن. سە‌د و هە‌شت سواری نیمچە‌ پرووت، بە سە‌د و هە‌شت ئەسپی هە‌مە‌ رە‌نگە‌و، بە شلپ و هۆر خۆیان بە ئاو‌ە‌کە‌دا. زینە‌کان لە‌ سێ بە‌لە‌می بچووک بار کرابوون، تروفیم یە‌کیک لە‌و بە‌لە‌مانە‌ی داژۆت. ماینە‌کە‌ی بە‌ فەرمانده‌ی دە‌ستە‌، "نیچە‌ پورینکو" سپاردبوو.

تروفیم، لە‌ ناو‌ە‌ندی دۆندا ئاوری پاشی دایە‌و، بینی ئەسپە‌کانی پیشە‌و تا ئە‌ژنۆیان لە‌ ئاو‌دایە‌ و سە‌ریان دانە‌واندبوو و بە‌ نە‌بە‌دلی ئاویان دە‌خواردە‌و. سە‌ربازە‌کان، بە‌ دەنگی نزم ئەسپە‌کانیان بە‌ چوونە‌ پیش وادار دە‌کرد. زۆری پینە‌چوو، کە‌ رۆبارە‌کە‌، لە‌ فاسیلە‌ی چە‌ند مە‌تری رە‌خە‌کە‌و، پ‌ر بوو لە‌ سەر و کە‌للە‌ی ئە‌و ئەسپانە‌ی بە‌ پ‌رمە‌پ‌رم دە‌چوونە‌ پیشە‌و، سە‌ربازانی سوپای سوور، بە دە‌مپامە‌لە‌و، بە‌ تە‌نیشت ئەسپە‌کانیانە‌و، دە‌ستیکیان بە‌ یالی ئەسپە‌کانە‌و گرتبوو و بە‌ دەستە‌کە‌ی تریان تە‌فە‌نگە‌کانیان بە‌رز کردبوو‌ە‌و و جل و جانتا و فیشە‌ک‌دانە‌کانیان لە‌ لولە‌ی تە‌فە‌نگە‌کان بە‌ستبوو، بە‌و ئاویە‌ پیش‌رە‌وییان دە‌کرد.

تروفیم، سە‌ولە‌کە‌ی فری دایە‌ ناو بە‌لە‌مە‌کە‌، هە‌ستایە‌ سەر پ‌یان، چاو‌ە‌کانی لە‌ بە‌ر تیشکی هە‌تاو‌ە‌کە‌ بچووک کردنە‌و، پە‌شیو و پە‌ریشان لە‌ نیو ئەسپە‌کانی ناو رۆبارە‌کە‌دا، کە‌ بە‌ مە‌لە‌ دە‌هاتن، چاوی بۆ یال و بزێ ماینە‌ کویتی خۆی دە‌گی‌را. سواره‌کان لە‌ پۆلیک قازی کیوی دە‌چوون کە‌ ر‌اوچیان تە‌قە‌یان لیک‌ردین و بە ئاسمانا بلاوبووبنە‌و. ئەسپە‌ خورماییه‌کە‌ی فەرمانده‌ی س‌ریه‌ لە‌ پیشی پیشە‌و بوو، پشتی تە‌واو کوور کردبوو‌ە‌و، لاقە‌برغە‌کانی، لە‌ ئاو‌ە‌کە‌دا دە‌بریقانە‌و. لە

دوای ئهوهوه، رېک له دوای کلکی ئهوهوه، گوښهکانی ئهسپهکهی رابهری سیاسی وهکو دوو پارچه زیو، سپی دهچوونهوه. ههموو ئهسپهکانی دی له دوای ئهوانهوه، بوړ دهچوونهوه. سهر و کهلهی گف و لوولی " نیچه پورنیکو " سهردهسته، له دوای ههمووانهوه دیار بوو، گوښکه قوتهکانی ماینهکهی تروفیمله دهسته چهپی ئهوهوه بهرز و نزم دهبووهوه که سات به سات پتر دوا دهکوت. تروفیم، لهوان دوورتر، به زحمهت جوانووهکهی به دی دهکرد، به شیویهکی نا هاوسهنگ مهلهی دهکرد، جارئ سهر ئاوهکه دهکوت و جارئ نقووم دهبوو و به ئاسته م کونه کهپووهکانی به دهرهوه دهمان.

دوای ئهوه، ئهو بایهی که به سهر دؤندا دههات، هاوار و هانکه هانکی ئهو حیوانه بهسته زمانهی، که داوای کومهکی دهکرد، گه یانده گوښی تروفیم: " هه هه، هووا... "

هاوار و حیلاندنهکهی به سهر ئاوهکهوه پچرپچر و تیژ وهکو دهنگی شیر و ابوو، تروفیم دلئ گوشرا. حالئیکی سهیری لیهات. پینج دانه سال بوو له شهرا بوو، چه ندین جار پووبه پرووی مردن بوو بووهوه. به لام ههرگیز کونترولئ خوی له دست نه دابوو. که چی ئیستا رهنگی روخساری له ژیر ردینه زبر و سووره که یهوه به جوړئ سپی هه لگه را له تو وایه خو له که وه یه. دهستی دایه سهولکه، به له مه که ی به پیچه وانه ی رهوتی شه پوله کانه وه به رهو ئه و گیزه ننگه ئاروت که جوانووه که له ناویا گیروده بوو بوو و خه ریک بوو هیزی له بهر ده برا. ماینه که ش، له دووری چند مه تریکی ئهوه وه، به دم حیلکه یه کی خه فه وه، به مه له دهچووه کومه کی جوانووه که، نیچه پورینکو، چه ندی هه ولدا ماینه که بگریته وه فایده ی نه بوو و نه بوو.

ستیشکا یفریموفی، هاوړی تروفیم، لهو به له مه دا بوو که زینه کانی لی بار کرابوو، هاواری کرد:

- گه وچ مه به، به له مه که به رهو که نارکه با بده وه، نابینی قوزاقه کان چند نزیکن! ...

تروفیم، تفه ننگه که ی له شانی داگرت و گوتی:

- ده یکوژم!

شه پوله كان، جوانووه كه يان، ته واو له و بواره دوور خستبووه وه كه سريه كه ليى ده پيرييه وه. له نيو گيژاويكى چكوله، كه ورده شه پولانى كه سك خويان له كه ناره كانى هه لده سوو، شه كه ت و ماندوو و بى توانا كه وتبووه خولانه وه. تروفيم، به شپزه يى و نيگه رانى سه ولى ليده دا، به له مه كه به رده وام به راست و به چه پدا، لار ده بووه وه. له كه نارى راستى دونه وه سهر و كه لله ي قوزاقه كان له پشت كه ند و هه لديره كه وه ده ركه وت. دهنگى ده سترپيژى ره شاشى (ماكسيم) به رز بووه وه. كه گولله كان ده كه وتنه ئاوه كه وه چزه يان لى هه لده ستا. نه فسه ريك كه كراسيكي كوئى جاوى له بهر بوو، ده مانچه كه ي ته كان ده دا و به دم هاواره وه شتيكى ده گوت:

حيله و هاوارى جوانووه كه، به ره به ره كز و كزتر ده بوو. ريك له گريه و هاوارى منداليك ده چوو. به لام " نيچه پورينكو " وازى له ماينه كه هيئا و بله ز به مه له به ره و كه نارى چه پ رويى. تروفيم كه نازى وه ك بى ناو ئاو ده له رزى، تفه نكه كه ي به رز كرده وه، نيشانه ي له به شى خواره وه ي سهرى جوانووه كه گرته وه و ريزيكي به ناو گيژه نكه كه دا كرد. نه و جا به دم ناله يه كى خه فه وه، پووته كانى دا كه ند و خوى به ئاوه كه دا دا.

نه و نه فسه ره ي كه كراسه جاوه كه ي له بهر بوو، له كه ناره كه ي سه متى راسته وه هاوارى كرد:

- ته فه راگرن!

تروفيم، له ماوه ي پينج خوله كيكا خوى گه يانده جوانووه كه. ده ستى چه پى نايه ژير سكه سارده كه ي و به هانكه هانك كه خه ريك بوو ده خنكا، به ره و كه نارى چه پى برد. له كه نارى راسته وه، له سه نگره كانى دژمنه وه، تا قه يه ك فيشه كيشنه ته قيئرا.

ئاسمان، بي شه، كه ناره له لانه كه، ههر هه مووى له بهر چاوى سهوز ديار بوو... تروفيم به وپه رى هه ولى و توانا وه، هه ولىك كه له سه رووى توانا ي به شه ره وه بوو خوى گه يانده كه ناره كه، هه ركه پييه كانى گه بينه سهر نه رزه كه، جوانووه لووس و ته ره كه ي له ئاوه كه هيئا يه ده ره وه، تا ماوه يه ك له هه مان شوينا كه وت، به دم له رزينه وه چنگى له لمى كه ناره كه گير ده كرد و نه و ئاوه سه وزه ي روبا ره كه كه چوو بووه ورگيه وه، هه مووى هه له هيئا يه وه. دهنگى نه و هاوړيئا نه ي كه له روبا ره كه

په‌ری بوونه‌وه، له بېشه‌که‌وه ده‌هاته گوښی. که‌میک دوورتر له پیچی روبره‌که‌وه ده‌نگی توپاران به‌رز بووه‌وه. ماینه کویت نزیك بووه‌وه، به دیار تروفیمه‌وه وه‌ستا، خوئی ته‌کاندا، ئاوه‌که‌ی له خوئی کرده‌وه، که‌وته لستنه‌وه‌ی جوانووه‌که‌ی. دلۆپه ئاوی ره‌خشان له کلکه نه‌رم و شو‌ره‌که‌ی ده‌چو‌رایه‌وه و له لمه‌که‌دا نقووم ده‌بوو..

تروفیم، به له‌رزه له‌رز هه‌ستایه سه‌ر پیا‌ن و یه‌کدوو هه‌نگاوی به سه‌ر لمه‌که‌دا نا و له ناکاوا به لادا که‌وت. هه‌ستی‌کرد ، باریکه ژانی‌ک ، وه‌کو ده‌رزییه‌کی گه‌رم چه‌ی له سینگی هه‌ستان. به ده‌م که‌وته‌وه گوښی له ده‌نگی گولله‌یه‌ک بوو. تا‌قه یه‌ک گولله له که‌ناره‌که‌ی ده‌سته راس‌ته‌وه هات و پشتی پی‌کا.

له‌وئ له که‌ناره‌که‌ی ده‌سته راس‌ته‌وه، ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی که کراسه جاوه‌که‌ی له به‌ر بوو، به‌و په‌ری خوینساردی و بی موبالاتی میلی تفه‌نگه‌که‌ی هی‌نایه‌وه و ئه‌و قه‌وانه‌ی لی فری دا که هیشتا دوو‌که‌لی لی هه‌لده‌ستا. تروفیم به‌ده‌م گیانه‌للاوه، یه‌ک دوو هه‌نگاو له‌ولای جوانووه‌که‌وه که‌وته سه‌ر ئه‌رزه‌که. بزه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لیوه وشک و شین هه‌لگه‌راوه‌کانی، ئه‌و لیوانه‌ی که پی‌نج دانه سال بوو منداله‌کانی ماچ نه‌کردبوو، و که‌ف و خوین به‌ل‌لغاوه‌یدا فی‌چقه‌ی کرد.

خوینی بیگانه

یه که مین به فری سال، له جه ژنی سه ری سال، پاش جه ژنی سنت فیلیپ دهستی پیکرد. ئەو شه وه بایه کی تووند له لای دونه وه هه لیکرد، هه رچی هه ژگ و بزأل و، پوش و په لاش و قه لناشکی وشکی ده شته که هه بوو، هینابوویه خشه ش، به فری که ناره کانی راده مائی و له سه ری یه کی که له که ده کرد، زینو و مله ی ریگا به ستگ و به سته له کانی پاک ده کرده وه و به فری پیوه نه ده هیشتن.

شه، گوندی له بیده نگیه کی سه وزباوا پیچایه وه. له ده ری ماله کاند، له ولای مه زراکانه وه، ده شته نه کی لراوه که، له ژیر گیاهه و روه کین کیویدا وه نه وزی ده دا. له نیوه شه وا، گورگیگ له دولیکی ئەو نزیکانه وه، به ده نگیکی خه فه که وته لورانن، سه گه لی گوند به حه په حه پ وه لامیان دایه وه.

گافریلای پیره میرد، له خه و راپه ری. له سه ر موغه یریه که وه لاقه کانی شور کردنه وه، دهستی به لووله ی دوو که لکی شه که وه گرت، ماوه یه کی زور کوکی، که له کوکه کوک بووه وه، تفیکی کرد و دهستی بو کیسه تووتنه که ی گیرا.

پیره میرد، هه موو شه ویک له گه ل یه که م بانگی که له باباندا، له خه و راده بی و داده نیشت، دهست به جگه ره کی شان ده کات، ده کوکی سینگ له به لغه مان پاک ده کاته وه. ئیدی له م بهینه دا، جو ره ها هزر و بیر، به میشکیا دین. هه موو ئەو بیرانه ش به ده وری کوره که یدا ده سوورپینه وه. ئەو کوره ی که بو شه ر چوو بوو و هیچ سه ر و سه دایه کی نه بوو. کوره که ی تاقانه بوو، یه که م کور و دوا کوری بوو، گافریدا، ره نجی دنیا ی له پیناوی ئەو کوره یدا دابوو، ژیان ی خو ی وه قفی ئەو کرد بوو. وه ختایه ک کاتی ئەوه هات که بو شه رگه، بو شه ری سووره کانی ره وانه بکات، جووتی گاجووتی بو بازار برد بوو، به پاره که یان ئەسه پیکی ره سه نی له کابرایه کی خه لکی کالمیک (ناوچه یه کی دراوسی کوبانی سوقیاتیه) بو کری بوو. ئەسه پ ئەسه پ نه بوو، ریگا و بان به رگه ی نه ده گرت، وه کو گه رده لوول ده شت و ده ری ته ی ده کرد، له کو نه سه ندوقیکی خو یاندا، زینیک و هه وساریکی به ته ره قه ی زیوی

دەرھینابوو. ئەم تاقمەى لە بابایەو بە میرات بو مابووەو. ھەوسارەكەى لە سەرى ئەسپەكە و زینەكەى لى كرددوو و لە كاتى بە رىكردنى كورەكەیدا گوتبوى:

- دەى پیترو، چىم لە دەست ھاتبى بو كرددوويت... ئەسپىكى وام بو رازاندوویتەو، ئەفسەرىش خۆزىيات پى دەخوازى. مەمنوون دەبى ئەگەر سواری ئەسپىكى وەھا بىت. وچاغى بابت رۆش بکە، وەكو ئەو بچەنگە، ھىزى قوزاقان و دونى ئارام خەجالەت و شەرمەزار نەكەى. باب و باپىرت، باب و باپىرانى ئەوانىش ھەر خزمەتى تزارىيان كرددوو، دەبى تۆش وەكو ئەوان بى، ھەمان رىگای ئەوان بگرىتەبەر!...

گافرىلاى پىر، لە پەنجەرەكەو، كەلە بەر تریفەى ھەيقە شەوەكەدا سەوز دەچوو، پوانىە دەرەو. گوىى بو گف و ھورپى ئەو بايە دەگرت كە بە ناو ھەوشەكەدا لوولى دەخوارد و لە شتىك دەگەرا كە لە گەل خويدا بىيات. بە دەم گوىگرتنەو، ئەو رۆزانەى وەبىر دىنايەو كە بوورى بوون و جارىكى دى ھەرگىز نەدەگەرەو...

قوزاقەكان، لە رى و رەسمى بە رىكردنى كورەكەى گافرىلادا، بو خزمەتى سوپايى، لە مالى گافرىلادا خر بوونەو، بە دەم ستران و گورانى كوونى قوزاقىەو، مىچى بە قامىش و ھەسىر گىراوى ژوورەكانى خانووەكەى گافرىلايان ھىنايە لەرزىن:

ئىمە دەجەنگىن، ھەرگىز رىز بەر نادەين

گوىرايەلى فەرمانى گەرەكانمانىن

كە گەرەكانمان، فەرمانىيان پى داين

سوار دەبىن، بە رم و شىرى رووتەو

پەلامار دەدەين، دەكوژىن، دەبىرەين

دەجەنگىن.

پترو، لە پشت مېزەكەو دانىشتبوو، مەستى مەست بوو، رەنگى بە رادەيەك ھەلبىزركابوو، روخسارى شىن دەھاتە بەرچاو. ئەوجا بەرلەوھى سوار ئەسپەكە بىت، دوا پىكى ھەلدا. لە شەكەتيا چاوانى ھەلنەدەھاتن، بەلام بەو حالەشەو، بە

رېک و پېکى سواری ئهسپهکه بوو، قوت له سهر زینهکه دانېشت، شمشیرهکهى له قهدى قايمکرد، له سهر زینهکهوه دانهووييهوهو چنگى گلى ناو حهوشهکهى هه لگرتبووتا لهو سهفه رهيدا پيى بيت. ئاخو ئيستا له کوئ پراکشابوو و، له ولاتى غهريباتيدا چ خاکيک سينگى گهرم دهکردهوه؟

پيره ميړد، دهستی به کوکه کوک کرد، کوکه يهکی دوور ودریژ و وشک، خيزه خيزى سينگى سه عاته رپيهک ده پويى، قرخه قرخى گهرووى ههر مه پرسه. که کوکه کهى مهوداى ددها، پشته کووره کهى به دووکه لکيشى موغه يرييه کهوه ددها و هه مان ئه و بير و خه يالانه، ميشکيان تهى ده کرد.

گافريلا کوړه کهى به رپيکرد، دواى مانگيک سووره کان هاتن داب و نهريت و خوو خدهى ريشه دارى قوزاقه کانينان، که به تپيه رپوونى رپوژگار قودسيهت و پيرورزيان وهرگرتبوو، وهکو دژمن بن پي نا و شيوانديان. شيوازي ژيانى گافريلاى پيره ميړديان وهکو گيرفانيکى به تال هه لگيرايه وه. له کاتيکا پيترو، لهو بهرى دونهوه، نازايانه شهري ده کرد. ميدال و نيشانانى وهرده گرت، پلهى بهرز ده بووه وه، گه ييه پلهى عهريفى، که چى گافريلا له مبهرى دونهوه، له گونديدا، وهکو چوون کاتى خووى پيتروى چکوله و قرژ سوورى به خودان و پهروه رده ده کرد، بهو ئاوايه رق و نه فره تيکى تووندى دهرهق به بيگانان، بهو سووره تازه به دهسلات گه يوانهى له بهرى مؤسکووه هاتبوون، له دل و دهروونى خويا پهروه رده ده کرد. ههر به ئانقهست و له رقى ئهوان شهروالى قوزاقيانهى له بهر ده کرد، که لهم لاوئه ولواوه تيلماسکيکى سوورى به تهقه لى رهش پيوه دوورابوو و رهمز و نيشانهى نازادى قوزاقان بوو. ههروه ها قه مسه لهى قوزاقيانى له بهر ده کرد. ئه و قه مسه له يهى به جوړه ها گولاقدون (گولابه تون) ي نارنجى گولدووزى کرابوو و نه خشينرابوو، جلکى تاييه تى گاردى تزارى بوو و که تافيه و قه يتان و گولينگى نيشانهى رهيس عوره فای سه رده مى گاردى تزارى له بهر ده کرد و خووى پيوه دهنواند که رپوژى له رپوژان له گاردى تزاريدا خزمه تى کردووه. رپوژانى يهک شه ممان ده چوو بو کليسا، ههرچى ميدال و نيشانه و خاچى، به هووى خزمه تکرندى راستگو يانه و وه فاداريه وه بو تزار، وهرگرتبوو ده يکرد به سينگ و بهرؤکى خو يه وه، دوگمه کانى ده کرده وه و يه خهى قه مسه له کهى ده کرده وه و سينگى دهرده په راند تا هه موو خه لکى بيدينن.

رۆژیک سەرۆکی ئەنجوومەنی گوند، کە ئیستا ئەوان فەرمانرەوایی ئەم گوندە قوزاق نشینەیان دەکرد تووشی بوو و گوتی:

- ھاپۆ، ئەم تەتکە و پەتکانە فری بەدە، باوی نەماوە، رۆژگار گۆراوە، نابێ بە خۆتیا ھەلواسی!

پیرەمێرد زۆر توورە بوو، بەروویا ھەلشاخی:

- چما تۆ ئەمانەت داومنی، تا ئەمەرم پێ بکە فرییان بەدەم؟ تۆ چیت، چ کارەیت!؟

- ئەو کەسە ئەمانەتی پێ داوی لە مێژەلە ژێر گلابی و بوو بە خوراکی کرمان.

- با کرمیش خواردبیتی، بەلام من ھەر لایان نابەم، تۆش ناتوانی پیمی لابەری، مەگەر بمرم ئەوسا بتوانی لە بەرۆکمیان بکە یەو؟

- من بو تۆمە، تۆ بو کیتە!... من بەزەبیم پیتا دیتەو، بۆیە ئەوەت پێ دەلیم. دەنا بو من ھیچ فەرقیک ناکات، خوای دەکرد پیتانەو دەنووستی. بەلام دەترسم سەگەلی ئاوی پەلامارت بەدەن!... بەستە زمانانە نەھەقیان نییە، دەمیکە ئەم دیمەنەیان نەدیو، بە غەریب و بیگانەت دەزانن، بە خەلکی گوندت نازانن..

ئەم تانە و تەشەرە زۆری کار تیکرد، لە تال تالتر بوو، میدال و نیشانەکانی لابرد، بەلام ئەو تانە و تەشەرە لە دلدا مایەو، گەشە کرد و تیکەل بە بوغز و کینەکە بوو، ھیندە دی رقی ئەستوورتر کرد.

ئیستا کە کورەکە لە دەست دابوو، کەسی تری نەماوو کاسبی بو بکات. عەمار و کۆگاکانی داروخاون، و لاخەکان ئاغەل و گەرەکانیان روخاندوو، ھەسیری سەر سابات و کەپری گۆپرەکان رزیون و بەھۆی با و بۆرانەو درزیان تیکەوتوو. مشکان لە ئاخوپی بەتالی تەویلەکەدا تەراتینیان دەکرد. کەمپاینەکە لە ژێر کەپرەکەدا رۆژبەرۆژ زیاتر دەبوو بە خوراکی ژەنگ.

قوزاقەکان زۆربەیی ئەسپەکانیان لە گەل خۆدا بردبوو، ئەوێ لە گوندی مابوو، سوورەکان بە بیگار بردبوویان. تاقە ئەسپیک کە مابوو، یابوو، قەلەوی چوارپەل تووکنی گۆی گەرە بوو کە سوورەکان بە ئەسپیکی دی لە گەلیان گۆری بوو. چەتەکانی ماخنو، لە پاییزی رابردوو، بیئەوێ تەمەشای بکەن، بە نیمچە

خۆراییی له دهستیان دهرهینابوو. جووتی بهلهک پیچی دهستکردی ئینگلیزییان دابوویه و تهواو.

یهکیک له رهشاشچیهکانی چهتهکانی ماخنو چاویکی له پیره میرد داگرتبوو و گوتبووی:

- قهیدی نییه، با مالی ئیمه بیته به لای تۆدا، به به لاش له سهر حیسابی مه خۆت دهوله مهند بکه!

ئهوهی به دریزایی دهیان سال کۆی کردبووهوه، ههر هه مووی له ناکاوا به با پۆیی. توانای کار کردنی نه بوو، لی که به هار هات، سهیری کرد دهشته به یار و نه کیلراوه که، مات و خه مبار، له بهر بییا که وتوو، داوای خاوه ندریتی لی ده کات، پۆحی هاته جووش، ههستی ده کرد، دهشته که شهوانه به بیدهنگی گازی ده کات، پۆ لای خۆی گازی ده کات، ئیدی له وهی پتر خۆی پینه گیرا، ناچار ههستا پیره هه و جاری له جووتیک گا بهست و کهوته کیلانی دهشته که و، ئهو خاکه رهش و به پیتتهی به باشتترین گهنم داچاند.

قوزاقان، له ده ریا و له و دیوی ده ریاوه پۆ مالی خۆ هاتنه وه، به لام شتاقیان پیترویان نه بینی بوو. ئهم قوزاقانه له یه که وهیزین جیاوازا خزمه تیان کردبوو، له ده قهر و ئافارین جیاوازا به شداری شهریان کردبوو- ئیدی پروسیا ولاتیکی زۆر پان و به رینه - ده نگوباس وا بلاو بوو که ئهو هیزه ی پیترو خزمه تی تیا ده کرد، له ناوچه یه کی سهر به ههریمی کوبان، له گهل هیزیکی سووره کاندا به شهر هاتبوو و ههر هه موویان کوژرابوون، کهسیان لیده رنه چووبوو.

گافریلا، به ده گهن له گهل ژنه کهیا، باسی کوره کهی ده کرد. شهوان که گوئی له گریان و هه نسک هه لدانی ژنه کهی ده بوو، به داخ و که سه ره وه ده یپرسی:

- چیتته پیره ژن؟

پیره ژن که میک بیده نگ ده بوو و ئه وسا ده یگوت:

- وا دیاره سوپاکه دوو کهل ده کات، سهرم دیشتیت

پیره میرد، وای ده نواند که نازانی هۆی گریانه کهی پیره ژن چیه و ده یگوت:

- بۆ تۆزى ئاوى خەيار شۆر ناخۆيتەوہ؟ بچم لە ژير زەمىنەكەيا بۆتى بىنم.

- برۆ بنوو پياوہكە... خەمت نەبى، خۆى چاك دەبىت.

جاريكى دى بىدەنگى وەكو جۆلاتەنەيەكى نەديار بالى بە سەر مالەكەداكىشا. هەيفۆكى لە خۆبايى لە پەنجەرەكەوہ، بى خەم و خەيال، دەپروانييە نىسبەت و بەلاى كەسيكى دى، دەپروانييە خەم و كول و كوڤانى داىكىكى جەرگ سووتاو.

ويپراى ئەوہش، ئەو جووتە، بە ئومىدوارييەوہ چاوەرپوانى گەرانەوہى كورەكەيان دەکرد. گافريلا پيوہبوو، پيستە بەرخىك خۆشە بكات و پۆستينيىك بۆ پيترو دروستبكات. بە پيرەژنى گوت:

- من و تۆ هەرچۆنى بى، بەم حالەوہ هەلدەكەين... بەلام پيترو كە بىتەوہ چى لە بەر بكات؟ زستان بەرپوہ، خۆ دەبى پۆستينيىكى بۆ چىبەكەين.

بەوجۆرە پۆستينيىكى پىر بە بەرى پيترويان چىكردو لە سەندوقيان نا و بۆيان هەلگرت. جووتى پووتى كار كردنيشيان بۆ دروستکرد، تا بۆ پاك كردنەوہى گەرەكان و رادانى حەيوانەكان لە پىي بكات. پيرەمىرد، زۆر لە خەمى جل و بەرگە فاسۆنە شىنەكەيا بوو، بۆ ئەوہى مۆرانە نەيان خوات، هەنديك تووتن و ئارده تووتنى پيوہ كردن. كە بەرخىكيان سەرپىر، پيرەمىرد كلاويكى لە فەرەكەى دروستکرد و بە بزماريىكەوہ هەلواسى. هەرچارى كە لە دەرگای حەوشەوہ وەژوور دەكەوت، ديمەنى كلاوہكە هەلوہستەيەكى پىدەکرد، واى خەيالەدەکرد، هەر ئىستا پيترو، لە ژوورەكە وەدەر دەكەوئ و بە دەم بزەيەكەوہ دەپرسىت:

- باوكە، كەش و هەواى دەرەوہ چۆنە، ساردە؟

پيرەمىرد، دواى دوو رۆژ، بەر لە خۆرئاوا چوو گەرپى ولاخەكان پاك بكاتەوہ، ئاليكى كردە ئاخوهرەكانەوہ، ويستى ئاو لە بىرەكە هەلگويژى، هەنگى بىرى كەوتەوہ كە دەستكيشەكانى لە مالەوہ لە بىر چوون. بۆ مال زقرييەوہ، دەرگای كردەوہ، سەبىرى كرد پيرەژنەكەى هاوسەرى لە بەردەم تەختەكەدا بە چۆكا هاتوہ، ئەو كلاوہى كە پيترو هەرگىز لە سەرى نەكردبوو، ناوہ سىنگ و بەرۆكەيەوہ و وەكو منداليكى شىرەخۆرە دەيلاواندەوہ و نەوازشى دەکرد...

دنیای له بهرچا و تاریک بوو، وهکو حیوانیکی درنده پری دایه و به عاریدا دا، کهف به لا لغاوه یا هاتبووه خواره وه، به زمان کهفه کهی پاک کرده وه، به دهنگیکی لهرزوک هاواری به سهر پیره ژندا کرد:

- بهسه، هه شیئی په ته پری! ئه وه چ ده کهی؟

کلاوه کهی له دهستیرا پسکاند و خستیه ناو سه ندووقه که وه و قفلی دا، دواى ئه وه سهیری کرد چاوی چه پی پیره ژن ده فری و ده می که میک خوار بووه. پوژان و ههفته، وهکو چوون ئاوی دون له پاییزاندا سهوز و روون و زور رهوان ده روات، بهو ئاوايه به خیرایی ده بوورین. پوژیک دنیا سارد بوو، ئاوی که نارهکانی دون به ستبووی، پوله قولهنگیکی له کوچ دیر کهوته به سهر گونده که دا تیپه پری، ده مهو ئیوارهی هه مان پوژ، کورژگه یه کی هاوسییان، به هه شتاو هات بو مالی گاقریلا. کورپیزگه که بلهز له هه نبر ئیکونه کاند، نیشانه ی خاچی کیشا و گوتی:

- سلاوتان لیبی، حالتان چونه؟

- سلاو، به خیر هاتی!

- هاپو، بیستووته، پروخور لیخوفیدوف، له تورکیا وه هاتووه ته وه. له هه مان فهوجی پیتروی کوری ئیوه دابووه ...

گاقریلا، هه موو کولانه کهی به هه شتاو بری. له په له په لیدا کوکه کوک و هانکه هانکی پیکه وتبوو، که گه ییه ئه ویندهر هه ناسه ی ته نگ بو بوو. به لام پروخور له مال نه بوو، چوو بوو بو گوندیکینزیکي خویان تا سهری براهی بدات، به لیینی دابوو که سبه ی ده گه ریته وه.

گاقریلا ئه و شه وه تا به یانی خه و نه چوووه چاوانی. نیگه ران و خه وزراو تا به یانی له به رده م ئاگردانه که دا گینگلی دابوو.

به ر له سپیده، چراهه کی داگیرساند، کهوته دورینی پارنه ی پووته لباده کانی.

به یانی، کز و رهنگ زهره، خه ریک بوو سهری ده ردینا و پوناکی سپیده خه ریک بوو تاریکی دنیای ده ره واندوه وه. مانگ له ناوه نده ی ئاسمانا، گه ییه سپیده. مانگ

ئەوئەندەى تۈانا نەمابوۋ، كەمىك ھەلكشى و بگاتە پەلە ھەورەكان و بە درىژايى
رۆژ خۆى لە پەناياندا ۋەشىرى.

گافرىلا، پىش نانخواردنى بەيانى لە پەنجەرەكەۋە رۈوانىە دەرەۋە، لە بن لىۋانەۋە
گوتى:

- پروخور، خەرىكە بو ئىرە دىت.

ۋەژوور كەوت، سەر و سىماى لە قوزاقان نەدەچوۋ، رۈۋالەتى زۆر نامۆ بوۋ. جووتى
پووتى ئىنگلىزى لە پىدا بوۋ، كە بنى پاژنەكانىان بزمار رىژ كرابوون، پالتۈيەكى
سەيرى لەبەر بوۋ، ديار بوۋ بە بەرى ئەو نەدوورابوۋ.

- سلاۋ گافرىلا قاسىلىچ، حالت چۆنە!

- سوپاس بو خوا جەنابى سەرباز، فەرموۋ ۋەرە ژوورى دانىشە.

پروخور، كلاۋەكەى داگرت. سلاۋى لە پىرەژن كرد، لە سەر كورسىيەكى سووچىكى
پىشەۋە دانىشت.

- چ كەش و ھەۋايەكە! بەفر ھەموو رىگا و بانەكانى گرتوۋە!...

- وايە، ئەمسال بەفر زۆر بارى... سالان ئەم ۋەختانە پەز و گا وگوتال دەكرانە
دەشت و دەر.

دۋاى بىدەنگىەكى كەم، گافرىلا كە بە رۈۋالەت ھىور و بى خەم ديار بوۋ، ھاتە
قسان و لىبراۋانە گوتى:

- كورۆ، لە ۋلاتى غەرىباتيا پىر بوۋى.

پروخور، بزەيەكى كرد و گوتى:

- گافرىلا قاسىلىچ، لەۋىندەر شتىك نەبوۋ دل خۆش بكات، تا پىر نەبىت!

پىرەژن، وىستى باسى كورەكەيان بىننئە پىشى و گوتى:

- ئەدى پىوتەرى كورى مە... ئايا...

لی گافریلا، قسه که ی پی بری:

- وس به ژنه که! واز له پیاوه که بینه، با تۆزئ گهرمی بیته وه! پشوویه ک بدات،
ئهوسا هر پرسیاریکت ههیه بیکه!..

ئهوسا ئاوری له میوانه که دایه وه و پرسى:

- ئی پروخور ئیگناتیچ، ژیانته چۆن گوزه را؟

- به راستی مایه ی شانازی نه بوو، سهگه مهرگی بوو، هه میشه وه کو سهگی پی
سووتاو له خه می ئه وه دا بووم بگه مه وه ناو کهس و کاری خۆم، زۆر سوپاس بو خوا
هه رچۆنی بوو به سه لامه تی گه بیمه وه ولات.

- تی ده گه م، واته ژیانته له وئ، له نیو تورکاندا زۆر ناخۆش بوو، وایه؟

- هه ر ناخۆش. به هه زار فه لاکه ت پاروویه ک نانی بزى و مه مرمان ده ست ده که وت!

پروخور، به سه ری قامکه کانی ده یکیشا به میزه که ی به رده میا و گوتی:

- به لام گافریلا فاسیلیچ تۆش زۆر پیر بوویت. سه رت ته واو بوژ بووه ... ئی وه زع و
حالتان له سایه ی ده سه لاتى سوقیاتیدا چۆنه؟

بزه یه کی نیوه چل، نیشته سه ر لیوانی گافریلا و گوتی:

- من چاوه روانی کوره که مان ده که م که بیته وه و ئیمه ی پیر به خودان بکات!

پروخور، به په له رووی وه رگی را. گافریلا، هه ستی به مه کرد. به تووندی و راسته وخۆ
پرسی:

- قسه بکه ... پیترۆ له کو بیه؟

- یانی هیشتا نه تان بیستوه؟

گافریلا به کورتی گوتی:

- ئیمه جو ره ها هه والمان بیستوه.

پروخور، پيشوى، پهرده چلكنهكهى سهر ميژهكهى له قامكهكانيهوه دهئالاند و ماويهك بيدهنگ بوو، ئەوسا گوتى:

- وا بزانه ههيفى كانوونى دووهم بوو... ئا، كانوونى دووهم بوو، هيزهكهمان، له نزيكى شارى نوڤوروسيسك ئوردوبهزى كرد، شاريك بوو له قهراخ دهريا... به شيوهيهكى ئاسايى...

گافريلا، دانهوييهوه، سهرى له پهنا گوڤى ناو به دهنگيكي نهوى گوتى:

- كوژراوه؟

پروخور، بيدهنگ بوو، سهرى لهبهه خونا وهكو ئەوهى گوڤى له پرسيارهكه نهبووبى، لهسهرى پوڤى:

- بهلى، لهوى ئوردوبهزمان كردبوو... بهلام سوورهكان ههولياندهدا، ريزهكانمان تيك بشكين و بگه نه كيوهكان و ليروهوار و بيشهكان بگرن. ئەوه بوو پيتروى كورى توو كرا به فهريماندهى دهستهيهكى شناسايى و پاسهوانى... فهريماندهكهمان كاپتن سينين بوو... بهلى ئيدى ئەو بويهه روويدا... مهسهلهكه...

دهنگى وشك و رهقى بهربوونهوهى مهجهليك له سهر سوپاكه بهرز بووهوه. پيرهژن، ههر دوو دهستى بهرزكردهوه و بهرهو لاي سيسهمهكه پوڤى... به جوڤى هاواريدهكرد خهريك بوو گهرووى بدرپت.

گافريلا، به ههشهوه تپى خورى: - لورهلور!!

ئەوسا شانى دادايه سهر ميژهكه، راستهوپراست روانييه روخسارى پروخور. به دهنگيكي هيدي و ماندوو له سهرى پوڤى:

- ئى... دهى قسهكهت تهواو بكه...

پروخور، رهنگى زهره ههنگهرا، ههستا و گوتى:

- كوشتيان!...

كهوته دهست گيران بوو كلاوهكهى كه له سهر ميژهكه بوو. ئەوجا له سهرى پوڤى:

- بهلئى بيوتهريان كوشت.. له نزيكى بيشهكه دا وهستا بوون، تا پشويهك به
ئهسپهكانيان بدن. لئى پيترو تهنگ و پالوى ئهسپهكهى شل كرديووه، سوورهكان،
له ناكوا له ناو بيشهكهوه دهركهوتبوون.

پروخور، وشهكانى دهجووهوه و كلاوهكهى له نيو دهستيا ههلهگلوفت، له سهري
رؤيى:

- ... پيترو، دهستى به قهلووسى زينهكهوه گرت، زينهكه داخزى و به ژير سكى
ئهسپهكهيا شوپر بووهوه... ئهسپهكهى چهمووش بوو، دهريهپرى، پيترو نهيتوانى
بيوهستينئيهوه... ئيدى به تهنيا مايهوه... ئههه حال و حيكايهتهكه بوو!...

گافريلا، به دهنگيكي پچرپچر گوتى:

- باشه ئهگهر من باوهپ بهم چيروكه نهكهه؟

پروخور، به ههنگاوى ههراو بهرهو دهركا رؤيى.

- كهيفى خوته گافريلا فاسيليج... بهلام من راستيم پيگوتووويت... دروت لهگهله
ناكهه. ئهوهه پي گوتووويت كه به چاوى خوم ديتوومه..

گافريلا، سوور بووهوه، به دهنگيكي پچرپچر و گر گوتى:

- باشه، ئهگهر من نههوي باوهپ بهم حيكايهته بكهه!؟

چاوهكانى سوور بوو، روندكيان تيا قهتيس ما. يهخهى كراسهكهى دادرى، سينغه
پووته تووكنهكهى له پروخوربرده بيشهوه. نالهيهكى كرد و سهري بهرز كردهوه،
دهست دهست ئارهقهى لئى دهچورا.

- كورپه تاقانهكهه... كوژراوه؟! تاقه يار و ياوهرهكهه!! پيتكاي (پيتكا : سووكهله
ناوى پيوتهره) من؟ تو درو دهكهى سهگ داىك! گويت ليمه؟! تو درو دهكهى... من
باوهپت پي ناكهه!..

شهوي پوستينهكهى دا به شانيا و چوو بو نيو ههوشه، كه ههنگاوى دهنه، شهخته و
بهفر له ژير پووته لبادينهكانيا قرچهقرچ دهشكا، بهرهو خهرمانگا و كادينكان
وهريكهوت...

با له قۆلی دهشته که وه هه لیکرد، به فر دایکرد. تاریکیه کی نهنگوسته چاو، بالی به سهر دار گیلایسه گه لا رژاوه کانا کیشا.

گافریلا، به دهنگیکی نهوی هاواریکرد:

- کوره کهم...

هه لوهسته یه کی کرد، بیئه وهی بجوولیت یان سهر وه رگیپریت، دووباره هاواریکرد:

- پیترو!... کوره کهم!..

ئهوسا به دهما کهوته سهر به فره پهستاوته کهی نزیکه خهرمانه کایه که و چاوه کانی به قورسی لیک نان.

له گوندا، مقومقوی کوکردنه وهی ئازووقه ودانه ویله بلاوبووه وه. ههروه ها باسی ئه و چه تانهش دهکرا، که له دهقه ره کانی باشووری دونا ده سوورانه وه. ئهم دهنگ و باسه، له کوپوونه وه کانی گوندا، له باره گای ئه نجوومه ندا، به پاریزه وه دهگیپردرایه وه و ده ماوده می ده کرد. به لام گافریلا که بو تاقه جاریکیش پیی نه نابووه سهر پلیکانه داروخواه کانی باره گای ئه نجوومه ن و هه رگیز پیویستی به و کاره نه بووبوو، له بهر ئه وه له زور هه وال و دهنگ و باسان بیئاگا بوو. بویه پیی سهیر بوو که رۆژیک دواى نانی به یانی، سه رۆکی ئه نجوومه نی گوند، به خو و سی چه کداره وه هاتبوو بو سهر دانی ئه و، چه کداره کان پوسینی کورتی ئامال زهردیان له بهر و تفهنگیان له شان بوو.

سه رۆکی ئه نجوومه ن ته و قه ی ده گه ل گافریلا دا کرد، ئهوسا پرسیار پیچی کرد:

- دهی باپیره .. بلی بزانه دانه ویله ت هه یه؟

- ئه دی مه عنای چی... خو به بای خوا نازین... خو دوعا و نویژ ناخوین؟

- پیویست به تهوس و توانج ناکات... کوا پیمان بلی دانه ویله کهت له کوپیه؟

- هه لبه ته له عه ماردایه.

- کوا بمانبه بو سهر عه ماره که.

- ئەرئى بى زەحمەت، پېم نالېن ئىوھ چ كارىكتان به دانەوئېلەى من ھەيە؟
پياوئىكى دريژ داھۆلى قز زەرديان، كە وا ديار بوو گەورەيانە، به دەم ئەم پى و ئەو
پى كردنەوھ گوتى:

- ئىمە ھاتووېن ھەرچى دانەوئېلە و ئازووقەى زىادە ھەيە بو حكوومەتى كۆ
دەكەينەوھ... ئىمە كۆمىتەى كۆكردنەوھى دانەوئېلەين. كۆكردنەوھى ئازووقەت
نەبىستووھ پىرەمىر؟

گاقرىلا، پەست و توورە، به دەنگىكى تووند و لەرزۆك گوتى:

- ئەدى ئەگەر نەتاندمى؟!

- نايدەى... به تۆبى دەيبەين!

سەرۆكى ئەنجوومەن و ھاوړپىكانى، لە بەينى خويانداچپەچپىكانى كرد و كەوتنە
گەران به شوينى عەمارين دانەوئېلەكاندا. بەفرى قەد و بنى پووتەكانيان، به سەر
گەنمە پاك و زىرپىنەكاندا تەكاند، كابرە كەتە قز زەردەكەيان به دەم جگەرە
كىشانەوھ گوتى:

- بەشى نان و بنەتۆوى بو دابنەن و ئەويتى بەرن..

وھكو كەسىكى شارەزا، تەمەشايەكى گەنمەكەى كرد و لە دلى خۇدا خەملاندى.
پروويكرەدە گاقرىلا و گوتى:

- چەند دۆنم زەوى دەكىلېت؟

- ھىچ، دەنكە گەنمىكىش داناچىنم!

گاقرىلا به دەنگىكى گر ئەو قسەيەى كرد، كۆكەكۆكى پىكەوت، پرووى گرژ بوو و لە
سەرى پۆيى:

- ھەمووى بەرن و بە قوزەلقورتى بكەن! ھەرچىمان ھەيە تالانى بكەن!... بىبەن، بو
خۆتانى بەرن!..

سەرۆكى ئەنجوومەن، به دەستكىشەكەى ئامازەى بو لای گاقرىلا كرد و گوتى:

- ئهوه چيته. شيت بووي. وهخو وهرهوه، هاپو گافريلا!..

- بيخون، مالي خهلكي بخون، به دهردتان بي! پيي بتوين!...

كابراي قز زهره، ئهه چكه ئاوهي به لا سميلاهوه بهستبووي، به دست سري و نيگايهكي تووند و تهوساميزي گافريلاي كرد و به دهم بزهيهكي نهرمهوه گوتي:

- بهسه پيره مييرد، ئهم ههرا و زهنايهت له چييه. ههرا و ههنگامه دادت نادات، چيته، كهس پيي له كلكت ناوه؟

ئهوسا بروكاني ويكهينايهوه، له ناكاوا دهنگي ههلبري:

- زماندريزي مهكه... زماني خوت بگره!... زمان بوهستي سهر سهلامهت دهبي، دهنه خراب...

بيئهوهي قسهكهي تهواو بكات، بهناو لهپ كيشاي به كيفي دهمانچهكهي لاقهديا. به شيوهيهكي نهرم گوتي:

- پيوسته له ئهمرو زووتر نييه، گهنمهكه بهري بو مهلبهندي كوكردنهوهي دانهويئه!

پيره مييرد نهترسا، بهلام له ههنبهر ئهه قسه تووند وجديانه دا كه ميك دايه باريكان و نهرمكيشي. ههستيكره ههرا وزهنا دادي نادات. له پرووي ناوميدي و بي دهسهلاتيهوه دهستيكي ههلهكاند و بهرهو دالاني مالهوه گهرايهوه. بهر لهوهي بگاته ناوهندي ههوشهكه، گويي به دهنگي نهرهته و هاواريكي گر زرينگايهوه:

- كوان، ئهوانهي گهنم و دانهويئه له خهلكي دهسهنن كوان؟

گافريلا، ئاورپيكي دايهوه، سوارپيكي به دي كرد، ئهسپهكهي بهدهم سهماوه ههستايه سهر ههر دوو پاشوو. ئهژنوكاني سست بوون، كهوتنه لهرزين. ههستيكره، بويهريكي نئاسايي بهريويه. هيشتا دهمي ههلههينابوو كه سوارهكه ههركه زهلامهكاني به ديار عماره گهنمهكهوه بهدي كرد، به خورتي ئهسپهكهي هيور كردهوه و خستيه سهر ههر چوار پهلي. به پهله دهستي برد و تفهنگهكهي له شاني داگرت.

دهنگی شریخه‌ی گولله‌یه‌ک بهرز بووه‌وه. له ماوه‌ی ئه‌و بی‌ده‌نگیه کورته‌ی پاش ته‌قه‌ی یه‌که‌م بالی به سهر حه‌وشه‌که‌دا کی‌شا، دوو جار ده‌نگی میل هی‌نانه‌وه‌ی تفه‌نگه‌ات، قه‌وانه فیشه‌کیک له پ‌ر ده‌رپه‌ری و که‌وته سهر ئه‌رزه‌که.

دوای که‌می‌ک حه‌په‌سان و حایرمانه‌که ره‌وییه‌وه. کابرای ق‌ز زهره به هه‌له‌داوان خوی دایه ئاستانه‌ی ده‌رگای عه‌ماره‌که، ده‌سته له‌رزوکه‌کانی برد بو کیفی ده‌مانچه‌که‌ی، به زه‌حمه‌ت و خاوه‌خاویکی زور ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. سه‌روکی ئه‌نجوومه‌ن که وه‌کو که‌رویشک قه‌له‌مبازی ده‌دا، به هه‌شتاو به نیو حه‌وشه‌که‌دا به‌ره‌و کادیینه‌که چوو. یه‌کیک له ئه‌ندامانی کۆمیتته‌ی کۆ کردنه‌وه‌ی دانه‌ویله، ئه‌رنۆیه‌کی له عاردی نا و یه‌ک یه‌ده‌کی نا به‌و کلاوه فه‌روه‌وه که له پشت په‌رژینه‌که‌وه دیار بوو. ئیدی ده‌سترپیژی گولله به سهر حه‌وشه‌که‌دا داباری. گافریلا، به تۆبزی لاقی له به‌فره‌که، که له تۆ وایه تیایا چه‌قییوون، ده‌ره‌ینا و به‌خاوه‌خاوه‌ی به‌ره‌و هه‌یوانه‌که‌رویی. کاتی ئاوری دایه‌وه سی زه‌لامه پوستین له‌به‌ره‌که‌ی بینی که به په‌له‌پروزی به‌ره‌و خه‌رمانگا و کادیینه‌که ده‌رویشتن، به دم راکردنه‌وه، له به‌فره که‌له‌که بووه‌که ده‌چه‌قین، ده‌که‌وتن و هه‌له‌دستانه‌وه. له ناکاوا پۆله سواریک له ده‌روازه‌ی حه‌وشه‌وه، که له سهر گازی پشت بوو، خویان به مالا کرد.

سه‌رکرده‌که‌یان، کلاویکی کوبانیانه‌ی له سهر بوو، ئه‌سپیکی کویتی له ژیردا بوو، به هه‌شتاو خوی به حه‌وشه‌دا کرد، خوی به سهر قه‌له‌پووسی زینه‌که‌دا دانه‌واندبووه‌وه و شمشیره‌که‌ی به سهر سه‌ری خویا باده‌دا. چمکی عه‌با سپیه‌که‌ی، به دم بایه‌که‌وه ده‌شه‌کایه‌وه و له به‌رچاوی گافریلا وه‌کو بالی قوو ده‌دره‌وشایه‌وه. به‌فری ژیر سمی ئه‌سپیه‌که‌ی به سهر و چاوی گافریلا ده‌پ‌زا.

گافریلا، بی هی‌ز و بی‌تاقه‌ت خوی به ئه‌ستوونه نه‌خشینه‌که‌ی هه‌یوانه‌که‌وه گرتبوو، به‌چاوی خوی ئه‌سپیه کویتته‌که‌ی بینی که چۆن گوری به‌سته‌وه و به‌سه‌ر په‌رژینه‌که‌دا بازی دا و، له سهر هه‌ردوو پاشووان، به ده‌وری کادیینه‌که‌دا که تا نیوه‌ی پ‌ر بوو، ده‌سووراپیه‌وه. سواره‌که‌ی سه‌ری ئه‌و پیاوه‌ی که کلاو کوبانیه‌که‌ی له‌سه‌ر بوو، له سهر ئه‌سپیه کویتته‌وه دانه‌وییه‌وه به شمشیره‌که‌ی به‌ربووه یه‌کیک له ئه‌ندامانی کۆمیتته‌ی دانه‌ویله که به سکه خشکی و له‌رزه له‌رز ده‌رویی و، هه‌ر له‌ویدا پارچه پارچه کرد..

به لام له خه رمانگا وکادینه که وه، دهنگی ناله نال و هه را و زه نایه کی نا زه لال ده هات. پاشان دهنگی هاواریکی دوور و دریز بهرز بووه وه. دواى تۆزیک دهنگی ته قینی یهک فیشهک هات. ئه و کۆترانه ی که دواى ته قینی یه کهم فیشهک، تارابوون، تازه په نایان بو ژیر گوئسه بانه ی عه ماره که هینابوو، دووباره وه کو پریشکی وه نه وشه یی فیشه که شیته، به ئاسمانا بلاو بوونه وه.

ئه وسا سواره کان، له خه رمانگا که دا، له ئه سپه کانیا ن دابه زین.

له م کاته دا زرینگه زرینگی زهنگه کانی کلئسا له سه رانسه ری گوندا دهنگی دایه وه. پاشا، که زه لامیکی سائه قلی گوند بوو، به بورجی کلئسا که دا سه رکه وتبوو، له جیاتى زهنگی خه تهر لیبدات، هه موو زهنگه کانی، وه کو ئه وه ی جه ژنی پاک بی، به جارئ لیدابوو.

سه رکرده ی قوزاقه کان، به خو ی و کلاوه کوبانیانه که ی و که وا سپه که یه وه له گافریلا هاته پی شه وه، دهم و چاوی دابوو به یه کا و ئاره قه ی لیده چورا. لیکاو به لا لیویه وه ده هاته خواره وه

- ئه ری شوقانت هه یه؟

گافریلا، به زه حمه ت له بهر هه یوانه که دوور که وته وه. دواى ئه وه ی ئه و دیمه نانه ی بینى بوو، به جارئ هه تره شی چوو بوو، زراوی تۆقی بوو، زمانى نه ده گه را.

- که ری، هه ی شه یتانی پیر؟ گوتم شوقانت هه یه؟ خیرا گونیه کمان بو پر بکه!

پیش ئه وه ی فریا بکه ون، ئه سپه کانیا ن به رنه سه ر ئاخوره که، سواریک به هه شتاو له ریگاوه هات و هاواریکرد:

- خیرا سوار بن!... هیژیکی سه ربازی پیاده له گرده که وه داده گه رین و بو ئیره دین...

سه رکرده کوبانیه که، به دهم نه فره ت و جنیودانه وه، ئه سپه که ی که له ئاره قه دا هه لکشابوو و هه لمی لی بهرز ده بووه وه، لغاو کرد. ته نیا ئه وه نده سه بری کرد تا چنگی به فری هه لگرت و ئاسینی راستی چاکه ته که ی، که شتیکی سووری تۆخی پیوه

بوو، بسپریت. وهختی پینچ سواره که به ههشتاو له ههوشه که وهدهرکهوتن، گافریلا، پوستینه کهی کابرای قز زهردی به تهرکی ئهسپه کهی دواى دواوه بینى.

دهنگی دهسترپیژی گولله له دۆل و درکه جارپه کهی تهنیشت گرده کهوه تا ئیواره بهردهوام بوو، بیدهنگیه کهی وهکو بیدهنگی سهگیکی کوتهک خواردوو بهره بهره بالی به سهه گونده کهدا کیشا. تاریکی شینباوی شهوی تازه خهریک بوو بالی به سهه ههموو لایه کهدا دهکیشا که گافریلا بهره بهره وهخو هاته وه. زاتی وه بهر خو نا و لیبرا بو خهرمانجار و کادینه که بروت، ههر که له دهروازه کراوه کهی ههوشه وهدهرکهوت، سهروکی ئهنجوومه نی بینى که دوو لا به سهه یه کیکی له چه په ره کاندای کهوتبوو، تاقه گولله یه کی پیوه بوو، ههر دوو دهستی بو خواره وه شوپ بوو بوونه وه. له تو وایه دانه ویبووه وه تا کلاوه کهی که کهوتبووه ئهودیوی چه په رو په رزینه که وه، ههلبگریته وه.

له نزیکى کادینه که وه، له سهه ئه وه به فری که کا دایپوشى بوو، جهنده کی، ههر سی ئه وه پیاوه ی که بو کوکوردنه وه ی دانه ویله هاتبوون، به ریژی یه که وه کهوتبوو و پروت کرابوونه وه و ته نیا جلی ژیره وه یان له بهر بوو.

گافریلا که تهمه شای کردن و بهو حاله وه دیتیانى، ئه و رق و کینه یه ی لای به یانى ده رهق به وانه له دلا په وییه وه. ئه م دیمه نه ی خهرمانگا و کادینه که ی که هه میشه مهیدانى ته راتینى بزین ده رودراوسیکانى بوو که بو خواردنى ورده کا ده گهران، ئه م جهنده کانه له و گوپه کهوتبوون و بوئی مه رگ و بوگه نییان لی هه لده ستا و خلتنای خوین بوو بوون و خوینه که مه یی بوو. ئیدی ئه م دیمه نه ی وه کو رموزن و موته که ده هاته بهرچاو.

پیاوه قز زهرده که له و گوپه کهوتبوو، سهه ری به شیوه یه کی نائاسایى وه رسووپا بوو، ئه گهر دیمه نی سهه ری نه بوایه، که به ته واوه تی له به فره که رو چو بوو، پیاو وای هه سته کرد بویه پالکه وتوو تا تاویک ئیسراحت بکات- به کاوه خو لاق له سهه لاق راکشابوو.

دووهمیان که کابرایه کی سمیل رهش بوو، ددانیکی پییشه وه ی کهوتبوو و، گرموله بوو بوو و سهه ری بردبووه نیوان ههر دوو شانیه وه، به تووره یی دانی ریچ

کردبووهوه. سییه میان که به سهره کهوتبووه ناو کایه کهوه، و به بی جولّه له سهر به فره که کهوتبوو، به دهسته کانیا دیار بوو، که بهر له وهی مهرگ له جوولّهی بخت ههول و تهقالیه کی زوری دابوو.

گافریلا، به سهر جهنده کی کابرای سمیل زهردا دانه وییه وه. روانیه سهر و سیمای رهش داگه راوی، له سوواندا راجفری: ئه وهی له بهرده میا کهوتبوو، ئه فسه ره تووره و ترؤ و چاو زیته کهی ماوه یه که له مه و بهر نه بوو، که بو کؤکردنه وهی دانه ویله هاتبوو، به لکو گه نجی کی نوزده سالانی بالآ بهرز بوو، مووه نهرمه کانی ژیر سمیلّه زهرده کهی توژاله به فری کی له خو گرتبوو، له دووره وه سپی ده چووه وه، تاقه نیشانه یه کی سهختگیری به سیمایه وه نه ده بینرا جگه له و گرژییه ی که به سهر هه نیه یه وه بوو.

گافریلا، هه روا، به بیه یچ مه به ستیک دهستی خسته سهر سینگی پروتی ئه م گه نجه، چه په سا، غافلگیر بوو، له و سه رما و سه هولبه ندانه دا هه ستیکرد، گه رمیه کی خه فه له ناو له پی گه را...

پیره ژن، که بینی گافریلا جه نازه یه کی خلّانی خوینی، ته خه ته ئاسایی داوه به کؤلا و به هانکه هانک ده یه نی، له ترسا هاواری کی کرد و پاشه و پاش بو لای موغه یریه که رویی و نیشانه ی خاچی کی شا.

پیره میرد، جه نازه کهی له سهر ته ختیک راکشاندا، ئاویکی ساردی پیدا کرد، ئه و جا به لفکه یه کی زبر که وته مه سحی هه ر دوو لاق و ده ست و سینگی، ئه وه نده ی مه سح کردن تا ماندوو بوو، ئازای نیشته سهر ئاره قه. ئه وسا به قیزوبیزه وه گوئی نا به سینگه سارد و سره که یه وه، به ئاسته م گوئی له دلّی بوو، که به ئاسته م و ناوبه ناو لیی ده دا.

سی رۆژ و چوار شهو، رهنگ زهرد و زه عیف وه کو مردوو، له ژووره گه وره که دا یه که ته خته راکشا. شوینه واری زامی کی قه تماغه به ستوو، له هه نیه یه وه تا خوار گونای داکشابوو. سینگی تووند به سارگی پیچرابوو، که هه ناسه ی ده دا قرخه قرخی پیده که وت و به ئاسته م په توکه ی بهرز ونزم ده کرده وه.

گافریلا، هموو پوژیک، به قامکه زبر و قلیشاوه‌کانی لیوه‌کانی لیکی ده‌کردنه‌وه و به نووکی چه‌قویه‌ک زور به پاریزه‌وه، ددانه ریچ بووه‌کانی لیکی ده‌ترازاندن. پیره‌ژنیشبه قامیشیک شیری گهرم و گوشتاوی به ده‌مه‌وه ده‌کرد.

به‌یانی پوژی چواره‌م، گوناکانیکابرای قز زهدا، که‌میک ئالییان تیگه‌پا، ده‌وروبه‌ری نیوه‌پو، پوخساری، وه‌کو لقی ناسکی گویشه کیویه‌ی پاش سه‌رما و سه‌هولبه‌ندان، سوور هه‌لگه‌پا. ئازای که‌وته له‌رزین، له ژیر کراسه‌که‌یه‌وه، ئاره‌قه‌یه‌کی سارد و لینجی کرده‌وه.

له‌و ساته به دواوه، به‌ره‌به‌ره که‌وته ورینه‌یه‌کی خاو و پچرپچر، هه‌ولی ددها، له جیگا هه‌ستیت. گافریلا و پیره‌ژنه‌که‌ی خیزانی شه‌و و پوژ به نوره ئیشکیان ده‌گرت، به دیاریه‌وه داده‌نیشان و چاودیریان ده‌کرد.

له سه‌رانسه‌ری شه‌وانی دریزی زستاندا، کاتی که‌بای پوژه‌لات له قولی دونه‌وه هه‌لیده‌کرد، ئاسمانی تار و تاریکی ددها به یه‌کا و هه‌ورینساردی، به نزمی به سه‌ر گوندا بلاو ده‌کرده‌وه، گافریلا به لای پیاوه برینداره‌که‌وه داده‌نیشان، سه‌ری له نیو هه‌ر دوو ده‌ستی ددها، گوئی له‌و چیرۆک و ورینه بی سه‌ر و به‌رانه ده‌گرت که به زمانیکی ئالوز و نه‌فامکری شتیکی ده‌گی‌پایه‌وه که پیتی (واو) ی زور تیا‌بوو. له‌و په‌له سی گوشه بو‌رباوه راده‌ما که تیشکی هه‌تاوه‌که له سه‌ر سینگی دروستی کردبوو. له‌و پیلوه نووقاوانه راده‌ما که شین هه‌لگه‌پا‌بوون و خه‌رمانه‌یه‌کی که‌وه‌یی ده‌وری دابوون، هه‌رکاتی که ئاه و ناله‌یه‌کی سه‌خت، یان فرمانیکی وشک و خه‌فه، یان جنیویکی پیس له لیوانی زه‌ردی ئه‌وه‌وه ده‌رده‌چوو، و پوخساری له توورپیی و قاردا گرژ ده‌بوو، له‌و کاتانه‌دا، وه‌ک ده‌مبین له گوزه‌ی سه‌ره‌ونخون هه‌لگرن کونی فرمی‌سکانی گافریلا به‌ر ده‌بوو، پوندک به به‌رۆکیا ده‌پژا، له‌و ساتانه‌دا به‌زه‌یی ده‌وروژا.

گافریلا سه‌یری کرد پیره‌ژنه‌که‌ی خیزانی، به دیار ئه‌م کوره برینداره‌وه پوژ به پوژ لاوازتر ده‌بی، ره‌نگی هه‌لده‌بزرکی و زه‌رد ده‌بیت، پوندک به چرچ و لوچی پوومه‌ت و گوناکانیه‌وه دیته خواره‌وه. زانی، یا به دل هه‌ستی کرد، که خوشه‌ویستی پیره‌ژن بو کوره جوانه مه‌رگه‌که‌ی، بو پیترو، که به کامی دل بو نه‌گریابوو، چووته سه‌ر ئه‌م کوره غه‌ریب و بیگانه‌یه، که مه‌رگ به ده‌وریا ده‌خولیته‌وه... بونی کوره‌که‌ی خوی به‌م کوره بیگانه‌یه‌وه ناوه...

رۆژیک فەوجیک بەم گۆندەدا تێدەپەری، فەرماندەى فەوجەکە دیت بۆ مالى گافریلا، ئەسپەکەى لە بەر دەرگای حەوشە بە موراسیلەکەى دەسپێری، بە رینگ و هۆرى شمشیرەکەى و بە تەق و تۆقى مامیزەکانیەو خۆى دەگەیهنیتە بەر دەرگای هەیانەکە. کلاوێکەى دادەگریت و خۆى بە ژوورى دانیشتنا دەکات، ماوەیەکی زۆر بە بێدەنگى بە دیار بریندارەکەو دەووستی. پەنگى پوخسارى بریندارەکە زەرد بوو، داویکی باریکی خوین، بەهۆى بەرز بوونەوێ پلەى گەرمای لەشى، لە نیوان هەر دوو لیوییهو داچۆرا. کابرای فەرماندە، کە داوی پیرییهکی زوورەس کەوتبوو سەرى، سەریکی بادا، خەم نیشته سەر پوخسارى، چاوی لە چاوانى گافریلا گواستەو و پوانییه شوینیکی دوور و گوێ:

- پیرەمێرد، ئاگات لەم هاورییهمان بێت.

گافریلا، لیبراوانە بەرسقى دایەو: - بیگومان ئاگامان لێى دەبیت!

رۆژان بوون بە هەفته و هەفته تێپەری، جەژنى کریسمیس هات و تێپەری، کابرای قز زەرد بۆ یەکەمجار، لە رۆژى سازدەمیندا چاوی هەلێنان. گافریلا گوێى بە دەنگی کز و زەعیف، زەعیف وەکو جۆلاتەنە زرینگایەو:

- پیرەمێرد ئەمە تۆی؟

- بەلێ منم.

- خراپیان پێ کردووم وا نییه؟

- مەسیح فریامان کەوت.

گافریلا، سووکە تەوس و توانجیکی سادەى دوور لە هەر بەدخواییهکی لە سووکە نیگا شەفاهەکیدە خویندەو.

- ئەدى هاوریکانیدی چیان بەسەر هات؟

- ئەوان... لە مەیدانەکەدا ناشمانن.

بریندارەکە، بە بێدەنگى، بە قامکەکانى پەتۆکەى جولاند و چاوی برییه، دەستەکە بۆیە نەکراوێکانى میچەکە.

گافریلا لیی پرسی: - ناوت چیبیه؟

به بی تاقهتی پیلوه شینهوه بووه ده ماراویه کانی داخست.

- نیکولای.

گافریلا گوتی:

- دهی باشه... ئیمه ناوت دهنهین پیترۆ... کوریکمان هه بوو نیوی پیترۆ بوو..

گافریلا، بۆ ساتیک له فکران راجوو، ده یویست شتیکی دیکه بپرسیت، که گوئی له دهنگی هه ناسهی ریک و پیکی ئه و بوو وکه بینی بۆ ئه وهی هاوسهنگی خوی رابگریت، هه ر دوو دهستی به م لاو به ولای قه ره ویله که دا کردنه وه، ئه م به ئه سپایی و له سه ر نووکی پا له قه ره ویله که دوور کهوته وه.

ژیانی، به خاوی و به نه به دلی بۆ گه راپیه وه. هه یقی دوایی به زه حمه تیکی زۆر سه ری له سه ر سه رینه که ی به رز کرده وه، پشتی یه کپارچه برین و قورحه ی سه ر جیگا بوو.

هه ر پوزئی ده بووری گافریلا، به ترسیکی ئاشکراوه ههستی ده کرد له ناخی دلّه وه بۆن ده نی به پیترۆی تازه وه، سوژی ده چیته سه ری و زیاتر رمووده و هوگری ده بیته. که چی وینه ی پیترۆی یه که می، واته کوره که ی خوی، له به رچاو و له زهینا کال ده بیته وه، ریک وه کو ئه و پرته وه مرده لوخه ی، زه رده په ری ئیواران که له شووشه ی په نجه ره ی کولبه که یانی ده دا، سات به سات لیل و لیلتی ده بوو. زۆری هه ولدا خه م و په ژاره کانی رابردووی به سه ر بکاته وه و دووباره وه کو جارن زنده ویان بکاته وه، به لام بیفایده بوو، رابردوو سات به سات دوورتر ده کهوته وه. له دلی خویدا ههستی به جوړه شه رمه زاری و په شیوییه ک ده کرد، بویه... له ژووره که وه ده رده کهوت، ده چوو بۆ گه ورپی هه یوانه کان به سه عاتان له وینده ر کاری ده کرد. لی که بیری ده کهوته وه به دریزایی ئه و ماوه یه ژنه که ی به دیار پیترۆوه دانیشتوو و به نیونه خت به جیی نه هیشتوو، ههستی به جوړه ئیره بییه ک ده کرد. بۆ مال ده گه راپیه وه، به ته په ته پ ده چوو ژووره وه، به بیدهنگی له ژوور سه ری پیترۆ راده وه ستا. به قامکه زبره کانی په رده ی سه ر سه رینه که ی ریک ده خست، که نیگی

له نیگای توورهی پیرهژن هه‌لده‌نگوت، به بی دهنگی و بی جووله له سهر کورسییه‌ک رۆده‌نیشته.

پیرهژن، گۆشتاوی خورما چه‌چانی کیوی و جۆشانهی ئهو گیا و پروه‌کانهی، که له وه‌زی به‌ه‌ارا، له مانگی ئایارا گۆلده‌که‌ن و پیده‌گهن، ده‌رخواردی پیترو ده‌دا. ئیدی چ به هوی ئهو خورا‌کانه‌وه و چ به هوی گور و تینی لایه‌وه بووبی، کور به‌ره‌به‌ره بوژایه‌وه، به سهر نه‌خۆشیه‌که‌یا زال بوو. زامه‌کانی ساریژ بوونه‌وه، گونا ناسکه‌کانی ئال بوونه‌وه، خوینیان تی زایه‌وه. به‌لام باسکی راستی به باشی نه‌گیرسایه‌وه، ئیسکه‌که‌ی له ژیر ده‌فهی شانیه‌وه شکابوو و پیده‌چوو چاکیش نه‌بیته‌وه.

به‌لام پیترو، ویرای ئه‌وه‌ش، بو یه‌که‌مجار و به‌بی کۆمه‌کی هیچ که‌سیک، له هه‌فته‌ی دووه‌می رۆژووی گه‌وره‌دا، له نیو جیگا‌که‌یا دانیشته. بزه‌یه‌کی دوور و دریژ نیشته سهر پوخساری، وادیار بوو سهری له توانای خوی سوورما بوو.

شه‌وی گاقریلا، به ده‌م کۆکه‌کۆک و قرخه‌قرخه‌وه، له مووبه‌قه‌که‌وه بانگی کرد:

- پیرهژن، خه‌وتووی؟

- چیه‌؟

- ده‌لیم، کوربه‌که‌مان به‌م زوانه چاک ده‌بیته‌وه و هه‌لده‌ستیه‌وه... سبه‌ینی پانتۆله‌که‌ی پیترو له سه‌ندوو‌قه‌که‌ ده‌ربینه... ده‌ستیک جلکی ته‌واوی بو ئاماده بکه... ئه‌م کوربه‌هیچی نییه له‌به‌ری بکات.

- ده‌زانم، هه‌موو شتی‌کم بو ئاماده کردوه.

- که ژنیکی به مشووری!... پالتۆ فه‌روه‌که‌شت بو ده‌ره‌یناوه؟

- ئه‌دی مه‌عنای چی؟ خو ئه‌م کوربه‌ به‌ پروتی ناسورپیه‌وه؟

گاقریلا، یه‌ک دوو تلی له سهر موغه‌بیریه‌که‌ دا، خه‌ریک بوو خه‌وی لی‌ده‌که‌وت، به‌لام شتیکی دیکه‌ی بیر که‌وته‌وه و به خۆشیه‌وه سهری هه‌لبری:

- ئه‌دی کلاوه‌که‌؟ له‌وه ده‌چی بیرت چووبی پیره‌قاز!

- ئۆي، وه توخوا ئەگەر وازم لى نەيەنى! رەنگە لە دوينيوه چل چەلان بە لايدا
رپوشتى و نەت ديتى، ئەو تا لە بەرانبەرتا، بەو بزماری دیوارەكەى
ئەوبەرەوهم هەلواسیوه!...

گافریلا، كۆكەيەكى بە ئازارى كرد و ئەوسا بیدەنگ بوو.

بەهار خەرىك بوو، ژيان و چالاكى وهبەر دۆندادهكرد. بەفر رەشایی تىكەوت، لە تۆ
وايە كرم تىي داوه و خواردوويەتى. ئىدى لە ژيرەوه فشەل بوو، لووسى و سفتیەكەى
جارانى نەما. گردهكە بەفر و بەستەلەكى پيوه نەما، بەفرى دەشتەكە بەرەبەرە
توايەوه، بۆ دۆل و شیوهلەكان پاشەكشەى كرد. كەنارە دووره دەستەكانى دۆن، بە
ئارامى لە ژير تيشكى چرى هەتاودا، راکشابوو، ئىدى ئەو بايەى لە دەشتە پان و
بەرينەكەوه دەهات، بۆن و بەرامەى تالى پاشماوهى " خاراگوش "ى لەگەل خويدا
دەبرد. (خاراگوش: گيايەكى خورسكە، نيو مەترىك بەرز دەبیتەوه، گولى زەرد
دەگریت، بۆنى ناخوشە، وهكو بۆنى ئەسپەنىك و نەفتالینە) .

ئىدى كۆتايى مانگى ئايار بوو.

- بابە ئەمرۆ هەلدەستم!

هەرچەندە هەموو ئەو سەربازە سوورانەى بە بەر مالى گافریلادا دەرپوشتن كە
سەرە سپیەكەيان دەبىنى بە بابە بانگیان دەكرد، لى گافریلا ئەمجارە ئەم
بانگكردنەى لەگیان خۆش بوو، هەستى دەكرد گەرمیەكى تايبەتى تيايە. رەنگە
هەر ئەو وای ویناكردى، يان پیترو بە راستى ئەو وشەيەى بە خۆشەويستییەكى
فرزەندانەوه دركاندبوو. لى بە هەر حال رۆخسارى پیرەمیرد بە تەواوەتى سوور
هەلگەر، كۆكەكۆكى پیکەوت، بە دەم شاردنەوهى شادی و شلەزانەكەيەوه و لە بن
لیوانەوه گوتى:

- سى مانگە لە جیدا كەوتوویت... ئىدى كاتى ئەوه هاتوو هەستیت پیتیا! (سووكە
ناوى پیترويه) .

پیترو، بە شەلەشەل و لارەلار چوو بۆ بەر هەيوانەكە، بايەكى هیندە زۆر چوو
سپیەكانیەوه لەزگ بوو بخنكى. گافریلا لە پشتەوه گرتى و یارمەتى دا، پیرەژن كە

له بهر هه‌یوانه‌که‌دا مژوول بوو، به‌و دیمه‌نه دلی پر بوو، فرمیسکه حازره‌کانی به چمکی به‌رکۆشه‌که‌ی سری.

کاتی پیترووی، زر کورپان به شه‌له‌شه‌ل به‌به‌ر عه‌ماره سه‌ربان داروخاوه‌که‌دا تیپه‌ری پرسى:

- ئه‌ری ئه‌وسا ئاخری دانه‌وئله‌که‌ت دانى؟

گاقریلا، به‌نه‌به‌دلییه‌وه‌گوئی: - دامنى!

- کاریکی باشت کردووه‌بابه!

وشه‌ی (بابه) دووباره پیره‌می‌ردی دلخۆشکرده‌وه. پیترو هه‌موو پۆژی، خوی ده‌دا به‌ سه‌ر دار عاسا‌که‌یدا و به‌ شه‌له‌شه‌ل، به‌ناو هه‌وشه‌ده‌که‌وت. گاقریلا له‌هه‌ر شوینیک بوایه، له‌کادینه‌که‌بايه، له‌به‌ر هه‌یوان و بانیزه‌که‌بوایه، له‌هه‌ر په‌نایه‌ک بوایه، به‌نیگه‌رانی و ترسه‌وه‌ده‌ی‌راونیه‌کوره‌تازه‌که‌یان که‌نه‌با بخزی و بکه‌ویت.

ئه‌مانه‌زور که‌م قسانیان پیکه‌وه‌ده‌کرد. به‌لام ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ساده‌یه‌ی نیوانیان پۆزبه‌پۆز پتر به‌خۆشه‌ویستی ئاوه‌دان ده‌بووه‌وه.

دوو پۆژیک دواى ئه‌وه‌ی پیترو بو‌یه‌که‌مجار به‌ناو هه‌وشه‌که‌وت، گاقریلا شه‌وی، به‌ر له‌خه‌وتنان، له‌کاتی‌کا له‌سه‌ر موغه‌یرییه‌که‌به‌ئاسووده‌یی پالکه‌وتبوو، پرسى:

- تو‌خه‌لکی کوینده‌ری کوره‌که‌م؟

- ئورال.

- له‌بنه‌ماله‌یه‌کی جووتیاری؟

- نه... به‌ره‌چه‌له‌ک کریکارین.

- یانی چۆن کاریک؟ یانی پیشه‌یه‌کت هه‌بوو... وه‌کو پینه‌دۆزی؟ ته‌نه‌که‌چیه‌تی؟

- نه، باوکه‌گیان، من له‌کارخانه‌یه‌ک کارم ده‌کرد، کارخانه‌ی ئاسن توانه‌وه، له‌مندالییه‌وه‌له‌وی کارم ده‌کرد.

- ئەد چۆن بە گەل لىژنەى كۆكردنەوہى دانەوئە كەوتى؟

- لە سوپاوە ناردیانم.

- باشە ئەوكات لە لای ئەوان چى بووى؟ فەرماندە بووى؟

- بەلئى بابە.

هەرچەندە پرسىارەكەى دواتر هەندئ دژوار بوو، بەلام ئەم پرسىارەى مەبەست بوو.

- بەم پئىيە تۆ حىزبىت؟

پىترۆ، بە دەم بزەيەكى رەخشانەوہ بەرسقى داىەوہ:

- من كۆمۇنىستىم.

گافرىلا كە ئەو بزە رەخشانەى بە روى پىترۆوہ بىنى هىچ ترسىكى لەو وشە غەرىب و نامۆيە نەما، هەستىكرد، وشەيەكى ترسناك نىيە.

پىرەژن، دەرفەتى هئنا و بە جدى پرسى:

- پىترۆ گيان كەس و كارت هەيە؟

- كەسم نىيە! من وەكو ئەو مانگەى بە حەوئىقى ئاسمانەوہيە، تەنياى تەنيام!

- داىك و باوكت مردوون؟

- هەر بە مندالى... تەمەنم حەوت سالان بوو، بابم بە سەرخۆشى شەرى كردبوو و كوژرابوو، داىكىشم بە رەدووى دۆستىكى كەوتبوو و رۆيى بوو.

- هەى دئە قۆر! يانى تۆى داماوى بەو مندالىە بەجئھئشتووہ؟

- لەگەل كابرايەكى قۆنتەراتچىدا رۆيى. من لە كارخانەكەدا گەورە بووم.

گافرىلا، لاقى لە سەر موغەيرىيەكەوہ شۆر كردنەوہ، ماوہيەكى زۆر بئدەنگ بوو، ئەوسا بە ئەسپايى و پچرپچر كەوتە قسان:

- جا كورپى خۆم مادامىكى كەس و كارت نىيە، لە لای ئئيمە وەمئىنە... ئئيمە كورپكىمان

هەبوو، بە يادى ئەوہوہ بە پىترۆ گازت دەكەين - ئئيدى، ژيا، پاشان رۆيى، كوژرا،

ئىستاش من و پىرەژن، پىر قەل و برادەر بە تاقى تەنيا ماوينەتەو. عەمرى پىرە مەپرىكمان ماو و خەرىكە بە دوو قۆلى بە سەرى دەبەين... ئىمە ماوئەيەكى زۆر لە خەمى تۆدا بووين، خزمەتمان كردىت، ئىشكمان گرتىت، شەو نخونيمان بە ديارتەو و کرد، رەنگە ھەر لە بەر ئەو بەى كە بەم رادەيە رموودە و ھۆگرت بووين و خۆشمان دەوئى. ھەرچەندە تۆ لە خوئىنى ئىمە نىت، لە خوئىنى بىگانەيت، بەلام ئىمە لە ناخى دلەو و ھەكو ئەو پەرچەيەك بى لە جەرگى خۆمان، بەو ئاوايە سوومان لى خواردوويت و بە خەمتەو بووين... پياوى چاكبە وەمىنە! بۆ خۆمان بە فەلاحتى دەژين. لىرە لە دۆن زەوى و زارمان ھەيە، زەوى و زارى دۆن بە پىت و بەرەكەتە. نەك ھەر پىي دەژين، بەلكو لىشمان زياد دەبىت و ژنىكىشت بۆ دىنين... من پىنج و دوو رۆژىكم ماو، ئىدى تۆ دەبى بە خاوەنى ھەموو شتىك. ئەوئى من لە تۆم دەوئ، تەنيا ئەوئەيە رىزى پىرىكەمان بگرت و تا دەمرين نان و ئاومان بەدەيتى... جا پىترۆگيان پياوى چاك بە، مەردى خوا بە ئىمە پىر بەجى مەھىلە...

بە درىزايى ئەو ماوئەيە سىسركىك، لە پشت موغەيرىكەو بە دەنگىكى تىژ و يەكنەوا دەيزرىكاند و بايەكە بە لورەلور خۆى بە پەنجەرەكاندا دەكرد.

- ئىمە، من و پىرەژن، ماوئەيەكە مژوولى ئەوئىن ژنىكت بۆ بدۆزىنەو.

گافرىلا، بە دەم خۆشەيەكى دەستكردەو چاويكى داگرت. بەلام بزەيەكى سارد كەوتە سەر لىو ھەرزۆكەكانى.

پىترۆ، چاوى برى بوو پاركىتتەشەق بردوو و ھەلئاوساوى زەمىنەى ژوورەكە، بە دەستى چەپى، بە ھىواشى دەيكىشا بە سەر مېزەكەدا، دەنگى مېزەكە زۆر ناخۆش بوو. تەپ، تەپ تەپ. ديار بوو بىرى لە وەلام دەكردەو. دوای ئەوئى لە دللى خۆيدا برىارى دا، دەستبەردارى لىدانى مېزەكە بوو، سەرى لەقاند:

- باوكە، من لە گەلتانا دەمىنەو، بەوپەرى خۆشحالئىيەو دەمىنەو، بەلام وەكو دەبىنى من وەكو پىويست بە كەلكى كار كردن نايەم... باسكى راستم چاك نەبووئەو و رەنگە چاكىش نەبىتەو... بە نەعلەتم كرد ئاوەھا! بەلام بە گوئىرى تواناى خۆم كار دەكەم... ئەم ھاوئىنە لىرە دەمىنەو و پاشان بىرىك لەم مەسەلەيە دەكەينەو.

گافرىلا، قسەكەى بۆ تەواو كرد:

- پاشان، لهوويه بؤ ههميشه ليړه بمينيتهوه!

له ناکاوا چهرخی خهړه که که، له ژير پي پيره ژنا که و ته جيره جيريکی خوش، و له هه مان کاتدا و به دم هه لکردنی داوه خوریه باريکه کانه وه به دهوری مه کو که دا، خسه خشيکی خوش بهرز بووه وه.

ئايا ئەم دهنگه دهنگ و خسه خسه، نهوای لایه لایه یهک بوو، یا ئەم خسه خسه له پهستا و بی پسانه و هیه بووبی به ئاواز و مزدهی ژيانیکی خوش و پر ئومید - کی چوزانی؟

دوای بههار، نورهی روظانی گهرمی له خورا هه لکشاو هات، که له گهرد و توز و گهرده لولوی زوری بیاباندا شه پولي ددا و له دووره وه که وه یی دهاته بهرچاو. کهش و ههوا تا ماوه یه کی زور ئارام و جوان بوو. به لام دونی یاخی و سهر شیت وه کو ههمیشه ههستا، شه پول به شه پولي دهوت به ولاره، ههره شه پوله به قهده بالای زه لامیک بهرز ده بووه وه و شلپ بهر ده بووه وه، ئاوی له هی و لافاو، ماله کانی قهراخ گوندی شورده وه. به لام که ناره دووره دهسته که ی دون، له دووره وه سهوز ده چوو وه، سهوزیکی سپیواژ، بایه که ی پر کردبوو له بون و بهرامه ی ههنگوینی گه لا و گولی سپیداران. گولاویک له نیو میړگ و مهزراکاندا هه بوو، که یه کپارچه په ره ی گول و شکوفه ی سیوی کیوی دای پوخی بوو و له دووره وه، وه کو گول سوور ده چوو وه.

له شهوانا، چه خماخه ی هاوینه ی ههوره بروسکه، له دووری دووره وه، وه کو چاو برکیی پر له نازی کیژان، قوولایی ئاسمانی بؤ نیو نهخت روشن ده کرده وه وئاوا ده بوو. شهوان وه کو ئه و چه خماخه کورت و کهم ده وامن. گاجووتان، فریا نه ده که وتن، تا دوای کاری پر زه حمه تی روظگاری دریژ که میک به سینه وه و گور و تینیان وه بهر بیته وه.

گارن و ولسات ده کرانه دهشت و دهر، ولاخه کان به راده یه ک لاواز بووبوون، پیستیان به سهر ئیسکیانه وه وشک بووبوو.

گافریلا و پیترو یهک ههفتهیان پیکهوه له دهشت و بیابانهکهدا بهسه ربرد. پیکهوه زهویان دهکیلا. ماله و چانیان پیدا دینا وسافیان دهکرد و توویان دهدا، شهوان له ژیر گالیسکهکهدا دهنوستن و به هر دوکیان یهک فرهویان به خودا دهدا. بهلام گافریلا، قهت باسی نهو پهیوهندییه به تینهی نهدهکرد که به کوره تازهکهیهوه دهبهستهوه. کورپکی قز زهردی روو خووشی کاردوست بوو، بهوخهسلهتانهی، پیترووی جوانه مهرگی بیر دههینایهوه، نهو پیتروویهی که روژ بهروژ، له زهین و خهیاالدانی گافریلادا کال و کالتر دهبووهوهو درهنگ ودرهنگتر یادی دهکردهوه.

کارکردن، به جوړی مزوولی دهکرد، که دهرفتهی یادکردنهوهی پیترووی جوانه مهرگی نهدهدا.

روژگار، زور بلهز و بیئهوهی ههستی پیبکریت تیپهپین، وهرزی دروینه بهر دهرگی گرت.

روژیک، بهیانی زوو، پیترو ههستا، ماوهیهکی زور خهریکی مهکینهی دروینهکه بوو، گافریلا که بینی زور وهستایانه و لیها تووانه خهریکی مهکینهکهیه، دهمه داسه کونهکانی له کووردهدا دهمه زهرد دهکاتهوه، دهمه کون و بی کهلکهکان لادهبات و دهمه داسی تازهیان له جیگا دادهنی، زوری سهر سوپما. پیترو، تا ئیواره هر خهریکی مهکینهی درهوهکه بوو، که ئیواره داهات و دنیا تاریک بوو، چوو بو بارهگای نهنجوومهنی گوند، که بو کوبوونهوه بانگ کرابوو. لهم کاته داپیرهژن که چووبوو بو ئاو، هاتهوه. نامهیهکی له دایه ره ی پوستهوه هینابوو. نامهکه له زهرفیکی چلکن و کوندا بوو. له سهری نووسرابوو، تکایه له ریگای گافریلاوه، به دهستی هاوری نیکولای کاسیخ بگات.

گافریلا، تووشی نیگه رانییهکی گونگ بوو، نامهکهی به دهستهوه گرت، ماوهیهکی زور نهو دیو و نهو دیوی کرد، سهری زهرفهکه به خهتیکی ناخوش و به قهلهمی قوپی نووسرابوو و مهرانهکهبهکهی بلاو بووبووهوهو پهلهپهله بووبوو.

نامهکهی بهرز کردهوه، دایه بهر تیشکی ههتاوهکه، لی زهرفهکه لهوه نهستورتر بوو، هیچی لی بیته ههکراندن.

گافریلا، به دهستی خوئی نهبوو، زور بهم نامهیه، که رهوتی ژیانی ئارام و ئاسایی نهوی شیواند، قهلس و تووره بوو.

له ههوه له وه وای هات به خه یالدا که بیدرینئی، به لام پاش ئه وهی که میک بیری کرده وه، بریاریدا نامه که بیگه یه نیته دست خاوه نه که ی. تا بهر ده رگا به پیر پیترووه چوو و هه واله که ی دایی:

- کوری خوم، نامه یه کت له شوینیکه وه بو هاتووه.

به سه رسامیه وه گوتی: - بو من؟

- بو تو، ها وه ره بیخوینه وه!

گافریلا له ژووره وه چراکه ی داگیرساند و به چاوه تیژه کانی روخساری پیوته ری، که به دهم خویندنه وه ی نامه که وه، سات به سات ده گه شایه وه، دابیژت. ئه نجام هه داری له بهر برا و پرسى:

- له کوپوه هاتووه؟

- له ئوراله وه هاتووه.

پیره ژن، به کونجکاو یه وه پرسى:

- کئ ناردوویه تی؟

- هاوړپییانی کارخانه که م.

گافریلا، یه کسه ر ږاچله کی: - چییان نووسیوه؟

پرشنگی چاوانی پیوته ر، دامرکایه وه و به نه به دلئى گوتی:

- داوام لیده که ن بو کارخانه که بگه ږیمه وه... به تهمان وه گه ږی بخنه وه. له سالی ۱۹۱۷ وه له کار که وتووه.

گافریلا، به ده نگیکى کز پرسى:

- باشه... تو ده ږویت؟

- نازانم...

پیترو، پوژ به پوژ لاواز دهبوو و پهنگی زهرده لده گه پرا. شهوان گافریلا، گوئی لی بوو چوون ناهی هه لده کیشا و تا به یانی له ناو جیگا که یدا گینگلی دها. دواي پرامان و هزرینیکی زور گه ییه نهو باوه پرهی که پیترو له گوندا هه لئاکات. جووت و جووتکاری و زهوی کیلان و فهاحه تی کاری نهو نییه، نهو کارخانه یه ی که پیترو له هه میزیا گه وره بووبوو، درهنگ یان زوو، پیترو له م دهسه نیته وه و بو لای خوئی ده باته وه. دووباره پوژانی شوومی ته نیایی و ناخوئی دهست پیده کاته وه. گافریلا خوئی دهخواست بتوانی نهو کارخانه نه فره تییه، له بن و بستاته وه هه لته کینی و ویرانی بکات، داری به سهر به ردییه وه نه یه لی، له گه ل ئه رزا ته ختی بکات، و شوینه که ی بیته به زهرده درک و پیگوله و گیاین کیوی!

پوژی سییه می دروینه یان بوو، وهختایه ک بو ئیسراحت و ئاو خواردنه وه چوون بو لای گالیسکه که و له سییه ری گالیسکه که دا دانیشن، نه مجاره یان پیترو دهست پیشکهری کرد و گوتی:

- باوکه گیان، من ناتوانم لی ره بمینمه وه! فایده ی نییه، بو کارخانه که ده گه پیمه وه، گازم دهکات، ئوقره ی له بهر بریووم، خه ریکه سووم بوئی ده بیته وه ...

- یانی به ژیانی ئیره رازی نیت؟ ...

- مهسه له که نه وه نییه ... کاتی خوئی وهختایه ک سوپای کولچاک هی رشی بو شاروچکه که مان کرد، ده دانه پوژی ته واو داکوکیمان له کارخانه که مان کرد. پیاوانی کولچاک که شاره که یان گرتین نو که سیان لی ئیعدام کردین. ئیستاش نهو کریکارانه ی که له خزمه تی عهسکه ری گه پراونه ته وه، خه ریکن کارخانه که نوژن ده که نه وه، سهر له نوئی وه گه ری ده خه نه وه ... نه وانه خوئیان و مال و مندالیان خه ریکه له برسا ده مرن ... به لام ویرای نه وه ش هه ر کاریکیان له دهست بیده یکه ن، به و حاله شه وه کار ده که ن ئیدی من چوون بتوانم لی ره بمینمه وه؟ ... پیته وایه ویزدانم ریگه م ده دات؟ ..

- باشه تو به که لکی چی نه وان دیی؟ خو بازووت کار ناکات!

- باوکه، تو قسه ی سهر ده که ی! نه وانه پیویستیان به هه موو که سیک هه یه .

گافریلا، به دم شاردنه وه ی که سهر و خه می خو یه وه گوتی:

- باشه، من رېت ليناگرم، برؤ! بهلام ئەمه به پيرهژن مهلي، بلي دهرويت و دهگهرييتهوه... ماوهيهك لهويندهر دهمينيتهوه و پاشان دهگهرييتهوه... دنا له خه و پهزاره دا دهمریت، چونكه تو تاقانهی ئيمهيت...

ئوسا، بهو ئوميدهوه، به هانكههانك، به دهنگيكي پچرپچر و له بن ليوانهوه گوتی:

- ئەمه دنيايه بهلكو به راستيش گهرايتهوه؟ باشه بهزهبيت به پيريماندا نايهتهوه؟

عارهبانكه كهوته جيرهجير و گايهكان به خاوهخاو كهوتنه ري، بهرده گهچينهكاني ژير پيچكهی عارهبانكه كچهكرچ دهشكان و تۆزيان لي ههلهستا. ريگاكه كه به قهراخ دونا دهرويي، له نزيكي كليسايهكي بچووكهوه، به دهسته چهپا پيچي دهكردهوه. له پيچهكهوه كليساكاني ناوهندي ئاوايهكه و سهوزهزار و باخ و بيستانه دلرفينهكان دهبينران.

گافريلا، به دريژايي ريگا دهمی ليك نهنا، ههولیده دا بزه له ليواني نهبريت.

- ئا لهم شويته دا، پيش سي سال، چند كيزيك له دونا خنكان. هر بهم بونهيهوه و به يادي ئهوانهوه ئەم كليسا بچووكهيان دروستكردوه.

به دهسكي قامچيهكهی ئماژهی بو گومهزه داروخاوهكهی كليساكه كرد:

- ئيدي ليروهوه دهبي خواحافيزي ليكي بكهين، چونكه ريگا نيهه، گردهكه ههرهسي هيئاوه. ئاوايهكه ليروهوه هر فرسهخيک (۱۰۶۰ م) دهبيت. دهتواني به كاوهخو به پييان بروی.

پيترو، تويشه بهرهكهی پشتي ريک خستهوه، له عارهبانكه دابهزي. گافريلا ههولیدا نهگري، قامچيهكهی فريدايه سهر ئهزرهكه، به دهسته لهرزوکهكاني هه مبيزي بو پيترو كردهوه:

- به دوعا گيانهكه م!... به روشتني تو، خوري پرشنگداری مه ئاوا دهبيت.

له ناکاوا پوخساری پهریشان و له فرمیسا هه لکشای گرز بوو، به دهنگی بهرز
هاواریکرد:

- خو کولیچه کانت له بیر نه چوو، کورپه کهم؟... ئهوانه ی پیره زن بو ی
دروستکرد بووی. له بیرت نه چوو؟... ده ی باشه باش، به دوعا!... به دوعا کورپه کهم.

پیترو، به له قه لهق و به گورگه لوقه، ملی توله ریگا که ی گرت. گافریلا، که خو ی به
قهراخ عاره بانه که دا دابوو، هاواریکرد:

- بیته وه بو لامان ها!

دهنگیک له کانگای دلپه وه هاواریکرد: "جاریکی دی نایه ته وه!" قزه زهر د و جوان و
ئازیزه که ی بو دوا جار له سهر پیچه که وه به دیار که وت. پیترو بو دوا جار کلا وه که ی
بو ته کاند، بایه که شوین پییه کانی ده سربیه وه و گهرده لوولیکی که وه یی سپیوازی
له دوویه وه هه لده ستان.

۱۹۲۶

تیبینی: رۆژی ۲۰۱۹/۵/۱۲ له سلیمانی، گهره کی چوارچرای نو ی، له پاچقه ی ئه م
چیرۆکانه بوومه وه که به شیویه کی به راورد کاریانه له م سهرچاوانه ی خواره وه
کراون به کوردی، جا ئه گهر ئه مه که م دابیزیک بووبیته هو ی ئه وه ی که هه ندیک
دهسته واژه و پرسته و پهره گرافی ده قه کوردییه که، له رواله ت و شیوه دا ته واو
ده گه ل سهرچاوی یه که م دا تیک نه کاته وه ئه وا ده گه ل ده قی دووهمدا تیک ده کاته وه
و پیچه وانه ش پیچه وانیه و به دلنیا ییه وه ده یلیم که ده قه کوردییه که ئه گهر له
ههر دوو ده قه عهره بی و فارسیه که پوخته تر نه بی ئه وا هیچی له وان که متر نییه
و بی چه ند و چوون پرووی مه جلیسی ده قانی هه یه.

۱ - میخائیل شولوخوف / المولفات المختارة فی اربعة مجلدات / المجلد الاول،
قصص الدون، دار "رادوغا" فرع طشقند، ۱۹۸۶، ترجمه عبدالله حبه.

۲ - داستان های دون، میخائیل سولوخوف / ترجمه محمد علی عمویی / انتشارات
ازاد مهر، با همکاری: نشر هادیان / نوبت چاپ: چاپ اول، ۱۳۸۸.

دەربارەى دۆنى ئارام

حەمەكەرىمعارف

مىخائىلئالکساندرۇفچىشۇلۇخۇف (۱۹۰۵-۱۹۸۴) لەرۇژى
۱۹۰۵/۵/۲۴ لە گوند ئىکىنا وچە يېقىشنىسكا يادا، لە خا كىقوزا قنشىنىد ۇندا، كەروبارىكىگە و
رەپىر بەرە كە تەبە ماننا وە وە، بەسەرانسەرىدا دەروا، چا وىبە ژياندا ھە ئىنا وە . دايكىخ
ھەككىئۇكرانىا و بىو ھە ژنىكا براىە كىقوزا قىبوو . با و كىخور دە مولكدارىكىنا بووتىرو و سىخە لكىس
تانىرىياز انبوو، بۇدە قەرىد ۇنكۇ چىكر د بوو لە پىنا وىژيانوبە دە ستەھىنا نىبىژىو يىخۇيدا، شان
ىدا يە بەر جۇرە ھاكارو كاسبىجىا واز .
دو ايئە وە مىخائىل، بۇخو ئىند ننىرد را بۇشار وچكە يېقىشنىسكا يادا، دايكىكە و تەسەركە لكە لە ي
ئە وە يىكە خۇيىفئىرىخو ئىند نونو و سىنبكات، تابتوانىتپرا ستە و خۇنامە بۇكۇرە كە بىننىرىت . شۇلۇ
خۇفتا سالى

۱۹۱۸ واتە تاتە مەنيسيا ز دە سالیله خویند نەردە و امبوو. ئیدیلە و سالیله وە، دوایشۆر شیروو سیا، شەرپینا و خۆبوز و تنە وە ییا خینگەرییلە دیارودە قەر یقوزا قنشینید و ندا هەلگیر سا و ئیدیتۆ مارودە فته ریمند الیه تیئە مکور یزگە پرچۆ شوخرۆ شە بە تە و او و تپیچرا یە وە ودا خرا. ئید یسیلا و یخرۆ شا و یروود او انئە ویشیو ه کوهە زار اننۆ لا وید یکه بەرە و مەید انیجە نگوبرا کوزیرا مالی.

شۆلۆخۆف، تاسالی

۱۹۲۲، لە پریزبەری بازانی سوورا، دژید ژمانیها و زمانوهار و پەگە ز یخۆیجەنگی. هەلبەتە ئەم سالانە پربوونلە دیار دە و پوود اوینە مە جۆر و هە قەدژ، پوود اویند لئە زین، وە کود لپەرە قیو هۆقی گەریو برسیتیونە خۆشیو مەرگو کوشتو کوشتار، هەر و هە تە ژیبوونلە گیانفید اییود لئسۆزیوم رۆقدۆ ستیو هیوا و ئومید یپر شنگدار. دیارە تیکراییە مدیار دە و پوود او انە، کاریانلە ناخیشۆلۆ خۆفکرد، لە قولا یید لودە روونید اپەنگیانخواردە وە، سەریان کرد و زۆری پینە چوو، هونەرییان لە پۆمانیمە زنی (دۆنیئارام) دارەنگیدایە وە بەر جەستە بوو.

لە کۆتایی سالی

۱۹۲۲، دوا یئە وە هیه موو بوز و تنە وە یا خینگەریو ئەنتیشۆر شەکان، سەرکوتکرانوبارود و خویو هەلاتتار امبوو وە، شۆلۆخۆفبە عینا و نیکۆمیسەر و بەر پرسییە کە یە کله یە کە کانیکۆ کردنە ویدانە و یلە و ئاز و وقە گوازا یە وە بۆمۆسکۆ.

بەلامئە مریکخرا وە عەسکەرییە زو و هەلۆ شینرایە وە و شۆلۆخۆف، لە خزمەتمەرە خەسکرا ووبە بی کارمایە وە. ناچار لە پینا و یژیا نوگوزەراند ا هەموو کاریکیدە کرد، لەوانە: کارمەندیئامار، فیئکار، کریکار بیینا سازی، حەمالی، ژمیریاریو رۆژنامە نووسی.

یە کە مینگوتاریئە دە بی، لە تەمەنی هەژ دە سالی، لە سالی ۱۹۲۳ دالە رۆژنامە ی (پراقدایلا وان) دابلا و بوو وە. دوا یئە وە ئید یچە شە بوو و خویدایە نوو سینیکورتە چیرۆکچە نەندینچیرۆکیلە رۆژنامانی تاییبە تەبە لا و انبلا و کردە وە و لیڕە وە ئولفە تیدە گەلقە لەمد اگرتو بەتە و او و تیریگایئە دە بیاتیگرتە بەر. ئە وە بوولە سالی

۱۹۲۵ داکۆچیرۆکیکیبە ناوی (حیکایە تەکانید و ن) بلا و کردە وە. لە سالی

۱۹۲۶ داچەند چیرۆکیکی یە یخستە سەر هەمان کۆچیرۆکوسەر لە نوئی بلا و یکردنە وە. سیرافیمۆفیچ، کە یە کیکیبوولە نووسەرە ناودارە کانئە و سەر و بەندە، پێشەکییە کیبوونوس یوستایشیتوانا و بەهرەینووسەر یکردبوو.

شۆلۆخۆف، له ساڵی

۱۹۲۵، گهراپیهوه بۆزید و زاگه یخۆیوله فیشنسکا یاداگیرسایه وه وجیگیربوو. له وینده روله
ساڵی ۱۹۲۶ داده ستیدایه نووسینیرۆمانیمه زنی (دۆنیارام) وله ساڵی
۱۹۴۰ داداله نووسینیبووه وه.

چاپوبلا و بوونه وه یههه رچوار بهرگه که یئه مرۆمانه مه زنه که هه شتبه شه، له ساڵی
۱۹۲۸ وه تا ساڵی ۱۹۴۰

یخایاند، یانینووسه رنزیکه یچوار ده سال، کاريله سه رکردووه وره نجیپیوه کیشاوه ..
ده ستنووسیرۆمانه که ده نیریتبوگۆقارینوکتۆبه ر، که له وسه رده مه داسیرافیمو فیچسه رنو
وسه ریده بیته .

وه کونماژه مانکردی سیرافیمو فیچپیشتی پیشه کیه کییویه که مینبه رهه میشۆلۆخۆف، واته
بۆکۆچیرۆکی (حیکایه ته کانیدۆن)

نووسیبوو وله ویدا، تاییه تمه ندییه هونه رییه کانیه مبه هرگه نهی، دیاریکردبوو. ئیدی
ریاریدا، له سه ره تاییه لیتازه ی ۱۹۲۸ وه ده ستبه بلا و کردنه وه یرومانینا قبری بکات.
سیرافیمو فیچ، پیشته وه یده ستبه بلا و کردنه وه یرومانه که بکات، جاریکه له مایخۆیدا میو
انداریچه ند دۆستی کیبیا نیخۆی، وه کو:

هنریباربۆس، مارتینه ندرسونیکسه و بیلا ئیلیچده کات، هه لده ستیت، دۆسییه کییه ستوو
ریتایپکرا و داده گریتوبه ده ستیه وه هه لیده سه نگی نییتوبه شادییه وه ده لیت:

براده رانیازیز تکاموایه ئه مناو نیشانه: "دۆنیارام"
لایخۆتانه لگرن، ناوینووسه ره که ی "میخانیشۆلۆخۆف" له بیرمه که ن.
شایه تییه مفسه یه یمنبن:

ئه مکاره له ماوه یه کیکه مداله سه رانسه ریرووسیا داده نگه داته وه ویدا ووسی سال، له گشه
تدنیادا شۆره تپه یداده کات.."

شۆلۆخۆف، هه رله ماوه ی نووسینیدۆنیارامدا، رۆمانیکیدیکه یله ژیرسه رناق
(زمیننواباد) نووسیوله ساڵی

۱۹۳۲، بهرگییه که میبلا و کرده وه ویدا وایسالا نیکی زۆر، بهرگیدووه میشیخسته به ریدی ه یخو
ینه ران.

شۆره تونا و بانگی شۆلۆخۆف، دوا یبلا و بوونه وه ییه که مبه رگی (دۆنیارام) له ساڵی
۱۹۲۸ داده ستی پی کرد.

ھەرچەندە ھەندى لەر ھەرخە گرانىتە قلىد يوسە ختگىر، گلە يىوئىرادىتوند يانلە ناو ھەر ۆكېھز رىومە يلىسىيا سىئە مېر ھەمە دەگرت، بەلا مشورە تونا و بانگىنووسەر، پۇژبە پۇژر وولە زىياد يوهە لکشاندە چوو .

بەتايبە تىد و ايبلا و بوونە و ھى (زمىنن و اباد) كە زۆر ھونە رىيانە، واقىيەگى و استنە و ھىچىنىجو و تيار لە قۇنا غىبە ر ھە مھىنا نىتا كە كە سىبە و ھە بوقۇنا غىبە ر ھە مھىنا نىدە ستە جە مى، لە و ا رىئا بو و رىو كشتو كالىدا، وىنە دە گرىتوبە ر جە ستە دە كات، كە ئە مە پىگە ىجە ما و ھە رىشولۇخۇ فىبە تە و او ھە تىچە سپاند . شۇلۇخۇفلە سالى

۱۹۳۹ د ا بە ھۆيچا ل كىئە دە بىيە و ھە، خە لا تىلنىنىيو ھە ر گرتو ھە ر لە و سالە دا، كرا بە ئە ند ا مىكو رىزانىارى (ئە كادىمىيا) يە كىتتىسىو قىتە .

شۇلۇخۇفلە سالان نىشە رىئە لمانىا يھىتە رىدا، و ھە كۆھە موونووسەر انو ھونە ر مە ند ا نىد يكە ي سۇقىا تچو و بۆبەر ھە ىشەر . ئە ورا پۇرانە ىلە مە يد ا نىشە ر ھە و ھە بۇرۇژنامە كانىدە ناردن، پەنگدا نە و ھە پىر وود او ھە تفتوتالوسە ىرە كانىژىا نىسە ر بازانو خا كىسو و تما كو وىر انە يوللا توكارە ساتى خە لكىئا و ارە و مالوئىر انبوو . دىارە ئە مانە ھە ستىبە ر گرىوتولە ئە ستىنىبو ھە ر خود انىلا ىجە ن گاو ھە ر انجۇش دە دا و كارىگە رىيە كىئىجا بىيانە ھە بوو . ئە مگوتار انە پاشانلە كىتتىبىكدا بە ناوند ىشانى (قوتابخانە ىتولە)

بلا و بوونە و ھە . كۆبىر ھە مە كانىشولۇخۇف، برىتىنلە چوار پىنچىنە و انە گرىنگىرتىننىان) دۇنىئارا موز مىنن و اباد ن، بە لا موئىنە و تومار ىكىزە نگىنور ھە نگىنوزور ھونە رىانە ىچە ند قۇنا غىكىد يارىكر او ىمىژو وىو ھە لا تىكە كە بۆيە كە مجار، لە د نىادا، سىستە مىژىانلە وىد ا گۇرا و ھە ر چە ر خانىكىگە و ر ھە بىبە خۇو ھە بىنى .

شۇلۇخۇف، نووسە رىكە، لە جەرگە ىقۇنا غوسە ر دە مىسۇقىتە تىد اسە رىبە لدا و ھە پەر و ھە ر دە ب و ھە .

بە لا مشىوا زى ھونە رىئە و پە يو ھە ندى يە كىر استە و خۇونزىكىبە رىيازود ابىكلاسىكىچىر و كنو و سىپىر و وسىبە و ھە بو ھە و لە پراستىدا، درىژە يھە مانر ىياز و قوتابخانە بو ھە .

و ھە كونا و ھە رۇك، ئە زموونىكىبە جگارگە و ھە و پىرژانوزار ىمىللە تىنوللا تىكىزورگە و ھە و پانوبەر ىنوپاشكە و توى، سە ر دو و رپانىگوىزانە و ھە لە قۇنا غىكە و ھە بوقۇنا غىكىد يكە ىكۆمە لا يە تى، زۆر و ھە ستانە ھونە راند و ھە . شۇلۇخۇف، بە خۇيە نا و جەرگە ىر وود او ھە كاندا ژىا و ھە، لە نزىكە و ھە دىتوونى، بە خۇيچە ر باند وونى، لە كارلىكىبە ر دە و امد ابو ھە دە گە لدا يار دە و ھە وود او ھە كاندا،

له ئه زمونير استه و خوځوځويه وه، ديارده و پروود اوه كانيئه مړاپه پرينوشور شووهر چه رخانه هره گه وره يه، هونه راند و وه وئ زمونيو اقيعيگورپوه بو هه ستيهونه ري.

شولوخوځوله مبه ره مه دا، هونه ريانه مامه له ده گه لږ سه نترينخه لكيكومه لگه دا، ده گه لځه لكيساده داده كات،

هه ولور هنجيان، خوليا و خوژگه يان، هه ستونه ستيان، سه ركه و تنونوش ستيان، نازايه تيوتر سنوكيبان، خوځاگريو بپوره بيان، پايه داريو سه رگه ردا نيبان، ديويده روه و وناوه و هيان، بيلايانانه و به هه مانزما نيبپه ر و اوږه نځينيخوځيا نه ينده هونه ريانه ده نو ينيټ، وه ختي خوځينه رده يخو ينيټه وه، هه سته ترپه يد لوگه ر ميژيانيه و خه لکه ده كاتوئا و يته يژينوژينگه يانده بيت، ده بيتبه هاوړيگيانيبه گيانوخوشيوناخوشيبه كانيان.

شولوخوځوف،

له د ونيار امداجه نځيد ژيئه لمانوشور شپرووسيا و ديارده يياخيگه ريتيوشه رينا و خوځيرووسيا، له چوار چيوه يگونديكيقوزا قنشينوله چاره نووسيمالبا تيكيغه لا حينيمچه ده وله مه ندول هئند اميكيئه و مالبا ته دابه نيويگريگوريميليخوځوف، هونه ريانه ده گيرپيټه وه و به رجه سته ده كات.

له و بويه روکاره ساتانه د اكه به سه ركارا كته ره جوړ او جوړوجيا و ازه كانيجيروكه كه د ادبت، وشه و زار او هين، جه ننگ، براكوزي،

شورش، ياخيوونو... پوځيانوه به رده كه ويوتو تيكر اچه مكو مانا ترسناكه كانياندينه وه به رچاو. خوځينه رواه سته ده كاتبه خوځيله و دنيا ترسناكه داراسته و خوځبه شداره. په و تيچيروكه كه هيد يوه يمن، به ساموپر هه يبه توشكو، وه كور و باريد و نپيشقه ده رواتوره و تيگوران ه كومه لاي هتيو جفا كيبه كه، به زمانيكفه ناعه تبه خشيو اقيعي، له هه رده ربرينوگوزار شتيكيزانستيانه، با شتر شه ر حوشوځفه ده كات.

ئه وه يژوفا كته ره ناديارانه يكه له قولايي كومه لگه داله كاران، نيشانده د اتوده ريد ه خاتكه چه وئ مه يژوفا كته رانه له هه لومه ر جيتا يبه تيوره خساودا، به نا چاريد ينه سه ري و خيرا ييبه پروسه يگورانده ده نوه نځي ئه و بينا يه يكه د ويني، مكو و موپا يه د ارده هاته به رچاو، شو ينيوپيگه يبه ركه سه ره ر شتيكتيايد ايا يه دارو جيگير بوو، وه كوئه وه يبه ربوومه له رزه بكه ويټ، درزيتيده كه ويټوده شيويټود و ستا يه تيده گورپيټبه د ژمنايه تي، دايكومه رگيفرزه ندوژن بو ميړدده گرين، ناگريټوله هه موولا يه كه وه بليسه ده سه نيټ، ده ستيجه لاد و پيا و كوژده گاته ئه و دايكومند الا نه يكه توانا يبه لاتنبا ننه بووه، له نيوانئه مديمه نه سامنا كانه وه، له جه رگه يها وارونالينو تووړه بوو نوخوځينر يژيو له و تانه وه، چه كه ره يژيانينوئ سه رده ردينيټوبه ره وه ته

اوملبه رزده كاته وه .ئيد يئه مه سوننه تو ياسا دئيرينوئه زه ليه كه يژيانه ،كه ژيانده بي خوئيت
ازه بكاته وه ،ده ناده مريئ .هه لبه ته به شه ريش ،راسته و خوونا رASTE و خووبه شد ار نله مپرو
سه يتازه بوونه وه يژيانه دا ،كه جاريو اه يه زور خوينا وييه .ئيد يئه مه يه ناوه رو كيچير وكي
(دؤنيئارام)

كه به در يژايبتر له دو وه زار لاپه ره ،له چوار چيوه يئه مپرو سه يتازه بوونه وه در ژواروپر ژانه
دا ،ململاني و كيشما كيشيتو يژوچينه جفا كيوكومه لايه تيبه كانيميلله تيقوز اقمانيشانده د
ات .

شاقاره مانيد ونيئارام ،گريگور يميليخوفه ،كه نمونه يجووتيار يكي ،كوشا و نازاد و كار دؤست
ه .كه سيكيه گيد وبه وره يه ،له واريه مه ليد اتيز بينوبه وره و چاونه ترسه ،به ده مپره وتير وود
اوه كانه وه ده گاته پله و پايه يفه رمانده ييه كفير قه .به لامله دو وريانيگور انه خير اوله ناكاو
ه كاندا ،هيچبا شار يكي نا مينيتو تو وشيد وود ليد ه بيتوله ئه نجامدا شكستد يئيتوده به زيت .
شكستوبه زينيگريگوري ،شكستبخه لكان يكي ميانه حاله كه له ئاسته نگو قه ير انه كومه لايه تي
ه كاندا ،به رگريله سه نگره ربه ريه كده كن ،كه به ريه ئه واننييه وله ئه نجامدا خويانته نيا
وغه ربيونا مود ه بيننه وه ،كه ئه مه با جيهه لو يستينا در وسته وده بي بدر يئ .به لامئه وان ه يه
رسور نله سه رد ژا يه تيره و تيبيشقه چوونيكومه لايه تي ،به ربه رده ده نه يكه مي ،ده گنه
نمترين پله يئينا نيه تو وه كوگور گينبه شه رخور ،له بيشه وده شتود ه رو كيواندا خوله كه م
ينده نه نونه ينگير انه به هه قونه هه قيه لامارده ده نوله ئه نجامدا اتيا ده چنوئه مه شبه ر وونيد
له فومينوهار وريكانيد ابه رجه سته كراوه .شولو خو فبه يه كچا و ته مه شا يهه موقاره مانه كانيد
ناود ونيئارام ده كات ،بيلايه نانه وئينا نيا نه مامه له ته كهه موويا نداده كات ،به هه مانده
هفه سه وه ها وبه شيكولو كو فانا نيه ده كات .

شولوخوف ،زمان يكي تا بل ييساده وله هه مانكا تداقو و لو بارگا وييه چه مكينمر و فانا نيه كار ده با
ت ،به تا ييه تيله ديالوگو گفتوگو كاندا شه قل يكي ته و اونا و چه يي پيه خشيوه و پره له ته نزوتان
ه و توانجور اشكاوي ،زور بيپه رواپه نايوه به رته شه روجنيوانبردووه .ئهوزار اوه وپه نده ناياب
انه يكه له زمان يقاره مانه كانه وه به كار يانده بات ،نیشانه يدي لبه نديقو و لينوسه ره ،به خاك
وخه لكو كه له پور و كه لتوور يزيئ وزا گه يخويه وه .

كه خوينه رئه مپرو مانده ده خويني ته وه ،هه سته ده كات نووسه ر ،ئاشقينيئ ده كات ،ئاشقينيئ ده گه لئ
ه بيعه تير و تو قو و تو كيويخا كيد و نور و حيشاد وسه ر كي شيخه لكيقوز اقا ،ده گه لئا وازوگور اني
اندا ،ده گه لئ ابونه ريتياندا ،ئاشقينيئ ده گه لرو بار يمه ز نوپر به ره كه توفه ريد وندا ،ده گه لده

شتیپا نوبه رینید و ندا که له به هار داد ه بئته سه وزه زار یکیپر له گیا و رووه کینبؤنخوش، له ها وینا ده بئته ده شتیکیگه رمیگه رم، له زستان داد ه بی به سه هۆلبه ند انوجه وه لانگه بیبا و بؤرا نوبه فر، که هه موئه مدیمه نانه له سه رانسه رپرؤمانه که دا، هینده به جوانیود و ور له هه رکا ویز کرد نه وه یه که هاتوونه ته وه سفر کردن، خوینه رواه سته کات، خوویه ر استیتیا ید اه ژی .

کارا کتیره کان، و پراپیه وه ییه جگار زوړ و هه مه جوړ نوخوله شه شه د کارا کتیره ده دن، زوړ ب هوردیووه ستایانه وینه گیرا ون، به تاییه تیکارا کتیره ژنه کان، وه کو ئه کسینیا، ناتالیا، ئیلینیچنا، و داریا، هه ریه که یا ننوینه ریسروشتوته بیعه تیتاییه تیخوی ه تی، که سیانئه ویتریاننن . ئیلینیچنا، دایکیکه، به رله هه رشتیکله خه مییه کیتیبوته باید وپایه داریخانه واده یید ایه، که وتوو هته نیوانمیرد یکیتوور هوتر ووتوند هته بیعه توکو پریکیسه هرکیشوبو وکیکینا ئومید ه وه وله هه وئیئه وه دایه به به رده بار یوته بیعه توپه و شتبه رزیخوی ، نه یه لیتبونیادیه ممالباته، که گه رده لوو لوتوفا نیجه نگوشور شویا خیگه ریتیهینا ویه له ر زین، هه ره سببیتو بر وخیت .

ناتالیا وئه کسینیا، له سه ریه کپیاو، گریگوریمیلیخوف، شه پریانه وه هه قریه که ده کن . ئه شقوقیا نیه ر دووکیانقو و لور استگویا نیه وه که سیانکولناد ه نوده سه به ردار نابن . هه رچه ند ه ناتالیا ژنیشه رعیه، سکیه یه، به لامده به زیتوله دا خا خویده خاته به رده سستیپره ژنیک که مند اله که بیوله بار به ریتوئه مکار ده ده بئته مایه میردنی، به لامه هیشتا شه سه به ردار یئه شقیخوینا بئتوله به ر مند اله کانی، خوویه سه رمیرده که یداده سه پینیت . به لامو پراپیه وه یسه رکه و تنیه کسینیا زاده یئه و کاره ساته یه، ئه و جانشله به رچ اویخوینه رنا که ویتو خوینه ره قیه وه ید ه داتی ئاشقانه موماره سه یئه شقیخو بیکات، که به ر استیشفید اکارانه موماره سه ید ه کاتوله ئه نجامد اسه ریخویله پینا و یئه مئه شقه دادا ده نیتوبه گه لگر یگورید ه که ویت، گریگوریه کیماندوو، شکستخوار دوو، له خاکوزید یخویه ل بر او، سه ریخویه لده گریتوبه ره وشوینیکید ووره له دیت، تا بتوانیت بی دوو لیبو بتر سیرا وه دوونان، کاریکبد و زیته وه و بژی، به لی دوایئه و گریگوریه ده که ویتوله ریگاداده که ونه که می نه وه وئه کسینیا ده کوزریت، گریگوریه نوو کیشمشیر که یله خاکیسارد و سه هۆلبه ند اندا، گ وریبوه لده که نیتود و ئومید و دواوزه یزیا نیخویبه ده ستیخویبه خاکده سپیریت .

به لی داستان (دوئیئارام)
له چوارچیوه یخا کیقوز ا قنشینید و ندا، گه وره ترینوره نگینترینکاره ساتیمیزوویها وچه رخم

حه مه كه ريم عارف

- * كه ركوكييه و له سالي 1951 دا له دايك بووه.
- له سالي 1975 كوليژي ئه ده بياتي به عداي ته واو كر دووه.
- يه كه م به ره مه مي شيعريكه به ناوي (هه لبه ستيكي هه تيو كه وتوو) كه له ژماره (170) رۆژنامه ي هاوكاري له 1973/6/8 بلا بووه ته وه.
- له سالي 1975 وه به به رده وامي نووسين و به ره مه مي ئه ده بي بلاو ده كاته وه.
- سه رنووسه ر يان به ريوه به ري نووسين يان سكرتيري نووسين يان ئه ندامي ده سته ي نووسه راني ئه م گوڤار و بلاو كراوانه بووه: گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوك، نووسه ري كوردستان، كه لتوور، نووسه ري كورد، گولاني عه ره بي، ئالاي ئازادي تا ژماره 222، گوڤاري نه وشه فه ق.
- * جگه له ناوي خو، به تايبه تي له گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوك، نووسه ري كوردستان، كه لتوور، رۆژنامه ي ئالاي ئازادي تا ژ: 222 به ناوي گوڤه ند، زنا، سيبان، پاكزاد، محمه دي حاجي، سيروان عه لي، ديدار هه مه وه ندي، هيژا، ح. ع هه مون زيباري، با زه وان عه بدولكه ريم به ره مه مي بلاو كر دووه ته وه.
- * له سالي 1974 - 1975 دا پيشمه رگه ي شوڤشي كوردستان بووه، له هه شتاكاندا بو ماوه ي نوو سال، بي وابه سته گي حيزبي پيشمه رگه بووه و وه كو به شدارييه كي مه يداني و ويژداني له خه باتي ره واي نه ته وه ي كوردا شانازي پيوه ده كات و منه ت به سه ر كه سدا ناكات، چونكه باوه ري وايه كه رۆله ي ميلله تي مه زلوم مه حكومه به پيشمه رگايه تي.
- له هه شتاكانه وه تا 2010/8/20 راسته وخو سه رپه رشتي و سه رو كايه تي لقي كه ركوكي يه كييتي نووسه راني كوردي كر دووه.

• زۆر بەرھەم و کتیبى چاپ و بلاو کردووھتەوھ، لى زۆربەى ھەرە زۆريان، بە تايبەتى ئەوانەى لە چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھيئدە کەم بلاو بوونەتەوھ، لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوھندەيە کە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىک لە وانە:

- ۱- تيرۆژ، کۆ چيرۆک، چاپى يەكەم ۱۹۷۹
- ۲- کۆچى سوور، رۆمان، چاپى يەكەم، ۱۹۸۸، چاپى سييەم ۲۰۰۷
- ۳- بەيداخ، چيرۆک، چاپى يەكەم ۱۹۸۸
- ۴- داوھتى كۆچەرييان، كۆ چيرۆك، چاپى دووھم ۲۰۰۵
- ۵- لە خو بىگانە بوون، كۆمەلە چيرۆك، چاپى يەكەم (۱۹۹۹) دەزگای گولان
- ۶- كوچ سرخ، كۆ چيرۆك، بە فارسی، وەرگيران چاپى يەكەم ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نينا، رۆمان، سابت رحمان، چاپى يەكەم، شاخ، ۱۹۸۵ چاپى سييەم ۲۰۰۵
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئەلبير كامۆ، چاپى يەكەم، شاخ ۱۹۸۷ چاپى چوارەم ۲۰۰۹
وھشانخانەى سايە، سليمانى
- ۹- ريبەر، رۆمان، مەھدى حسين، چاپى يەكەم (شاخ) ۱۹۸۳، چاپى دووھم، ۲۰۰۷
- ۱۰- شكست، رۆمان، ئەلكساندەر فەدايەف، چاپى شاخ (راھ كارگر)، چاپى دووھم، ۲۰۰۹ خانەى وەرگيران.
- ۱۱- ھاومالەكان، رۆمان، ئەحمەد مەحمود، چاپى دووھم ۲۰۰۰ دەزگای گولان
- ۱۲- بيئاسنامەكان، رۆمان، عەزیز نەسين، چاپى سييەم ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانى، رۆمان، ھيرب ميدۆ، چاپى يەكەم ۲۰۰۴ دەزگای شەفەق
- ۱۴- دوورە ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپى يەكەم ۲۰۰۰ دەزگای گولان

۱۵- ئازادى يا مەرگ، رۇمان، كازانتزاكىس، چاپى يەكەم ۲۰۰۳ كىتابخانىسى سۇران،
چاپى دووھەم: ۲۰۰۸

۱۶- چىرۆكەكانى سەمەدى بىھەرەنگى، چاپى دووھەم، ۲۰۰۴ كىتابخانىسى سۇران
ھەولېر

۱۷- ئامانجى ئەدەبىيات. م. گۆركى، چاپى شاخ ۱۹۸۵

۱۸- ئەو رۆژەى كە ونبووم (كۆمەلە چىرۆكى بيانى) چاپى يەكەم، ۲۰۰۶

۱۹- جى پى (كۆمەلە چىرۆكى فارسى) چاپى يەكەم ۲۰۰۶، نووسەرانى كەرکوك

۲۰- زندە خەون، كۆمەلە چىرۆك، چىخوف، چ ۱، دەزگای موكرىانى

۲۱- چىرۆكستان، كۆمەلەك دەقورەخنى جىھانى چ ۱، ۲۰۰۵، نووسەرانى كەرکوك

۲۲- دىدارو دەقورەخنى، چ ۲۰۰۵، ۱

۲۳- دىدارى چىرۆكقانى، چ ۲۰۰۵، ۱

۲۴- ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ ۲۰۰۸، نووسەرانى كەرکوك

۲۵- مىوان، چىرۆك، ئەلبېر كامۇ

۲۶- مەسەلەى كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووھەم ۲۰۰۵

۲۷- مېژووى رەگ و رەچەلەكى كورد، ئىحسان نورى پاشا، چ ۱۹۹۸، ۱

۲۸- كورد گەلى لە خىشتەبراوى غەدر لېكراو، د. كوئىنتەر دىشنەر، چاپى سېيەم
۲۰۰۴

۲۹- لە مەھابادى خويناوئىيەوہ بو كەنارىن ئاراس، نەجەف قولى پىسيان، چاپى
يەكەم ۲۰۰۶

۳۰- كورد لە سەدەى نۆزدەوبىستەمدا، كرىس كۆچرا، چاپى شەشەم ۲۰۱۱

۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىيى ئىسلامدا، چاپى يەكەم ۱۹۹۸

۳۲- چینی كۆن، چ ۱) (دەزگای موكریانی

۳۳- دلیری خۆراگرتن، ئەشرەفی دەھقانی

۳۴- خەباتی چەكداری ھەم تاكتیکە ھەم ستراتیز، مەسعودی ئەحمەد زادە

۳۵- قنسنت قان گوگ، شانۆنامە، باول ئایز لەر

۳۶- بە دوعا شاعیرەکان، شانۆنامە، جەلیل قەیسى (گزنګ ژ: ۱۲)

۳۷- جولەكەكەى مالتا، شانۆنامە، کریستۆفەر مالرۆ.

۳۸- دادپەرورەران، شانۆنامە، ئەلبیر کامۆ

۳۹- بەد حالى بوون، شانۆنامە، ئەلبیر کامۆ.

۴۰- چاۋ بە چاۋ، شانۆنامە، گەوھەر مراد (غولام حسەینی ساعیدی)

۴۱- ریچاردی سییەم، شانۆنامە، شەكسپیر. چاپی یەكەم ۲۰۰۹، بلاوہخانەى سایە، سلیمانى

۴۲- گەمەى پاشا و وەزیر، شانۆنامە، عەبدوللئەلبوسیرى..

۴۳- مندالە دارینە، چیرۆكى دریژ بو مندالان.

۴۴- فاشیزم چییە؟ كۆمەلە چیرۆك بو مندالان، یەلماز گونای

۴۵- شوانە بچكۆلەكە، چیرۆكىكى دریژى چینی یە بو مندالان

۴۶- زارۆكستان (چوار شانۆنامە بو منالان)

۴۷- چەند چیرۆكىك له ئەفسانەى یونانى كۆنەوہ (۲۳ ئەفسانە)

۴۸- له گهنجینهی حیکایهتی تورکمانیییهوه. (ئەفسانەیی ئەسپی ئاشق) چاپی
یەکهەم ۲۰۰۸

۴۹- ئەفسانەیی گریکی و رۆمانی، چاپی یەکهەم (۲۰۰۴) کتیبخانەیی سۆران، هەولیر

۵۰- ئیلیادە، هۆمیرۆس، چ ۱، دەزگای سەردەم ۲۰۰۹

۵۱- گوڤه‌ند و زنار (فەرهنگی فارسی - کوردی) حەمە کەریم عارف، چ ۱ (۲۰۰۶) -
دەزگای موکریانی (۲۰۰۸)

۵۲- چۆنیەتی فیروونی زمانی فارسی، چ ۱، ۲۰۰۱

۵۳- چرنیشفسکی، فەیلەسوف و زانای گەورەیی میللەتی روس

۵۴- چایکو فسکی، ژیان و بەرھەمی.

۵۵- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و بەرھەمی.

۵۶- جاک لەندەن، ژیان و بەرھەمی

۵۷- گوگول، نووسەری ریالیست

۵۸- یەلماز گونای، ژیان و بەرھەمی

۵۹- سادقی هیدایەت، ژیان و بەرھەمی

۶۰- خافروغ لە شیعەر دەدوئ، ژیان و بەرھەمی

۶۱- راگەیاندن لە پەراویزی دەسەلاتدا (بە شەریکی) چاپی یەکهەم (۲۰۰۱) دەزگای
گولان

۶۲- راگەیاندن لە نیوان حەقیقەت بیژی و عەوام خەلەتینی دا، حەمە کەریم
عارف، چ (۱)، ۲۰۰۵

-
- ٦٣- مېژووی ئەدەبىياتى جيهان (له كۆنەووە تا سەدەكانى ناڤين). چاپى يەكەم ٢٠٠٨
- ٦٤- مېژووی ئەدەبىياتى جيهان (له سەردەمى رينيسانسەووە تا ئىستا). چاپى يەكەم ٢٠٠٨
- ٦٥- مېژووی ئەدەبىياتى جيهان (ئەدەبىياتى ئىنگلىزى زمان- ئەمريكاي ئىنگليستان له سەرەتاووە تا ئىستا). چاپى يەكەم ٢٠٠٨
- ٦٦- رىياليزم و دژە رىياليزم له ئەدەبىياتدا، سيروس پرهام، چ ٢٠٠٤، ١، دەزگای سپيريز
- ٦٧- قوتابخانە ئەدەبىيەكان، رهزا سەيد حسەينى، چ ٢٠٠٦، ١، دەزگای موكرىانى
- ٦٨- مېژووی ئەدەبىياتى روسى، سەعیدی نەفيسى
- ٦٩- ليكدانەو هەيەك لەمەر نامۆ، لويس ريبى، چ ٢، ٢٠٠٦
- ٧٠- هونەر و ژيانى كۆمەلایەتى، بليخانوف، چ ١ (٢٠٠٥) دەزگای موكرىانى
- ٧١- گوزارشتى مۇسقىقا، د. فوناد زكريا، چ ١، يانەى قەلەم ٢٠٠٦
- ٧٢- ريبازە هونەر ييەكانى جيهان
- ٧٣- پيکھاتەى بەدەنى و چارەنووسى ئافرەت، (چ ١) ٢٠٠٦
- ٧٤- شيعر كوزى.. حەمە كەريم عارف، چ ١ / ٢٠١٠ / كۆمەلەى روناكبيرى و كۆمەلایەتى كەركوك، ژمارە (٧٠)
- ٧٥- دەربارەى رۆمان و چيروۆك، حەمە كەريم عارف، چ ١، ٢٠٠٨
- ٧٦- مەرگى نووسەر و چەند باسيكى ديكەى ئەدبى رۆشنبيرى، حەمە كەريم عارف، چ ١، ٢٠٠٥ نووسەرانى كەركوك
- ٧٧- ناودارانى ئەدەب، حەمە كەريم عارف، (چ ١) دەزگای موكرىانى، ٢٠٠٩
- ٧٨- پەيڤستانى من، حەمە كەريم عارف، چاپى يەكەم (١)
- ٧٩- پەلكە رەنگينە، حەمە كەريم عارف، چ ١، ٢٠٠٤

- ۸۰- خیانەتى ھەلەل، ھەمە كەرىم عارف
- ۸۱- بۈۈكى ھەزار زاوا، (جانتا) كۆچىرۈك، بزورگى ەلەوى
- ۸۲- ئەبوزەر، د.ەلى شەرىعەتى
- ۸۳- رىۋايەت، رۇمان، بزورگى ەلەوى
- ۸۴- وقفات فى رحاب الپقافە الكوردىيە، ھەمە كەرىم عارف
- ۸۵- ھەزاران، رۇمان، دوستوفسكى
- ۸۶- دەپقۇ كۆپەرفىلد، (رۇمانى كورتكراۋە بۇ نەۋجەۋانان) چارلس دىكنز
- ۸۷- ئۇدىسە، داستان، ھۆمىرۇس
- ۸۸- قىل الصوت و قصص اخرى، تقديم و ترجمه جلال زنگابادى
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۇمان، مارك تۈين
- ۹۰- توحفەنماى ئەدەبىياتى جىھانى
- ۹۱- سفرى فەقىران ھەمە كەرىم عارف
- ۹۲- بالندەكەى من رۇمان، فرىبا ۋفى
- ۹۳- نامەكانى تولستۆى
- ۹۴- جەمىلە، رۇمان جەنگىز ئاىتماقۇف
- ۹۵- ھەفتا چىرۈكى چىنى بۇ منالانى كورد
- ۹۶- الرحيل الدامى... تقديم و ترجمه: جلال زنگابادى
- ۹۷- كۆلۈنە سوور... كۆچىرۈك بۇ مندانان
- ۹۸- ئەۋ پىاۋەى كە سىيەرى خۆى فرۇشت .رۇمان .شامىسۇ
- ۹۹- دكتۇر... شانۇنامە... برانسىلاف
- ۱۰۰- با خەبىيام باش بناسىن /جەلال زەنگابادى

- ۱۰۱- دۆزەخى پيروز، رومان، برهان شاوى
- ۱۰۲- من و نەنكم و ئيلاريون و ئيليكو / رومان / نودار دومبادزه
- ۱۰۳- يادگار ييه كانى خانەى مردووان / دوستويفسكى
- ۱۰۴- ميژووى رومانى توركى
- ۱۰۵- ديوار... كوچيروك..... كومەلئيك نووسەر
- ۱۰۶- كوكورۇ..... رومان..... ناتسومى سوسكى
- ۱۰۷- كانىيە قارەمان.... كوچيروك بۇ ميژمندالان / حەمەكەريم عارف
- ۱۰۸- ئەودىوى مەرگ..... حەمەكەريم عارف / ۱۲۰۰۱ / موكرىيانى
- ۱۰۹- قاوشى ژمارە شەش / چىخوف / پيشەكى و پاچقەى: حەمەكەريم

عارف

- ۱۱۰- گەمزە، رومان، دوو بەرگ، دوستويفسكى
- ۱۱۱- دەر بارەى ھۆزان و ھۆزانقانى...
- ۱۱۲- سالنماى ژيان و بەرھەمى...
- ۱۱۳- تاراس بولبا / رومان / گوگول
- ۱۱۴- لە زمانى چيروكنووسانەوہ
- ۱۱۵- جيھانى چيروك (كومەلئيك دەق ورەخنە)
- ۱۱۶- روبينسۇن كرۇزۇ / رومان / دانيل ديفو
- ۱۱۷- ھەزار پيشە..... حەمەكەريم عارف
- ۱۱۸- چىخوف... ھەنرى ترۇيا
- ۱۱۹- دۇنى ئارام / ۱
- ۱۲۰- دۇنى ئارام / ۲

- ۱۲۱- دۆنى ئارام/۳
- ۱۲۲- دۆنى ئارام/۴
- ۱۲۳- دەر بارەى ئۆدیسە
- ۱۲۴- دەر بارەى نامۆكەى ئەلبیر كامۆ
- ۱۲۵- ژيان و بەرھەمەكانى دوستۆيفسكى
- ۱۲۶- گەنجینەى ئەدەبیاتی کلاسیكى جیهان
- ۱۲۷- بەنگکیشیكى عەودالى بەهەشت "رۆمان"
- ۱۲۸- سیو و سیمەرغ "كۆ حیکایەت"
- ۱۲۹- بیرەوهرییهكانى ئانا گریگۆریقنا دوستۆيفسكى
- ۱۳۰- پۆشکین سەرقافلەى ئەدەبى پووسى
- ۱۳۱- گۆگۆل، دامەزرینەرى ریالیزمى رەخنەبى
- ۱۳۲- پەبەنیكى رەشپۆش، چىخوف
- ۱۳۳- كەنیزۆ، كۆمەلئىك چیرۆكى هەلبژاردەى فارسى
- ۱۳۴- داستانى بەرخودان ، ن: ئەشرەفى دیهقانى .
- ۱۳۵- جیرۆكى شارىك ، رۆمان ، ئەحمەد مەحموود .
- ۱۳۶- مردووى زندوو ، رۆمان ، هنرى ترؤیا
- ۱۳۷- كۆلانى میدەق، رۆمان، نەجیب مەحفوز
- ۱۳۸- چۆن پۆلامان ئاودا، رۆمان، ئۆستروفسكى
- ۱۳۹- بیست و سى چیرۆكى تۆلستوى
- ۱۴۰- چارەنووسى مرۆفئىك

